

Vlaanderen
is kansrijk opgroeien

JAARVERSLAG GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET 2024

Opgroeien

opgroeien.be

Inhoud

Voorwoord.....	5
Deel I – Signaalfunctie van de Geschillencommissie en beleidsaanbevelingen	7
1. Situering	7
2. Overzicht	8
Deel II – De Geschillencommissie Groeipakket: een laagdrempelige beroepsprocedure bij een onafhankelijke en onpartijdige commissie om de burger te beschermen als er iets misloopt met het Groeipakket.....	25
1. Waarvoor kan je terecht bij de Geschillencommissie Groeipakket?	26
1.1. Wat doet de Geschillencommissie?	26
1.2. Wat valt er onder de bevoegdheid van de Geschillencommissie?	26
2. Voordelen en meerwaarde van de beroepsprocedure bij de Geschillencommissie.....	27
2.1. Laagdrempelige toegang en eenvoudige procedure	27
2.2. De Geschillencommissie oordeelt onafhankelijk en onpartijdig	28
2.3. Discretie	28
2.4. Snelle doorlooptijd	29
2.5. Eenvormige jurisprudentie voor de sector	29
2.6. Rechtsbron voor de rechtzoekende	30
3. Samenstelling van de Geschillencommissie.....	30
4. Hoe verloopt de procedure bij de Geschillencommissie	31
4.1. Hoe dien je een verzoek in bij de Geschillencommissie?	31
4.2. Binnen welke termijn moet je het verzoek indienen?	32
4.3. Hoe verloopt de behandeling van het verzoek?	32
Deel III – De Geschillencommissie in cijfers: 2024.....	33
1. Aantal ingediende verzoeken	34
2. Via welk kanaal kwamen de verzoeken binnen?	34
3. Doorlooptijd	35
4. Aantal zittingen van de Geschillencommissie	36
5. Aantal bezoekers op de hoorzittingen	37
6. Beslissing Geschillencommissie: gegrond of ongegrond	37

7.	Thematisch overzicht	38
8.	Totaaloverzicht dossiers 2024 bij de Geschillencommissie	39
9.	Aantal beroepen tegen een beslissing van de Geschillencommissie	40
Deel IV – Thematisch overzicht.....		41
1.	Gezinsnotie in het Groeipakket: het feitelijk gezin	41
2.	Verbod op terugvordering bij een fout van de uitbetalingsactor tenzij de burger er zich rekenschap kon van geven dat de betaling niet verschuldigd was	61
3.	De schooltoeslag	88
4.	Kadastraal inkomen vreemd gebruik	100
5.	Student - schoolverlater	103
6.	Sociale toeslag	116
7.	Wezentoeslag	119
8.	Begunstigdenkern	120
9.	Domicilie of feitelijk verblijf van het kind in Vlaanderen	127
10.	Groeipakket voor een kind met niet-Belgische nationaliteit	132
11.	Groeipakket voor een kind dat verblijft in het buitenland	136
12.	Startbedrag geboorte voor een kind dat geboren is in het buitenland	147
13.	Tewerkstelling op de eerste dag van de maand in Europese context	149
14.	Afzien van terugvordering	150
15.	Afbetalingsplan	157
Deel V – De rechtspraak van de arbeidsrechtbank en het arbeidshof in 2024 over beslissingen van de Geschillencommissie.....		158
1.	Feitelijk gezin	158
2.	Sociale uitkering	159
3.	Verblijfsrecht	160
4.	Bevoegdheid van de Geschillencommissie	160
5.	Beroepstermijn Geschillencommissie	161

6.	Schooltoeslag	161
7.	Samenloop met een recht op gezinsbijslag in Nederland	162
8.	Opleiding tot lijnpiloot	162
Deel VI – Reacties van burgers over beslissingen van de Geschillencommissie		164
Deel VII – Slot - Reacties van leden van de Geschillencommissie.....		165

VOORWOORD

Mevrouw de Minister,

Het voorbije jaar mocht de Geschillencommissie deelachtig zijn aan het wel en wee van een heleboel Vlaamse gezinnen.

Telkens opnieuw werd samen gezocht naar de best mogelijke oplossing binnen de grenzen van het juridisch toelaatbare.

Dit was alleen maar mogelijk dankzij de buitengewone inzet van eenieder die actief bij de werking van de Geschillencommissie Groeipakket betrokken is.

In het Groeipakket zijn er veel zaken die goed lopen.

Het zijn de aangelegenheden waar er nog wat minpunten zijn die hun weg vinden naar de Geschillencommissie.

Men mag stellen dat het Groeipakket door het beroep doen op een aantal automatismen via elektronische fluxen, een systeem heeft gecreëerd dat een aantal lasten bij de gezinnen wegneemt.

Bovendien is dit vaak een zegen voor de meest kwetsbare gezinnen die minder vertrouwd zijn met administratieve paperassen en voorkomt het een "non-take-up".

In een aantal gevallen die het voorbije jaar voor de Geschillencommissie de revue passeerden, kwamen echter toch nog enkele scherpe kantjes tevoorschijn.

Het eindproduct dat door een elektronische flux wordt afgeleverd, staat soms in schril contrast met de sociale realiteit.

Het gebeurt dat gezinnen aan de hand van officiële documenten kunnen aantonen dat wat de elektronische flux heeft beslist niet correct is.

In de regelgeving en sommige administratieve richtlijnen wordt evenwel vaak verboden om met enig ander gegeven rekening te houden dan de elektronische flux.

Dit wekt terecht wrevel en zelfs woede op bij onze gezinnen, die achterblijven met diepe kwetsuren.

Een dossierbehandelaar kan in dergelijke gevallen met het gezin alleen maar een "dovemansgesprek" houden, wat de wrevel bij de gezinnen alleen maar doet toenemen.

Het alleen maar beroep mogen doen op de gegevens van deze elektronische fluxen, mag misschien wel een makkelijke en zekere methode zijn.

Echter, niet alles wat makkelijk en zeker is, is noodzakelijk ook altijd goed.

Het is belangrijk dat de regelgeving zou voorzien in een plan B, waarbij uitwassen bij de toepassing van elektronische fluxen zouden mogen gecorrigeerd worden.

Gezinsbijslag is sociale zekerheid.

Wanneer te veel ingezet wordt op "zekerheid", dreigen we het sociaal aspect uit het oog te verliezen en

verlaten we de "sociale" zekerheid.

Het is van belang dat de inhoud van het Groeipakket niet bepaald wordt door de grenzen van de elektronische fluxen maar door een sociale logica waarin de gezinnen zich kunnen terugvinden.

Zo blijft het Groeipakket een positief verhaal voor al onze Vlaamse gezinnen.

De inhoud van dit jaarverslag is de resultante van de inbreng van de verschillende leden van de Geschillencommissie.

De Geschillencommissie is een smeltkroes waarin heel veel ervaring, inzicht en kennis met betrekking tot het Groeipakket samenkomen.

De uitbetalingsactoren vaardigen immers hun beste legals af, het ondersteunend secretariaat is samengesteld uit juristen en juridisch medewerkers die al heel wat jaren ervaring met het Groeipakket en zijn voorloper op hun teller hebben staan en de afgevaardigden van het Agentschap Opgroeien brengen hun onmisbare verrijkende kennis en ervaring in.

Dit alles maakt dat de beslissingen van de Geschillencommissie garant staan voor kwaliteit, waarbij niet over één nacht ijs wordt gegaan.

In dit jaarverslag worden ook een aantal aanbevelingen gedaan.

Ik druk de hoop uit dat deze aanbevelingen ernstig worden in overweging genomen, zodat weerkerende problematieken van de dagorde van de Geschillencommissie kunnen verdwijnen.

Het zou niet mogen dat dezelfde problematieken zich gedurende vele jaren blijven aanbieden.

Hierdoor komen de middelen van het ondersteunend secretariaat, de uitbetalingsactoren en de leden van de Geschillencommissie onder druk te staan, middelen die nuttiger en rationeler hadden kunnen worden aangewend.

Ik wens u, Mevrouw de Minister, nog heel veel leesgenot toe in deze bloemlezing over de geschillen met betrekking tot het Groeipakket.

Dit laat u tevens toe om de vinger aan de pols te houden over hoe de gezinnen het Groeipakket in de praktijk ervaren.

Herman Verlinden

Voorzitter van de Geschillencommissie Groeipakket

25 februari 2025

DEEL I – SIGNAALFUNCTIE VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE EN BELEIDSAANBEVELINGEN

1. SITUERING

De Geschillencommissie staat niet alleen in voor de concrete beslechting van de verzoeken van burgers. Zij heeft vanuit die casuïstiek ook een belangrijke opdracht om signalen van bredere problematieken op te pikken en deze te communiceren aan de minister, om zo mee input te geven voor een adequaat toekomstig beleid inzake het Groeipakket.

1. Jurisprudentie scheppen voor de sector

Vanuit haar decretale opdracht dient de Geschillencommissie richtinggevende jurisprudentie te scheppen voor de sector.¹

De Geschillencommissie heeft hierbij als taak om vanuit haar onpartijdige en onafhankelijke positie beslissingen te nemen, gebaseerd op de letter en de geest van het Groeipakketdecreet.² Mede gelet op de beleidskeuze dat het bestuurlijk beroep bij de Geschillencommissie moet worden uitgeput alvorens een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de arbeidsrechtbank, heeft de Geschillencommissie steeds betracht geen louter formele tussenetappe te vormen, maar zo wel degelijk een reële meerwaarde te bieden.

2. Diverse realiteiten van gezinnen capteren

Vanuit het gegeven dat de regelgeving nooit alle diverse realiteiten van de gezinnen volledig kan dekken, dient de regelgeving voortdurend geëvalueerd en desgevallend bijgestuurd te worden. Het jaarverslag van de Geschillencommissie biedt hiertoe een gebruiksinstrument aan de hand van een thematisch overzicht van alle zaken die de Geschillencommissie het afgelopen jaar trancheerde.

¹ Cf. artikel 104 Groeipakketdecreet en de memorie van toelichting bij het Groeipakketdecreet.

² Cf. artikel 29 Huishoudelijk reglement van de Geschillencommissie: “De geschillenbeslechting door de commissie biedt een meerwaarde doordat de commissie, enerzijds voor een snelle toegang tot geschillenbeslechting zorgt maar anderzijds door bij de beoordeling van de voorgelegde bezwaren, steeds naar een werkbare oplossing voor een geschil te zoeken, overeenkomstig de doelstellingen van het voormelde decreet zoals vervat in de tekst van het decreet maar ook in de conceptnota en de memorie van toelichting en door in voorkomend geval voorstellen te doen om de toepassing van het decreet te verbeteren of vastgestelde anomalieën op te lossen.”.

3. Signalen en adviezen voor toekomstig beleid

De Geschillencommissie kreeg als taak om signalen, bepaalde disfuncties en incoherenties op te pikken als input voor het beleidsproject borging van de regelgeving.

In haar jaarverslag dient de Geschillencommissie adviezen te formuleren aan de minister om de toepassing van het Groeipakketdecreet te verbeteren en om vastgestelde anomalieën op te lossen.

4. Beleidsreflectie en oplossingen voor brede problematieken

Voor heel wat van de zaken die voor de Geschillencommissie kwamen, reikt de problematiek breder. In die zin biedt het jaarverslag ook een overzicht van vraagstukken die zich waarschijnlijk in de nabije toekomst opnieuw zullen stellen en waarover nieuwe verzoeken bij de Geschillencommissie zullen volgen.

De gesignaleerde problematieken kunnen het voorwerp vormen van beleidsreflectie voor de toekomst, om te evolueren naar de gewenste oplossingen, hetzij via desgevallend een wijziging van de regelgeving, hetzij via passende administratieve onderrichtingen voor de sector.

In haar onderbouwde beslissingen biedt de Geschillencommissie vaak reeds een belangrijke aanzet voor verdere juridische analyse.

2. OVERZICHT

1. Aanzetten voor beleidsreflectie en verfijning van de regelgeving

De Geschillencommissie signaleert hierna de zaken waarbij zij diende vast te stellen dat de regelgeving weliswaar correct werd toegepast door de uitbetalingsactor, maar waarbij die toepassing voor de burger niet coherent of rechtvaardig aanvoelde.

1.1. Feitelijk gezin

De Geschillencommissie werd geconfronteerd met specifieke gezinsorganisaties zoals latrelaties, of onderlinge bijstand om specifieke redenen, waarbij de vraag breder kan gesteld worden of het begrip feitelijk gezin zoals gedefinieerd binnen het Groeipakketdecreet, nog steeds voldoende afgestemd is op de huidige maatschappij en haar diverse samenlevingsvormen. De vraag is ook hoe men hiernaar kijkt in de

andere sectoren bij wijze van benchmarking.³

De Geschillencommissie stelt hierbij ook de vraag of de checklist die de gezinsinspecteurs hanteren, steeds voldoende gevolgd wordt bij de controles ter plaatse, gegeven de uiteenlopende gedetailleerde of minder gedetailleerde controleverslagen in de zaken bij de Geschillencommissie.⁴

In sommige vonnissen van de arbeidsrechtbank wordt de beslissing dat er een feitelijk gezin gevormd werd, verworpen omdat het controleverslag lacunes bevatte en veel te summier was.

In een verzoek van een moeder die beschouwd werd een feitelijk gezin te vormen met de vader die kampt met een verslaving en waarbij de moeder weliswaar nog bijstand verleent aan hem, maar apart verblijft om veiligheidsredenen, stelde de Geschillencommissie zich de vraag of het feitelijk gezinsbegrip in dergelijke omstandigheden coherent de sociale realiteit van een gezin vat.⁵

1.2. Retroactieve uitwerking van een vonnis van de Familierechtbank

De Geschillencommissie signaleert dat de toepassing van de regelgeving en de administratieve onderrichtingen die de uitvoering van een vonnis van de Familierechtbank enkel toelaten voor de toekomst en niet voor het verleden, in een specifieke casus leidde tot een impasse. Hoewel de advocate de rechtbank verzocht had om een onderlinge regeling tussen de ouders voor het verleden, had de rechtbank alsnog aan de uitbetalingsactor opgelegd om de regularisatie uit te voeren. De Geschillencommissie wijst hierbij ook op de mogelijkheid van derdenverzet in hoofde van de uitbetalingsactor.⁶

Voor gezinnen is het vaak onbegrijpelijk dat de uitbetalingsactoren geen rekening mogen houden met de retroactiviteit waarin sommige vonnissen heel uitdrukkelijk voorzien.

1.3. Startbedrag geboorte voor kinderen geboren in het buitenland

De Geschillencommissie stelt vast dat de termijn van twee maanden om terug te keren naar Vlaanderen met een baby geboren in het buitenland, zeer scherp is en voor de ouders vaak niet haalbaar blijkt naargelang het geboorteland en de noodzakelijke administratieve formaliteiten die moeten in orde gebracht worden voor de terugreis.⁷ Verre vliegreizen worden ook afgeraden voor borelingen.

³ Zie beslissing GC nr. 2024/012 d.d. 9 februari 2024; beslissing GC nr. 2024/098 d.d. 23 augustus 2024.

⁴ Zie beslissing GC nr. 2024/012 d.d. 9 februari 2024.

⁵ Zie beslissing GC nr. 2024/048 d.d. 3 mei 2024.

⁶ Zie beslissing GC nr. 2024/035 d.d. 22 maart 2024.

⁷ Zie beslissing GC nr. 2024/036 d.d. 22 maart 2024.

De Geschillencommissie stelt zich de vraag of hiermee niet anders kan worden omgegaan. Kan een alignering op het bevallingsverlof qua termijn een oplossing zijn? Kan er rekening worden gehouden met administratieve situaties die buiten het bereik van het gezin liggen?

1.4. Algemene vrijstellingen – medische redenen

De Geschillencommissie stelt zich de vraag of er geen toelichting moet komen voor de sector over de toepassing en invulling van de algemene vrijstellingen (cf. verblijf van het kind in het buitenland). Zo stelde de Geschillencommissie vast dat de vrijstelling om medische redenen vrij algemeen is gesteld en ruim kan worden ingevuld.⁸

De Geschillencommissie merkt hierbij op dat deze algemene vrijstelling onder de Algemene Kinderbijslagwet kaderde binnen een individuele beoordelingsmarge bij de FOD Sociale Zekerheid en een discretionaire bevoegdheid, d.w.z. niet alle aanvragen om medische redenen werden toegewezen.

1.5. Bewijs van feitelijk verblijf in Vlaanderen

Wat betreft het bewijs van het feitelijk verblijf in Vlaanderen, stelt de Geschillencommissie vast dat er hierover enkel administratieve onderrichtingen bestaan in het kader van het afbakenen van de bevoegde deelentiteit, waarbij de bewijsmiddelen vrij strikt worden opgevat. De Geschillencommissie oppert dat concrete richtlijnen voor de uitbetalingsactor aangaande het bewijs van het feitelijk verblijf in Vlaanderen aangewezen kunnen zijn, waarbij een gezin zeer concrete zaken zoals vaccinatiebewijs, doktersbezoek, ... zou kunnen voorleggen.⁹

1.6. Terugvordering bij een ouder die het onverschuldigde bedrag zelf niet heeft ontvangen

De Geschillencommissie stelt vast dat het binnen de sector gangbaar is om de onverschuldigde gezinsbijslagen tegelijk bij beide ouders (die niet samenwonen) terug te vorderen. De Geschillencommissie signaleert dat dit voor de ouder die het bedrag zelf niet heeft ontvangen, zeer vreemd overkomt, en de ouders zelf ook aanklagen dat toch minstens eerst moet teruggevorderd worden bij de ouder die het onverschuldigde bedrag heeft ontvangen. De Geschillencommissie signaleert in haar beslissingen de bepalingen van het burgerlijk recht op basis waarvan principieel dient teruggevorderd te worden bij

⁸ Zie beslissing GC nr. 2024/042 d.d. 19 april 2024.

⁹ Zie beslissing GC nr. 2024/043 d.d. 19 april 2024.

degene die het bedrag ontvangen heeft.¹⁰

1.7. Overgangsregeling nieuwe bilaterale overeenkomst België-Marokko

Een burger beklagde zich erover dat hij plots sinds de nieuwe bilaterale overeenkomst met Marokko geen kinderbijslag meer ontvangt vanuit Vlaanderen. De Geschillencommissie heeft voor deze zaak beslist om het advies in te winnen van de FOD Sociale Zekerheid die de bilaterale overeenkomst mee onderhandeld heeft. Hieruit bleek finaal dat er wel recht op kinderbijslag is voor het betrokken gezin op basis van de overgangsregeling in de bilaterale overeenkomst.¹¹

De Geschillencommissie meent dat het belangrijk is voor de uniforme behandeling van de gezinnen om hierover passende onderrichtingen te geven aan de uitbetalingsactoren.

1.8. Categorieën behartenswaardigheid

De Geschillencommissie signaleert dat er soms zeer jonge verzoekers reeds met een belangrijke financiële terugvordering geconfronteerd worden.¹² De Geschillencommissie oppert dat de jonge leeftijd van een verzoeker mogelijks ook als behartenswaardig zou kunnen worden beschouwd in dergelijke situaties.

Verder stelt de Geschillencommissie inzake behartenswaardigheid vast dat niet alle gezinnen in staat lijken om de redenen en stavingstukken waarom hun situatie behartenswaardig is, naar voor te brengen in het aanvraagformulier.¹³ De Geschillencommissie stelt zich de vraag of bestaande meldpunten op lokaal vlak, zoals de Huizen van het kind, hierbij geen rol kunnen vervullen zodat het gezin zijn aanvraag kan vervolledigen en de uitbetalingsactor zijn neutraliteit kan behouden.

1.9. Verlies Groeipakket wegens werkloosheidsuitkering (weerverlet)

De Geschillencommissie diende te bevestigen dat het Groeipakket voor de volledige maand verloren gaat omwille van de werkloosheidsuitkering wegens weerverlet (in de bouwsector) voor enkele dagen die de jongere ontving.¹⁴ De Geschillencommissie is van mening dat het toch een jammere zaak blijft dat

¹⁰ Zie beslissing GC nr. 2024/047 d.d. 3 mei 2024; beslissing GC nr. 2024/106 d.d. 6 september 2024.

¹¹ Zie beslissing GC nr. 2024/064 d.d. 31 mei 2024; beslissing GC nr. 2024/084 d.d. 2 augustus 2024.

¹² Zie beslissing GC nr. 2024/069 d.d. 14 juni 2024.

¹³ Zie beslissing GC nr. 2024/135 d.d. 14 november 2024.

¹⁴ Zie beslissing GC nr. 2024/071 d.d. 14 juni 2024.

hiervoor geen andere regeling wordt getroffen.

1.10.Laattijdige aanstelling voogd voor niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV)

In een concrete zaak stelde de Geschillencommissie vast dat er pas Groeipakket kon toegekend worden voor een niet-begeleide minderjarige vreemdeling vanaf de maand van de aanstelling van de voogd, zoals vereist door de regelgeving.¹⁵

De Geschillencommissie maakt hiervan melding, gelet op het feit dat het voorkomt ten gevolge van wachttijden of een laattijdige aanstelling van de voogd, dat er hierdoor een aantal maanden Groeipakket kunnen verloren gaan in het nadeel van de minderjarige.

1.11.Overschakeling naar begunstigdenkern

De Geschillencommissie stelt vast dat volgens de administratieve onderrichtingen binnen de sector de nieuwe studies van een kind moeten beschouwd worden als een wijziging in de opvoedingssituatie waardoor er wordt overgeschakeld naar een begunstigdenkern.

De Geschillencommissie meent dat dit niet als dusdanig verwoord staat in de regelgeving en dat de strikte bewoordingen van de regelgeving moeten worden gevolgd.¹⁶

1.12.Bestaansmiddelen – inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT)

In het kader van een aanvraag om af te zien van terugvordering kon er maar voor 30% kwijtgescholden worden volgens de inkomensgrenzen op basis van de bestaansmiddelen, namelijk een inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT). Het betrof de terugvordering van de schooltoeslag voor twee schooljaren ten bedrage van 7.746 euro. De maatschappelijk werker klaagde aan dat er niet voor 100% kon kwijtgescholden worden voor iemand die een IVT geniet; de kosten voor noodzakelijke thuiszorg wegen zwaar door en er bleek geen financiële ruimte.¹⁷

De Geschillencommissie meent dat deze zaak illustreert dat een zware financiële terugvordering van de

¹⁵ Zie beslissing GC nr. 2024/079 d.d. 28 juni 2024.

¹⁶ Zie beslissing GC nr. 2024/106 d.d. 6 september 2024.

¹⁷ Zie beslissing GC nr. 2024/109 d.d. 20 september 2024.

schooltoeslag niet evident is voor iemand met een zorgnood.

1.13. Jeugdvakantie

De Geschillencommissie noteert de onvrede van een gezin over het verlies van het Groeipakket voor de maand waarin hun kind een jeugdvakantie-uitkering ontving. De Geschillencommissie vroeg ook het deskundig advies van de RVA over de juridische kwalificatie van de jeugdvakantie.¹⁸

De Geschillencommissie acht het precair dat een dergelijke uitkering leidt tot de terugvordering van het Groeipakket.

1.14. Verhoogde wezenbijslag

De Geschillencommissie signaleert dat in de overgangsbepaling voor de verhoogde wezenbijslag sprake is van het begrip ‘gezin’ en niet ‘feitelijk gezin’ (cf. artikel 214, §2 Groeipakketdecreet) en vermoedt dat het wellicht om een legistieke hiaat gaat en wel degelijk het begrip feitelijk gezin wordt bedoeld.¹⁹

2. Automatische rechtentoekenning – enkele kanttekeningen vanuit de praktijk voor een coherente werking

De automatische rechtentoekenning binnen het Groeipakket is in het algemeen een goede zaak in het voordeel van de burger. De Geschillencommissie wil hierbij toch ook een aantal situaties signaleren waarbij de automatische rechtentoekenning nog aan coherentie kan winnen.

2.1. Buitenlandse inkomsten

De Geschillencommissie stelde vast dat de moeder in een concreet geval financieel de dupe was van de onbeschikbaarheid van de buitenlandse inkomsten van haar ex-partner waar ze intussen geen contact meer mee heeft.

De Geschillencommissie meent dat dit een zwak punt is in het automatisch onderzoek gecombineerd met

¹⁸ Zie beslissing GC nr. 2024/113 d.d. 20 september 2024.

¹⁹ Zie beslissing GC nr. 2024/147 d.d. 13 december 2024.

het manueel bewijs van buitenlandse inkomsten.²⁰

2.2.Referentiedatum schooltoeslag

Een moeder signaleert aan de Geschillencommissie dat ze er niet van op de hoogte was dat de referentiedatum voor de toekenning van de schooltoeslag 31 augustus is. In haar concrete situatie zaten er slechts een paar dagen tussen de officiële domiciliewijziging van haar nieuwe partner waardoor ze geen recht heeft op de schooltoeslag, terwijl haar nieuwe partner financieel niet bijdraagt voor haar eigen kinderen uit een vorige relatie.

Het lijkt de Geschillencommissie opportuun dat er transparante informatie beschikbaar is over de referentiedatum via de diverse communicatiekanalen.²¹

De Geschillencommissie stelt zich hierbij de vraag of het logisch is dat de schooltoeslag reeds vóór de referentiedatum wordt uitbetaald om enkele dagen na de referentiedatum, gezien de domiciliewijziging eind augustus, reeds te worden teruggevorderd.²²

2.3.Medische attesten

De Geschillencommissie heeft er begrip voor dat idealiter de authentieke bron wordt aangepast wanneer bepaalde gegevens niet blijken te kloppen. Echter, wat als de aanpassing bij de authentieke bron niet meer mogelijk blijkt te zijn?

Zo werd de Geschillencommissie geconfronteerd met een situatie waarbij de schooltoeslag teruggevorderd werd omwille van een te hoog aantal problematische afwezigheden. Er bleek echter wel een geldig doktersattest voor de ziekteperiode, maar dit kon door een technisch probleem niet door de school gecodeerd worden in Smartschool.²³

De Geschillencommissie stelt zich hierbij de vraag of de ouders voor dergelijke concrete casussen bij de

²⁰ Zie beslissing GC nr. 2024/013 d.d. 9 februari 2024.

²¹ Zie beslissing GC nr. 2024/019 d.d. 23 februari 2024.

²² Zie beslissing GC nr. 2024/019 d.d. 23 februari 2024.

²³ Zie beslissing GC nr. 2024/045 d.d. 3 mei 2024.

Geschillencommissie moeten aankloppen of dat de uitbetalingsactor zelf de geldigheid van het medisch attest kan inschatten zodat een regularisatie kan plaatsvinden.²⁴

Overigens stelde de Geschillencommissie ook vast dat afwezigheden om duidelijke medische redenen niet voldoende geattesteerd bleken: de Geschillencommissie meent dat – gelet op de impact voor de schooltoeslag – er nood is aan een grotere bewustwording en alertheid bij de ouders en de hulpverleners, dat een medisch attest, zeker voor jongeren of gezinnen in een preciaire situatie, noodzakelijk is in het kader van het Groeipakket.²⁵

Ten slotte stelt de Geschillencommissie de vraag waarom de bijzondere regeling voor kleuters²⁶ niet kan toegepast worden voor het lager en middelbaar onderwijs.²⁷

2.4.Meldingsplicht

Vanuit de vaststelling dat burgers vaak aanhalen dat hun situatie niet gewijzigd is en er dus geen wijziging te melden valt, meent de Geschillencommissie dat het belangrijk is om de meldingsplicht in een zo vroeg mogelijke fase in het dossierbeheer duidelijk te vermelden en in de briefwisseling ook systematisch zeer duidelijk te vermelden. De automatische rechtentoekenning is zeer positief, maar bijvoorbeeld in internationale dossiers is er een hiaat omdat de beroepssituatie niet actief wordt onderzocht of er in de briefwisseling gewezen wordt op het melden van wijzigingen (terwijl er voor betrokkenen op dat moment geen eigenlijke wijziging was).²⁸

2.5.Transparantie qua automatische rechtentoekenning

De Geschillencommissie stelt regelmatig vast dat er verwarring bestaat bij de burgers omdat er voor veel zaken elektronische gegevensstromen bestaan (en de uitbetalingsactor dus automatisch op de hoogte is) maar dit niet voor alles het geval is. Dit blijkt weinig transparant te zijn voor de burger en zo ontstaat er

²⁴ Zie beslissing GC nr. 2024/136 d.d. 14 november 2024.

²⁵ Zie beslissing GC nr. 2024/126 d.d. 31 oktober 2024.

²⁶ Artikel 27, §5 Groeipakketdecreet: “In afwijking van paragraaf 2 en paragraaf 3, eerste lid, wordt een kleuter tijdens het betrokken schooljaar geacht voldoende aanwezig te zijn, indien een attest van een arts, een paramedicus als vermeld in het koninklijk besluit van 2 juli 2009 tot vaststelling van de lijst van de paramedische beroepen, of een houder van een diploma in kinesitherapie als vermeld in artikel 21bis, § 2, van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitvoering van de gezondheidsberoepen, voorgelegd wordt. Het attest bevat een verklaring dat de in een school ingeschreven kleuter tijdens het betrokken schooljaar niet of slechts onregelmatig naar school kan gaan. Het attest wordt door een ouder of een werkelijke opvoeder van de leerling bij wie de betrokken leerling zijn hoofdverblijfplaats heeft, teruggestuurd naar de uitbetalingsactor.”

²⁷ Zie beslissing GC nr. 2024/103 d.d. 23 augustus 2024.

²⁸ Zie beslissing GC nr. 2024/099 d.d. 23 augustus 2024.

een spanningsveld tussen de meldingsplicht en het only once principe.²⁹

De Geschillencommissie acht het aangewezen dat hiermee zorgvuldig wordt omgesprongen.

De Geschillencommissie verwijst hierbij naar de wenselijkheid om een elektronische gegevensuitwisseling te voorzien met de gegevens van AGODI betreffende het verblijf van een kind in het buitenland (*infra* 5.3).

3. Rechtsbescherming van de burger bij fouten gemaakt door de uitbetalingsactor

Wanneer de uitbetalingsactor een fout heeft gemaakt die aanleiding geeft tot een terugvordering, is er een rechtsbeschermingsmechanisme voorzien waardoor de terugvordering niet mogelijk is wanneer de burger er zich geen rekenschap kon van geven dat de betaling onverschuldigd was, bijvoorbeeld op basis van de infobladen die bij de briefwisseling gevoegd waren.³⁰

3.1. Precaire situaties

Voormeld rechtsbeschermingsmechanisme neemt niet weg dat de Geschillencommissie vaststelt dat dit toch ook leidt tot moeilijke situaties van terugvordering van een hoog bedrag bij een precair gezin. Zo bijvoorbeeld bij een terugvordering ten bedrage van ruim 6.000 euro omwille van een systeemfout waarbij de betaling wegens niet-integratie van het dossier in het Kadaster, drie jaar was blijven doorlopen.³¹

3.2. Notie ‘rekenschap geven’ bij bewindvoering

De Geschillencommissie oppert de vraag hoe de notie ‘rekenschap geven’ moet worden ingevuld wanneer er sprake is van bewindvoering, en de vraag kan gesteld worden in wiens hoofde (betrokkene of bewindvoerder) de notie rekenschap geven, moet beoordeeld worden.³²

3.3. Frustratie bij ouders

De Geschillencommissie wil ook de gevoelens van frustratie van de ouders benoemen, wanneer zij op basis van hun meldingsplicht informatie doorgeven aan hun uitbetalingsactor of omwille van achterstand bij de

²⁹ Zie beslissing GC nr. 2024/119 d.d. 18 oktober 2024.

³⁰ Artikel 92, §1, tweede lid Groepakketdecreet.

³¹ Zie beslissing GC nr. 2024/029 d.d. 8 maart 2024.

³² Zie beslissing GC nr. 2024/037 d.d. 22 maart 2024.

uitbetalingsactor menen dat de betalingen kloppen, terwijl dit achteraf niet zo blijkt te zijn maar de uitbetalingsactor dan wel oordeelt dat de burger er zich rekenschap kon van geven dat de betaling niet correct was, en de burger financieel de dupe is van de fouten van de uitbetalingsactor. Dit terwijl de burger meent dat het net de uitbetalingsactor is die de professional is, en de burger er moet kunnen op vertrouwen dat zijn dossier correct beheerd wordt.³³

3.4. Wezenbijslag – niet-correcte verwerking in dossierbeheer van nieuwe gezinssamenstelling

De Geschillencommissie stelde vast dat een nieuwe gezinssamenstelling (gegevens via het Rijksregister) niet altijd correct werd verwerkt in het dossierbeheer waardoor bijvoorbeeld de verhoogde wezenbijslag onterecht werd doorbetaald en de fout pas opgemerkt wordt wanneer het dossier geopend wordt (bijvoorbeeld bij de start van een tewerkstelling van een kind).³⁴

De Geschillencommissie meent dat het hier toch om een belangrijk aspect van het dossierbeheer gaat dat de nodige aandacht verdient.³⁵

3.5. Foutieve overdracht dossier van Vlaamse naar Waalse uitbetalingsactor

Voor een dossier dat foutief werd overgedragen van de Vlaamse naar de Waalse uitbetalingsactor stelde de Geschillencommissie vast dat dit een belangrijke impact had voor het recht op gezinsbijslag van het gezin, gelet op de verschillende regelgeving inzake de sociale toeslag (KI-test).

De Geschillencommissie oppert hierbij ook het belang van zorgzame en transparante info ten aanzien van de burger.³⁶

3.6. Achterstand in het dossierbeheer

De ouders signaleerden meermaals bij hun uitbetalingsactor dat hun zoon tewerkgesteld is en kregen als antwoord dat hun melding spoedig zou behandeld worden; intussen liepen de betalingen verder en

³³ Zie beslissing GC nr. 2024/072 d.d. 14 juni 2024.

³⁴ Zie beslissing GC nr. 2024/050 d.d. 3 mei 2024.

³⁵ Zie ook beslissing GC nr. 2024/053 d.d. 17 mei 2024.

³⁶ Zie beslissing GC nr. 2024/085 d.d. 2 augustus 2024.

ontving het gezin alsnog een aantal maanden later een terugvorderingsbeslissing met de melding dat er achterstand was in het dossierbeheer.³⁷

De Geschillencommissie begrijpt de frustratie van het gezin over de tegenstrijdige berichtgeving van de uitbetalingsactor doordat zij enerzijds te horen kregen dat hun melding wordt behandeld terwijl maanden later wordt gemeld dat er een achterstand was en er een terugvordering nodig blijkt.

3.7. Cohousing – verklaring niet-feitelijke gezinsvorming

In een zaak waar de moeder had gemeld aan haar uitbetalingsactor dat er geen sprake is van feitelijke gezinsvorming maar van cohousing met een familielid, had de uitbetalingsactor volgens de toepasselijke regelgeving een controlebezoek door een gezinsinspecteur moeten aanvragen, maar dit is niet gebeurd.³⁸

De Geschillencommissie stelt vast dat er intussen een tijdsverloop is ontstaan en het moeilijk is om nu nog voor het verleden te bepalen of het effectief om cohousing ging (zeker nu intussen zowel de moeder als het familielid verhuisd zijn). Ten gevolge van het niet correct volgen van de procedure door de uitbetalingsactor, komt de moeder onterecht in de problemen qua bewijsvoering.

3.8. Verjaring

De Geschillencommissie stelde herhaaldelijk vast dat de verjaring niet correct wordt toegepast bij de terugvorderingen door de uitbetalingsactor en begrijpt hieruit dat het om een foutgevoelig aspect in het dossierbeheer gaat dat de nodige aandacht verdient.

4. Stand van zaken van problematieken die in vorige jaarverslagen reeds gesignaleerd werden door de Geschillencommissie

4.1. Kadastraal inkomen vreemd gebruik

De Geschillencommissie signaleerde in vorige jaarverslagen reeds dat het in aanmerking nemen van het kadastraal inkomen vreemd gebruik voor het gezin (o.m. landbouwersgezinnen) niet steeds tot een correcte uitkomst leidt voor het recht van het gezin op een sociale toeslag of schooltoeslag. In 2024

³⁷ Zie beslissing GC nr. 2024/110 d.d. 20 september 2024.

³⁸ Zie beslissing GC nr. 2024/105 d.d. 4 oktober 2024.

kwam deze problematiek opnieuw aan bod bij de Geschillencommissie³⁹ en stelt de Geschillencommissie zich de vraag naar een duurzame oplossing voor de gezinnen.

De Geschillencommissie signaleert ook de woonsituatie van een kroostrijk gezin met domicilie op de vijfde verdieping van een appartementsgebouw dat de vierde verdieping had aangekocht voor extra woonruimte: het gezin verloor hierdoor de sociale toeslag doordat de extra verdieping beschouwd wordt als kadastraal inkomen vreemd gebruik terwijl het voor de Geschillencommissie geloofwaardig leek dat het gezin de verdieping zelf gebruikte als extra woonruimte, en er dus geen sprake was van verhuring.⁴⁰ De Geschillencommissie oppert hierbij of de regelgeving wel voldoende afgestemd is op de maatschappelijke realiteit.

4.2.Tewerkstelling op de eerste dag van de maand in Europese context

De Geschillencommissie signaleerde in het jaarverslag 2023 reeds dat er een belangrijke impact kan ontstaan door in Europese context een tewerkstelling op de eerste dag van de maand te vereisen voor de betaling van aanvullende Vlaamse gezinsbijslagen wanneer het gaat om specifieke vormen van tewerkstelling zoals uitzendarbeid. De Geschillencommissie meende dat het aanbeveling verdient om de interpretatie van artikel 59 van de Europese Verordening VO 883/2004 in dergelijke tewerkstellingssituaties te verifiëren om mogelijks discriminatoire situaties naargelang het type tewerkstelling te vermijden.

In 2024 behandelde de Geschillencommissie hierover opnieuw enkele verzoeken.⁴¹

4.3.Integrale terugvordering van de schooltoeslag

In 2024 stelde de Geschillencommissie opnieuw vast dat de integrale terugvordering van de schooltoeslag wanneer een kind of jongere het schooljaar niet uitdoet (kan uitdoen) problematisch is omdat de schooltoeslag wel besteed werd aan de schoolkosten bij het begin van het schooljaar. Jongeren raken ook niet altijd vlot opnieuw ingeschreven in een nieuwe school binnen de herinschrijvingstermijn die moet nageleefd worden voor de schooltoeslag. De Geschillencommissie opperde hier reeds eerder voorstellen over in de vorige jaarverslagen.

Zo wijst de Geschillencommissie op een concreet geval van een studente die haar studies voortijdig stopzette tijdens het schooljaar ten gevolge van haar zwangerschap. Zij diende de schooltoeslag ten

³⁹ Zie beslissing GC nr. 2024/003 d.d. 12 januari 2024.

⁴⁰ Zie beslissing GC nr. 2024/040 d.d. 3 mei 2024.

⁴¹ Zie beslissing GC nr. 2024/030 d.d. 22 maart 2024; beslissing GC nr. 2024/041 d.d. 19 april 2024.

bedrage van 3.387 euro volledig terug te betalen terwijl ze wel de lessen volgde tijdens een groot deel van het schooljaar.⁴²

In een andere zaak bij de Geschillencommissie werd het kind uitgeschreven tijdens het schooljaar in februari om nadien thuisonderwijs te volgen; het kind ontving zorgtoeslag. Door de uitschrijving was er geen recht op de schooltoeslag.⁴³ De Geschillencommissie signaleert dat het jammer is dat de schooltoeslag in dergelijke situaties teruggevorderd wordt omdat er gegronde redenen kunnen zijn om over te stappen naar thuisonderwijs.

Vaak hebben de ouders samen met de betrokken instanties (CLB, consulente jeugdrechtsbank, contextbegeleider) alle mogelijke inspanningen geleverd om het kind snel op een nieuwe school in te schrijven maar bleek geen enkele school bereid om het kind in overtal in te schrijven.⁴⁴ Ook in dergelijke gevallen is het bijzonder jammer dat de schooltoeslag integraal wordt teruggevorderd.

4.4.Opleiding tot lijnpiloot

De Geschillencommissie ontving opnieuw een heel aantal verzoeken van bezorgde ouders die van mening zijn dat hun zoon of dochter als student moet beschouwd worden tijdens de opleiding tot lijnpiloot en in die hoedanigheid recht moet hebben op het Groeipakket.⁴⁵

De ouders verwijzen naar de zware studies en de hoge kost van de opleiding waarbij de financiële steun van het Groeipakket voor de ouders en studenten een aanmoediging en motivatie kan betekenen. Een moeder wiens echtgenoot zelf piloot is en destijds wel kinderbijslag ontving tijdens zijn opleiding (die voordien zelfs gratis was) stelde zich de vraag hoe het mogelijk is dat men evolueert van een gratis opleiding naar een betalende (dure) opleiding met kinderbijslag, naar een schrapping van de kinderbijslag.⁴⁶

De Geschillencommissie verwijst hierbij naar de vorige jaarverslagen waarin zij de problematiek signaleerde.

⁴² Zie beslissing GC nr. 2024/034 d.d. 22 maart 2024.

⁴³ Zie beslissing GC nr. 2024/070 d.d. 14 juni 2024.

⁴⁴ Zie beslissing GC nr. 2024/097 d.d. 23 augustus 2024.

⁴⁵ Zie beslissing GC nr. 2024/046 d.d. 3 mei 2024; beslissing GC nr. 2024/077 d.d. 28 juni 2024; beslissing GC nr. 2024/078 d.d. 28 juni 2024.

⁴⁶ Zie beslissing GC nr. 2024/049 d.d. 3 mei 2024.

4.5. Verschilbetalingen met Nederland

Zoals de afgelopen jaren verwijst de Geschillencommissie naar het ongenoegen van heel wat ouders over het gebrek aan transparantie over de verschilbetalingen met Nederland. De communicatie tussen de Vlaamse uitbetalingsactoren en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank zou volgens de ouders ook niet steeds even vlot verlopen en de gezinnen voelen zich hiervan de dupe wanneer er finaal een terugvordering volgt.⁴⁷

De Geschillencommissie stelt zich hierbij de vraag of een periodiek overlegmoment met de Nederlandse SVB helpend kan zijn voor een betere dienstverlening aan de burger.

5. Mogelijkheden voor efficiëntere en ruimere samenwerking tussen de bevoegde diensten

5.1. Gebrek aan controles op het grondgebied van een andere deelentiteit

De Geschillencommissie stelde vast dat er geen controles mogelijk zijn op het grondgebied van een andere deelentiteit met als pijnpunt dat hierdoor in casu de sociale toeslag niet kon toegekend worden.⁴⁸ In een andere zaak stelde de Geschillencommissie vast dat de bewijsvoering qua al dan niet feitelijke gezinsvorming sterker zou geweest zijn indien er een controle op het adres van de vader, op Waals grondgebied, had kunnen plaatsvinden.⁴⁹ Dit was ook het geval in een andere zaak waar geen controle op het adres van de vader op Brussels grondgebied mogelijk was en het verslag van de gezinsinspecteur bovendien zeer summier was.⁵⁰

Er zouden nog geen concrete werkafspraken zijn in het kader van het samenwerkingsakkoord en de Geschillencommissie meent dat dit een lacune is voor de transparantie naar de gezinnen toe, en voor de correcte vaststelling van hun recht op Groeipakket.

5.2. Motivering Behartenswaardigheidsplatform

Bij een verzoek van een jonge studente wiens aanvraag om af te zien van de terugvordering niet ingewilligd werd in het kader van de procedure bij het Behartenswaardigheidsplatform (Agentschap

⁴⁷ Zie voormelde beslissingen van de Geschillencommissie over de verschilbetalingen met Nederland.

⁴⁸ Zie beslissing GC nr. 2024/017 d.d. 9 februari 2024.

⁴⁹ Zie beslissing GC nr. 2024/088 d.d. 2 augustus 2024.

⁵⁰ Zie beslissing GC nr. 2024/124 d.d. 31 oktober 2024.

Uitbetaling Groeipakket) was het voor de Geschillencommissie niet zo duidelijk wat precies de motivering was van de stemmen voor verzaking.⁵¹ Die informatie zou wel van pas gekomen zijn in het kader van de procedure bij de Geschillencommissie om met kennis van zaken te kunnen beslissen.

5.3. Verblijf van een kind in het buitenland – mededeling aan AGODI

De Geschillencommissie stelde de afgelopen jaren meer dan eens vast dat ouders menen de nodige gegevens betreffende het verblijf van hun kind in het buitenland te hebben bezorgd aan AGODI (Agentschap voor Onderwijsdiensten) waarbij zij ervan uitgaan dat er automatische gegevensuitwisseling is tussen AGODI en de uitbetalingsactoren. In die zin gaan de ouders ervan uit dat ze geen aparte melding moeten doen bij de uitbetalingsactor, en menen zij ook dat er geen sprake kan zijn van frauduleus opzet.⁵²

De Geschillencommissie meent dat een automatische gegevensuitwisseling opportuun kan zijn om oplopende onverschuldigde betalingen van het Groeipakket te vermijden alsook in het kader van administratieve lastenverlaging voor de burger.

5.4. Wachttijden onderwijs

Een vader signaleerde zijn verbolgenheid over het verlies van het Groeipakket voor zijn dochter die wegens de ernst van haar handicap geen verlenging kreeg voor een nieuw schooljaar; omwille van wachttijsten bleek er geen alternatief qua onderwijs mogelijk. Hierdoor werd zij beschouwd als schoolverlater en doordat zij IVT ontvangt, vormt dit een beletsel om verder het Groeipakket te ontvangen. De vader vroeg de nodige aandacht voor deze problematiek die voor hem een principiële kwestie is. Hij meent dat het Groeipakket meer moet afgestemd worden op het onderwijs en hij meent dat het Groeipakket en het Departement Onderwijs contacten moeten leggen om dergelijke problemen in de toekomst te vermijden.⁵³

De Geschillencommissie stelde vast dat het inderdaad om een heel spijtige en precare situatie gaat. Bovendien stelde zij vast dat de informatie op het infoblad inzake de IVT als beletsel naargelang de hoedanigheid van student of schoolverlater niet zeer duidelijk is.

⁵¹ Zie beslissing GC nr. 2024/054 d.d. 17 mei 2024.

⁵² Zie beslissing GC nr. 2024/111 d.d. 20 september 2024.

⁵³ Zie beslissing GC nr. 2024/112 d.d. 20 september 2024.

5.5. Vlaamse zorgtoeslag – Nederlandse Wajonguitkering

De terugvordering van 19.000 euro aan Vlaamse zorgtoeslag wegens onmogelijkheid van cumul met de Nederlandse Wajonguitkering is financieel zeer pijnlijk voor het betrokken gezin. Er kan de uitbetalingsactor geen fout worden verweten aangezien deze niet automatisch op de hoogte is van de Nederlandse uitkering.⁵⁴

De Geschillencommissie meent dat er op dit vlak ruimte is voor grensoverschrijdende gegevensuitwisseling om dergelijke situaties te vermijden.

6. Procedure bij de Geschillencommissie

6.1. Schorsing van de beroepstermijn

De Geschillencommissie signaleert dat burgers soms laattijdig hun verzoek bij de Geschillencommissie indienen, omdat ze eerst getracht hebben om bij de uitbetalingsactor zelf hun klacht aan te kaarten en de beroepstermijn bij de Geschillencommissie intussen verstreken is.⁵⁵

De Geschillencommissie oppert de vraag of het niet kan nuttig zijn om de beroepstermijn op te schorten voor de duur dat de burger zijn klacht richt tot de uitbetalingsactor.

6.2. Standpunt en informatie van de uitbetalingsactor

Om haar werk goed te kunnen doen, heeft de Geschillencommissie nood aan een coherent en volledig standpunt vanwege de uitbetalingsactor waarbij alle nuttige informatie moet worden aangereikt om een goed zicht te hebben op het dossier en met kennis van zaken te kunnen beslissen. Doorgaans kan de Geschillencommissie rekenen op een zeer goede input vanwege de uitbetalingsactor maar in een enkel geval werd het werk van de Geschillencommissie bemoeilijkt doordat de nodige informatie slechts fragmentarisch werd aangeleverd.⁵⁶

Het is voor de Geschillencommissie ook duidelijk dat het controleverslag van de gezinsinspecteur steeds door de uitbetalingsactor moet bezorgd worden in het kader van de procedure voor de

⁵⁴ Zie beslissing GC nr. 2024/148 d.d. 13 december 2024.

⁵⁵ Zie beslissing GC nr. 2024/069 d.d. 14 juni 2024.

⁵⁶ Zie beslissing GC nr. 2024/090 d.d. 2 augustus 2024.

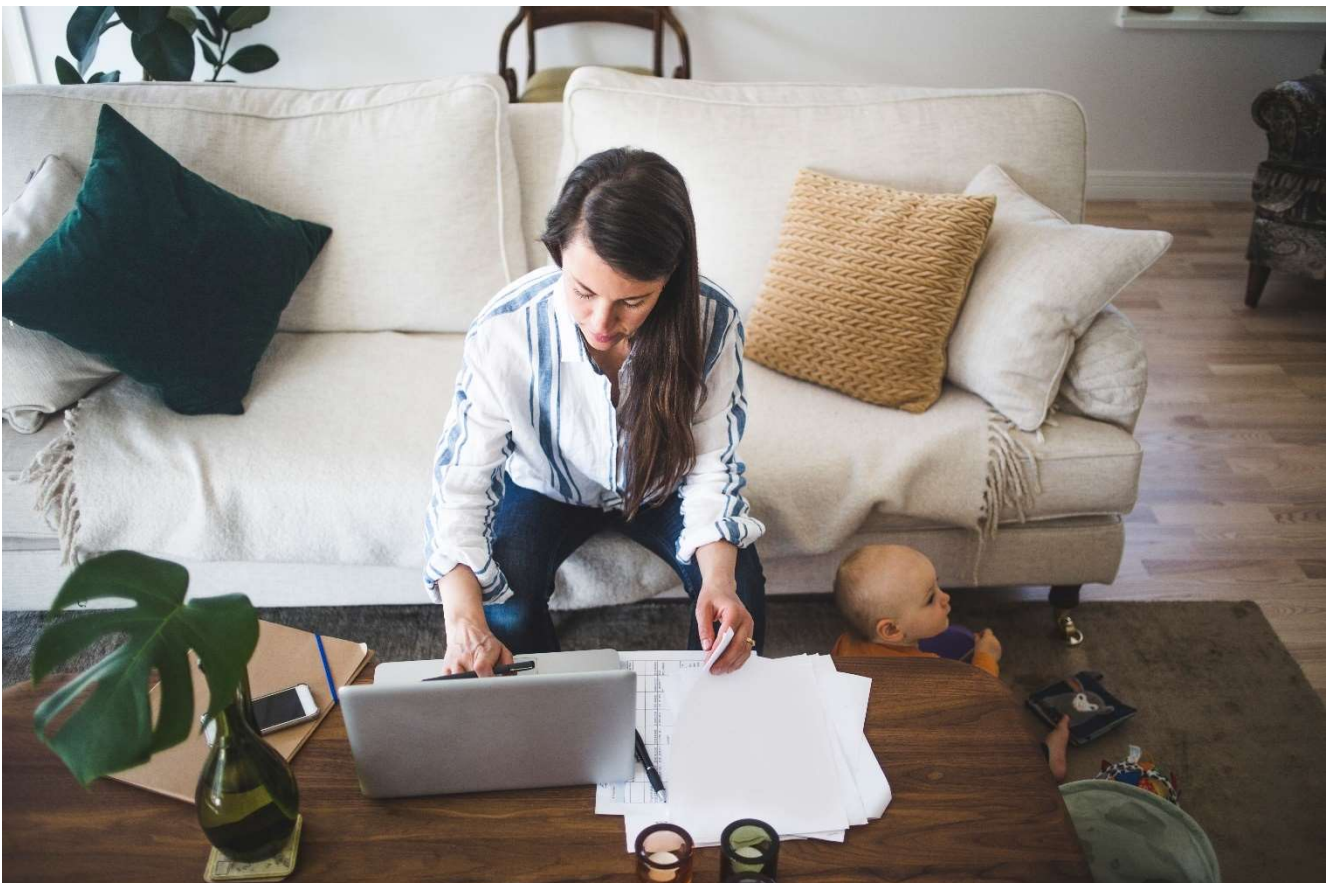
Geschillencommissie. Het kan niet zijn dat dit stuk niet ter beschikking wordt gesteld.⁵⁷ Bovendien dienen de gezinsinspecteurs de verslagen dusdanig op te stellen dat er inzage in kan worden verleend.

⁵⁷ Zie beslissing GC nr. 2024/125 d.d. 31 oktober 2024.

DEEL II – DE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET: EEN LAAGDREMPelige BEROEPSPROCEDURE BIJ EEN ONAFHANKELIJKE EN ONPARTIJDIGE COMMISSIE OM DE BURGER TE BESCHERMEN ALS ER IETS MISLOOPT MET HET GROEIPAKKET

In dit deel wordt uitgelegd:

- Waarvoor je terecht kan bij de Geschillencommissie Groeipakket
- Wat de voordelen en meerwaarde zijn van een beroepsprocedure bij deze Geschillencommissie
- Hoe de Geschillencommissie is samengesteld om onafhankelijk en onpartijdig te kunnen oordelen
- Hoe de procedure bij de Geschillencommissie verloopt.

1. WAARVOOR KAN JE TERECHT BIJ DE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET?

1.1. WAT DOET DE GESCHILLENCOMMISSIE?

De Geschillencommissie heeft een belangrijke opdracht: ervoor zorgen dat burgers beschermd worden als er iets misloopt met hun Groeipakket (de Vlaamse gezinsbijslag).⁵⁸

In plaats van meteen naar de arbeidsrechtbank te moeten stappen, kunnen gezinnen via deze commissie op een eenvoudige en snelle manier een klacht indienen per e-mail. De commissie behandelt de discussie tussen de burger en de uitbetalingsactor en neemt een bindende beslissing waar beide partijen zich aan moeten houden.

De commissie onderzoekt de klacht en zij houdt hierbij rekening met het Groeipakketdecreet, de conceptnota en de memorie van toelichting. Zij streeft er steeds naar een meerwaarde te bieden door hetzij het geschil concreet op te lossen, hetzij voorstellen te doen aan de bevoegde minister om de toepassing van de Groeipakketregelgeving te verbeteren of anomalieën op te lossen.⁵⁹

1.2. WAT VALT ER ONDER DE BEVOEGDHEID VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE?

Ruime algemene bevoegdheid:

De Geschillencommissie heeft een ruime bevoegdheid om te oordelen over alle verzoeken tegen een beslissing van een uitbetalingsactor over het Groeipakket.⁶⁰ Een burger die niet akkoord gaat met de brief die hij ontving van zijn uitbetalingsactor (FONS, Infino, KidsLife, MyFamily, Parentia) kan dus hiertegen een beroep indienen bij de Geschillencommissie. Dit is ook mogelijk wanneer de beslissing van de uitbetalingsactor uitblijft.

⁵⁸ Memorie van toelichting van 17 januari 2018 bij het voorontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, nr. 1450 (2017-2018), nr. 1, p. 8 (hierna 'MvT').

⁵⁹ Artikel 114 Groeipakketdecreet. Hierbij wordt ook verwezen naar het overleg dat in 2019 plaatsvond met de bevoegde minister, waaruit bleek dat de Geschillencommissie niet enkel dient te oordelen naar de letter maar ook naar de geest van het Groeipakketdecreet, zodanig dat ongewenste of niet beoogde effecten van het Groeipakketdecreet kunnen worden vastgesteld en desgevallend geremedieerd om de coherente toepassing van het Groeipakketdecreet te verzekeren.

⁶⁰ Artikel 104, tweede lid Groeipakketdecreet.

Hiervoor is de Geschillencommissie niet bevoegd, maar zorgt ze voor doorverwijzing als de klacht toch bij haar terechtkomt:

- geschillen over de aanwijzing van de begunstigde die het Groeipakket ontvangt: hiervoor is de familierechtbank bevoegd⁶¹;
- geschillen over de zorgtoeslag: hiervoor is de arbeidsrechtbank bevoegd⁶²;
- geschillen over de oude federale kinderbijslagwetgeving (voorafgaand aan 1 januari 2019): hiervoor is de arbeidsrechtbank/familierechtbank bevoegd;
- geschillen over kinderbijslag waarvoor een andere deelentiteit dan Vlaanderen bevoegd is (d.w.z. Wallonië, Brussel, of de Duitstalige Gemeenschap).

2. VOORDELEN EN MEERWAARDE VAN DE BEROEPSPROCEDURE BIJ DE GESCHILLENCOMMISSIE

2.1. LAAGDREMPELIGE TOEGANG EN EENVOUDIGE PROCEDURE

De beroepsprocedure bij de Geschillencommissie wordt bewust gemakkelijk toegankelijk en eenvoudig gehouden.⁶³

Een burger die het niet eens is met een beslissing van zijn uitbetalingsactor over het Groeipakket, kan via e-mail een beroepsprocedure opstarten.⁶⁴

Het is niet nodig om een advocaat in te schakelen om het verzoek in te dienen. De procedure verloopt volledig zonder kosten⁶⁵. Burgers die beroep doen op een advocaat, betalen die kosten uiteraard zelf.

⁶¹ Artikel 104, derde lid Groeipakketdecreet.

⁶² Artikel 104, vierde lid Groeipakketdecreet.

⁶³ MVT., p. 9.

⁶⁴ De opstart van een beroepsprocedure is ook mogelijk per brief (via de post) of afgifte van de brief aan het onthaal van het agentschap Opgroeien.

⁶⁵ Tenzij de Geschillencommissie (uitzonderlijk) zou oordelen dat er sprake is van tergend of roekeloos beroep: dan kunnen de kosten wel aangerekend worden.

2.2. DE GESCHILLENCOMMISSIE OORDEELT ONAFHANKELIJK EN ONPARTIIDIG

De beroepsprocedure bij de Geschillencommissie is een georganiseerd bestuurlijk beroep bij een onafhankelijke commissie. De voorzitter en de leden van de Geschillencommissie doen hun werk onafhankelijk en onpartijdig.⁶⁶

De voorzitter en de leden worden benoemd voor vier jaar, met mogelijkheid tot verlenging.⁶⁷ Om belangenconflicten te voorkomen, mogen zij bepaalde functies niet uitoefenen zolang ze lid zijn van de commissie.⁶⁸

Eén assessor wordt voorgedragen door het agentschap Opgroeien regie. De tweede assessor wordt voorgedragen door de uitbetalingsactoren.⁶⁹ Er wordt altijd voor gezorgd dat de assessor van de uitbetalingsactor waartegen de klacht is gericht, niet in de commissie zetelt.⁷⁰

Het secretariaat van de Geschillencommissie deelt aan de verzoeker mee wie er in de commissie zal zetelen zodat de burger nog kan reageren indien hij meent dat een lid niet onpartijdig zou kunnen oordelen (waking).⁷¹ In 2024 waren er geen wrakingen.

2.3. DISCRETIE

Alle betrokkenen bij de Geschillencommissie, namelijk de voorzitter, de leden en de medewerkers van het secretariaat hebben een discretieplicht in verband met de feiten, daden en inlichtingen waarvan ze kennis genomen hebben tijdens de werkzaamheden van de Geschillencommissie.⁷²

⁶⁶ MvT, p. 97; artikel 105, §6 Groeipakketdecreet.

⁶⁷ Ministerieel besluit d.d. 21 december 2022 tot benoeming van de leden van de commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan en tot vaststelling van het presentiegeld, BS 13.02.2023.

⁶⁸ Artikel 2 BVR Geschillencommissie.

⁶⁹ Artikel 105, §2 Groeipakketdecreet.

⁷⁰ Artikel 105, §6 Groeipakketdecreet.

⁷¹ Artikel 16 BVR Geschillencommissie.

⁷² Artikel 32 huishoudelijk reglement van de Geschillencommissie.

2.4. SNELLE DOORLOOPTIJD

De Geschillencommissie wil ervoor zorgen dat de burger op korte termijn een antwoord krijgt. Zodra het verzoek binnenkomt en ontvankelijk is, verzamelt het secretariaat alle nodige informatie en documenten om een dossier samen te stellen. Hoewel sommige dossiers vrij complex zijn, streeft de commissie ernaar om elk verzoek toch zo snel mogelijk te behandelen: in 2024 was er een gemiddelde doorlooptijd van 13 weken.

2.5. EENVORMIGE JURISPRUDENTIE VOOR DE SECTOR

Het doel van de Geschillencommissie is niet alleen om geschillen op te lossen, maar ook om consistentie te brengen in de toepassing van het Groeipakketdecreet, zodat dossiers gelijk worden behandeld.

Dit werd duidelijk als opzet bepaald in de memorie van toelichting bij het Groeipakketdecreet:

“(...) Door een bestuurlijk beroep mogelijk te maken bij één Geschillencommissie, wordt de nodige samenhang in de beslissingen van de uitbetalingsactoren gegarandeerd. (...) Door de specifieke samenstelling van de commissie wordt ervoor gezorgd dat er binnen de sector een vorm van jurisprudentie wordt opgebouwd. Dat heeft als meerwaarde dat na verloop van tijd duidelijk wordt hoe een interpretatie over een bepaalde problematiek vorm krijgt, waardoor de uitbetalingsactoren hun dienstverlening daarop kunnen afstellen. Tevens draagt het ook bij tot de afbouw van een overmatige juridisering van geschillen. (...)”⁷³

In 2022 werd ook door het Arbeidshof te Antwerpen bevestigd dat het bestuurlijk beroep bij de Geschillencommissie moet uitgeput worden alvorens de burger een jurisdictioneel beroep instelt bij de arbeidsrechtbank. Op die manier kan maximaal eenvormige jurisprudentie gecreëerd worden via de Geschillencommissie om de **dienstverlening aan de burger voor het Vlaamse Groeipakket optimaal te maken en ook beleidmatig de brug te maken via het jaarverslag van de Geschillencommissie aan de minister bevoegd voor Welzijn.**

Het Arbeidshof oordeelde: *“Voor toeslagen overeenkomstig het Groeipakketdecreet die toegekend werden vanaf 1 januari 2019 moet eerst beroep worden aangetekend bij de geschillencommissie. Zo lang deze commissie zich niet heeft uitgesproken, kan de arbeidsrechtbank geen kennis nemen van het geschil.”⁷⁴*

⁷³ MvT, p. 9.

⁷⁴ MvT, p. 97; Arbh. Antwerpen (afd. Antwerpen) (10^e k.) nr. 2021/AA/230, 31 maart 2022, Soc.Kron. 2022, afl. 6, 316.

2.6. RECHTSBRON VOOR DE RECHTZOEKENDE

De beslissingen van de Geschillencommissie zijn niet alleen belangrijk voor burgers, maar ook voor professionals, zoals medewerkers van OCMW's, koepel- en belangenorganisaties, ... Ze vormen een zeer waardevolle rechtsbron over hoe de regels rond het Groeipakket worden toegepast. Daarom worden alle beslissingen van de Geschillencommissie gepubliceerd (geanonimiseerd) op het kennisportaal www.gpedia.be.

3. SAMENSTELLING VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE

De voltallige Geschillencommissie bestaat uit de voorzitter (en plaatsvervangend voorzitter), een bijzitter (en plaatsvervanger) namens Opgroeien regie en een bijzitter (en plaatsvervanger) namens elke uitbetalingsactor. Als de Geschillencommissie zich concreet buigt over een verzoek, bestaat ze uit de voorzitter, een bijzitter namens Opgroeien regie en een bijzitter namens de uitbetalingsactoren.⁷⁵

De Geschillencommissie kan rekenen op de juridische en administratieve ondersteuning van een secretariaat samengesteld uit medewerkers van Opgroeien.⁷⁶

Samenstelling op 31 december 2024:

- Voorzitter: Herman Verlinden (plv. Luk Van Assche)
- Assessor uitbetalingsactoren (volgens beurtrol):
 - FONS: Anja Hellemans (plv. Jürgen Poels)
 - Infino: Ann Himschoot (plv. Lena Van Buynder)
 - KidsLife: Maarten Vankeersbilck (plv. Gaëlle Cuvelier)
 - MyFamily: Nele De Blauwe (plv. Peter Keustermans)
 - Parentia: Renata Sterken (plv. May-li Marchand)
- Assessor Opgroeien regie: Linda Aerts (plv. Ignace Lambert)

⁷⁵ Artikel 105, §1 Groeipakketdecreet.

⁷⁶ Artikel 105, §5 en 106 Groeipakketdecreet.

4. HOE VERLOOPT DE PROCEDURE BIJ DE GESCHILLENCOMMISSIE

4.1. HOE DIEN JE EEN VERZOEK IN BIJ DE GESCHILLENCOMMISSIE?

Om een beroepsprocedure op te starten bij de Geschillencommissie, volstaat het om een verzoek in te dienen bij het secretariaat van de Geschillencommissie.

Het verzoek kan op drie manieren ingediend worden:

- Bij voorkeur via e-mail op het mailadres: geschillencommissie@opgroeien.be
- Per brief aan:
Opgroeien regie
Geschillencommissie
Hallepoortlaan 27
1060 Brussel
- Afgifte van het verzoek aan het onthaal van het agentschap Opgroeien regie.

Deze contactgegevens en de informatie over de beroepsprocedure moeten altijd verplicht vermeld zijn op de beslissing van de uitbetalingsactor.⁷⁷

Meer info is ook te vinden op de website van het agentschap Opgroeien.

Belangrijk: het verzoek moet minimaal volgende gegevens bevatten:

- naam en rijksregisternummer van de verzoeker;
- de reden van het beroep;
- een scan of digitale foto van de beslissing waarmee men niet akkoord gaat (of uitleg over de uitblijvende beslissing).

Indien nodig zal het secretariaat de verzoeker contacteren om ontbrekende informatie op te vragen. Zo wordt ervoor gezorgd dat elk verzoek optimaal behandeld kan worden.

⁷⁷ Artikelen 89 en 90 Groeipakketdecreet.

4.2. BINNEN WELKE TERMIJN MOET JE HET VERZOEK INDIENEN?

Er is een strikte beroepstermijn: het verzoek moet ingediend worden binnen de drie maanden na de ontvangst van de beslissing van de uitbetalingsactor.⁷⁸

Als de beroepsmogelijkheden niet vermeld stonden op de brief van de uitbetalingsactor, wordt de beroepstermijn met vier maanden verlengd.

Verzoeken die te laat worden ingediend, zijn onontvankelijk en kunnen dus niet meer verder behandeld worden door de Geschillencommissie.

4.3. HOE VERLOOPT DE BEHANDELING VAN HET VERZOEK?

Eerst wordt onderzocht of het verzoek ontvankelijk is. Dit betekent dat nagegaan wordt of het verzoek tijdig binnen de beroepstermijn werd ingediend en of de Geschillencommissie er bevoegd voor is.

Is het verzoek ontvankelijk dan stelt het secretariaat een volledig dossier samen met alle relevante elementen (administratief en juridisch onderzoek). Het secretariaat vraagt ook het standpunt van de uitbetalingsactor op om zo het dossier te vervolledigen.

De Geschillencommissie komt tweewekelijks samen op vrijdagvoormiddag om de dossiers te beoordelen en uitspraak te doen. De verzoeker en de uitbetalingsactor krijgen beiden de kans om aanwezig te zijn op de hoorzitting.⁷⁹ Het is niet vereist om aanwezig te zijn en de afwezigheid van één van de partijen kan niet nadelig werken.

De uitspraak van de Geschillencommissie wordt binnen de vier weken na de zitting meegedeeld aan de partijen.

⁷⁸ Artikel 11, §§ 3, 4 en 5 BVR Geschillencommissie.

⁷⁹ Artikel 111, tweede lid Groepakketdecreet.

DEEL III – DE GESCHILLENCOMMISSIE IN CIJFERS: 2024

In dit deel wordt toegelicht:

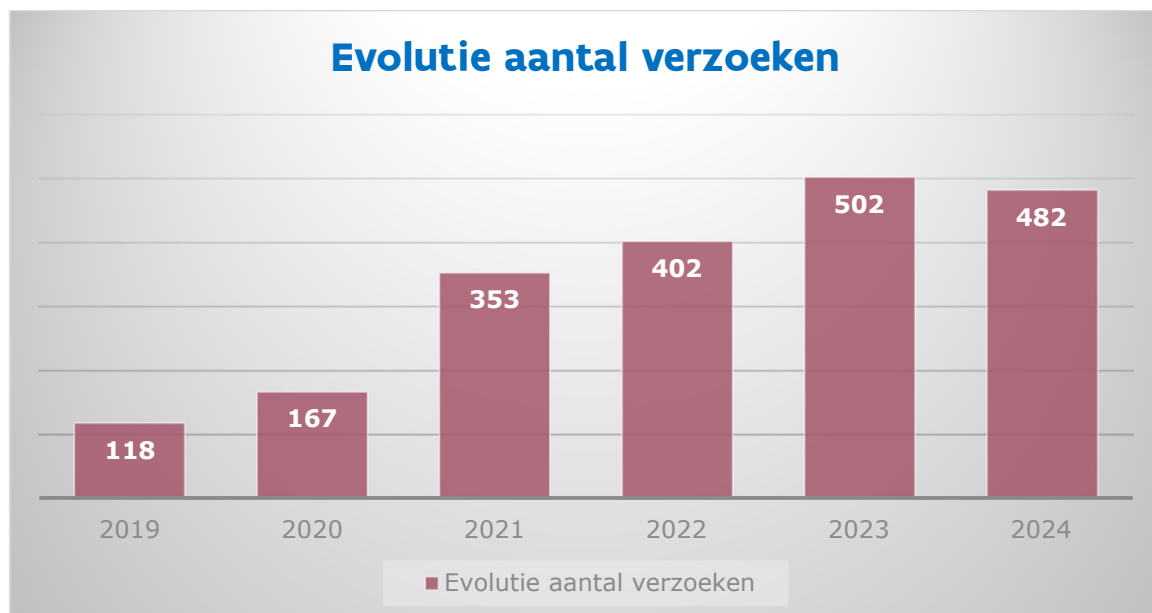
- Hoeveel verzoeken de Geschillencommissie ontving in 2024;
- Via welk kanaal de verzoeken binnenkwamen;
- Wat de doorlooptijd was;
- Hoe vaak de Geschillencommissie zitting hield in 2024;
- Hoeveel beslissingen de Geschillencommissie uitsprak in 2024;
- Hoe vaak de partijen de zitting bijwoonden;
- Het aandeel gegronde/ongegronde uitspraken van de Geschillencommissie;
- Thematisch overzicht van het onderwerp van de verzoeken;
- Een totaaloverzicht van de bestemming van de 482 verzoeken in 2024;
- Hoeveel verzoekers tegen de uitspraak van de Geschillencommissie in beroep gingen bij de arbeidsrechtbank.

1. AANTAL INGEDIENDE VERZOEKEN

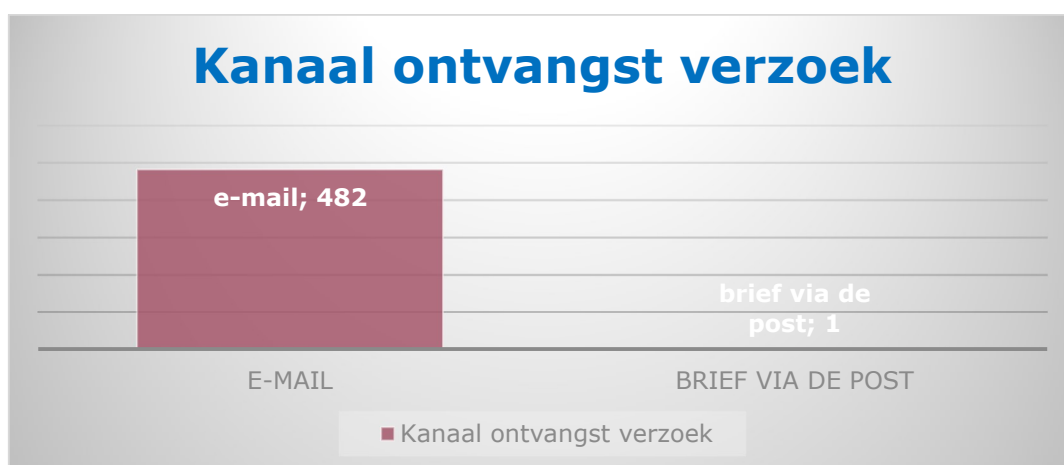
In **2024** ontving het secretariaat van de Geschillencommissie in totaal **482 verzoeken** van burgers die het niet eens waren met een beslissing van de uitbetalingsactor.

Hiermee lijkt er voor het eerst een status quo in de evolutie van het aantal verzoeken sinds 2019.

2. VIA WELK KANAAL KWAMEN DE VERZOEKEN BINNEN?

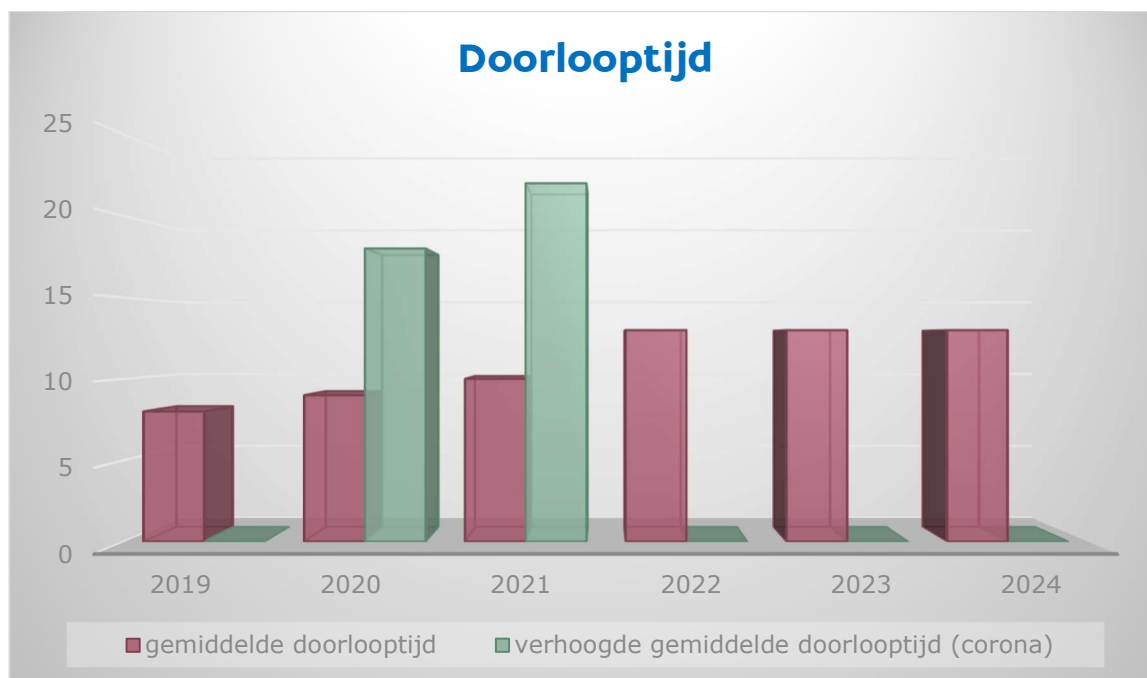
Nagenoeg alle verzoeken werden digitaal ingediend via e-mail.

3. DOORLOOPTIJD

De doorlooptijd meet de tijdsspanne tussen het moment dat een verzoek ontvankelijk werd verklaard tot het moment van de uitspraak door de Geschillencommissie.

In **2024** bedroeg de gemiddelde doorlooptijd **13 weken**.⁸⁰

Hierbij moet ermee rekening worden gehouden dat er steeds een minimale doorlooptijd nodig is voor het doorlopen van de volgende stappen:

- volledige dossiersamenstelling door het secretariaat van de Geschillencommissie:
 - eventueel bijkomende (persoons)gegevens opvragen bij de verzoeker;
 - eventueel bijkomende duiding geven (over het verloop van de procedure, over de bij te brengen gegevens of stukken, ...);
 - het standpunt van de uitbetalingsactor met de nodige stukken en motivering opvragen en bijkomend bevragen waar nodig;
 - administratieve en juridische analyse;

⁸⁰ Voor deze gemiddelde doorlooptijd werd geen rekening gehouden met verzoeken waarvoor nog niet onmiddellijk een zittingsdatum kon gepland worden omdat de arbeidsrechtbank nog uitspraak diende te doen voor een periode voorafgaand aan 1 januari 2019, en evenmin met verzoeken waarvoor de verzoeker geen genoegdoening kon nemen met het antwoord dat verstrekt werd door de Klachten- en bemiddelingsdienst (Agentschap Uitbetaling Groeipakket) en daarom alsnog werden geagendeerd op de Geschillencommissie, en evenmin met verzoeken waarin een partij zelf om uitstel vroeg, bijvoorbeeld om aanwezig te kunnen zijn op de hoorzitting.

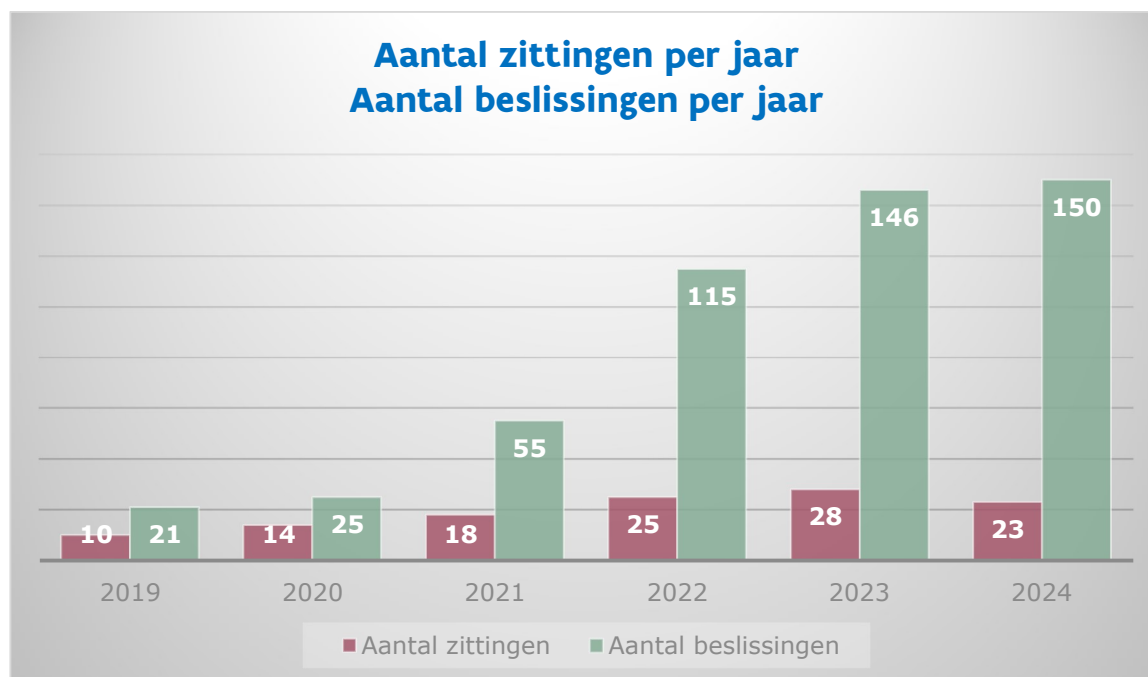
- organiseren van een hoorzitting met samenstelling van de zetel;
- beraadslaging van de Geschillencommissie;
- redactie van de eindbeslissing, met toetsing van de grieven van de verzoeker aan de toepasselijke regelgeving en een uitgebreide motivering in feite en in rechte zodat de burger de beslissing kan begrijpen en ook voor de transparantie binnen de sector.⁸¹

4. AANTAL ZITTINGEN VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE

In **2024** werden er **23 zittingen** van de Geschillencommissie georganiseerd, waarvan twee zomerzittingen.

Tijdens die 23 zittingen sprak de Geschillencommissie **150 beslissingen** uit.

Daarnaast werden **5 dossiers in beraad** genomen, om nadere (juridische) informatie in te winnen alvorens uitspraak te doen.

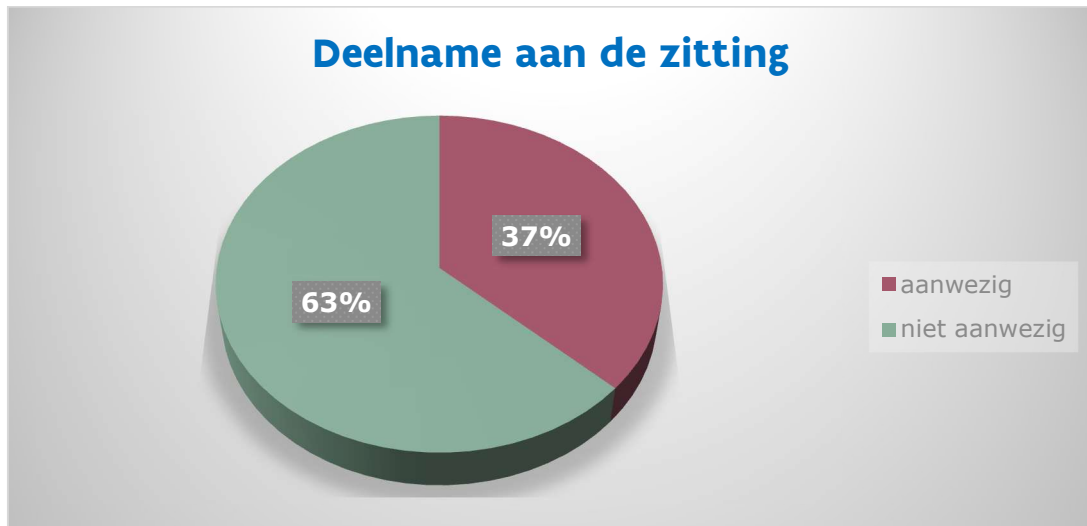

⁸¹ Artikel 112, §1, eerste en tweede lid Groeipakketdecreet.

5. AANTAL BEZOEKERS OP DE HOORZITTINGEN

In bijna 4 op de 10 zaken was de verzoeker aanwezig op de zitting van de Geschillencommissie, al dan niet bijgestaan door een raadsman, voogd of vertrouwenspersoon.

De uitbetalingsactor was geen enkele maal aanwezig of vertegenwoordigd.

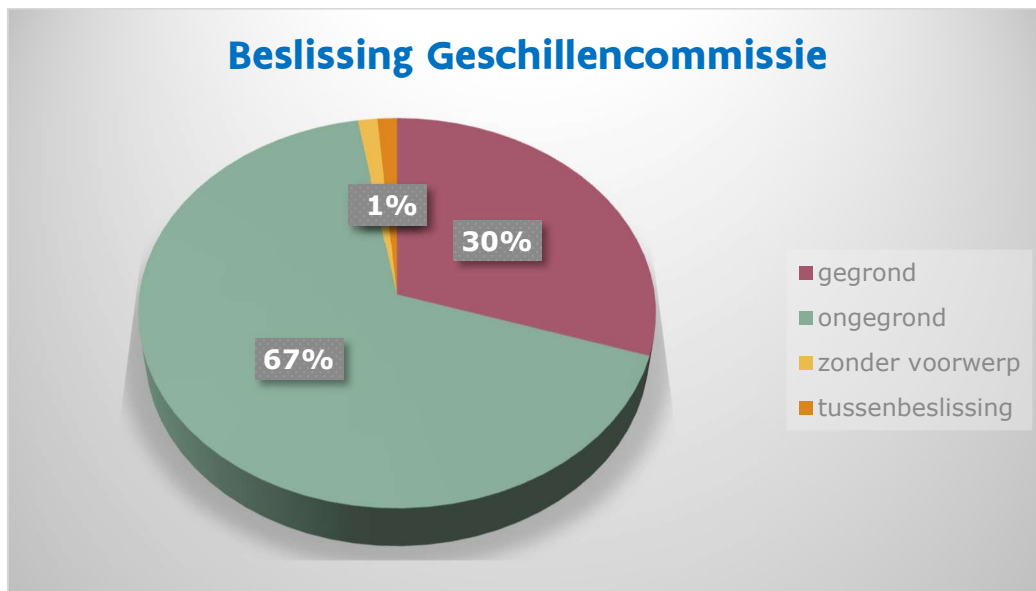
6. BESLISSING GESCHILLENCOMMISSIE: GEGROND OF ONGEGROND

De Geschillencommissie dient te oordelen of de vordering van de verzoeker gegrond of ongegrond is.

Voor ongeveer **1/3 van de verzoeken** behandeld op een zitting van de Geschillencommissie, bleek de vordering van de verzoeker **gegrond** en gaf de Geschillencommissie de burger dus gelijk.

De overige verzoeken waren hetzij ongegrond, hetzij zonder voorwerp, of er werd een tussenbeslissing genomen.

Vergeleken met 2023 noteren we quasi dezelfde verhouding. In 2023 werd 32% van de verzoeken gegrond verklaard.

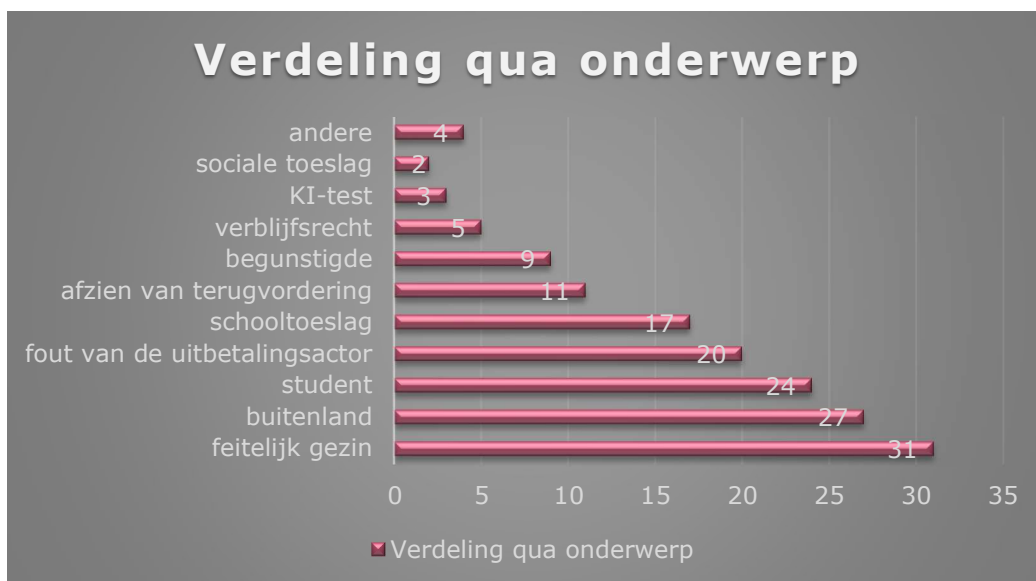

7. THEMATISCH OVERZICHT

Op thematisch vlak blijkt dat de Geschillencommissie het meest betwistingen over de al dan niet feitelijke gezinsvorming behandelde, alsook betwistingen over het verblijf van een kind of het gezin in het buitenland.

Daarop volgen betwistingen over studenten en terugvorderingen waarbij een fout van de uitbetalingsactor aan de grondslag van de terugvordering ligt.

Daarna volgen betwistingen over de schooltoeslag en over de kwijtschelding van de schuld (afzien van terugvordering).

8. TOTAALOVERZICHT DOSSIERS 2024 BIJ DE GESCHILLENCOMMISSIE

Onderstaande grafiek geeft een totaaloverzicht van de bestemming van de 482 verzoeken die in 2024 werden ingediend bij het secretariaat van de Geschillencommissie.

Naast het aandeel verzoeken dat werd opgelost via een beslissing van de Geschillencommissie (155 verzoeken – 150 beslissingen en 5 zaken in beraad), werd voor een deel van de verzoeken een oplossing in der minne gevonden, onder meer als de uitbetalingsactor spontaan het dossier kon herzien wanneer het secretariaat het verzoek van de burger signaleert aan de uitbetalingsactor (99 verzoeken). Een deel van de verzoeken werd ook actief door het secretariaat geheroriënteerd naar de uitbetalingsactor omdat het gaat om verzoeken die een actie vragen in het dossierbeheer en het dus niet gaat om een eigenlijk geschil (33 verzoeken).

Een deel van de verzoeken is onontvankelijk omdat het verzoek buiten de beroepstermijn van drie maanden bij de Geschillencommissie werd ingediend (20 verzoeken).

9. AANTAL BEROEPEN TEGEN EEN BESLISSING VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE

De beslissing van de Geschillencommissie is bindend en uitvoerbaar.⁸² Dat betekent dat de uitbetalingsactor de beslissing van de Geschillencommissie moet uitvoeren.

De partijen kunnen binnen drie maanden na de kennisgeving van de beslissing van de Geschillencommissie beroep instellen bij de bevoegde arbeidsrechtbank wanneer zij zich niet kunnen vinden in de beslissing van de Geschillencommissie.⁸³

In 2024 werden er **16 beroepen**⁸⁴ ingediend bij de arbeidsrechtbank tegen een beslissing van de Geschillencommissie (tegenover 17 beroepen in 2023).

⁸² Artikel 112, §2, eerste lid Groeipakketdecreet.

⁸³ Artikel 115, §1, eerste lid Groeipakketdecreet.

⁸⁴ Waarvan 1 beroep ingediend door de uitbetalingsactor.

DEEL IV – THEMATISCH OVERZICHT

In dit deel van het jaarverslag wordt een overzicht gegeven van de beslissingen van de Geschillencommissie in 2024, gegroepeerd volgens thema aan de hand van een beknopte korte inhoud. Hierbij dient opgemerkt dat alle beslissingen van de Geschillencommissie steeds zeer volledig en uitvoerig gemotiveerd zijn en de volledige beslissing daarom ter beschikking wordt gesteld via het kennisportaal www.gpedia.be.

1. GEZINSNOTIE IN HET GROEIPAKKET: HET FEITELIJK GEZIN

1. Situering en belang

Voor de toekenning van de sociale toeslag en de schooltoeslag (selectieve participatietoeslag) wordt er in het Groeipakketdecreet rekening gehouden met de financiële draagkracht van het gezin waarin het kind opgroeit.

Het gezinsbegrip dat in het Groeipakketdecreet gehanteerd wordt is de notie 'feitelijk gezin', gedefinieerd als een leefeenheid waarin twee personen die geen bloed- of aanverwanten tot de derde graad zijn, samenwonen en samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier.⁸⁵

Voor het Groeipakket blijkt samenwonen uit de gemeenschappelijke domiciliëring volgens het Rijksregister (dit kan enkel weerlegd worden door een officieel document van een overheid/overheidsinstelling, gebaseerd op de reële gezinssituatie). Als er geen sprake is van samenwoning volgens het Rijksregister, kan de vorming van een feitelijk gezin bewezen worden door hetzij een controle van een gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket hetzij een vaststelling gemaakt door een andere overheidsdienst (vb. politie) hetzij een gerechtelijke uitspraak of een verklaring van feitelijke gezinsvorming.

2. Overzicht van de beslissingen van de Geschillencommissie in 2024

Zoals de afgelopen jaren waren er ook in 2024 heel wat burgers die zich richtten tot de Geschillencommissie met een verzoek over feitelijke gezinsvorming. In 2024 was het zelfs het onderwerp waar de Geschillencommissie het meeste verzoeken over behandelde (cf. 1/5 van het totaal aantal

⁸⁵ Artikel 18 Groeipakketdecreet *juncto* artikelen 2 en 3 BVR Sociale toeslagen; artikel 24 Groeipakketdecreet *juncto* artikel 3 BVR Selectieve Participatietoelagen.

beslissingen van de Geschillencommissie in 2024).

Beslissing GC nr. 2024/001: Sociale toeslag en schooltoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – tijdelijk onderdak - inkomensvervangende tegemoetkoming

De moeder gaat er niet mee akkoord dat er sprake zou zijn van samenwoning en feitelijke gezinsvorming. Zij stelt dat de woning in kwestie drie slaapkamers telt en dat het gelet op de gezinssamenstelling niet realistisch is dat er nog een bijkomende persoon zou kunnen inwonen terwijl de kortstondige domiciliëring van de partner enkel nodig was om hem tijdelijk onderdak te verschaffen.

Na beraadslaging meent de Geschillencommissie dat er wel degelijk sprake is van samenwoning en feitelijke gezinsvorming. Dat blijkt zeer duidelijk uit de vaststellingen van de politie, het gevoerde buurtonderzoek, de verbruiksgegevens en uit de verhoren waarin de betrokkenen effectief aangeven samen te wonen. Er is sprake van diverse vaststellingen door de politie die de samenwoning en de vorming van een feitelijk gezin bewijzen, overeenkomstig de definiëring in artikel 3, §2, 8^e lid, 2° van het BVR Selectieve Participatietoelagen. De Geschillencommissie ziet geen elementen of redenen om de uitgebreide vaststellingen van de politie in twijfel te trekken.

De Geschillencommissie stelt wel vast dat de motivering van de beslissing van de uitbetalingsactor te wensen overlaat. Zo wordt er in de beslissing met betrekking tot de sociale toeslag vermeld: *“Je inkomsten die we kregen van de Federale Overheidsdienst Financiën zijn hoger dan de gegevens die je ons doorgaf of zijn voor ... niet volledig beschikbaar.”* Met betrekking tot de schooltoeslag wordt het volgende vermeld: *“Je inkomsten die we kregen van de Federale Overheidsdienst Financiën zijn hoger dan de gegevens die je ons doorgaf.”* Het is dus niet duidelijk op basis waarvan de uitbetalingsactor de beslissing nam dat de inkomsten van de moeder hoger waren.

Wat de sociale toeslag betreft, meent de Geschillencommissie dat het toekomt aan de uitbetalingsactor om contact op te nemen met de FOD Sociale zekerheid om hen in kennis te stellen van de werkelijke gezinssituatie van de moeder, waarbij de beslissing van de FOD Sociale Zekerheid met betrekking tot de toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming mogelijks nog geactualiseerd dient te worden rekening houdend met de vaststellingen van de politie inzake de samenwoning en de feitelijke gezinsvorming van de moeder. De uitbetalingsactor dient haar beslissing met betrekking tot de toekenning van de sociale toeslag desgevallend te herzien in het licht van het antwoord dat zij ontvangt van de FOD Sociale Zekerheid.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is.

Beslissing GC nr. 2024/012: Sociale toeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – wisselende samenwoning op twee adressen - mantelzorg

Op basis van verschillende processen-verbaal van de politie en een fraudebeoordeling van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket waaruit bleek dat de moeder zou samenwonen, ging de uitbetalingsactor over tot een terugvordering van de sociale toeslag, ten bedrage van 918,78 euro voor de periode van 1 september 2021 tot en met 30 juni 2023.

De Geschillencommissie wijst erop dat er tegenstrijdigheden zijn in de verklaringen van betrokkenen. Zo zouden zij in augustus 2022 aan de politie hebben aangegeven dat zij in de zomer voornamelijk in de woning van verzoeker verblijven en dat zij in de winter in de woning van de moeder verblijven. Er wordt door verzoeker echter aangegeven dat hij nooit lang weg kan blijven uit zijn woning aangezien hij dient in te staan voor de verzorging van zijn dieren aldaar. In hun verhoren geven zij aan dat ze een relatie hebben, doch dat er geen sprake is van samenwoning, dat zij op regelmatige basis bij elkaar overnachten en dat zij elkaar helpen wanneer nodig. Zo helpt verzoeker de moeder met haar verplaatsingen omdat zij niet met de auto kan rijden, hij brengt haar dan bijvoorbeeld naar haar doktersafspraken.

Verzoeker geeft aan dat er sprake is van mantelzorg doch dat zij geen gezin vormen en geen koppel zijn (wat dus in tegenspraak is met de eerdere verklaringen aan de politie van zowel verzoeker als van de moeder). De Geschillencommissie merkt op dat de verzoeker geen attest van mantelzorg bijbrengt, hoewel daarom verzocht werd door het secretariaat van de Geschillencommissie.

Uit de gegevens van de nutsvoorzieningen kan enkel worden afgeleid dat er een verbruik is op beide adressen, wat in elk geval ook overeenstemt met de verklaring van verzoeker en mevrouw dat zij om het half jaar op de ene dan wel op de andere plaats verblijven.

Op basis van de verschillende elementen in het dossier, oordeelt de Geschillencommissie dat er sprake blijkt te zijn van het vormen van een feitelijk gezin in de zin van het BVR Sociale Toeslagen: er is immers sprake van een leefeenheid waarin twee personen feitelijk samenwonen en samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier, wat in casu het geval is. De Geschillencommissie oordeelt finaal dat het verzoek **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/013: Sociale toeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – tijdelijk verblijf - vaststellingen gezinsinspecteur en politiediensten

In het kader van de betwisting over al dan niet feitelijke gezinsvorming ziet de Geschillencommissie geen elementen of redenen om de uitgebreide vaststellingen van de gezinsinspecteur en de politie in twijfel te trekken. Er zijn genoeg aanwijzingen dat er wel degelijk sprake was van feitelijke gezinsvorming gedurende de betwiste periode, hoewel de partner misschien niet voltijds bij de moeder verbleef.

Er lijkt in casu sprake te zijn van samenwoning op duurzame en regelmatige basis waarbij de wetgeving geenszins vereist dat de samenwoning volledig of dagelijks is. Betrokkenen verbleven regelmatig bij elkaar, wat ook door de moeder bevestigd werd. Het feit dat dit tijdelijk was en dat de partner momenteel uit haar leven verdwenen is doet geen afbreuk aan het feit dat zij in die periode effectief samenwoonden en aldus een feitelijk gezin vormden.

Uit de beschikbare gegevens en stukken blijkt dat de betrokkenen, behalve het louter formeel ontkennen van het samenwonen, geen valabele tegenbewijzen hebben aangeleverd voor de vaststellingen van de gezinsinspecteur op basis van verkregen informatie tijdens controlebezoeken, de gegevens verzameld tijdens de woonstcontroles door de wijkinspecteur en de overige elementen en stukken in het dossier.

Beslissing GC nr. 2024/017: Sociale toeslag, schooltoeslag, leeftijdstoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – nieuwe geboorte in een éénoudergezin - strafonderzoek

Naar aanleiding van de geboorte van een kind in een éénoudergezin werd door de uitbetalingsactor een huisbezoek van een gezinsinspecteur aangevraagd. Uit een proces-verbaal van de politie via het arbeidsauditoraat bleek dat de verzoeker reeds vanaf juni 2019 in de woning van de moeder zou verblijven. Op basis daarvan werd het dossier herzien: op grond van de gezamenlijke inkomsten ging de uitbetalingsactor over tot de terugvordering van de sociale toeslag ten bedrage van 2.231,88 euro en tot terugvordering van de schooltoeslag en de helft van de leeftijdstoeslag voor een bedrag van 683,80 euro.

De verzoeker kan niet instemmen met de terugvordering, stellende dat hij slechts vanaf een bepaalde datum op het adres van de moeder woonde.

Op basis van de verschillende elementen in het dossier, waaronder het uitgevoerde strafonderzoek door de politiediensten, oordeelt de Geschillencommissie na onderzoek dat er sprake blijkt te zijn van het vormen van een feitelijk gezin in de zin van de toepasselijke regelgeving: er is immers sprake van een leefeenheid waarin twee personen feitelijk samenwonen en samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier, wat in casu het geval is. Er lijkt op basis van het proces-verbaal sprake te zijn van samenwoning op duurzame en regelmatige basis waarbij de wetgeving geenszins vereist dat de samenwoning volledig of dagelijks is. De betrokkenen zijn sinds 15 januari 2008 tot op heden gehuwd. Bovendien blijkt uit de vaststellingen van de politie dat de verzoeker regelmatig en op verschillende tijdstippen werd aangetroffen in de woning waar zij overigens elk voor de helft de onverdeelde eigenaar van zijn. Er is geen volledige samenvoeging van financiën of het voorhanden zijn van een gezamenlijke rekening vereist. Betrokkenen hebben samen twee gemeenschappelijke kinderen, die geboren zijn in 2015 en 2021, terwijl betrokkenen niet meer op hetzelfde adres gedomicilieerd waren sinds 24 juni 2019 en slechts opnieuw op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn sinds 8 mei 2023.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is in die zin dat dient te worden vastgesteld dat de betrokkenen in de periode van juni 2019 tot en met mei 2023 samenwonen en een feitelijk gezin vormen.

Beslissing GC nr. 2024/020: Sociale toeslag en schooltoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – verblijf in de gevangenis en elektronisch toezicht

Naar aanleiding van een arrest van het hof van beroep ging de uitbetalingsactor over tot regularisatie voor de periode vanaf 1 januari 2019, aangezien uit het arrest bleek dat de betrokkene vanaf 15 januari 2019 in de gevangenis verbleef en vanaf 3 oktober 2019 onder elektronisch toezicht stond op een ander adres dan het adres van de moeder. De uitbetalingsactor besloot bijgevolg dat er geen sprake meer was van samenwoning en dat de vorming van een feitelijk gezin niet weerhouden kon worden voor de periode vanaf 1 januari 2019.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de moeder **zonder voorwerp** is geworden aangezien de uitbetalingsactor intussen overging tot regularisatie van het dossier voor de periode vanaf 1 januari 2019 omdat de samenwoning vanaf die datum niet werd weerhouden, waarbij de terugvordering voor de periode vanaf 1 januari 2019 tot en met maart 2020 geannuleerd werd en de gedane inhoudingen verrekend werden met het debet voor de periode voorafgaand aan 1 januari 2019. Bovendien werd de sociale toeslag opnieuw toegekend voor de periode van 1 januari 2019 tot en met september 2023, alsook de schooltoeslag voor het schooljaar 2019-2020.

Beslissing GC nr. 2024/022: Sociale toeslag en schooltoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – latrelatie

Op basis van een proces-verbaal van de politie waaruit bleek dat de moeder zou samenwonen met een partner, ging de uitbetalingsactor over tot terugvordering van de sociale toeslag en een deel van de schooltoeslag. De moeder betwist dit en argumenteert dat er sprake is van een latrelatie.

Op basis van de verschillende elementen in het dossier, waaronder het uitgevoerde strafonderzoek door de politie alsook het verhoor van de moeder en haar partner, oordeelt de Geschillencommissie dat er sprake blijkt te zijn van het vormen van een feitelijk gezin in de zin van het Groeipakketdecreet, het BVR Sociale Toeslagen en het BVR Selectieve Participatietoeslagen: er is immers sprake van een leefeenheid waarin twee personen feitelijk samenwonen en samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier, wat in casu het geval is.

De betrokkenen mogen dan wel een apart domicilieadres hebben, als het samenwonen niet blijkt uit het Rijksregister, kan de vorming van een feitelijk gezin bewezen worden door een vaststelling die gemaakt is

door een andere overheidsdienst waaruit de feitelijke gezinsvorming blijkt, zoals voorzien in art. 3, §3, 2° BVR Sociale Toeslagen en art. 3, §2, 8° lid, 2° BVR Selectieve Participatietoelagen; in casu verwijst de Geschillencommissie hierbij naar de vaststellingen van de politie.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de moeder **ongegrond** is.

Noot: De moeder ging tegen deze beslissing van de Geschillencommissie in beroep bij de arbeidsrechtbank.

Beslissing GC nr. 2024/048: Sociale toeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin - verslavingsproblematiek

De uitbetalingsactor ging over tot een terugvordering van de sociale toeslag op basis van het proces-verbaal van de politie dat zij ontving via de Sociale Inspectie- en begeleidingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket waarin gesteld wordt dat er sprake is van samenwoning van de moeder.

De raadsman van de moeder stelt dat zij omwille van de lachgasverslaving van haar echtgenoot samen met haar dochter om veiligheidsredenen verhuisd is in mei 2020 en dat er dus geen sprake is van samenwoning in de periode van mei 2020 tot en met september 2023.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is in die zin dat dient te worden vastgesteld dat de moeder tijdens de betwiste periode een feitelijk gezin vormde met haar echtgenoot overeenkomstig artikel 1, 2° juncto art. 3, §3, 2° BVR Sociale toeslagen. Er kan daarvoor verwezen worden naar de vaststellingen van de politie (waaronder de eigen vaststellingen van de politie, het buurtonderzoek, evenals de verhoren waarin de betrokkenen elkaar tegenspreken).

Op grond van de aangebrachte stukken acht de Geschillencommissie het wel onvoldoende bewezen dat de moeder de diensten heeft willen misleiden zodat de Geschillencommissie van oordeel is dat er geen fraude kan worden weerhouden. De Geschillencommissie meent dat de uitbetalingsactor het dossier in die zin moet herzien in het licht van de nalatigheidsinteressen en de verjaringsperiode.

Noot: De moeder ging tegen deze beslissing van de Geschillencommissie in beroep bij de arbeidsrechtbank.

Beslissing GC nr. 2024/056: Sociale toeslag en schooltoeslag – noties samenwonen en feitelijk gezin – strafonderzoek – gezamenlijke (financiële) belangenverwevenheid - aanwezigheid van de vader op het adres van de moeder – culturele en familiale achtergrond

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van de sociale toeslag en de schooltoeslag. Zij stelt dat het hele strafonderzoek begonnen is door de klacht van een misnoegde buurvrouw maar dat zij wel degelijk alleen woont. De culturele en familiale achtergrond is specifiek binnen de Turkse gemeenschap

doordat betrokkenen neef en nicht zijn; dit is de reden waarom de procedure voor de echtscheiding laattijdig is doorgezet. In het belang van de gemeenschappelijke zoon, blijft de vader de contacten met moeder en zoon onderhouden wat ook gestimuleerd wordt door de rechtbank.

De uitbetalingsactor meent dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming op basis van het controleverslag van de sociale inspectiediensten en het onderzoek van de politiediensten.

Op basis van de verschillende elementen in het dossier, oordeelt de Geschillencommissie dat er in casu voldoende elementen zijn waaruit blijkt dat er tijdens de betwiste periode sprake is van feitelijke gezinsvorming.

Zo blijkt dat betrokkenen nog steeds gehuwd zijn, al werd er recent een verzoek tot echtscheiding neergelegd bij de familierechtbank. Daarnaast zijn zij samen eigenaar van de woning waar de moeder gedomicilieerd is. De politie stelde vast dat de wagen van de vader regelmatig op de oprit stond van de woning; er is een gemeenschappelijke rekening; de vader betaalt de lening, de moeder de andere kosten. Tijdens de rondgang bij de moeder blijkt dat de grote kleerkast voor 1/3de gevuld is met mannenkledij. Volgens de moeder zouden die kleren van haar broer zijn, maar de gezinsinspecteur acht dit ongeloofwaardig. In de woning worden ook verschillende foto's van de ouders als koppel aangetroffen. Verder blijkt uit verschillende interventies van de politie dat betrokkenen samenwonen en stond de wagen van de vader zowel overdag als 's nachts regelmatig op de oprit. Wat betreft het vermeende domicilieadres van de vader, verklaart een buur dat er een Roemeen of Bulgaar in het appartement woont die het zou huren van zijn baas die een transportfirma heeft.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Noot: De moeder ging tegen deze beslissing van de Geschillencommissie in beroep bij de arbeidsrechtbank.

Beslissing GC nr. 2024/058: Sociale toeslag – noties samenwoning en feitelijke gezinsvorming – geboorte van een nieuw kind in een éénoudergezin

Naar aanleiding van de geboorte van een kind in een éénoudergezin werd er door een gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket ter plaatse een controle uitgevoerd.

De vader verklaarde aan de gezinsinspecteur dat hij en verzoekster reeds sedert 9 jaar een relatie hadden, zij waren ingeschreven op een wachtlijst om samen te wonen in een sociale woning, hij dagelijks zijn zoontje ziet en hij daarbij dagelijks op het adres van verzoekster verblijft. De gezinsinspecteur heeft ook kledij van de vader in het huis aangetroffen in de slaapkamer, living, badkamer en wasmanden. Bij een controle op het domicilie-adres van de vader konden er geen tekenen worden aangetroffen die zouden wijzen op bewoning van het appartement door de vader.

Hoewel de moeder stelt dat zij alleen woont met haar zoontje en geen relatie heeft met de vader, stelt de Geschillencommissie vast dat de vaststellingen van de gezinsinspecteur duidelijk wijzen op feitelijke gezinsvorming in de zin van het BVR Sociale Toeslagen: er is immers sprake van een leefeenheid waarin twee personen feitelijk samenwonen en samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier, wat in casu het geval is. De betrokkenen mogen dan wel geen gezamenlijk domicilie-adres hebben, als het samenwonen niet blijkt uit het Rijksregister, kan de vorming van een feitelijk gezin bewezen worden door een controle door een gezinsinspecteur waaruit de feitelijke gezinsvorming blijkt, zoals voorzien in art. 3, §3, 1° BVR Sociale Toeslagen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/060: Sociale toeslag, schooltoeslag en leeftijdsbijslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – vonnis arbeidsrechtbank

Naar aanleiding van de geboorte van een nieuw kind in het éénuoudergezin van de moeder voerde de gezinsinspecteur een sociale controle uit waarbij feitelijke gezinsvorming werd vastgesteld. Onder meer bleek dat de moeder en haar partner samen een woning aan het bouwen zijn. De moeder betwist dat er sprake zou zijn van feitelijke gezinsvorming.

De Geschillencommissie verwijst vooreerst naar het vonnis van de arbeidsrechtbank d.d. 21 december 2023 die samenwoning weerhoudt in de periode tot 31 december 2018. De Geschillencommissie stelt vast dat de moeder geen bewijzen bijbrengt die zouden aantonen dat de situatie sinds 1 januari 2019 veranderd zou zijn.

De moeder mocht dan wel een apart domicilieadres hebben in de periode van mei 2020 tot en met september 2023, maar als het samenwonen niet blijkt uit het Rijksregister, kan de vorming van een feitelijk gezin bewezen worden door een controle door een gezinsinspecteur (zoals in casu het geval is) waaruit de feitelijke gezinsvorming blijkt, zoals voorzien in art. 3, §3, 1° BVR Sociale Toeslagen, art. 3, §2, 8° lid BVR Selectieve Participatietoeslagen en art. 10, §3, 1° decreet van 19 juni 2020 tot invoering van een uitzonderlijke gezinsbijslag in het kader van de COVID-19-maatregelen.

De uitbetalingsactor heeft bijgevolg terecht rekening gehouden met de gezamenlijke inkomsten en is bijgevolg terecht overgegaan tot terugvordering van de sociale toeslag voor de maanden januari 2019 tot en met december 2022, de extra sociale toeslag in november 2022, de coronatoeslagen en de selectieve participatietoeslagen voor de schooljaren 2019-2020, 2020-2021, 2021-2022 en 2022-2023.

De Geschillencommissie wijst er volledigheidshalve op dat art. 3, § 5° BVR Sociale Toeslagen, art. 3, §2, laatste lid BVR Selectieve Participatietoeslagen en art. 10, §5 decreet van 19 juni 2020 tot invoering van een uitzonderlijke gezinsbijslag in het kader van de COVID-19-maatregelen bepalen dat de vorming van een

feitelijk gezin niet weerlegd kan worden wanneer de begunstigde samenwoont met de persoon waarmee zij een gezamenlijk kind heeft, zoals in casu het geval is.

Beslissing GC nr. 2024/073: Sociale toeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – voorstel van afvoering van ambtswege - bewijsvoering

Op basis van de verschillende elementen in het dossier, oordeelt de Geschillencommissie dat er slechts sprake blijkt te zijn van het vormen van een feitelijk gezin in de zin van het BVR Sociale Toeslagen vanaf 1 september 2022: er is immers vanaf die datum sprake van een leefeenheid waarin twee personen feitelijk samenwonen en samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier, wat in casu het geval is. De Geschillencommissie stelt vast dat er voor de periode voordien niet voldoende bewezen is dat er sprake is van samenwoning of feitelijke gezinsvorming.

Louter op grond van het feit dat de vermeende partner geregistreerd stond met een voorstel van afvoering van ambtswege, meent de Geschillencommissie dat op basis daarvan niet aangenomen kan worden dat hij vanaf die datum reeds op het adres van de moeder verbleef, laat staan dat hij een feitelijk gezin met haar zou hebben gevormd vanaf die datum. Er wordt immers geenszins aangetoond dat er in die periode reeds sprake is van een leefeenheid waarin twee personen feitelijk samenwonen en samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier, zoals voorzien in het BVR Sociale Toeslagen.

De uitbetalingsactor is bijgevolg terecht overgegaan tot terugvordering van de sociale toeslag voor de periode van september 2022 tot en met mei 2023, maar is ten onrechte overgegaan tot terugvordering van de sociale toeslag voor de periode van juli 2021 tot en met december 2021.

Beslissing GC nr. 2024/075: Sociale toeslag – geboorte van een nieuw kind in een éénoudergezin – noties samenwoning en feitelijk gezin – vermeende partners wonen naast elkaar

Bij de geboorte van een kind in een éénoudergezin, wordt er automatisch een sociale controle uitgevoerd door een gezinsinspecteur van de Sociale Inspectie- en Begeleidingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket. Uit het resultaat van deze controle bleek er sprake van samenwoning en op basis van de gezamenlijke inkomsten was er geen recht op een sociale toeslag.

De verzoeker kan daar niet mee instemmen, stellende dat zij niet samenwonen, dat zij naast elkaar wonen en dat zij elk hun eigen rekeningen betalen.

Na beraadslaging oordeelde de Geschillencommissie dat de verzoeker dan wel een apart domicilieadres had tijdens de betwiste periode, maar als het samenwonen niet blijkt uit het Rijksregister kan de vorming van een feitelijk gezin bewezen worden door een controle door een gezinsinspecteur (zoals in casu het

geval is) waaruit de feitelijke gezinsvorming blijkt, zoals voorzien in art. 3, §3, 1° BVR Sociale Toeslagen. Het is op basis van de afgelegde verklaringen ten aanzien van de gezinsinspecteur als tijdens het verhoor bij de politie duidelijk dat de betrokkenen een feitelijk gezin vormden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoeker **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/080: Sociale toeslag – noties samenwonen en feitelijk gezin – opname in psychiatrisch ziekenhuis⁸⁶

Naar aanleiding van de geboorte van het tweede kind van de moeder in een éénoudergezin werd een standaardcontrole uitgevoerd door het Agentschap Uitbetaling Groeipakket. Op basis van de conclusie van de gezinsinspecteur dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming vanaf de geboorte van het eerste kind, ging de uitbetalingsactor over tot de terugvordering van de sociale toeslag voor de periode van 03/2021 tot 01/2024 ten belope van 1.680,18 EUR.

De moeder had weliswaar een apart domicilieadres tijdens de betwiste periode, maar als het samenwonen niet blijkt uit het Rijksregister kan de vorming van een feitelijk gezin bewezen worden door een controle door een gezinsinspecteur (zoals in casu het geval is) waaruit de feitelijke gezinsvorming blijkt, zoals voorzien in art. 3, §3, 1° BVR Sociale Toeslagen.

De Geschillencommissie stelt vast dat de gezinsinspecteur na onderzoek geconcludeerd heeft dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming vanaf de geboorte van het oudste kind van de moeder. De Geschillencommissie stelt vast dat deze conclusie gebaseerd is op een uitgebreid onderzoek door de gezinsinspecteur. De Geschillencommissie ziet geen elementen om voormelde conclusie in twijfel te trekken. De Geschillencommissie stelt weliswaar vast dat de moeder documenten bijbrengt om aan te tonen dat zij alleenstaande is, maar de Geschillencommissie meent dat deze documenten hetzij dateren van na de betwiste periode hetzij de vaststellingen van de gezinsinspecteur niet ontkrachten.

De Geschillencommissie meent dat uit het door de moeder bijgebrachte document inzake de opname van de vader van de kinderen in een psychiatrisch ziekenhuis (verslavingszorg) niet volgt dat er geen sprake zou zijn van feitelijke gezinsvorming voor de betreffende periode.

Op basis van de verschillende elementen in het dossier, oordeelt de Geschillencommissie dat er sprake blijkt te zijn van het vormen van een feitelijk gezin.

⁸⁶ Zie ook beslissing GC nr. 2024/091.

Beslissing GC nr. 2024/088: Sociale toeslag, schooltoeslag en leeftijdstoelag – noties samenwoning en feitelijk gezin – vader van de kinderen komt enkel op bezoek om de kinderen te zien – procedure in hoger beroep lopende

De moeder betwist de feitelijke gezinsvorming op basis waarvan de uitbetalingsactor is overgegaan tot terugvordering van de sociale toeslag, een deel van de leeftijdstoelag, de coronatoelag en de schooltoelagen ten bedrage van in totaal 5.731,53 euro, te vermeerderen met intresten, begroot op 1.266,23 euro.

De moeder gaat hiermee niet akkoord stellende dat zij geen feitelijk gezin met de vader van de kinderen heeft gevormd en dat hij enkel op bezoek kwam om de kinderen te zien. Zij geeft ook aan dat de vader vaak in een caravan verblijft en dit verklaart waarom het energieverbruik in zijn woning zo laag blijft.

De gezinsinspecteur heeft op basis van een vonnis van de arbeidsrechtbank besloten dat de moeder tijdens de periode van 19 augustus 2017 tot 30 juni 2022 wel een feitelijk gezin vormde. De rechtbank oordeelde dat de vermeende sociale fraude was bewezen. Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat het aangewezen is om te wachten op de uitspraak in hoger beroep vooraleer een definitieve beslissing te nemen.

Beslissing GC nr. 2024/096: Sociale toeslag en schooltoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin - mantelzorg

In het kader van een onderzoek naar mogelijke fraude met sociale uitkeringen werd er door de uitbetalingsactor een controle door een gezinsinspecteur aangevraagd. De gezinsinspecteur concludeerde dat er feitelijke samenwoning was in hoofde van verzoekster. De uitbetalingsactor ging over tot terugvordering van een bedrag van 1.200,83 euro, bestaande uit de sociale toeslag en de helft van de leeftijdsbijslag voor de maanden juni 2021 tot en met januari 2023, de extra sociale toeslag in november 2022 en de schooltoeslag voor de schooljaren 2021-2022 en 2022-2023.

De raadsman stelt dat verzoekster gedurende enige tijd de mantelzorger was van een bejaarde man maar dat zij geen gezin en geen koppel vormen en dat deze geruchten kaderen in de vechtscheiding van verzoekster met haar toenmalige echtgenoot.

De uitbetalingsactor weerhield op basis van de vaststellingen van de gezinsinspecteur (gestaafd op eigen onderzoek, buurtonderzoek, inlichtingen van derden, het verslag van de privédetective ingeschakeld door de familie in het kader van vrees voor erfenisbejag) en een analyse van het verbruik van de nutsvoorzieningen, samenwoning en feitelijke gezinsvorming.

De Geschillencommissie wijst er op dat artikel 3, § 4, 4° BVR Sociale Toeslagen en artikel 3, §2, 9° lid, 4° BVR Selectieve Participatietoeslagen bepalen dat een registratieformulier van de mantelzorger, die niet een persoon is met wie de begunstigde gehuwd is, de vorming van een feitelijk gezin kan weerleggen. De uitbetalingsactor ging op basis van het bijgebrachte attest over tot regularisatie van het dossier voor de periode van 1 juni 2022 tot en met 31 januari 2023. Voor de periode van 1 juni 2021 tot en met 31 mei 2022 wordt evenwel geen attest bijgebracht.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is in die zin dat dient te worden vastgesteld dat verzoekster tijdens de resterende betwiste periode samenwoonde en een feitelijk gezin vormde overeenkomstig artikel 1, 2° juncto art. 3, §3, 1° BVR Sociale toeslagen en art. 3, §2, eerste lid, juncto art. 3, §2, 8° lid, 1° BVR Selectieve Participatietoeslagen en dat de verzoekster geen bewijzen bijbrengt om de samenwoning in die periode te weerleggen.

Beslissing GC nr. 2024/098: Sociale toeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – nieuwe partner draagt niet financieel bij voor de kinderen van de moeder uit een vorige relatie

De moeder gaat er niet mee akkoord dat voor de sociale toeslag rekening wordt gehouden met het inkomen van haar nieuwe partner die niet financieel bijdraagt voor haar kinderen uit een vorige relatie.

De Geschillencommissie kan begrip opbrengen voor de redenering van de moeder inzake de organisatie van hun financiën voor hun wederzijdse kinderen, maar stelt vast dat het feit dat de nieuwe partner niet zou bijdragen in de kosten van de kinderen van de moeder volgens de toepasselijke wettelijke bepalingen niet als criterium in aanmerking wordt genomen. Volgens de toepasselijke regelgeving wordt gekeken naar het inkomen van de personen die op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn om het totale gezinsinkomen te bepalen en aldus te bepalen of het gezinsinkomen onder het maximumgrensbedrag valt.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de moeder **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/104: Sociale toeslag en schooltoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – vaststellingen gezinsinspecteur – niet-geregistreerde huurovereenkomst

De moeder is het er niet mee eens dat voor de sociale toeslag en de schooltoeslag rekening gehouden wordt met de inkomsten van de vader omdat de uitbetalingsactor besloot dat zij een feitelijk gezin vormt met de vader.

De Geschillencommissie ziet geen redenen om te twijfelen aan de vaststellingen van de gezinsinspecteur. De moeder heeft het controleverslag van de gezinsinspecteur nagelezen en ondertekend. Zij stelt nu in het kader van de procedure van de Geschillencommissie dat de vaststellingen van de gezinsinspecteur niet correct zijn, maar zij brengt geen enkel bewijsstuk bij om de vaststellingen van de gezinsinspecteur te

weerleggen. De moeder brengt een niet-geregistreerde huurovereenkomst bij, maar het Groeipakketdecreet vereist een geregistreerde huurovereenkomst om de feitelijke gezinsvorming te weerleggen, zodat er in casu geen rekening kan worden gehouden met deze overeenkomst.

De Geschillencommissie wijst er volledigheidshalve op dat art. 3, § 5° BVR Sociale Toeslagen en art. 3, §2, laatste lid BVR Selectieve Participatietoelagen bepalen dat de vorming van een feitelijk gezin niet weerlegd kan worden wanneer de begunstigde samenwoont met de persoon waarmee zij een gezamenlijk kind heeft, zoals in casu het geval is.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/105: Schooltoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – co-housing – procedure bij verklaring van niet-feitelijke gezinsvorming

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag. Zij stelt dat er sprake is van cohousing met een familielid en dat de uitbetalingsactor hen onterecht als een gezin beschouwt op basis van de gezamenlijke domiciliëring waardoor er geen recht zou zijn op de schooltoeslag. Zij stelt geen gezamenlijk huishouden te hebben met het familielid. Het ging wel degelijk om een geval van cohousing met een familielid waarbij elk zijn eigen koelkast had en alleen de kosten voor elektriciteit en mazout, alsook de huur werden gedeeld. Intussen is de huisgenoot teruggekeerd naar Polen, waar ook zijn echtgenote verblijft. De moeder signaleert ook dat haar adres intussen gewijzigd is.

De Geschillencommissie stelt vast dat ingevolge de gezamenlijke domiciliëring (volgens het Rijksregister) de moeder principieel beschouwd wordt een feitelijk gezin te vormen met haar huisgenoot, waardoor rekening dient te worden gehouden met hun gezamenlijke inkomsten.

Ingevolge de brief d.d. 31 augustus 2021 van de uitbetalingsactor bezorgde de verzoekster reeds in 2021 een verklaring d.d. 22 november 2021 waarin zij en haar huisgenoot verklaren dat zij geen feitelijk gezin vormen en geen gemeenschappelijk huishouden hebben waartoe ze elk financieel of op een andere manier bijdragen. De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor vervolgens per e-mail d.d. 23 november 2021 verzocht om de verklaring te staven met een officieel bewijsstuk.

De Geschillencommissie stelt vast dat de toepasselijke regelgeving bepaalt op welke wijze het vermoeden van feitelijke gezinsvorming kan weerlegd worden. Dit is onder meer mogelijk aan de hand van een verklaring van niet-feitelijke gezinsvorming. Verder is bepaald dat dergelijke verklaring dient te worden gestaafd via een controlebezoek door een gezinsinspecteur.

De Geschillencommissie stelt bijgevolg vast dat de uitbetalingsactor overeenkomstig de toepasselijke regelgeving een controlebezoek ter plaatse door een gezinsinspecteur dient (had dienen) aan te vragen zodat de verklaring van niet-feitelijke gezinsvorming van verzoekster kan onderzocht worden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is vermits dient te worden vastgesteld dat op heden de verzoekster vermoed wordt een feitelijk gezin te vormen en er actueel geen weerlegging van de feitelijke gezinsvorming voorligt. Aangezien de verzoekster aangeeft dat het gaat om cohousing en zij hiertoe op 22 november 2021 een verklaring van niet-feitelijke gezinsvorming aflegde, dient de uitbetalingsactor overeenkomstig de toepasselijke regelgeving een controlebezoek ter plaatse te laten plaatsvinden zodat de gezinsinspecteur kan onderzoeken of er al dan niet sprake is van feitelijke gezinsvorming. In functie van de conclusies van de gezinsinspecteur dient de beslissing d.d. 29 mei 2024 inzake de terugvordering van de schooltoeslag eventueel te worden herzien.

Beslissing GC nr. 2024/107: Sociale toeslag en schooltoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – arrest van het Arbeidshof voor de periode voorafgaand aan 1 januari 2019

Naar aanleiding van een fraudemelding via de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD), waarbij werd gemeld dat de moeder een gezin zou vormen, vroeg de uitbetalingsactor aan de Dienst Sociale Begeleiding en Toezicht van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) om de gezinssituatie te onderzoeken.

Voor de betalingen die onder de toepassing van de Algemene Kinderbijslagwet (AKBW) vallen, oordeelde het arbeidshof dat het geheel van beschikbare en relevante gegevens niet volstaat om met redelijke mate van zekerheid te kunnen besluiten dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming. Het arbeidshof acht de vaststellingen van de Dienst Sociale Begeleiding en Toezicht uitgevoerd in 2022 niet relevant voor de betwiste periode in 2018.

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket een grondig onderzoek uitvoerde waarbij de betrokkene werd gehoord, er een buurtonderzoek werd uitgevoerd op beide betrokken domicilieadressen, de verbruiksgegevens van de nutsvoorzieningen werden opgevraagd en de gezinsinspecteur zich ook informeerde bij de lokale politiezone.

Voorts stelt de Geschillencommissie vast dat de uitbetalingsactor naar aanleiding van het arrest van het Arbeidshof aan de Dienst Sociale Begeleiding en Toezicht van het VUTG vroeg of zij al dan niet bij hun conclusies blijven, waarop deze bevestigend antwoordden.

Op basis van de verschillende beschikbare elementen, meer bepaald de door de gezinsinspecteur uitgevoerde controle op de betrokken domicilieadressen, de vaststellingen van de politie, en de eigen verklaringen van de moeder dat zij en haar partner tijdens de betwiste periode geregeld bij elkaar sliepen

en dagelijks samen waren, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is. Zodoende dient de beslissing van de uitbetalingsactor tot terugvordering van de sociale toeslagen vanaf 1 januari 2019 alsook de schooltoeslagen uitbetaald in 2019, 2020, 2021 en 2022, te worden bevestigd.

Beslissing GC nr. 2024/120: Sociale toeslag en schooltoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – gezamenlijke aankoop woning - renovatie

Naar aanleiding van een melding van de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD) dat er sprake zou zijn van domiciliefraude waarbij de partner bij de moeder zou wonen, werd er door de uitbetalingsactor een controle van een gezinsinspecteur aangevraagd.

Naar aanleiding van deze controle, stelde de gezinsinspecteur vast dat er sprake was van feitelijke gezinsvorming en samenwoning vanaf juli 2019, waardoor er voor de berekening van de toeslagen rekening gehouden diende te worden met het inkomen van de moeder en haar partner.

De moeder betwist formeel tijdens de betwiste periode reeds te hebben samengewoond. Een wijkagent heeft vastgesteld dat de partner destijds gedomicilieerd was in zijn vorige woning. Haar partner is er bij komen wonen op een kostendelende wijze tot de renovatie helemaal rond was. De moeder geeft toe dat haar partner wel af en toe bleef overnachten, maar zij vormden geen feitelijk gezin. Zij hadden van in het begin wel een gezamenlijke rekening voor de afbetalingen, kosten, nutsvoorzieningen, verzekering, ... voor de woning die zij samen aankochten. Zij meent dat zij de gezamenlijke domiciliëring officieel heeft gemaakt van zodra dat haar partner definitief bij haar woonde.

Op basis van de verschillende elementen in het dossier, oordeelt de Geschillencommissie dat er tijdens de betwiste periode sprake is van het vormen van een feitelijk gezin. Zo hebben de betrokkenen gezamenlijk een woning aangekocht op 7 mei 2019, waarvan zij van bij aanvang de lening gezamenlijk afbetalen, net zoals de kosten van de nutsvoorzieningen gezamenlijk worden betaald. De moeder heeft zelf aan de gezinsinspecteur aangegeven dat haar partner vanaf de aankoop van de woning en vóór zijn officiële domiciliëwijziging een drietal keer per week in de woning bleef overnachten. Ook het verbruik van de nutsvoorzieningen, zowel het lage verbruik op het domicilie-adres van de partner als het hoge verbruik op het domicilie-adres van de moeder, wijst op feitelijke gezinsvorming in de betwiste periode.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/122: Sociale toeslag – wezentoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – nieuwe partner draagt niet financieel bij in de opvoeding van de kinderen van de vader

De vader is sinds 13 oktober 2018 weduwnaar. Daardoor werd er voor de drie kinderen verhoogde wezenbijslag toegekend vermits de vader als alleenstaande ouder in het Rijksregister was ingeschreven. Sinds de inwerkingtreding van het Groeipakketdecreet kon de verhoogde wezenbijslag verder worden toegekend zolang de vader geen feitelijk gezin vormde.

De vader betwist de samenwoning met een nieuwe partner niet maar stelt zich vragen over de vermindering van de toegekende bedragen op basis van de Groeipakketregelgeving, omdat zijn partner niet financieel zou bijdragen aan de opvoeding van zijn drie kinderen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is, in die zin dat er geen recht op een sociale toeslag vanaf 1 augustus 2024 kan worden vastgesteld in de automatische procedure overeenkomstig artikel 222 juncto artikel 18 van het Groeipakketdecreet en overeenkomstig 7 van het BVR Sociale Toeslagen, aangezien het inkomen van de vader hoger is dan het grensbedrag en het (buitenlands) inkomen van de partner met betrekking tot het inkomstenjaar 2021 nog niet beschikbaar is, maar geen impact heeft aangezien het inkomen van de vader reeds het grensbedrag overschrijdt. De vader kan, indien de huidige inkomsten wel onder het grensbedrag zouden liggen, steeds een nieuwe aanvraag indienen om het recht op een sociale toeslag vast te stellen.

Beslissing GC nr. 2024/124: Sociale toeslag en schooltoeslag – geboorte van een nieuw kind in een éénuoudergezin – noties samenwoning en feitelijk gezin - gezamenlijke eigendom

Naar aanleiding van een geboorte van een kind in een éénuoudergezin werd er door het Agentschap Uitbetaling Groeipakket een controle door een gezinsinspecteur gevraagd.

Naar aanleiding van deze controle, stelde de gezinsinspecteur vast dat er sprake was van feitelijke gezinsvorming vanaf 11 januari 2021 (zijnde het ogenblik waarop betrokkenen gezamenlijk eigenaar werden van een tweede onroerend goed). De gezinsinspecteur concludeerde dat de ouders opnieuw een feitelijk gezin vormen vanaf 11 januari 2021. Er is een gemeenschappelijk project tussen beiden betreffende de drie gemeenschappelijke kinderen en ze hebben de gezamenlijke eigendom van drie panden.

Ter zitting stelt de raadsman van de moeder dat volgens hem de rechten van verdediging niet werden gerespecteerd omdat er via de uitbetalingsactor geen inzage was gegeven in het controleverslag van de gezinsinspecteur. Over de grond van de zaak, wijst hij op de relatieproblemen waardoor het samenwonen onmogelijk was waardoor de betrokkenen sinds juli 2021 feitelijk gescheiden zijn. De moeder werkt voltijds en ze heeft hulp van haar nicht en moeder om te zorgen voor de kinderen wanneer zij uit werken gaat. Wat betreft de geboorte van het laatste kind in 2022 licht hij toe dat er nog wel een affectieve band was kort na de feitelijke scheiding maar dat hieruit geen samenwoning en feitelijke gezinsvorming kan

geconcludeerd worden. Het verder laten bestaan van de gemeenschappelijke rekening moet bekeken worden in het licht van de transparantie voor beiden, als kindrekening. De gezamenlijke aankoop van een woning na de feitelijke scheiding met een aandeel van 15% van de moeder is een aankoop met als doel een meerwaarde te creëren later voor de kinderen. Bij vijf onaangekondigde bezoeken van de politie op het adres van de moeder werd de vader nooit aangetroffen. De vader kan een huurcontract voorleggen van het appartement dat hij huurt en waar hij zijn domicilie heeft. De situatie van de moeder is atypisch, maar buiten de financiële inbreng van de vader staat de moeder alleen in voor de opvoeding van de kinderen buiten de hulp van haar moeder en nichtje.

De Geschillencommissie stelt vast dat het onderzoek dat door de gezinsinspecteur gebeurde op 6 november 2023 zeer summier is en dat er onvoldoende elementen voorhanden zijn om met voldoende zekerheid te besluiten tot de samenwoning of de feitelijke gezinsvorming vanaf 11 januari 2021. Het feit dat de ouders gezamenlijk verschillende woningen hebben en gezamenlijk de hypothecaire lening en de nutsvoorzieningen betalen, wijst voor het overige niet op samenwoning of feitelijke gezinsvorming. De Geschillencommissie stelt vast dat er geen controle is gebeurd op het domicilie-adres van de vader. De vader werd door de gezinsinspecteur geen enkele keer aangetroffen in de woning van verzoekster. De Geschillencommissie stelt verder vast dat de melding van de gezinsinspecteur aan de gemeente met het oog op een wijziging van de gegevens in het Rijksregister op 7 november 2023 tot op heden niet geleid heeft tot een wijziging van de officiële gegevens in het Rijksregister.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is in die zin dat dient te worden vastgesteld dat niet voldoende bewezen is dat de moeder tijdens de betwiste periode een feitelijk gezin vormde overeenkomstig artikel 1, 2° juncto art. 3, §3, 1° BVR Sociale toeslagen en art. 3, §2, 8° lid, 1° BVR Selectieve Participatietoelagen. De uitbetalingsactor heeft bijgevolg ten onrechte rekening gehouden met de gezamenlijke inkomsten en is bijgevolg ten onrechte overgegaan tot terugvordering van de sociale toeslag, de extra sociale toeslag in november 2022 en april 2023, de helft van de leeftijdsbijslag, en de schooltoeslag voor de schooljaren 2021-2022, 2022-2023 en 2023-2024.

Beslissing GC nr. 2024/125: Sociale toeslag en schooltoeslag – geboorte van een nieuw kind in een éénoudergezin – noties samenwoning en feitelijk gezin – moeder is studente – summier onderzoek

Naar aanleiding van de geboorte van een kind in een éénoudergezin werd er een sociale controle door een gezinsinspecteur aangevraagd. Naderhand bleek de moeder opnieuw bij haar ouders te zijn gaan wonen en werd het recht op de sociale toeslag en de schooltoeslag herzien.

Na een anonieme fraudemelding in 2023 gebeurde er opnieuw een controle door een gezinsinspecteur. De gezinsinspecteur concludeerde dat betrokkenen een feitelijk gezin vormen sinds 1 december 2016.

De moeder stelt dat zij inderdaad sinds 2016 een deel van haar tijd bij haar vriend verbleef, maar dat zij student was, haar hoofdverblijf nog bij haar ouders was, waar ze regelmatig verbleef en waarvan zij financieel afhankelijk was.

Op basis van de verschillende elementen in het dossier, oordeelt de Geschillencommissie dat er onvoldoende elementen voorhanden zijn waaruit met zekerheid blijkt dat er in de betwiste periode vanaf 1 januari 2019 (datum vanaf wanneer de Geschillencommissie bevoegd is) sprake is van het vormen van een feitelijk gezin. De Geschillencommissie stelt vast dat het onderzoek dat door de gezinsinspecteur gebeurde op 23 november 2023 zeer summier is en dat er onvoldoende elementen voorhanden zijn die de samenwoning of de feitelijke gezinsvorming aantonen vanaf 2016. De Geschillencommissie stelt vast dat er door de gezinsinspecteur geen onderzoek verricht werd naar het verbruik van water/elektriciteit/gas/... op het voormalige domicilie-adres van de moeder, noch op het domicilie-adres van de vader. Er is evenmin een controle gebeurd op het domicilie-adres van de vader in de periode vóór 23 november 2023.

De Geschillencommissie stelt hierbij ook vast dat het controleverslag niet werd aangeleverd door de uitbetalingsactor.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/130: Sociale toeslag en schooltoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – vaststellingen ter plaatse

Naar aanleiding van een (anonieme) melding van fraude gebeurde er een controle door een gezinsinspecteur waarna besloten werd tot samenwoning en feitelijke gezinsvorming van de moeder. Hierdoor was er geen recht op de sociale toeslag en de schooltoeslag voor de kinderen voor een totaalbedrag van 4.428,00 euro, meer interesten.

De Geschillencommissie stelt vast dat de informatie op basis van het Rijksregister niet voldoende weerlegd wordt door de vaststellingen van de gezinsinspecteur. De Geschillencommissie stelt immers vast dat de beperkte vaststellingen van de gezinsinspecteur onvoldoende zijn om met voldoende zekerheid te kunnen stellen dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming tijdens de betwiste periode. Zo moet de Geschillencommissie vaststellen dat er in de woning van de partner geen controle gebeurd is, waardoor er onvoldoende elementen in het dossier aanwezig zijn om met voldoende zekerheid te kunnen besluiten tot feitelijke samenwoning.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/134: Sociale toeslag en schooltoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – relationele problemen

Naar aanleiding van een adresonderzoek stelde de politie vast dat er sprake was van feitelijke gezinsvorming. Hierdoor diende voor de sociale toeslag en de schooltoeslag rekening te worden gehouden met de gezamenlijke inkomsten hetgeen resulteerde in een terugvordering voor een bedrag van 4.153,91 EUR.

De moeder betwist de terugvordering. Zij stelt dat de relatie met de vermeende partner altijd moeilijk is verlopen doordat hij een alcohol- en gokprobleem had. Vanaf december 2022 ging zij door een heel moeilijke periode waardoor hij er in die periode meer was maar hij huurde zelf een appartement.

De politie besloot na een adresonderzoek dat de vermeende partner niet verbleef op zijn domicilie-adres maar feitelijk een gezin vormde met de moeder. Dat blijkt onder andere uit de verbruiksgegevens, de buurtbevraging en de verschillende interventies en tussenkomsten die er in de betwiste periode zijn geweest, evenals de eigen verklaringen ten aanzien van de politie. De Geschillencommissie heeft begrip voor de moeilijke situatie van de moeder waardoor zij mogelijks meer beroep deed of diende te doen op hulp maar dat neemt niet weg dat al deze elementen wijzen op het gezamenlijk voeren van een huishouden, financieel of op een andere ondersteunende manier en dat er aldus sprake is van feitelijke gezinsvorming in de zin van de Groeipakketregelgeving.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/139: Sociale toeslag en schooltoeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – onderzoek door de politie – vader neemt mee de zorg voor gezamenlijk kind op

Ingevolge een proces-verbaal van de politie waaruit samenwoning zou blijken, ging de uitbetalingsactor over tot de terugvordering van een bedrag van 8.576,88 euro, bestaande uit de helft van de leeftijdsbijslag, de sociale toeslag, de extra sociale toeslag, de coronatoeslag, en de schooltoeslag.

De raadsman van de moeder stelt dat er geen sprake is van samenwoning: betrokkenen zouden een relatie hebben en de vader zou regelmatig op bezoek komen voor zijn kind dat hij af en toe naar school brengt. Hij zou echter bij zijn hulpbehoevende ouders wonen, die hij helpt en financieel bijstaat.

De Geschillencommissie stelt in casu vast dat er een onderzoek door de politie is gebeurd waaruit blijkt dat de betrokkenen een relatie hebben, dat zij gezamenlijk de zorg voor het kind opnemen en dat beiden (meestal gezamenlijk) het kind van en naar school brengen. Ook zouden zij samen naar het oudercontact gaan. Verder zijn er nog andere elementen. Onder meer geven beiden in hun verhoren aan de politie aan dat hij regelmatig bij de moeder is en bij haar blijft slapen. De moeder heeft de bankkaart van de vader op zak, en zou een volmacht op zijn rekening hebben. Ze helpt hem ook met zijn administratie en betalingen.

Bij de huiszoeking is gebleken dat er heel wat spullen van de vader terug te vinden zijn in de woning van de moeder terwijl er op zijn domicilie-adres amper persoonlijke spullen van hem aangetroffen konden worden.

Op basis van al deze elementen oordeelt de Geschillencommissie dat er voldoende elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er tijdens de betwiste periode sprake is van het vormen van een feitelijk gezin.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/140: Sociale toeslag – noties samenwoning en feitelijk gezin – latrelatie

Naar aanleiding van de verklaring van de vader aan de gezinsinspecteur tijdens een onaangekondigde controle op 26 juni 2024 heeft de uitbetalingsactor het recht op een sociale toeslag herzien aangezien er sprake zou zijn van samenwoning en feitelijke gezinsvorming in de periode van 1 januari 2022 tot 31 maart 2024.

De vader stelt dat hij de moeder slechts zou leren kennen hebben in maart 2022, dat zij nooit hebben samengewoond en een latrelatie hadden, maar dat hij na de geboorte van het kind wel geregeld bij haar bleef slapen om haar te helpen. Hij stelt echter dat hij altijd op zijn huidige adres gewoond heeft, waar ook zijn maatschappelijke zetel gevestigd was.

Op basis van de verschillende elementen in het dossier, meer bepaald de verklaring van de vader aan de gezinsinspecteur, oordeelt de Geschillencommissie dat er voldoende elementen voorhanden zijn waaruit met zekerheid blijkt dat er in de betwiste periode vanaf 1 januari 2023 (zijnde de maand van de geboorte van het kind), datum die door de uitbetalingsactor eveneens weerhouden werd in haar standpunt zoals meegedeeld aan de Geschillencommissie, in tegenstelling tot de eerder weerhouden datum van 1 januari 2022 in de beslissing tot terugvordering tot en met 31 maart 2024, sprake is van het vormen van een feitelijk gezin.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/147: Wezenbijslag – noties samenwoning en feitelijk gezin - latrelatie

Na het overlijden van de vader, ontving de moeder verhoogde wezenbijslag. Ingevolge een fraudemelding dat de moeder reeds 10 jaar zou samenwonen met haar partner, werd er door de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket en de politiediensten een onderzoek opgestart.

Op grond van de eigen vaststellingen en op grond van het onderzoek uitgevoerd door de politiediensten, heeft de gezinsinspecteur besloten dat er sprake is van domiciliefraude sinds 19 april 2022. Voor de periode voorafgaand aan 19 april 2022 werd door de gezinsinspecteur het voordeel van de twijfel gegeven.

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van het verschil tussen de verhoogde en de gewone wezenbijslag, ten bedrage van in totaal € 6.178,51. Zij stelt dat er nooit sprake is geweest van samenwoning daar zij en haar partner steeds een apart huishouden hadden waarbij zij elk apart hun financiën beheerden en zij alleen instond voor de opvoeding van haar kinderen.

De Geschillencommissie stelt vast dat betrokkenen bij hun individueel verhoor door de politiediensten verklaarden dat de partner sinds zijn ziekte meer en meer bij de moeder verbleef, maar er ook wordt benadrukt dat hij afwisselend bij de moeder en op zijn eigen adres verbleef. Er dient te worden vastgesteld dat er noch door de gezinsinspecteur noch door de politiediensten vaststellingen in de woning op het adres van de partner zijn gebeurd, waaruit zou kunnen blijken dat hij hoofdzakelijk zijn verblijf bij de moeder had. De verbruiksgegevens van de nutsvoorzieningen geven daaromtrent evenmin uitsluitsel vermits deze gegevens betrekking hebben op het verbruik van zowel de zaak als op het verbruik in het woongedeelte. De verklaringen van de burens lijken niet eenduidig te zijn en voor het overige wijzen de vaststellingen er niet eenduidig op dat de partner hoofdzakelijk bij de moeder zou hebben verbleven.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is gezien er gerede twijfel over bestaat of de moeder en haar partner tijdens de betwiste periode een feitelijk gezin vormden zodat niet blijkt dat er geen verhoogde wezenbijslag meer kan worden toegekend voor die periode.

2. VERBOD OP TERUGVORDERING BIJ EEN FOUT VAN DE UITBETALINGSACTOR TENZIJ DE BURGER ER ZICH REKENSCHAP KON VAN GEVEN DAT DE BETALING NIET VERSCHULDIGD WAS

1. **Situering en belang**

De Geschillencommissie behandelde in 2024 opnieuw een aantal verzoeken van burgers die het er niet mee eens waren een onverschuldigd bedrag aan gezinsbijslagen terug te moeten betalen omdat de uitbetalingsactor zelf een fout had gemaakt.⁸⁷

⁸⁷ Deze zaken kunnen geraadpleegd worden via het kennisportaal www.gpedia.be. De facto ontving het secretariaat van de Geschillencommissie een groter aantal verzoeken van burgers omtrent fouten in het dossierbeheer maar een deel van die verzoeken konden nog door spontane regularisatie door de uitbetalingsactor worden rechtgezet en dienden dus niet verder ten gronde te worden behandeld door de Geschillencommissie.

Het Groeipakketdecreet bepaalt dat de onverschuldigd uitbetaalde gezinsbijslagen niet mogen teruggevorderd worden door de uitbetalingsactor wanneer deze zelf een fout heeft gemaakt bij de toekenning. De burger moet in dat geval derhalve niet de gevolgen dragen van de fout van de uitbetalingsactor. Het moet wel gaan om een fout waar de burger zich normaal geen rekenschap van kon geven.⁸⁸

De Geschillencommissie diende derhalve te beoordelen aan de hand van de toepasselijke regelgeving, het referentiekader inzake rechtspraak en de beschikbare feitelijke en juridische elementen, of de burger er zich al dan niet terecht over beklagde dat de uitbetalingsactor zelf een fout had gemaakt en of de burger er zich rekenschap van had kunnen geven dat de uitbetaling niet correct was.

2. Overzicht van de beslissingen van de Geschillencommissie in 2024

2.1. Algemeen overzicht

Beslissing GC nr. 2024/006: Basisbedrag, leeftijdstoelage, schooltoelage, zorgtoelage, ondersteuningstoelage – terugvordering – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

De uitbetalingsactor ging ten onrechte voor de periode van juli 2022 tot en met februari 2023 over tot betaling aan verzoeker van het basisbedrag, de leeftijdstoelage, de schooltoelage en de zorgtoelage, aangezien die betalingen aan de moeder hadden dienen te gebeuren, evenals tot betaling van de ondersteuningstoelage voor de maanden januari, februari en april 2023 die niet had mogen gebeuren aangezien het kind volgens de uitbetalingsactor niet aan de voorwaarden voldeed om recht te hebben op een ondersteuningstoelage.

De Geschillencommissie stelde vast dat de uitbetalingsactor zelf erkende dat er sprake was van een fout aangezien de plaatsing tijdig werd beëindigd maar de betaalmodaliteit op dat moment niet werd aangepast. Na onderzoek meent de Geschillencommissie dat de verzoeker er zich geen rekenschap kon van geven dat hij ten onrechte gezinstoelagen zou hebben ontvangen gelet op het einde van de plaatsing van beide kinderen en dat er betaald zou dienen te worden aan de moeder als jongste begunstigde gelet op het ontbreken van overeenstemming tussen hem en de moeder van de kinderen.

Wat de ondersteuningstoelage betreft, erkent de uitbetalingsactor ook dat er sprake was van een foutieve uitbetaling. Hierbij dient te worden opgemerkt dat verzoeker slechts een eerste informatiebrief van de uitbetalingsactor ontving met betrekking tot de ondersteuningstoelage op 29 april 2023. Verzoeker kon

⁸⁸ Artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet.

dus in elk geval niet weten dat hij geen recht had op de ondersteuningstoeslag die werd uitbetaald op 6 april 2023 voor de maanden januari en februari 2023.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet kan worden toegepast wat betreft de door verzoeker ten onrechte ontvangen gezinstoelagen ten bedrage van 7.834,88 euro.

Wat de terugvordering van de ondersteuningstoeslag van de maand april 2023 betreft, stelt de Geschillencommissie vast dat het voor verzoeker op basis van de inhoud van de brief van de uitbetalingsactor duidelijk was dat hij geen recht meer zou hebben op de ondersteuningstoeslag. De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet niet kan worden toegepast wat betreft de terugvordering voor de maand april.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **deels gegrond** en deels **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/029: Sociale toeslag en schooltoeslag - terugvordering – dubbele betaling – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’ - verjaring

Door een systeemfout werd er voor het kind in de periode van augustus 2020 tot en met juni 2023 door twee uitbetalingsactoren Groeipakket uitbetaald. Daardoor ontstond er een terugvordering voor een bedrag van 6.197,14 euro, bestaande uit het basisbedrag en de sociale toeslag voor de periode van augustus 2020 tot en met juni 2023, de coronatoeslag, de supplementaire toeslag en de schooltoeslag voor het schooljaar 2020-2021, 2021-2022 en 2022-2023.

De moeder stelt dat zij te goeder trouw was en dat zij er zich niet van bewust was dat er een dubbele betaling gebeurde. De raadsman verwijst naar de sociale situatie van de moeder. Hij stelt het feit dat er onterecht betaald is, niet in vraag maar hij benadrukt de jonge leeftijd waarop verzoekster moeder is geworden, haar verwarring om de kinderbijslag via circulaire cheques af te halen en dat de betaling van twee verschillende instanties afkomstig was wat het voor haar extra verwarrend maakte. Het was zeker niet haar bedoeling om te kwader trouw te zijn. De moeder heeft geen spaargelden en het is zeer moeilijk voor haar om financieel voor de kinderen in te staan; zij werkt als poetsvrouw met dienstencheques en doet haar best.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor zelf aangeeft dat er sprake blijkt te zijn van een materiële fout die aan de oorzaak ligt van de dubbele betaling, waarbij de uitwisseling van gegevens tussen de uitbetalingsactoren niet correct is verlopen en de anticumulmaatregelen niet adequaat werden toegepast.

De Geschillencommissie meent dat de moeder er zich rekenschap van kon geven dat zij geen twee keer recht kon hebben op dezelfde bedragen voor hetzelfde kind voor dezelfde periode. Wat de schooltoeslag betreft, heeft de moeder van de beide uitbetalingsactoren informatiebrieven ontvangen. De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2e lid Groeipakketdecreet niet kan worden toegepast wat betreft de ten onrechte ontvangen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is in die zin dat de terugvordering van het basisbedrag van augustus 2020 én de selectieve participatietoeslag voor het schooljaar 2020-2021 in mindering dient te worden gebracht van het terug te vorderen bedrag, aangezien de terugvordering van deze bedragen verjaard is. Voor het overige oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is aangezien de moeder er zich rekenschap van kon geven dat de betaling onverschuldigd was, zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet niet kan worden toegepast.

Beslissing GC nr. 2024/037: Groeipakket – plaatsing – betaling op spaarrekening – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

De bewindvoerder van de moeder tekende beroep aan tegen de terugvorderingsbeslissing van de uitbetalingsactor waarbij het 1/3de van het Groeipakket voor de betwiste periode van de moeder wordt teruggevorderd.

De kinderen waren geplaatst via het Agentschap Jongerenwelzijn. In een plaatsingsbericht werd beslist dat het 1/3de van het Groeipakket vanaf 1 september 2022 op de respectievelijke spaarrekeningen van de kinderen zelf betaald dient te worden.

Ondanks dat de uitbetalingsactor het plaatsingsbericht ontving in december 2022 en het dossier in onderzoek zette vanaf maart 2023, ging zij in december 2023 toch nog over tot een herziening van het dossier, waarbij voor de maanden januari tot en met juni 2023 1/3de van het Groeipakket aan de moeder werd betaald, evenals het volledige Groeipakket voor de maanden juli en augustus 2023, terwijl dit bedrag op de spaarrekening van de kinderen betaald diende te worden op basis van het plaatsingsbericht dat de uitbetalingsactor reeds op 17 december 2022 ontving.

De Geschillencommissie stelt dat de beslissing van de uitbetalingsactor is aangetast door een fout in de zin van de bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet. Dat er sprake was van een fout, wordt door de uitbetalingsactor overigens ook erkend in haar standpunt gericht aan de Geschillencommissie. De Geschillencommissie meent dat de moeder er zich geen rekenschap van kon geven dat zij geen recht had op het 1/3de van het Groeipakket voor de betwiste periode.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet toepassing kan vinden zodat de terugvorderingsbeslissing dient te worden geannuleerd. Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/044: Vergissing uitbetalingsactor bij samenvoeging van dossiers – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

Bij de samenvoeging van de dossiers in augustus 2019 is er een vergissing gebeurd door de uitbetalingsactor: er diende een bedrag uitbetaald te worden aan een andere uitbetalingsactor maar dit bedrag werd per vergissing uitbetaald aan de verzoekster (het ging om een bedrag van 1.665,43 euro).

De Geschillencommissie oordeelde na beraadslaging dat het dossier niet werd behartigd zoals het hoort en dat er een fout (die door de uitbetalingsactor ook erkend wordt) ten grondslag ligt aan de terugvordering.

De verzoekster klaagt het gebrek aan correcte informatie vanwege de uitbetalingsactoren aan.

De Geschillencommissie kan het ongenoegen van verzoekster volledig begrijpen omdat ze niet onmiddellijk een klare en duidelijke uitleg kreeg in de terugvorderingsbrief. De volledige uitleg volgde pas per brief d.d. 20 januari 2022. Tenslotte liet het antwoord van de Klachten- en bemiddelingsdienst ook enige tijd op zich wachten (klacht via Vlaamse Ombudsdienst d.d. 11 mei 2021 ingediend, antwoord d.d. 17 februari 2022).

Verzoekster kreeg geen duidelijke uitleg, noch in de terugvorderingsbrief noch tijdens de contacten per e-mail of per telefoon en kon dan ook niet weten dat het om een dubbele betaling ging, aangezien het bedrag in schijven werd betaald tijdens de periode januari 2019 – juli 2019 en het een tweede keer om een eenmalige betaling ging van 2.019,43 euro, en dit door twee verschillende uitbetalingsactoren. Het is pas in de brief d.d. 20 januari 2022 dat voor de eerste maal een begrijpelijke uitleg werd gegeven hoe het debet was ontstaan. Verzoekster kon er zich dan ook geen rekenschap van geven dat het bedrag dat haar uitgekeerd was, onterecht was uitbetaald. De betalingen kunnen dan ook niet teruggevorderd worden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/050: Wezenbijslag – overgangsregeling – terugvordering – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

De moeder ontving verhoogde wezenbijslag na het overlijden van de vader van haar kinderen. Uit het Rijksregister blijkt dat er vanaf 28 april 2019 een nieuwe partner gedomicilieerd is op het adres van de moeder waardoor er niet langer recht is op de verhoogde wezenbijslag, maar wel op de gewone wezenbijslag.

De Geschillencommissie stelt hierbij vast dat er een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen vermits de samenwoning door de uitbetalingsactor gekend was of gekend had moeten zijn. Dat er sprake is van een fout wordt ook impliciet erkend door de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie stelt vast dat de moeder geen informatiebrieven ontving van de uitbetalingsactor om haar te informeren dat zij diende te weten dat het al dan feitelijk samenwonen gevolgen heeft voor het al dan niet verkrijgen van de verhoogde wezenbijslag, te meer daar zij zelf al het nodige deed om zich in regel te stellen: zij bezorgde een attest gezinssamenstelling aan de uitbetalingsactor en zij informeerde bij haar notaris naar de eventuele gevolgen.

De Geschillencommissie besluit dat de vordering van de moeder **gegrond** is, gelet op het feit dat er toepassing kan worden gemaakt van het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2e lid Groeipakketdecreet en vernietigt de betwiste beslissing van de uitbetalingsactor in de mate dat er ten aanzien van de moeder werd overgegaan tot terugvordering van het ten onrechte toegekende verschil tussen de verhoogde wezenbijslag en de gewone wezenbijslag voor de periode van 1 oktober 2020 tot en met 31 maart 2023 ten bedrage van in totaal 14.982,33 euro.

Beslissing GC nr. 2024/053: Sociale toeslag en schooltoeslag – terugvordering ingevolge een laattijdig ontvangen wijziging van de gezinssamenstelling (domiciliëring met terugwerkende kracht) – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

Sinds 12 februari 2021 is de partner van de moeder op haar adres gedomicilieerd. De uitbetalingsactor ontving op 13 december 2023 voor het eerst een wijziging van de gezinssamenstelling van de moeder, waarna zij bij beslissing d.d. 9 januari 2024 overging tot terugvordering van een bedrag van 1.859,55 euro enerzijds, bestaande uit de sociale toeslag voor de periode van 1 maart 2021 tot en met 31 oktober 2022 en de schooltoeslag voor diverse schooljaren.

De Geschillencommissie stelt vast dat er in casu geen aantoonbare fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen vermits de uitbetalingsactor slechts op 13 december 2023 een flux ontving dat er een wijziging was in de gezinssamenstelling van de moeder. De partner blijkt met terugwerkende kracht tot 12 februari 2021 gedomicilieerd te zijn op het adres van de moeder.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/065: Schooltoeslag – studies lijnpiloot bij Air Academy New CAG (Charleroi) – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’ (zie ook beslissing GC nr. 2024/116)

De jongere volgt vanaf het schooljaar 2021-2022 de opleiding lijnpiloot aan de Air Academy New CAG te Gosselies, aan Brussels South Charleroi Airport.

De Geschillencommissie stelt vast dat de Air Academy New CAG geen door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling is, zodat dient te worden vastgesteld dat de jongere tijdens het schooljaar 2021-2022 niet was ingeschreven in een onderwijsinstelling als vermeld in artikel 32 Groeipakketdecreet.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor de schooltoeslag secundair onderwijs toegekend heeft voor het schooljaar 2021-2022 na ontvangst van het door de onderwijsinstelling ingevulde controleformulier P7 waaruit bleek dat hij voor dat schooljaar was ingeschreven voor de opleiding als lijnpiloot bij Air Academy New CAG te Gosselies. Gezien te allen tijde kan worden nagegaan of een onderwijsinstelling al dan niet een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor secundair onderwijs betreft, dient te worden vastgesteld dat er wel degelijk een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de ten onrechte toegekende schooltoeslag voor het schooljaar 2021-2022.

Door het feit dat in het toegezonden infoblad sprake is van onderwijs tot en met secundair onderwijs is er gereede twijfel of verzoekster wel op de hoogte kon zijn dat er een onterechte betaling was, te meer daar er wel een recht op Vlaamse kinderbijslag was toegekend. Gelet op die gereede twijfel besluit de Geschillencommissie dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet bijgevolg toepassing kan vinden en de uitbetalingsactor onterecht is overgegaan tot terugvordering van de ten onrechte toegekende schooltoeslag ten bedrage van 1.052,89 euro. De Geschillencommissie besluit bijgevolg dat de vordering **gegrond is**.

Beslissing GC nr. 2024/071: Groeipakket – tijdelijke werkloosheidsuitkering (weerverlet) – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

De moeder bezorgde maandelijks de loonfiches van haar zoon aan de uitbetalingsactor omdat zij er zich van wou verzekeren dat er geen terugvordering zou gebeuren. Zij gaat niet akkoord met de terugvordering voor de maanden november en december 2023 tijdens dewelke haar zoon een beperkte uitkering wegens weerverlet ontving. Zij meent ook dat de uitbetalingsactor een fout begaan heeft door het Groeipakket verder toe te kennen hoewel de loonfiches die zij had bezorgd het weerverlet vermeldden.

De Geschillencommissie besluit dat voor de maanden november en december 2023 niet voldaan was aan de voorwaarde dat er geen sociale uitkering (in casu ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens slecht weer) mag genoten worden om recht te hebben op het Groeipakket.

Daarnaast stelt de Geschillencommissie een fout in hoofde van de uitbetalingsactor vast die ingevolge de door de moeder bijgebrachte loonfiches, het Groeipakket niet zonder meer had mogen toekennen aangezien de tijdelijke werkloosheid wegens slecht weer op de loonfiches was vermeld; evenwel oordeelt de Geschillencommissie dat de moeder er zich op grond van de brief met infoblad die zij ontving bij de 18de verjaardag van haar zoon, wel rekenschap kon van geven dat het Groeipakket niet verschuldigd is voor de maand waarin een sociale uitkering wordt ontvangen. De Geschillencommissie kan er wel begrip voor opbrengen dat de moeder er niet meteen zal hebben bij stilgestaan dat ‘tijdelijke werkloosheid wegens slecht weer’ een onderdeel vormt van de beschermingsregeling in de sociale zekerheid die zich situeert bij de werkloosheidsregeling en naar haar gevoel haar zoon niet werkloos was, maar de Geschillencommissie meent dat het infoblad wel correcte informatie vermeldde.

In die zin kan het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet bijgevolg geen toepassing vinden en is de uitbetalingsactor terecht overgegaan tot terugvordering van het ten onrechte toegekende Groeipakket ten belope van 433,76 EUR.

Beslissing GC nr. 2024/072: Sociale toeslag – foutieve storting aan de moeder in plaats van de vader (ontvanger ingevolge vonnis Familierechtbank) – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van de sociale toeslag: zij meent dat de uitbetalingsactor in het bezit was van het vonnis van de Familierechtbank en dus wist dat de sociale toeslag aan de vader betaald diende te worden. Zij stelt daarbij verschillende malen contact te hebben opgenomen met de uitbetalingsactor en slechts bij het laatste telefonisch contact bleek dat zij geen recht had op deze bedragen.

De Geschillencommissie stelt vast dat er een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen vermits de vader op basis van het vonnis van de Familierechtbank werd aangeduid als ontvanger van de gezinsbijslagen en de uitbetalingsactor desondanks overging tot betaling op de kindrekening en per circulaire cheque aan de moeder.

De Geschillencommissie stelt vast dat de moeder op de hoogte was van het feit dat zij geen recht had op de betalingen die zij ontving aangezien deze op basis van het vonnis van de Familierechtbank toekwamen aan de vader. De Geschillencommissie stelt vast dat de moeder bijgevolg wist (of diende te weten) dat zij geen recht had op de betalingen. De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet niet kan worden toegepast.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/083: Groeipakket – plaatsing - laattijdige verwerking plaatsingsberichten – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

De moeder tekent beroep aan tegen de terugvorderingsbeslissing van de uitbetalingsactor waarbij het 2/3de van het Groeipakket wordt teruggevorderd aangezien de kinderen sedert 6 november 2018 geplaatst waren in een instelling.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is in die zin dat de uitbetalingsactor een fout heeft gemaakt door de plaatsingsberichten d.d. 8 november 2018, ontvangen op 4 april 2019, niet te verwerken binnen de dertig dagen maar pas actie te ondernemen bij het ontvangen van andere plaatsingsberichten op 22 oktober 2023; en dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, §1, tweede lid Groeipakketdecreet toepassing kan vinden aangezien de moeder zich geen rekenschap kon geven van deze fout, daar de informatie over plaatsingen door uitbetalingsactoren enkel via authentieke bronnen mag ingewonnen worden en dat de moeder bovendien voldaan heeft aan de meldingsplicht conform artikel 9/1 van het BVR Rechten en plichten doordat zij het vonnis d.d. 20 december 2018 dat informatie bevatte over de plaatsing van de kinderen aan de uitbetalingsactor heeft bezorgd op 16 januari 2019.

Beslissing GC nr. 2024/100: Sociale toeslag – foutieve uitbetaling – systeemfout – noties fout van de uitbetalingsactor en rekenschap geven

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor ten onrechte overging tot betaling van de sociale toeslag voor de periode van september 2023 tot en met maart 2024.

Betrokkenen wonen samen sinds 16 juli 2010 maar door een systeemfout stond het feitelijk gezin niet correct geregistreerd in de betalingsapplicatie waardoor er voor de berekening van de sociale toeslag niet met het volledige gezinsinkomen rekening werd gehouden. De Geschillencommissie stelt bijgevolg vast dat er sprake is van een fout in de zin van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet.

In de brief d.d. 21 april 2023 met betrekking tot de toekenning van de sociale toeslag wordt vermeld dat automatisch opnieuw onderzocht wordt of er recht is op een sociale toeslag ingeval van wijziging van de gezinssituatie. De Geschillencommissie meent dat van de betrokkenen niet verwacht kon worden dat zij de uitbetalingsactor naar aanleiding van deze brief dienden te contacteren, aangezien zij sinds 16 juli 2010 gehuwd zijn, een gemeenschappelijke domicilie hebben en hun gezinssituatie niet gewijzigd was op het ogenblik van het ontvangen van de toekenningsbrief.

De Geschillencommissie stelt vast dat er in dit specifieke dossier een complexe gezinssituatie is waarbij er twee verschillende dossiers bestonden, waardoor de Geschillencommissie van oordeel is dat er een gerede twijfel is dat de verzoekers er zich rekenschap konden van geven dat er een onterechte betaling was. Verzoekers konden dan ook niet worden geacht redelijkerwijs te moeten hebben kunnen weten dat zij ten onrechte een sociale toeslag ontvingen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is en het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet kan toepassing vinden zodat de terugvordering dient te worden geannuleerd.

Beslissing GC nr. 2024/110: Groeipakket – melding tewerkstelling bij de uitbetalingsactor – terugvordering – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

De moeder kan er niet mee instemmen dat zij dient over te gaan tot terugbetaling van het Groeipakket voor de maanden oktober 2023 tot en met december 2023, aangezien zij de uitbetalingsactor verschillende keren gemeld heeft dat haar kind tewerkgesteld was en hij dus niet meer aan de voorwaarden voldeed om recht te geven op Groeipakket. Telkens kreeg ze een bericht van de uitbetalingsactor dat haar melding spoedig zou behandeld worden. Pas vier maanden later bleek er alsnog een terugbetaling nodig waarbij de uitbetalingsactor aangaf dat er een achterstand was in de verwerking van de meldingen. Dit was echter nooit gemeld aan de moeder. Zij meent dat het uiteindelijk de veroorzaker van het probleem is die ook de gevolgen moet dragen, en niet het gezin.

De Geschillencommissie stelt vast dat er een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen vermits de moeder de uitbetalingsactor op de hoogte bracht van het feit dat haar zoon vanaf 18 september 2023 tewerkgesteld was als grensarbeider in Nederland. Zij meldde dit op 12 september 2023, 18 september 2023 en 17 januari 2024, wat ook door de uitbetalingsactor wordt bevestigd.

De uitbetalingsactor stelt dat de consulent de informatie van de moeder pas verwerkte op 18 januari 2024, wat te wijten was aan achterstand in de te verwerken taken, briefwisseling, mails en telefoons.

De verzoekster geeft aan dat zij na de verschillende aangiftes van tewerkstelling, in de mening verkeerde dat voor het Groeipakket de tewerkstellingen wellicht per kwartaal werden bekeken aangezien zij tijdens de verlopen maanden geen beslissing tot stopzetting ontving van de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie stelt vast dat de moeder weliswaar op de hoogte was van het feit dat de tewerkstelling van haar zoon een relevant gegeven was voor het Groeipakket en dat zij daarom diverse malen de tewerkstelling signaleerde, maar dat zij ten gevolge van het gebrek aan reactie van de uitbetalingsactor, niet meer redelijk kan worden geacht er zich rekenschap van te geven dat het Groeipakket tijdens de verlopen maanden onverschuldigd werd betaald. Het gaat bovendien om een tewerkstelling als grensarbeider waarvoor de uitbetalingsactor minstens verdere info had moeten

opvragen terwijl de moeder reeds aangaf dat het om een voltijdse tewerkstelling ging. Er werd evenmin aan de moeder gemeld dat er achterstand was. Zij kon niet weten dat de doorbetaling te wijten was aan achterstand in het dossierbeheer.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat de vordering **gegrond** is en dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet kan worden toegepast zodat de uitbetalingsactor onterecht is overgegaan tot terugvordering.

Beslissing GC nr. 2024/112: Groeipakket – student/schoolverlater – ernst van de handicap - inkomensvervangende tegemoetkoming – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

Wegens het ontbreken van een nieuwe schoolinschrijving voor het schooljaar 2023-2024 wijzigde de uitbetalingsactor het statuut van student naar schoolverlater vanaf 1 september 2023. De uitbetalingsactor kende het Groeipakket toe voor de periode van 1 september 2023 tot en met 31 januari 2024 in de hoedanigheid van schoolverlater. Naderhand ging de uitbetalingsactor over tot terugvordering omdat er vanaf 1 september 2023 geen recht meer is op het Groeipakket in de hoedanigheid van schoolverlater, ingevolge het ontvangen van een inkomensvervangende tegemoetkoming.

Uit het verzoek blijkt dat de ouders zwaar tillen aan de terugvordering. Zij leggen uit dat hun dochter niet de kans heeft gekregen vanuit onderwijs voor een verlenging voor een inschrijving voor het volgend schooljaar, wegens de ernst van haar handicap. Uiteindelijk moeten zij vaststellen dat er een selectie is gebeurd op basis van de ernst van de handicap waardoor zij finaal financieel worden afgestraft. Gelet op de grote instroom bij de andere scholen was er geen alternatief onderwijs mogelijk. Het Groeipakket zou meer moeten afgestemd worden op het onderwijs; het is ondenkbaar dat net door de ernst van de handicap er geen Groeipakket wordt toegekend. Het is de taak van de organisatie van het Groeipakket om zelf contact te leggen met het departement Onderwijs om dergelijke problemen in de toekomst te vermijden. In die zin is het voor de ouders ook een principiële kwestie, omdat er ongetwijfeld andere gezinnen zijn die met die problematiek te maken krijgen.

De Geschillencommissie heeft begrip voor de wrevel van de ouders die de terugvordering van het Groeipakket ervaren als een onfaire gevolgtrekking van de beslissing van de schooldirectie om hun kind niet langer in te schrijven voor het schooljaar 2023-2024. De Geschillencommissie dient hierbij wel vast te stellen dat er op basis van de regelgeving geen Groeipakket kan toegekend worden voor een kind met de hoedanigheid van schoolverlater dat een inkomensvervangende tegemoetkoming ontvangt.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat het gegeven dat het kind een inkomensvervangende tegemoetkoming ontving, gekend was in het dossier en dat de uitbetalingsactor bij de overschakeling van het statuut van student naar schoolverlater met dit beletsel rekening had kunnen houden door minstens de betalingen voorlopig op te schorten om geen onverschuldigde betaling te laten ontstaan.

De Geschillencommissie meent dat de informatie waarnaar de uitbetalingsactor verwijst, een onvoldoende basis is om te stellen dat het gezin redelijkerwijze moest geweten hebben dat de inkomensvervangende tegemoetkoming vanaf de aanvang van de hoedanigheid van schoolverlater een beletsel vormde voor het Groeipakket. Er wordt in de brief immers gesteld dat een sociale uitkering een beletsel vormt voor zowel studenten als schoolverlaters. Er wordt over de inkomensvervangende tegemoetkoming verder niet gesproken. Aangezien de inkomensvervangende tegemoetkoming – in tegenstelling tot wat in de informatiebrief wordt vermeld – geen beletsel vormde voor de periode dat de jongere de hoedanigheid van student had, maar nadien vanaf de hoedanigheid van schoolverlater net wel, is de formulering in de brief onvoldoende duidelijk waardoor het gezin kon misleid worden in de veronderstelling dat de inkomensvervangende tegemoetkoming geen beletsel zou vormen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is in de zin dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet toepassing kan vinden en dat de uitbetalingsactor onterecht is overgegaan tot terugvordering van het ten onrechte toegekende Groeipakket ten bedrage van 1.441,05 euro.

Beslissing GC nr. 2024/116: Groeipakket – schoolverlater – opleiding tot lijnpiloot (Wallonië) – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’ (zie ook beslissing GC nr. 2024/065)

De jongere volgt met ingang van 1 september 2021 een opleiding als lijnpiloot aan de Air Academy New CAG te Gosselies. De uitbetalingsactor heeft in eerste instantie het Groeipakket verder toegekend voor de periode van 1 september 2022 tot en met 31 augustus 2023 in de hoedanigheid van schoolverlater. Gezien de instelling Air Academy New CAG op 16 december 2023 op het formulier P7 betreffende het school- of academiejaar 2022-2023 heeft verklaard dat de opleiding (door de Franse gemeenschap) erkend deeltijds onderwijs betrof dat voldoet in het kader van de leerplicht, heeft de uitbetalingsactor het reeds betaalde Groeipakket niet langer beschouwd als zijnde toegekend in de hoedanigheid van schoolverlater, maar als zijnde toegekend in de hoedanigheid van student.

Nadien, in de loop van april 2024, heeft de uitbetalingsactor van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) het bericht ontvangen dat de opleiding tot lijnpiloot bij Air Academy New CAG toch niet door de Franse of enige andere gemeenschap is erkend.

Na onderzoek blijkt niet dat een fout van de uitbetalingsactor zelf ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet in casu geen toepassing kan vinden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/119: Terugvordering Groeipakket – zorgtoeslag – langdurig zieke student – inkomensvervangende tegemoetkoming

Ter zitting legt de moeder uit dat zij altijd zo goed mogelijk heeft geprobeerd om zich te informeren bij de uitbetalingsactor ten behoeve van haar dochter die langdurig ziek is; zij heeft echter nooit informatie ontvangen (vanuit de uitbetalingsactor) over het feit dat het Groeipakket niet combineerbaar zou zijn met een inkomensvervangende tegemoetkoming. Ook de FOD Sociale Zekerheid heeft haar nooit meegedeeld dat bepaalde instanties op de hoogte moesten gebracht worden.

De telefonische contacten met de uitbetalingsactor verliepen erg moeizaam waarbij zij slechts af en toe puzzelstukjes aan informatie te pakken kreeg. Er werd haar een aantal keren beloofd om haar terug op te bellen, maar dit gebeurde niet waarop zij steeds zelf opnieuw contact diende op te nemen. Bovendien werd het Groeipakket plots stopgezet zonder dat zij hierover een brief ontving. Zij meent dat zij geen fout begaan heeft en zij meent dan ook dat zij niet tot terugbetaling verschuldigd is.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is in de mate dat dient te worden vastgesteld dat er voor het kind tijdens het academiejaar 2022-2023 een recht op Groeipakket kan worden toegekend (cf. artikel 26, § 2 BVR Rechtgevend kind), zodat de met ingang van 1 april 2023 ontvangen inkomensvervangende tegemoetkoming geen beletsel vormt en de uitbetalingsactor derhalve ten onrechte is overgegaan tot terugvordering van het Groeipakket voor de periode van 1 april 2023 tot en met 30 september 2023.

De vordering is echter **ongegrond** wat betreft de daaropvolgende periode van 1 oktober 2023 tot en met 31 december 2023 vermits het kind voor deze periode enkel in aanmerking zou kunnen komen voor Groeipakket in de hoedanigheid van schoolverlater maar waarbij de ontvangen inkomensvervangende tegemoetkoming voor deze periode in toepassing van de bepalingen van artikel 41, 2e lid BVR Rechtgevend kind wél een beletsel vormt voor de toekenning van het Groeipakket.

Beslissing GC nr. 2024/133: Wezenbijslag – zieke student/schoolverlater - Inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT) – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van het Groeipakket (wezenbijslag, leeftijdstoelage, schoolbonus) voor haar dochter omdat het Groeipakket niet cumuleerbaar is met de inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT) die haar dochter ontving.

De raadsman deelt mee dat de moeder altijd open kaart heeft gespeeld over de specifieke situatie van haar dochter die niet kon studeren omwille van medische redenen, zelfs in die mate dat er ook euthanasie werd aangevraagd. De moeder had een e-mail gestuurd naar de uitbetalingsactor net om te vragen wat de

situatie was voor het Groeipakket voor haar specifieke situatie omdat dit voor haar niet duidelijk was. Zij heeft vertrouwd op het antwoord van de uitbetalingsactor en is er dan van uitgegaan dat alles in orde was en dat de betalingen terecht gebeurden. De vraag om terugbetaling kwam dan ook heel hard binnen bij haar, te meer omdat de ontvangen gelden waren besteed aan de zorg voor haar dochter.

De Geschillencommissie stelt vast dat de regelgeving specifieke bepalingen bevat betreffende de mate waarin het Groeipakket cumuleerbaar is met de inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT). De Geschillencommissie begrijpt uit het verzoek dat de moeder meent foutieve informatie te hebben ontvangen van de uitbetalingsactor waarbij zij meende het Groeipakket steeds terecht te hebben ontvangen. De Geschillencommissie onderzoekt daarom de opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag (artikel 92, §1, tweede lid Groeipakketdecreet).

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat de uitbetalingsactor erkent een fout te hebben begaan. De uitbetalingsactor erkent namelijk gedeeltelijk foute informatie te hebben bezorgd aan de moeder, maar meent ook correcte informatie te hebben bezorgd aan de moeder op basis waarvan zij kon weten dat ze geen recht had op de bijpassing van het Groeipakket.

De Geschillencommissie stelt op basis van de beschikbare elementen vast dat de moeder alle nodige info tijdig heeft meegedeeld, wat ook erkend wordt door de uitbetalingsactor. De Geschillencommissie meent dat de door de uitbetalingsactor verstrekte informatie eenmalige, beperkte en partiële informatie betrof aangezien de onmogelijkheid van cumul als zieke student met de IVT niet werd vermeld, en de moeder er zich geen rekenschap meer kon van geven, gelet op de complexiteit van de diverse statuten nl. zieke student en schoolverlater, dat zij toch geen recht had ondanks de opeenvolgende maandelijkse betalingen die de uitbetalingsactor bleef uitvoeren.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/143: Groeipakket – bilaterale overeenkomst met Turkije – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

Op basis van de prestaties als zelfstandige en rentetrekker als sociaal verzekerde en het feit dat de vader in België woonde, betaalde de uitbetalingsactor de Vlaamse gezinsbijslagen voor de drie kinderen uit aan de bedragen bij toepassing van de bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid tussen België en Turkije.

De moeder heeft volgens de uitbetalingsactor m.i.v. 1 september 2022 op grond van de bilaterale overeenkomst met Turkije geen recht meer op de Vlaamse gezinsbijslagen, omdat de vader sedert 17 augustus 2022 niet meer in België woont.

Ter zitting deelt de moeder mee dat er in haar dossier van in het begin veel fouten en misverstanden zijn gebeurd. Zij vindt het onterecht dat zij het volledige bedrag zou moeten terugbetalen. Zij heeft geen enkel contact meer met de vader. Ze was ervan overtuigd dat het recht op Groeipakket werd toegekend op basis van haar eigen hoedanigheid sinds 2016. Ze heeft aan haar uitbetalingsactor altijd correct gegevens bezorgd over haar situatie. Zij begrijpt dan ook niet dat het twee jaar geduurd heeft vooraleer de uitbetalingsactor de terugvorderingsbeslissing heeft genomen. Op vraag van de Geschillencommissie of er nog contacten zijn tussen de vader en de kinderen antwoordt zij negatief. Op de website van de uitbetalingsactor heeft zij een voorbeeld gevonden dat volledig overeenstemt met haar situatie en waarbij dan toch wel het Groeipakket kon worden toegekend. Zij deelt verder mee dat zij niet op de hoogte was dat de vader ook verhuisd was naar Turkije.

Op basis van de beschikbare elementen en de toelichting van de moeder ter zitting over het dossierverloop sinds 2016 (cf. eigen hoedanigheid verzoekster) en het feit dat niet aantoonbaar blijkt dat zij (en/of de drie kinderen) nog contact zouden hebben met de vader of op de hoogte zou zijn van zijn verhuis naar Turkije, besluit de Geschillencommissie dat de moeder er zich geen rekenschap kon van geven dat er sprake was van een onverschuldigde betaling, zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, §1, 2^e lid Groeipakketdecreet wel kan toegepast worden.

Na beraadslaging stelt de Geschillencommissie vast dat de vordering:

- **ongegrond** is, in de mate dat er voor de drie kinderen geen recht meer is op Vlaamse gezinsbijslagen op basis van de bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid met Turkije vanaf 1 september 2022, omdat er sedert 17 augustus 2022 niemand van het gezin van verzoekster meer in België woont;
- **gegrond** is in de mate dat de uitbetalingsactor erkent een fout te hebben begaan en de moeder zich hiervan geen rekenschap kon geven, zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, §1, 2^e lid Groeipakketdecreet kan toegepast worden.

Beslissing GC nr. 2024/144: Wezenbijslag - noties 'fout van de uitbetalingsactor' en 'rekenschap geven' - verjaring

De uitbetalingsactor heeft na kennisname van de gewijzigde gezinssamenstelling (nieuwe partner in het gezin van de moeder) de betaling van de verhoogde wezenbijslag niet stopgezet en is enkel overgegaan tot het onderzoek naar het recht op een sociale toeslag.

Nadat de uitbetalingsactor de foutieve betalingen heeft opgemerkt, werd de betaling van de verhoogde wezenbijslag stopgezet op 29 februari 2024 en is zij bij beslissing d.d. 8 mei 2024 overgegaan tot

terugvordering van het ten onrechte toegekende Groeipakket voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 29 februari 2024 ten bedrage van in totaal € 19.055,28.

De moeder gaat hiermee niet akkoord en stelt dat zij er zich niet van bewust was ten onrechte de verhoogde wezenbijslag te hebben ontvangen terwijl de uitbetalingsactor wel degelijk op de hoogte was van haar samenwoning.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is in de mate dat dient te worden vastgesteld dat in toepassing van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet door de uitbetalingsactor niet kan worden overgegaan tot terugvordering van het ten onrechte toegekende Groeipakket voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 29 februari 2024 ten bedrage van in totaal 19.055,28 euro, waarvan het ten onrechte toegekende Groeipakket voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 30 april 2021 ten bedrage van in totaal 1.951,80 euro bovendien is verjaard en eveneens om die reden niet kan worden teruggevorderd.

Beslissing GC nr. 2024/150: Schooltoeslag – verkeerde puntentelling – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’ - verjaring

De uitbetalingsactor ging over tot terugvordering van een bedrag van 436,03 euro (zijnde de schooltoeslag ten bedrage van 233,75 euro voor het schooljaar 2019-2020 en de schooltoeslag ten bedrage van 202,28 euro voor het schooljaar 2021-2022).

De vader stelt dat er sprake is van een fout van de uitbetalingsactor en dat hij niet wist of kon weten dat er sprake was van een verkeerde puntentelling.

De uitbetalingsactor stelt dat zij op 10 november 2023 vaststelde dat een kind dat sinds augustus 2018 niet meer rechtgevend was, ten onrechte was meegeteld in de puntentelling. Er zouden dus binnen het gezin slechts 3 punten zijn, in plaats van 4, omdat er naast het startpunt (categorie 4.1) slechts 2 rechtgevende kinderen waren en geen 3. De Geschillencommissie stelt echter vast dat er bij de puntentelling in de brief d.d. 2 september 2023 met betrekking tot de schooltoeslag voor het schooljaar 2021-2022 rekening wordt gehouden met 1 persoon ten laste (categorie 1) en met 2 personen NIET fiscaal ten laste (categorie 2). De Geschillencommissie stelt vast dat er geen namen worden vermeld, noch wordt er verduidelijkt met welke personen er binnen welke categorie rekening werd gehouden. De Geschillencommissie meent dan ook dat de vader er zich geen rekenschap van kon geven dat hij geen recht had op de schooltoeslag voor het kind in het schooljaar 2021-2022.

Daarnaast was de terugvordering van de schooltoeslag voor het schooljaar 2019-2020 op datum van de terugvorderingsbeslissing reeds verjaard.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/152: Schooltoeslag – nieuwe partner draagt niet bij in de kosten van de pluskinderen – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

De moeder ontving een schooltoeslag voor de schooljaren 2023-2024 en 2024-2025, maar voor beide schooljaren werd er door de uitbetalingsactor geen rekening gehouden met de inkomsten van haar partner. Om die reden werd het recht op de schooltoeslag herzien en werd een bedrag van 2.947,61 euro teruggevorderd.

De moeder betwist de samenwoning niet, maar kan er niet mee instemmen dat er rekening wordt gehouden met het inkomen van haar partner aangezien hij financieel niet bijdraagt voor haar kinderen en zij de enige is die de financiële kosten van haar kinderen draagt.

De Geschillencommissie kan begrip opbrengen voor de redenering van de moeder inzake de organisatie van de financiën voor haar kinderen, maar stelt vast dat het feit dat de partner niet zou bijdragen in de kosten van haar kinderen volgens de toepasselijke wettelijke bepalingen niet als criterium in aanmerking wordt genomen. Volgens de toepasselijke regelgeving wordt louter gekeken naar het inkomen van de personen die op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn om het totale gezinsinkomen te bepalen en aldus te bepalen of het gezinsinkomen onder het maximumgrensbedrag valt.

Aangezien het gezinsinkomen van de moeder en haar partner het grensbedrag overschrijdt, had er in het kader van de automatische procedure geen schooltoeslag betaald mogen worden aangezien er niet aan de financiële voorwaarden voldaan was. De uitbetalingsactor erkent dat er sprake is van een fout in de zin van de bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet. Na onderzoek van de infobladen die de moeder ontving en de detailberekening, meent de Geschillencommissie dat zij wist of diende te weten dat zij (mogelijks) geen recht had op de schooltoeslag vanaf de samenwoning met haar partner.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

2.2. Verschilbetalingen (met Nederland en andere landen)

Aangezien de Geschillencommissie vaststelt dat er vrij veel verzoeken van burgers waren over verschilbetalingen met het buitenland die niet vlot verlopen zijn, worden de beslissingen van de Geschillencommissie hierover hierna gegroepeerd weergegeven.

Beslissing GC nr. 2024/010: Samenloop Vlaamse en Nederlandse gezinsbijslagen – verschilbetaling – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’ - fout van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank

In het kader van een verschilbetaling deelt de uitbetalingsactor mee dat de Sociale Verzekeringsbank in Nederland (SVB) haar pas op 26 juli 2022 liet weten dat de moeder tijdens de periode van 1 januari 2021 tot en met 26 augustus 2021 een Nederlandse werkloosheidsuitkering ontving en vervolgens een Nederlandse ziektewetuitkering vanaf 27 augustus 2021. Beide uitkeringen zijn loongerelateerd (“rechten op grond van werkzaamheden”), waardoor Nederland bij voorrang bevoegd is. Op basis hiervan vordert de uitbetalingsactor het onverschuldigde bedrag terug van de moeder.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering **gegrond** is aangezien er voor een deel van de betwiste periode, een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen in de mate dat zij de informatie van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank niet verwerkt heeft in haar dossierbeheer en dat niet blijkt dat de moeder er zich rekenschap kon van geven dat zij geen recht had op de aanvullende Vlaamse gezinstoelagen, zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, eerste en tweede lid, Groeipakketdecreet in casu wel toepassing kan vinden voor de betreffende periode.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering voor het overige gegrond is voor de periode waarvoor de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank erkent de uitbetalingsactor niet correct te hebben geïnformeerd. De Geschillencommissie oordeelt dat de uitbetalingsactor zich in verbinding dient te stellen met de SVB, teneinde de rechten op Nederlandse gezinsbijslagen te onderzoeken voor de regeling van de mogelijke verschilbetaling voor de toepassing van de Europese Verordeningen.

Beslissing GC nr. 2024/024: Verschilbetaling met Nederland – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’ – afzien van terugvordering, notie ‘behartenswaardigheid’

De uitbetalingsactor betaalde steeds bij wijze van ‘veilige voorschotten’ aanvullend het Groeipakket voor de kinderen gelet op het feit dat het recht op Groeipakket enkel per verschil met de Nederlandse gezinsbijslag kan worden toegekend bij toepassing van de bepalingen van artikel 68 van de Verordening nr. 883/2004 (EG) ingevolge de tewerkstellingen van verzoekster en van de vader van de kinderen in Nederland.

Deze ‘veilige voorschotten’ werden verleend op grond van de eerder door Nederland toegekende gezinsbijslag. Bij de ontvangst van elk overzicht van de door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank effectief toegekende gezinsbijslag voor een gegeven periode, heeft de uitbetalingsactor telkens het dossier herzien waarbij het voor de desbetreffende periode effectief verschuldigde verschil tussen het Groeipakket

en de Nederlandse gezinsbijslag kon worden berekend en er op grond daarvan een bijpassing dan wel een terugvordering diende te gebeuren rekening gehouden met de reeds toegekende 'veilige voorschotten'.

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering en is het er niet mee eens dat de uitbetalingsactor heeft beslist dat er niet van terugvordering kan worden afgezien.

De Geschillencommissie stelt op grond van de stukken van het dossier vast dat uit geen enkel element blijkt dat de uitbetalingsactor in casu zou hebben nagelaten jaarlijks bij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank te vragen naar een overzicht van de voor het voorbije jaar toegekende Nederlandse gezinsbijslag op basis waarvan dan telkens voor het daaropvolgende jaar desgevallend de 'veilige voorschotten' op de definitief vast te stellen verschilbetalingen konden worden berekend en uitbetaald.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat de ten onrechte toegekende verschilbetalingen niet aangetast zijn door een fout van de uitbetalingsactor, zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet in casu geen toepassing kan vinden.

Ter zitting benadrukt de moeder tal van onduidelijkheden in de communicatie met de uitbetalingsactor, een gebrek aan duidelijkheid over de berekening van de bedragen, dat zij alle mogelijke acties heeft ondernomen om duidelijkheid te scheppen en alles gedaan heeft wat ze kon doen.

De Geschillencommissie dient evenwel vast te stellen dat de elementen die de moeder aanhaalt, niet behoren tot de begripsinvulling van het begrip goede trouw waarbij sprake dient te zijn van behartenswaardigheid.

Beslissing GC nr. 2024/025: Verschilbetaling met Nederland – herziening en terugvordering – notie 'fout van de uitbetalingsactor'

De uitbetalingsactor merkt op dat zij verrekent op basis van de informatie die de andere Europese lidstaat haar aanreikt. Er is hier volgens de uitbetalingsactor geen fout in het spel, aangezien zij afhankelijk is van de informatie die ze opvraagt en ontvangt van een andere Europese lidstaat.

De moeder stelt dat zij te goeder trouw was doordat zij zelf contact heeft opgenomen met de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank met de vraag de nodige gegevens aan de uitbetalingsactor te bezorgen. De moeder stelt dat zij niet wist dat de uitbetaalde toeslagen door Nederland (namelijk de kinderopvangtoeslag en het kindgebonden budget) ook een invloed konden hebben op de door Vlaanderen uit te betalen gezinsbijslagen. Er was ook geen reden om daaraan te twijfelen, aangezien de uitbetalingsactor alle relevante bedragen eerder had opgevraagd en besloten had om haar de betreffende teruggaven te verlenen. De moeder meent dat het debet is ontstaan door een interne fout bij de uitbetalingsactor omdat de uitbetalingsactor eerder het recht op kinderbijslag heeft vastgesteld terwijl de

moeder in dezelfde periode kinderbijslag van Nederland ontving, waardoor bij de moeder het vertrouwen werd gewekt dat zij recht had op de Vlaamse gezinsbijslagen.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor geen fout kan worden verweten, aangezien zij afhankelijk was van de informatie die de andere Europese lidstaat haar aanreikt. Daar zit volgens de uitbetalingsactor sowieso vertraging op (omwille van de verwerking van het aanslagbiljet dat hiervoor als basis dient waardoor er nadien een afrekening is).

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering **ongegron**d is, aangezien er geen fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen.

Beslissing GC nr. 2024/057: Samenloop Vlaamse en Nederlandse gezinsbijslagen – informatie- en raadgegingsverplichting van de uitbetalingsactor

Nederland betaalt vanaf 1 april 2020 bij voorrang de Nederlandse gezinsbijslagen uit en Vlaanderen betaalt vanaf 1 april 2020 de Vlaamse gezinsbijslagen uit bij verschil.

De uitbetalingsactor deelde mee dat voor de periode van 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2023 een bedrag van 2.677,58 euro aanvullende Vlaamse gezinsbijslag kon worden toegekend. De vader stelt zich vragen bij het tijdstip van uitbetaling en verwacht maandelijks een verschilbetaling van de uitbetalingsactor met nadien een mogelijke regularisatie; hij wenst ook te weten welke bedragen zijn uitbetaald volgens een aangeleverde tabel.

Wat betreft de verschilbetalingen met Nederland stelt de Geschillencommissie vast dat uit de klacht van de vader vooral onbegrip blijkt met betrekking tot de enigszins beknopte info in de brief van de uitbetalingsactor waardoor de vader onvoldoende inzicht kon verwerven in de wijze van vaststelling en berekening van de toekenning van de aanvullende Vlaamse gezinsbijslagen voor de periode van 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2023, terwijl de toepasselijke regelgeving nochtans correct werd toegepast. De uitbetalingsactor is op vraag van de Geschillencommissie overgegaan tot toekenning van de maandelijkse veilige voorschotten.

De Geschillencommissie stelt eveneens vast dat de beslissing van de uitbetalingsactor inzake de aanvullende Vlaamse gezinsbijslag niet voldoende verduidelijkt was inzake de toepassing van artikel 68 V.O. 883/2004 en het principe en werkwijze van de verschilbetaling, waardoor er bij de vader vragen rezen over de correctheid van de beslissing. Door op vraag van de Geschillencommissie de nodige toelichting te verstrekken, heeft de uitbetalingsactor finaal wel voldaan aan haar informatie- en raadgegingsplicht vermeld in de artikelen 79 tot en met 83 van het Groeipakketdecreet.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is, in die zin dat de uitbetalingsactor de bepalingen inzake de verschilbetaling met Nederland correct heeft toegepast voor de betwiste periode en de principes inzake de maandelijkse verschilbetaling en de informatie- en raadgevingsplicht op vraag van de Geschillencommissie correct heeft toegepast.

Beslissing GC nr. 2024/090: Groeipakket - Samenloop Vlaamse en Franse gezinsbijslagen – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

Op basis van het overzicht van de Franse gezinsbijslagbedragen, door Frankrijk betaald voor de periode van 1 februari 2021 tot en met 31 maart 2023, blijkt dat het totaalbedrag aan Franse gezinsbijslagen (basisbijslag en bedrag CMG - Complément de libre choix de mode de garde, dat ook exporteerbaar is als gezinsbijslag) hoger lag dan verwacht. Hierdoor vordert de uitbetalingsactor 1.694,77 euro terug.

De uitbetalingsactor deelt mee dat omwille van achterstand, pas op 15 maart 2024 overgegaan werd tot regularisatie. Het RINA-bericht van Frankrijk werd dan pas verwerkt. Bij haar antwoord voegt de uitbetalingsactor een e-mailbericht d.d. 27 januari 2022 van het ACV met als bijlage een overzicht van de bedragen van de ‘allocations de base’ en het ‘CMG’ voor de periode van 02/2021 tot en met 12/2021 van de Franse Caf du Nord. Het ACV vraagt hierbij naar een stand van zaken in het dossier.

De Geschillencommissie stelt bijgevolg vast dat de uitbetalingsactor erkent een fout te hebben gemaakt aangezien zij reeds op 27 januari 2022 op de hoogte was van de betaling van het CMG en zij bijgevolg reeds eerder haar betalingen had moeten bijsturen om de onverschuldigde betalingen niet te laten oplopen.

Rekening houdende met de verwerkingstermijn van 30 dagen zoals bepaald bij de Toelichtingsnota nr. 18 van 28 januari 2021 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket, had het dossier ten laatste 30 kalenderdagen na de ontvangst van de e-mail van het ACV d.d. 27 januari 2022 het voorwerp moeten uitmaken van een regularisatie zodat voor elke onverschuldigde betaling vanaf 27 februari 2022 geldt dat een fout van de uitbetalingsactor eraan ten grondslag ligt.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor slechts op 29 juni 2022 is overgegaan tot regularisatie zodat het volledige ten onrechte uitbetaalde bedrag van € 1.694,77 voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 mei 2023 het gevolg is van een fout van de uitbetalingsactor.

Wat betreft de vraag of de verzoeker er zich rekenschap had van kunnen geven dat de betaling door de uitbetalingsactor foutief was, meent de Geschillencommissie dat het om een dermate gespecialiseerde materie had die professionele kennis vergt, terwijl de uitbetalingsactor niet aantoonde dat zij de betrokkene op de hoogte zou gebracht hebben over de wijze van verrekening van het CMG. De Geschillencommissie meent bijgevolg dat verzoeker aanspraak kan maken op het voordeel van artikel 92, §1, tweede lid

Groepakketdecreet en dat de uitbetalingsactor in die zin haar terugvorderingsbeslissing moet herzien.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/094: Groeipakket - Samenloop Vlaamse en Nederlandse gezinsbijslagen – niet mededeling van tewerkstelling in Nederland – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

De uitbetalingsactor stelt dat de moeder niet heeft gemeld dat zij sinds 11 april 2022 in Nederland is tewerkgesteld. Pas in december 2023 werd de uitbetalingsactor door Nederland geïnformeerd over de tewerkstelling; daaropvolgend werd de gezinsbijslag vanaf februari 2024 geschorst; in februari 2024 ontving de uitbetalingsactor de Nederlandse bedragen aan gezinsbijslag en ging zij over tot een herberekening en terugvordering ten belope van 4.263,54 EUR voor de periode van 1 mei 2022 tot 29 februari 2024.

De moeder meent er te mogen vanuit gegaan zijn dat na haar emigratie de nodige gegevensuitwisseling heeft plaatsgevonden tussen België en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank.

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat de uitbetalingsactor op grond van de artikelen 67 en 68 VO 883/2004 correct heeft vastgesteld dat Nederland bij voorrang bevoegd is voor de betaling van de gezinsbijslagen vanaf de tewerkstelling van de verzoekster in Nederland. In het kader van het nazicht van het dossier door de Klachten- en bemiddelingsdienst (Agentschap Uitbetaling Groeipakket) blijkt aan de hand van een vergelijkende tabel dat de door Nederland verschuldigde bedragen hoger liggen dan de Belgische gezinsbijslagen die aan de moeder waren toegekend zodat door België geen aanvullende gezinsbijslag kan worden betaald.

De Geschillencommissie meent dat de uitbetalingsactor terecht verwijst naar de meldingsplicht van de moeder (artikel 9/1 BVR rechten en plichten begunstigde). Uit de beschikbare gegevens blijkt niet dat de uitbetalingsactor eerder dan december 2023 op de hoogte was van de tewerkstelling van de moeder in Nederland. De moeder geeft aan dat bij haar emigratie er een uitwisseling van gegevens was tussen de Sociale Verzekeringsbank Nederland en België maar brengt hiervan geen concrete stukken bij. De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor is overgegaan tot een schorsing zodra zij op de hoogte was van de Nederlandse tewerkstelling en dat zij is overgegaan tot een herberekening zodra de Nederlandse bedragen gekend waren. De Geschillencommissie meent dan ook dat er geen sprake is van een fout in hoofde van de uitbetalingsactor.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/099: Groeipakket – samenloop Vlaamse en Nederlandse gezinsbijslagen – laattijdig gebleken tewerkstelling in Nederland – terugvordering – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

Naar aanleiding van de aanvraag startbedrag geboorte voor het tweede kind is bij een telefonisch onderhoud d.d. 9 november 2023 tussen de moeder en de uitbetalingsactor gebleken dat de moeder en haar partner in Nederland waren tewerkgesteld sinds 1 februari 2020.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor derhalve correct heeft vastgesteld op grond van de artikelen 67 en 68 VO 883/2004 dat Nederland steeds bij voorrang bevoegd was voor de betaling van de gezinsbijslagen en dat er slechts aanvullend Groeipakket kon worden toegekend.

Gezien de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank slechts effectief tot de toekenning van Nederlandse gezinsbijslag is overgegaan voor de periode met ingang van 1 oktober 2022 kon de in de plaats van Nederland toegekende gezinsbijslag voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 september 2022 niet via de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank worden gerecupereerd zodat het onverschuldigde Groeipakket enkel rechtstreeks ten aanzien van de moeder kan worden teruggevorderd. Gezien er reeds verjaring was ingetreden werd de terugvordering beperkt tot de periode van 1 maart 2021 tot en met 30 september 2022 ten bedrage van in totaal 1.458,27 euro.

Op zich betwist de moeder niet dat er voor deze periode enkel aanvullend op de Nederlandse gezinsbijslag nog gezinsbijslag in het Groeipakket kan worden toegekend, maar is zij erover verbolgen dat de schuld volgens haar is ontstaan doordat de uitbetalingsactor en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank in gebreke zijn gebleven.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor onmiddellijk het nodige heeft gedaan (bevraging Nederlandse Sociale Verzekeringsbank en in de mate van het mogelijke de onderlinge verrekening) om het dossier te regulariseren van zodra zij op de hoogte werd gesteld van de tewerkstelling van de moeder en haar partner in Nederland. De Geschillencommissie meent dan ook dat geen van de onverschuldigde betalingen het gevolg zijn van een fout in hoofde van de uitbetalingsactor.

Het feit dat de onverschuldigde betalingen voor de periode van 1 maart 2021 tot en met 30 september 2022 van de moeder zelf dienen te worden teruggevorderd, is wel het gevolg van het feit dat de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank de betalingen slechts met beperkte terugwerkende kracht heeft aangevat, nl. slechts vanaf 1 oktober 2022, hetgeen het gevolg zou zijn van de bepalingen in de Nederlandse regelgeving aangaande verjaringstermijnen. De Geschillencommissie dient vast te stellen dat zij niet bevoegd is om zich uit te spreken over de correctheid van de beslissing van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/148: Groeipakket – zorgtoeslag - samenloop Vlaamse en Nederlandse gezinsbijslagen – Wajong uitkering

De vader werkt in België en de moeder werkt in Nederland. Er is een voorrangrecht op Nederlandse gezinsbijslagen en de uitbetalingsactor betaalt de Vlaamse gezinsbijslagen uit bij verschil. Het kind had vanaf mei 2021 tot en met mei 2024 recht op de Vlaamse zorgtoeslag.

Op 24 juni 2024 ontving de uitbetalingsactor een verklaring van de ouders dat hun kind vanaf mei 2021 een Wajong uitkering geniet in Nederland. De uitbetalingsactor vorderde de Vlaamse zorgtoeslag terug over de periode van 1 juni 2021 tot en met 31 mei 2024 ten bedrage van 19.516,92 EUR omdat de zorgtoeslag niet cumuleerbaar is met de Wajong uitkering.

De ouders betwisten de terugvordering. Zij stellen de informatiebrieven nooit te hebben ontvangen en volgens hen heeft de uitbetalingsactor een fout gemaakt.

De Geschillencommissie is van oordeel dat de Wajong uitkering in Nederland kan worden beschouwd als een sociale uitkering op basis van een Belgische of buitenlandse regeling over ziekte, invaliditeit, werkloosheid of loopbaanonderbreking als vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, of een inkomensvervangende tegemoetkoming of integratietegemoetkoming als vermeld in artikel 2, § 1 en § 2, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, die een beletsel vormt voor de toekenning van de Vlaamse zorgtoeslagen. De Geschillencommissie is dan ook van oordeel dat er geen recht was op de Vlaamse zorgtoeslagen over de periode van 1 juni 2021 tot 31 mei 2024.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor geen fout kan worden verweten, aangezien zij afhankelijk was van de informatie die de ouders haar hierover meedelen en zij deze informatie pas op 24 juni 2024 heeft ontvangen.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/154: Samenloop Vlaamse en Nederlandse gezinsbijslagen – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

Ingevolge de verhuis van de moeder naar Nederland werd er door de uitbetalingsactor nog slechts aanvullend op de Nederlandse gezinsbijslag Groeipakket toegekend op grond van de arbeids- of gelijkgestelde prestaties in België van de vader. Nadat de uitbetalingsactor van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank een overzicht ontving van de voor de kinderen toegekende Nederlandse gezinsbijslag,

werd het dossier geregulariseerd en werd er verder bij wijze van 'veilige voorschotten' Groeipakket toegekend.

Naderhand bleek aan de hand van de definitieve bedragen aan Nederlandse gezinsbijslag dat er steeds een Kindgebonden budget (KGB) werd toegekend, zodat er bijgevolg te hoge voorschotten aan Groeipakket bleken te zijn betaald.

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering ten bedrage van 5.860,89 euro. Zij wijst erop dat de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank haar had verzekerd dat de uitbetalingsactor tijdig in kennis werd gesteld van het feit dat er Kindgebonden budget werd toegekend.

Hoewel de moeder erop wijst dat de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank haar telefonisch heeft verzekerd dat de door hen toegekende bedragen tijdig werden meegedeeld, wordt dienaangaande geen bewijs voorgelegd. Daarentegen blijkt uit de door de uitbetalingsactor bezorgde stukken dat de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank expliciet heeft meegedeeld dat er geen Kindgebonden Budget werd toegekend.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is, in de mate dat dient te worden vastgesteld dat er geen fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen.

2.3. Samenloop tussen Vlaamse gezinsbijslagen en gezinsbijslagen voor Europese ambtenaren

Beslissing GC nr. 2024/066: Groeipakket - nieuwe tewerkstelling bij het Europees Parlement – samenloop van rechten tussen de Vlaamse gezinsbijslagen en de gezinsbijslagen voor Europese ambtenaren – noties 'fout van de uitbetalingsactor' en 'rekenschap geven'

De vader werkte voor een Vlaamse werkgever tot 9 oktober 2020 en werkt voor het Europees Parlement sinds 12 oktober 2020. Zijn echtgenote heeft geen beroepsactiviteiten.

In het kader van een onderzoek naar het recht op schooltoeslag, stelde de uitbetalingsactor vast dat de vader was begonnen werken voor het Europees Parlement. Bijgevolg is er enkel een aanvullend recht op Vlaamse gezinsbijslagen en kent de Europese instelling bij voorrang het recht op gezinsbijslagen toe. Dit resulteerde in een terugvordering voor de periode van 1 november 2020 tot 31 oktober 2023 tijdens welke ten onrechte bij voorrang de Vlaamse gezinsbijslagen werden betaald, ten belope van 30.848,07 euro.

De vader stelt dat hij bij zijn aanstelling bij het Europees Parlement de instructies van zijn werkgever opvolgde, die hem enkel vroeg om een attest van de uitbetalingsinstelling van de kinderbijslag voor zijn

kinderen te leveren, een stap die hij heeft ondernomen. Niet zijnde een expert in dit veld en onwetend over het bestaan van een prioriteitsbetalingssysteem tussen de Belgische staat en de Europese instellingen, meent hij dat hij redelijkerwijs niet op de hoogte kon zijn van deze situatie.

De Geschillencommissie besluit met betrekking tot de toepassing van het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet, dat de vordering van de verzoeker **ongegrond** is, namelijk dat de Vlaamse gezinsbijslagen ten onrechte bij voorrang werden toegekend met betrekking tot de betwiste periode en dat de uitbetalingsactor aldus geen fout heeft begaan.

Beslissing GC nr. 2024/067: Samenloop Groeipakket met recht op gezinsbijslag als Europees ambtenaar – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

De moeder werkt in België als werknemer met onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid, maar was arbeidsongeschikt van 27 april 2020 tot 31 maart 2023. Haar echtgenoot is Europees ambtenaar en tewerkgesteld bij het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Er is samenloop tussen rechten op gezinsbijslagen op basis van het Groeipakketdecreet met rechten op gezinsbijslagen krachtens statutaire regels die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere agenten van de Europese Unie. In het kader van deze samenloop, geldt dat voor kinderen die recht hebben op uitkeringen van dezelfde aard als de gezinsbijslagen krachtens statutaire regels die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere agenten van de Europese Unie, deze niet in mindering worden gebracht van de gezinsbijslagen toegekend op basis van het Groeipakketdecreet. In het kader van deze samenloop, geldt daarentegen enkel een voorrangsrecht op basis van het Groeipakketdecreet, in geval van een beroepsactiviteit in loondienst of zelfstandigenactiviteit in België van een ouder van het kind of de echtgenoot van die ouder (artikel 23, tweede lid Groeipakketdecreet).

Vanaf januari 2019 betaalt de uitbetalingsactor bijgevolg de gezinsbijslagen op basis van het Groeipakketdecreet bij voorrang uit voor de vier rechtgevendende kinderen. Twee kinderen zijn ook rechtgevend op een zorgtoeslag.

De betwisting betreft de beslissing van de uitbetalingsactor tot terugvordering van de gezinsbijslagen voor de periode van 1 mei 2020 tot en met 31 maart 2023 voor een totaalbedrag van 49.923,68 EUR. De moeder was immers arbeidsongeschikt van 27 april 2020 tot en met 31 maart 2023 en de uitbetalingsactor stelt vast dat hierdoor de gezinsbijslagen op basis van het Groeipakketdecreet tijdens deze periode niet meer bij voorrang, maar aanvullend moesten worden uitbetaald. De gezinsbijslagen moeten tijdens deze periode bij voorrang betaald worden op basis van statutaire regels die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere agenten van de Europese Unie.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is, in die zin dat de gezinsbijslagen en de zorgtoeslag op basis van het Groeipakketdecreet ten onrechte werden toegekend

tijdens de betwiste periode ten belope van een totaalbedrag van 49.923,68 EUR, zijnde namelijk het verschil tussen de gezinsbijslagen op basis van het Groeipakketdecreet en de gezinsbijslagen krachtens statutaire regels die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere agenten van de Europese Unie, en dat de uitbetalingsactor geen fout heeft begaan zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, §1, 2^e lid Groeipakketdecreet niet kan toegepast worden. Voorts meent de Geschillencommissie dat deze regelgevende wijziging geen inbreuk vormt op de *standstill*-verplichting zoals opgenomen in artikel 23 van de Grondwet, en niet zou leiden tot een aanzienlijke vermindering van de sociale bescherming.

Beslissing GC nr. 2024/142: Groeipakket – samenloop Vlaamse gezinsbijslagen en tewerkstelling als Europees ambtenaar

Verzoeker heeft geen beroepsactiviteit in loondienst of zelfstandigenactiviteit meer in België sinds 2 mei 2024 (cf. stopzetting activiteit als zelfstandige d.d. 1 mei 2024) en geeft in zijn verzoek aan dat hij sinds die datum werkloos is. Zijn echtgenote werkt voor de Europese Commissie.

Er is volgens de uitbetalingsactor vanaf 1 juni 2024 geen voorrangsrecht meer op Vlaamse gezinsbijslagen overeenkomstig de samenloopregeling opgenomen in artikel 23, tweede lid, van het Groeipakketdecreet, waardoor de Vlaamse gezinsbijslagen ten onrechte toegekend werden aan het gezin van verzoeker voor de periode van 1 juni 2024 tot en met 31 juli 2024. De uitbetalingsactor vordert dit ten onrechte toegekende bedrag ten belope van 750,80 euro terug van verzoeker.

Verzoeker gaat niet akkoord met deze werkwijze en beslissing inzake terugvordering en wijst op een grote fout van de uitbetalingsactor dat zij als ouders niet eerst werden ingelicht dat de Vlaamse gezinsbijslagen worden stopgezet, alsook dat één van hun werkgevers gecontacteerd wordt over hun schuld.

Wat de toegepaste werkwijze betreft, deelt de uitbetalingsactor mee dat zij op 4 oktober 2024 door het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) erop werd gewezen dat er in het sectoroverleg Groeipakket van 6 juni 2024 een afspraak was gemaakt binnen de sector Groeipakket om geen mail meer te versturen naar de Europese Commissie om dossiers onderling te regulariseren en de schuld rechtstreeks met het gezin te regelen. De uitbetalingsactor deelt mee verzoeker hierover telefonisch te hebben gecontacteerd.

De uitbetalingsactor deelt mee dat ze steeds de ontvangen informatie, fluxen, correct en tijdig heeft behandeld en in die zin hier geen sprake is van een fout. De betrokkene had een zelfstandige activiteit in hoofdberoep tot en met 1 mei 2024 en de Vlaamse gezinsbijslagen konden tot dan bij voorrang toegekend worden. Doordat betrokkene aansluitend op zijn zelfstandige activiteit een werkloosheidsuitkering geniet, verschuift dit voorrangsrecht naar een aanvullend recht op Vlaamse gezinsbijslagen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

3. DE SCHOOLTOESLAG

1. Situering en belang

De schooltoeslag is een jaarlijkse financiële steun voor gezinnen om de deelname van de kinderen aan het onderwijs te stimuleren.⁸⁹ Het Groeipakketdecreet voorziet met de selectieve participatietoeslag een vorm van financiële en sociale bijstand ten gunste van kinderen rekening houdend met de financiële draagkracht van het gezin waarin het kind opgroeit. De schooltoeslag, als maatregel van gezinsbeleid, ondersteunt op die manier de democratisering van het onderwijs en beoogt personen die het financieel minder gemakkelijk hebben, te ondersteunen en op die manier voor de leerling maximale kwalificatiekansen en ontplooiingsmogelijkheden in het onderwijs te creëren.⁹⁰

De schooltoeslag wordt provisioneel toegekend bij het begin van het schooljaar (tussen eind augustus en december) op voorwaarde dat de inkomsten van het gezin een bepaald inkomensplafond niet overschrijden. Daarnaast moet ook voldaan zijn aan de pedagogische voorwaarden: het kind moet ingeschreven blijven tot het einde van het schooljaar en voldoende aanwezig zijn; als het kind van school of van richting verandert, moet het binnen een welbepaalde termijn opnieuw ingeschreven zijn. Wanneer achteraf blijkt dat niet aan al deze voorwaarden is voldaan, wordt de schooltoeslag voor het volledige bedrag teruggevorderd.

In de vorige jaarverslagen signaleerde de Geschillencommissie reeds dat de terugvordering van de schooltoeslag absoluut geen evidentie is voor de gezinnen. Gezinnen geven immers vaak aan dat er zich in de loop van het schooljaar onvoorziene gebeurtenissen voordeden (vb. verhuis naar het buitenland, medische redenen, laattijdige herinschrijving door omstandigheden, ...) waardoor hun kind het geplande schoolparcours niet kon uitdoen.

De Geschillencommissie begrijpt uit de klachten van de betrokken gezinnen dat – zeker gelet op de fragiele financiële draagkracht van deze doelgroep – het allesbehalve evident is om (provisioneel) het voordeel van de schooltoeslag te genieten maar deze later volledig te moeten terugstorten ingevolge vaak onverwachte gebeurtenissen tijdens het schooljaar, en dit terwijl het geld van de schooltoeslag reeds werd besteed: de schoolkosten situeren zich immers hoofdzakelijk aan het begin van het schooljaar ongeacht of het schooljaar nadien volledig wordt uitgedaan. Aangezien de bedragen van de schooltoeslag variëren van 125 tot ruim 4.000 EUR is het financieel niet evident om de schooltoeslag die reeds besteed werd aan de schoolkosten integraal te moeten terugstorten.

⁸⁹ Zie ook Regeerakkoord Vlaamse Regering 2019-2024, p. 71.

⁹⁰ Artikel 37, eerste lid Groeipakketdecreet *juncto* artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling, BS 15.7.2019, hierna afgekort BVR Selectieve Participatietoelagen, cf. p. 56 en p. 61-62 MvT.

2. Overzicht van de beslissingen van de Geschillencommissie in 2024

Beslissing GC nr. 2024/008: Schooltoeslag – domiciliëring van de partner enkele dagen voor de ijkdatum

Op basis van een wijziging van de gezinssamenstelling die de uitbetalingsactor ontving op 6 september 2023 ging de uitbetalingsactor over tot een terugvordering van de schooltoeslag voor de drie kinderen van de vader ten bedrage van in totaal 1.567,53 euro.

De vader gaat niet akkoord met de terugvordering: hij stelt dat zijn partner zich op 28 augustus 2023 bij het gemeentehuis zou hebben aangeboden om haar adres te wijzigen, doch dat zij slechts sinds september 2023 effectief bij hem woont. Hij stelt tenslotte dat hij niet wist dat de inschrijving op 28 augustus dergelijke financiële gevolgen zou hebben en dat hij het (rekening houdend met het feit dat er voor het recht op de schooltoeslag gekeken wordt naar de situatie op 31 augustus) niet correct vindt dat hij door de inschrijving '3 dagen te vroeg' de schooltoeslag verliest.

De Geschillencommissie heeft er begrip voor dat het feit dat er rekening wordt gehouden met de toestand van het gezin op 31 augustus 2023 in casu negatieve financiële gevolgen heeft maar stelt op basis van de gegevens van het Rijksregister vast dat er sprake is van een gemeenschappelijk domicilie op 31 augustus 2023, zijnde de ijkdatum waarop rekening wordt gehouden met de toestand van het gezin om het recht op een schooltoeslag te bepalen overeenkomstig artikel 24 Groeipakketdecreet. Er worden door verzoeker geen bewijsstukken bijgebracht overeenkomstig artikel 3 BVR Selectieve participatietoelagen die de samenwoning op basis van het Rijksregister weerleggen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/014: Schooltoeslag – annulatie van de schoolinschrijving en overstap naar andere opleiding

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag. De uitbetalingsactor licht toe dat er aanvankelijk een schoolinschrijving was op basis waarvan de schooltoeslag provisioneel kon uitbetaald worden maar dat zij naderhand een automatisch elektronisch bericht ontving dat de schoolinschrijving geannuleerd werd. De moeder wijst erop dat haar zoon enkel veranderd is van school, maar dat hij nog steeds een opleiding volgt.

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat volgens de uitbetalingsactor niet blijkt te zijn voldaan aan één van de pedagogische voorwaarden om recht te hebben op de schooltoeslag (cf. artikel 34, §1, eerste lid, 1° Groeipakketdecreet). De uitbetalingsactor heeft aan de moeder een formulier P7 bezorgd na de melding dat de jongere nog een opleiding volgt tijdens het schooljaar 2023-2024. De moeder bezorgde het formulier nog niet terug.

De Geschillencommissie oordeelt dat de uitbetalingsactor correct de beslissing tot terugvordering heeft genomen, en dat ze het dossier zal dienen te heroverwegen indien het formulier ingevuld terugbezorgd is, waarbij zal worden nagegaan of aan de toekenningsvereisten is voldaan. Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/019: Schooltoeslag – terugvordering – partner van de moeder draagt niet financieel bij voor de kinderen van de moeder

Bij het onderzoek naar een mogelijke toekenning van de schooltoeslag, diende de uitbetalingsactor rekening te houden met de gezamenlijke inkomsten van de moeder en haar partner wegens de vaststelling dat zij een gemeenschappelijk domicilie hebben en dat zij een feitelijk gezin vormen. Als gevolg hiervan werd de schooltoeslag (schooljaar 2023-2024), voor de beide kinderen teruggevorderd voor een bedrag van 510,16 EUR.

De moeder betwist de samenwoning niet, maar kan er niet mee instemmen dat er rekening wordt gehouden met het inkomen van haar partner aangezien hij financieel niet bijdraagt voor haar kinderen.

De Geschillencommissie kan begrip opbrengen voor de redenering van de moeder inzake de organisatie van hun financiën voor haar kinderen, maar stelt vast dat het feit dat de vader niet zou bijdragen in de kosten van de kinderen van de moeder volgens de toepasselijke wettelijke bepalingen niet bepalend is. Volgens de toepasselijke regelgeving wordt louter gekeken naar het inkomen van de personen die op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn om het totale gezinsinkomen te bepalen en aldus te bepalen of het gezinsinkomen onder het maximumgrensbedrag valt.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/034: Schooltoeslag – Stopzetting studies tijdens het schooljaar wegens zwangerschap

De uitbetalingsactor vordert de schooltoeslag terug van de verzoekster, die begunstigde is voor zichzelf, voor een bedrag van 3.387,57 EUR voor het schooljaar 2022-2023, omdat er niet voldaan zou zijn aan de pedagogische voorwaarden.

De Geschillencommissie stelt vast dat de verzoekster zelf moeder is van twee kinderen. Tijdens het schooljaar 2022-2023 werd zij zwanger van haar tweede kindje en heeft zij haar studies stopgezet half februari 2023.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is, in die zin dat de schooltoeslag dient te worden teruggevorderd vermits niet voldaan was aan de pedagogische voorwaarden, gelet op de stopzetting van de studies.

Beslissing GC nr. 2024/039: Schooltoeslag – pedagogische voorwaarden – aantal problematische afwezigheden

De verzoekster legt aan de Geschillencommissie printscreens voor van de afwezigheden voor de schooljaren 2021-2022 en 2022-2023 in Smartschool. Daaruit blijkt dat de onderwijsinstelling voor het schooljaar 2021-2022 in totaal 20 halve dagen problematische afwezigheden (afwezigheid met code B) en voor het schooljaar 2022-2023 in totaal 38 halve dagen problematische afwezigheden vermeldt.

Verzoekster is dan ook van mening dat de problematische afwezigheden niet gedurende 2 opeenvolgende schooljaren het maximum toegelaten aantal van 29 halve schooldagen hebben overschreden.

De Geschillencommissie stelt vast dat conform de bepalingen van artikel 36, § 1, 4° Groeipakketdecreet het recht op de schooltoeslag enkel kan worden toegekend op grond van de gegevens zoals deze door het Departement Onderwijs worden aangereikt en dat deze gegevens enkel door de schoolinstelling kunnen worden gewijzigd of rechtgezet.

Na bevraging door het secretariaat van de Geschillencommissie bij KRING heeft het Departement Onderwijs de gegevens gecontroleerd en dienaangaande aan KRING meegedeeld dat: *“Wat schooljaar 21-22 betreft : het is correct dat deze school (112292) haar “slechts” 20 halve dagen als problematisch afwezig registreerde. De printscreens komen trouwens allemaal van dezelfde school. Maar van 1/9/21 t/m 9/11/21 was zij ingeschreven in een andere school en daar werden er 12 halve dagen geregistreerd als problematisch afwezig, wat het totaal op 32 brengt. Op basis van deze gegevens zal er dus geen rechtzetting komen.”*

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van verzoekster **ongegrond** is, in de mate dat er rekening houdende met de bepalingen van artikel 36, §1, 4° Groeipakketdecreet op grond van de door het Departement Onderwijs aangeleverde gegevens, dient te worden vastgesteld dat verzoekster voor de schooltoeslag in het schooljaar 2022-2023 niet voldeed aan de voorwaarden van artikel 34, §1, 2° en §2 Groeipakketdecreet en dat de uitbetalingsactor bijgevolg terecht is overgegaan tot terugvordering van de schooltoeslag.

Beslissing GC nr. 2024/045: Schooltoeslag – terugvordering wegens overschrijding van het toegelaten aantal ongewettigde afwezigheden – gebrek aan registratie van een doktersattest wegens technisch probleem in Smartschool

De schooltoeslag wordt teruggevorderd omdat het toegelaten aantal ongewettigde afwezigheden overschreden werd.

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat de uitbetalingsactor zich wat betreft de vaststelling van het aantal ongewettigde afwezigheden conform de regelgeving en administratieve richtlijnen terecht baseerde op de flux van Onderwijs.

De Geschillencommissie stelt echter vast dat uit de bijgebrachte stukken blijkt dat er een administratieve vergissing begaan werd met betrekking tot de afwezigheid van 1 september tot en met 16 oktober 2020. Deze afwezigheden waren wel degelijk gewettigd door een doktersattest. De school bevestigde schriftelijk dat het doktersattest inderdaad werd afgegeven op school maar door een technisch probleem niet tijdig werd geregistreerd in Smartschool.

De Geschillencommissie stelt vast dat in de concrete voorliggende situatie een impasse is ontstaan om het geldig medisch afwezigheidsattest digitaal te laten doorstromen naar de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie besluit dat de vordering **gegrond** is, in die zin dat er recht is op een selectieve participatietoeslag voor het kind voor het schooljaar 2020-2021 aangezien het toegelaten aantal ongewettigde afwezigheden niet werd overschreden zoals blijkt uit de door de school gecorrigeerde afwezigheidslijsten op basis van het medisch attest.

Beslissing GC nr. 2024/051: Schooltoeslag – pedagogische voorwaarden – verhuis naar Oekraïne – afzien van terugvordering

De Geschillencommissie stelt vast dat de schooltoeslag diende te worden teruggevorderd, omdat er niet voldaan was aan de pedagogische toekenningsvoorwaarden. De kinderen werden namelijk op 24 januari 2023 uitgeschreven uit de door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor gewoon of buitengewoon lager onderwijs alvorens ze in mei 2023 terug naar Oekraïne vertrokken.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is, in die zin dat de schooltoeslag voor het schooljaar 2022 - 2023 dient te worden teruggevorderd.

De Geschillencommissie meent dat - gelet op de elementen die worden aangebracht in het verzoekschrift waarbij de moeder verwijst naar het feit dat haar financiën haar niet toelaten om het onverschuldigde

bedrag terug te storten en waarbij de extreme leedverzwaring door de oorlogssituatie in Oekraïne en haar noodgedwongen terugkeer naar Oekraïne doordat zij verlaten werd door haar man - elementen zijn die ertoe nopen het verzoek te kwalificeren als een aanvraag om af te zien van terugvordering die dient te worden onderzocht door de uitbetalingsactor.

Beslissing GC nr. 2024/055: Schooltoeslag – pedagogische voorwaarden – uitschrijving in de loop van het schooljaar

De schooltoeslag werd teruggevorderd omdat de dochter van verzoekster niet meer ingeschreven was in het secundair onderwijs op 30 juni 2023; zij werd immers door de school uitgeschreven op 12 december 2022, zo blijkt uit de beschikbare gegevens in de consultatiestroom Inschrijving Historiek School waarbij vermeld werd: *“aanleiding: tucht, situatie erna: Inschrijving VDAB, inschrijving interimkantoor”*.

Hoewel verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat zij niet akkoord kan gaan met de beslissing van de uitbetalingsactor omdat haar dochter niet vrijwillig gestopt is met school maar door toedoen van de school en bijgevolg niet verantwoordelijk kan gesteld worden voor de uitschrijving, dient de Geschillencommissie vast te stellen dat de toepasselijke regelgeving in het voorliggende individuele geval van verzoekster in casu geen ruimte laat betreffende de pedagogische voorwaarde inzake de inschrijving in een onderwijsinstelling op de laatste dag van het schooljaar (artikel 25 Groeipakketdecreet).

De Geschillencommissie stelde derhalve vast dat de uitbetalingsactor een correcte beslissing heeft genomen door de schooltoeslag voor het schooljaar 2022-2023 terug te vorderen.

Beslissing GC nr. 2024/061: Schooltoeslag – pedagogische voorwaarden – studies in het buitenland (Spanje: EF Education First) – informatie- en raadgegingsverplichting

De Geschillencommissie stelt vast dat er geen sprake kan zijn van de meeneembaarheid van de schooltoeslag voor het minderjarig kind dat in Spanje studeert (EF Education First) vermits de voorwaarde van artikel 33 van het Groeipakketdecreet niet voldaan is, aangezien er een equivalente opleiding in Vlaanderen bestaat. De Geschillencommissie meent zich te moeten houden aan het advies van NARIC-Vlaanderen met betrekking tot het bestaan van een equivalente opleiding, die hiertoe immers decretaal (artikel 33, §2 Groeipakketdecreet), aangeduid werd om daarover te oordelen. De Geschillencommissie kan dit advies dus niet zonder meer aan de kant schuiven.

De Geschillencommissie stelt vast dat uit de klacht van de verzoeker vooral onbegrip blijkt met betrekking tot de antwoorden op de vragen in de e-mails van de uitbetalingsactor, waardoor de verzoeker onvoldoende inzicht kon verwerven in de pedagogische voorwaarden voor het verkrijgen van de

schooltoeslag om een weloverwogen beslissing te nemen over het al of niet volgen door het kind van een opleiding in het buitenland.

De Geschillencommissie oordeelt dat in casu de informatie- en raadgegingsverplichting (cf. artikel 79 en 80 Groeipakketdecreet) geschonden werd door het feit dat op de vraag van verzoeker naar de mogelijke consequenties van studeren in het buitenland, het antwoord van de uitbetalingsactor geen informatie bevat over de pedagogische voorwaarden voor de schooltoeslag (artikel 32-36 Groeipakketdecreet). De uitbetalingsactor erkent daarenboven dat ze tekort geschoten is in de raadgegings- en informatieplicht.

De Geschillencommissie meent evenwel dat niet onomstotelijk blijkt uit de beschikbare gegevens dat de verzoeker het kind niet in het buitenland zou hebben laten studeren indien hij had geweten dat het kind dan geen schooltoeslag meer zou ontvangen voor dat schooljaar. Het causaal verband tussen de fout - het verstrekken van onvolledige informatie - en de schade – het verlies van de schooltoeslag - staat derhalve niet vast. Na beraadslaging beslist de Geschillencommissie finaal om de vordering **ongegrond** te verklaren.

Beslissing GC nr. 2024/068: Schooltoeslag – pedagogische voorwaarden – overschrijding herinschrijvingstermijn na uitschrijving bij het begin van het schooljaar met vertrek naar Spanje en nieuwe inschrijving na terugkeer naar België

Ter zitting licht de vader toe dat zijn zoon gepest werd op de school in België. Hij vond dat de directeur een racistische beslissing had genomen door zijn zoon het schooljaar te laten overdoen. Doordat zijn zoon gepest werd en de school niet voldoende heeft ingegrepen, heeft dit uiteindelijk geleid tot een depressie en slechte schoolresultaten voor zijn zoon. Omdat het vertrouwen in het Belgisch onderwijs op dat moment zoek was, is hij met zijn zoon gedurende een maand naar Spanje gegaan om daar te gaan studeren. Na een maand is hij teruggekomen naar België met zijn zoon en zijn zoon doet het nu goed op zijn huidige school.

Uit de stukken blijkt dat in Spanje toelating werd gevraagd om secundair onderwijs te volgen. Hoewel het daarbij om door de Spaanse bevoegde autoriteiten erkend secundair onderwijs gaat, blijkt echter niet of er een effectieve inschrijving was, zodat er vooralsnog geen verder onderzoek kan gebeuren naar de meeneembaarheid van dit Spaanse secundair onderwijs in de zin van de bepalingen van artikel 33 Groeipakketdecreet.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat op grond van de voorliggende stukken de schooltoeslag niet kan worden toegekend omdat er meer dan 21 kalenderdagen verstreken is tussen de uitschrijving en de nieuwe inschrijving.

Evenwel bleek dat de uitbetalingsactor reeds op het ogenblik van de betaling van de schooltoeslag de elektronische flux aangaande de uitschrijving had ontvangen. De Geschillencommissie stelt echter vast

dat de uitbetalingsactor in de onmogelijkheid was om in te grijpen in de automatische rechtentoekenning wat heeft geleid tot de onverschuldigde betaling van de schooltoeslag.

Na onderzoek besluit de Geschillencommissie dat de uitbetalingsactor er weliswaar op heeft gewezen dat diende te worden meegedeeld wanneer de jongere zijn studies stopzet of beëindigt, maar dat hieruit niet duidelijk blijkt of daarmee al dan niet een definitieve stopzetting (tijdens het desbetreffende schooljaar) wordt bedoeld en daarmee evenmin blijkt of een uitschrijving gevolgd door een inschrijving in een andere schoolinstelling eventuele gevolgen zou kunnen hebben voor het recht op de schooltoeslag. Evenmin wordt er op gewezen dat een kind of de jongere na een eventuele uitschrijving binnen de 21 kalenderdagen opnieuw dient te worden ingeschreven opdat de schooltoeslag zou verworven zijn. De Geschillencommissie besluit dat er gerede twijfel bestaat of de betrokkene afdoende werd geïnformeerd en bijgevolg het vermoeden van goede trouw niet afdoende wordt weerlegd.

De Geschillencommissie besluit dat de vordering **gegrond** is in de mate dat dient te worden vastgesteld dat de schooltoeslag ten bedrage van 977,60 euro niet kan worden teruggevorderd bij toepassing van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2e lid Groeipakketdecreet.

Beslissing GC nr. 2024/070: Schooltoeslag – pedagogische voorwaarden – uitschrijving tijdens het schooljaar gevolgd door thuisonderwijs

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag. Haar zoon werd tijdens het schooljaar in februari uitgeschreven. De moeder stelt dat zij niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat thuisonderwijs geen recht kan geven op een schooltoeslag.

De Geschillencommissie stelt vast dat het thuisonderwijs dat de zoon na de uitschrijving volgde, geen aanleiding kan geven tot het uitkeren van de schooltoeslag. Dit is gebaseerd op het feit dat er volgens het Groeipakketdecreet een inschrijving in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling vereist is.

De Geschillencommissie stelt vast dat de moeder wel door de uitbetalingsactor via een infoblad bij de toekenningsbeslissing werd geïnformeerd over de pedagogische voorwaarden, in het bijzonder dat het kind in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling dient te zijn ingeschreven op de laatste schooldag van het desbetreffende schooljaar.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is, in die zin dat de uitbetalingsactor terecht is overgegaan tot de terugvordering van de schooltoeslag ten bedrage van 1.173,24 euro.

Beslissing GC nr. 2024/089: Schooltoeslag – interne leerling – verblijf in een multifunctioneel centrum

De uitbetalingsactor ontving eind oktober 2023 een elektronische flux waaruit een verblijf in een multifunctioneel centrum voor minderjarige personen met een handicap (derhalve reeds met ingang vóór 1 januari 2024) bleek, waardoor de hogere schooltoeslag voor interne leerlingen werd toegekend. Deze flux werd echter geannuleerd.

De moeder stelt dat het kind reeds sinds jaren in een multifunctioneel centrum is geplaatst. Er is wel een opname geweest in de kinderpsychiatrie maar dit staat volgens de moeder los van zijn plaatsing.

De Geschillencommissie meent dat er sprake dient te zijn van een effectieve opname of residentieel verblijf in een multifunctioneel centrum. Een leerling die in een multifunctioneel centrum verblijft, kan enkel onder bepaalde voorwaarden als een interne leerling worden beschouwd.

Uit de gegevens die de dienst Plaatsingen van Jeugdhulp aan de Geschillencommissie meedeelde, blijkt dat de jongere in het schooljaar in kwestie niet in een multifunctioneel centrum voor minderjarigen met een handicap maar in een andere instelling verbleef. Dit werd bevestigd door het multifunctioneel centrum.

De Geschillencommissie dient dan ook vast te stellen dat de jongere tijdens het schooljaar 2023-2024 niet minstens 149 dagen residentieel verbleef in een multifunctioneel centrum voor minderjarigen met een handicap, noch uiterlijk op 31 december 2023 ten laste van een jeugdrechter of een publiekrechtelijke overheid in een dergelijk centrum effectief werd opgenomen.

Na beraadslaging oordeelde de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is in de zin dat de uitbetalingsactor terecht overging tot de terugvordering van het verschil tussen de aan de interne leerling verschuldigde schooltoeslag en de aan de externe leerling verschuldigde schooltoeslag voor het schooljaar 2023-2024, ten bedrage van 663,01 euro.

Beslissing GC nr. 2024/097: Schooltoeslag – uitschrijving en laattijdige herinschrijving - wachtlijsten

Een jongere werd op 17 november 2022 uitgeschreven ingevolge een tuchtsanctie, en pas op 22 december 2022 opnieuw in een onderwijsinstelling ingeschreven. Aangezien derhalve de jongere niet binnen de 21 kalenderdagen opnieuw was ingeschreven, werd de schooltoeslag ten bedrage van 977,60 euro teruggevorderd.

De moeder gaat niet akkoord met deze beslissing daar volgens haar alles in het werk werd gesteld om na de uitschrijving zo snel mogelijk een nieuwe school te vinden.

De Geschillencommissie stelt aan de hand van de beschikbare digitale informatie op de website van de Vlaamse Overheid - Onderwijs en Vorming vast dat als het kind in de loop van een schooljaar definitief wordt uitgesloten, de school in kwestie samen met het centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB) de ouders dient te helpen zoeken naar een nieuwe school.

Uit het verzoek blijkt dat in het kader van contextbegeleiding, samen met de moeder, het CLB en de consulente van de jeugdrechtsbank er alles aan werd gedaan om ervoor te zorgen dat de jongere zo snel mogelijk kon starten op een nieuwe school, maar dat er geen plaats kon worden gevonden. Uit de verstrekte gegevens blijkt dat onmiddellijk contact werd opgenomen met andere scholen, de jongere op wachtlijsten werd gezet of zelfs een voorinschrijving in orde werd gebracht, maar dat dit niet tijdig leidde tot een effectieve nieuwe inschrijving.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is, in die zin dat er geen recht is op een schooltoeslag aangezien de jongere niet binnen de 21 kalenderdagen opnieuw was ingeschreven aan een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling.

De Geschillencommissie acht het evenwel opportuun dat de uitbetalingsactor nog zou nagaan of de jongere volgens de richtlijnen van het Departement Onderwijs al dan niet ingeschreven had moeten blijven tot er een nieuwe school werd gevonden, en indien de school dit bevestigt, de uitbetalingsactor hierover contact opneemt met KRING zodat desgevallend indien mogelijk een rechtzetting van de gegevens zou kunnen gebeuren.

Beslissing GC nr. 2024/101: Schooltoeslag – terugvordering – aanvraag om af te zien van terugvordering – geblokkeerde spaarrekening – mogelijks onterechte uitschrijving

De uitbetalingsactor vorderde de schooltoeslag ten bedrage van 3.387,57 EUR terug omdat de jongere niet binnen de 21 dagen opnieuw ingeschreven was in een school.

De uitbetalingsactor besliste dat er niet kon worden ingegaan op het verzoek tot kwijtschelding, aangezien er onvoldoende feitelijke bewijzen zijn dat er disproportionele leedverzwaring wordt toegebracht aan betrokkene. Het geld staat immers op een spaarrekening die wordt vrijgegeven zodra verzoekster 18 jaar wordt.

De Geschillencommissie stelt vast dat de school mogelijks ten onrechte overging tot de uitschrijving van verzoekster op 22 november 2022, terwijl de raadsman van verzoekster argumenteert dat een leerling niet op initiatief van de school mag worden uitgeschreven zolang er geen nieuwe school gevonden is.

Verzoekster dient daarom contact op te nemen met de onderwijsinstelling voor een eventuele rechtzetting van de officiële gegevens, zodat de gegevens uit de authentieke bron waarop de uitbetalingsactor zich actueel baseert, zouden kunnen geregulariseerd worden.

Indien er geen (aangetoonde) mogelijkheid/bereidheid is van de school om de nodige aanpassingen door te voeren, kan verzoekster opnieuw contact opnemen met het secretariaat van de Geschillencommissie met het verzoek voor de Geschillencommissie om ten gronde te oordelen of de uitbetalingsactor terecht geweigerd heeft om af te zien van terugvordering.

Beslissing GC nr. 2024/103: Schooltoeslag – afwezigheid jong kind op school wegens ASS – P-codes

Volgens de uitbetalingsactor moet de schooltoeslag voor het kind teruggevorderd worden omdat het kind tijdens het schooljaar 2022-2023 minder dan 185 halve dagen aanwezig zou zijn geweest op school en in het voorafgaande schooljaar 2021-2022 minder dan 150 halve dagen aanwezig zou zijn geweest op school, waardoor er geen recht zou zijn op de schooltoeslag voor het schooljaar 2022-2023.

De maatschappelijk werker die de ouders ondersteunt, deelt mee dat het gaat om een jongen van 5 jaar, waarvan er vermoedens zijn van ASS (autismespectrumstoornis). Ze vermeldt onder andere dat hij maar 3 halve dagen/week naar school kon gaan, omdat volledige dagen naar school komen onmogelijk is voor hem. De uitbetalingsactor zou vermeld hebben dat ze gewoon de standaardprocedures hebben gevolgd en niet willen terugkomen op hun beslissing. Daar de school van mening is dat dit een onterechte beslissing is, wensen de ouders op de Geschillencommissie beroep te doen.

Om de afwezigheid te registreren, heeft de school P-codes ingegeven in Smartschool. Deze code is "Afwezigheid met toestemming van de schooldirectie." In het registratiesysteem kunnen de leerkrachten enkel een code invullen maar geen reden van afwezigheid ingeven. Deze registratie werd bezorgd aan de uitbetalingsactor en als onwettig afwezig gezien.

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat op basis van de beschikbare gegevens uit authentieke bron, het kind gedurende twee opeenvolgende jaren niet voldoende aanwezig was, waardoor de schooltoeslag voor het tweede jaar wordt teruggevorderd. Bijgevolg is de vordering ongegrond.

Echter, omdat voor kinderen jonger dan 5 jaar geen ziekte wordt geregistreerd in de scholen, kan artikel 27, §5 van het Groeipakketdecreet worden toegepast, dat vermeldt dat een kleuter tijdens het betrokken schooljaar geacht wordt voldoende aanwezig te zijn, indien een attest van een arts, een paramedicus als vermeld in het koninklijk besluit van 2 juli 2009 tot vaststelling van de lijst van de paramedische beroepen, of een houder van een diploma in kinesithérapie als vermeld in artikel 21bis, § 2, van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitvoering van de gezondheidsberoepen, voorgelegd wordt.

Het attest bevat een verklaring dat de in een school ingeschreven kleuter tijdens het betrokken schooljaar niet of slechts onregelmatig naar school kan gaan. De ouders kunnen dit attest voorleggen aan de uitbetalingsactor zodra zij erover beschikken waardoor de uitbetalingsactor haar beslissing mogelijk kan herzien.

Beslissing GC nr. 2024/137: Schooltoeslag – onwettige afwezigheden – laattijdig op school ingediende medische attesten – afzien van terugvordering

De uitbetalingsactor vordert de schooltoeslag ten bedrage van 977,60 euro terug omdat de dochter van de verzoekster tijdens twee opeenvolgende schooljaren minstens 30 halve schooldagen ongewettigd afwezig geweest zou zijn.

Ter zitting legt de moeder uit dat sommige attesten niet binnen de drie (of vijf) dagen werden binnengebracht op de school. De attesten die uiteindelijk te laat werden binnengebracht, zouden in de vuilnisbak terecht gekomen zijn op de school. De behandelend arts heeft al deze attesten opnieuw afgedrukt en eigenhandig ondertekend, maar dit heeft uiteindelijk geen soelaas gebracht om het aantal onwettige afwezigheden te herleiden overeenkomstig de medische attesten. Ondanks de zware medische problemen waarmee haar dochter te kampen heeft, blijft zij grote inspanningen doen om toch de lessen te blijven volgen zelfs met erg positieve schoolresultaten, zoals bevestigd door haar leerkrachten. Vanuit het CLB werd de moeder gerustgesteld dat ze zich geen zorgen moest maken en dat het uiteindelijk allemaal wel in orde ging komen. Haar verbazing was dan ook groot toen zij de terugvorderingsbrief ontving.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is, aangezien de moeder zich op basis van de voorliggende beschikbare gegevens bevindt in een behartenswaardige positie zoals gedefinieerd in artikel 13, derde lid BVR Rechten en plichten begunstigten *juncto* artikel 3/1 van het ministerieel besluit van 13 maart 2019, maar dat er ook rekening moet gehouden worden met de toepasselijke grensbedragen op basis van de bestaansmiddelen: in casu is overeenkomstig de bestaansmiddelen van de moeder slechts een kwijtschelding van de schuld mogelijk ten belope van 60% van de openstaande schuld.

Niettemin heeft de Geschillencommissie begrip voor de frustratie van de moeder aangezien zij meent te beschikken over de nodige medische attesten ter weerlegging van het aantal onwettige afwezigheden dat de school heeft doorgegeven aan de uitbetalingsactor. Hierbij is de uitbetalingsactor ertoe gehouden rekening te houden met de officiële gegevens die zij van de school ontving. De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor een uitweg aanbood: indien de moeder een verklaring op eer van de school kan bekomen dat het aantal door de school doorgegeven officiële onwettige afwezigheden dient te worden herleid overeenkomstig de medische attesten en de verklaring van de arts, kan de uitbetalingsactor de terugvordering van de schooltoeslag herzien. De moeder kan alsnog de school om een verklaring op eer vragen en aan de directie van de school desgevallend deze beslissing van de

Geschillencommissie voorleggen in de hoop dat een oplossing kan worden gevonden voor dit gezin dat zich in een kwetsbare situatie bevindt.

4. KADASTRAAL INKOMEN VREEMD GEBRUIK

1. Situering en belang

Via de 'KI-test' wordt bij de toekenning van de sociale toeslag en de schooltoeslag in het kader van het Groeipakketdecreet rekening gehouden met het kadastraal inkomen van bepaalde onroerende goederen.⁹¹

Zodoende worden naast de beroepsinkomsten, ook inkomsten uit onroerende goederen (KI vreemd gebruik en voor eigen beroepsdoeleinden) meegenomen in het inkomensbegrip voor het Groeipakket. De KI-test geldt alleen als er onroerende goederen vreemd gebruik zijn (vb. een huis dat verhuurd wordt) en geldt dus niet voor de eigen woning (domicilie in het Rijksregister) noch voor onroerende goederen voor eigen beroepsgebruik.

2. Overzicht van de beslissingen van de Geschillencommissie in 2024

Beslissing GC nr. 2024/003: Sociale toeslag – Kadastraal inkomen vreemd gebruik

De uitbetalingsactor besliste geen sociale toeslag te kunnen toekennen vanaf 1 september 2023 daar voor het inkomensjaar 2021 het kadastraal inkomen vreemd gebruik van het gezin te hoog was in verhouding tot de inkomsten van het gezin.

Uit raadpleging van de eigendomstoestanden van de betrokkenen voor het referentiejaar 2021, blijkt dat zij steeds gezamenlijk de volle eigendom hadden over de eigen woning met een (niet-geïndexeerd) kadastraal inkomen van 1.090,00 euro gelegen op het domicilie-adres dat derhalve voor de berekening van het kadastraal inkomen vreemd gebruik buiten beschouwing dient te worden gelaten. Zij hebben eveneens gezamenlijk de volle eigendom over verschillende onroerende goederen die landbouwgrond betreffen met een gezamenlijk (niet-geïndexeerd) kadastraal inkomen van 1.760,00 euro.

Gelet op het feit dat derhalve het aangegeven kadastraal inkomen eigen beroepsdoeleinden voor 2021 hoger is dan het totaal van de kadastrale inkomens van onroerende goederen die niet als eigen woning

⁹¹ Cf. artikel 18 Groeipakketdecreet; besluit d.d. 21 september 2018 van de Vlaamse Regering (hierna BVR Sociale toeslagen).

kunnen worden beschouwd en tevens blijkt dat er op de belastingaangifte voor hetzelfde inkomensjaar geen kadastraal inkomen werd aangegeven van onroerende goederen die worden verhuurd of door een derde door beroepsdoeleinden worden gebruikt, dient te worden aangenomen dat het kadastraal inkomen vreemd gebruik voor 2021 0 euro bedraagt zodat er geen KI-test dient te worden uitgevoerd.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering **gegrond** is, in de mate dat er dient te worden vastgesteld dat er voor het inkomensjaar 2021 geen kadastraal inkomen vreemd gebruik in rekening dient te worden genomen zodat er geen KI-test dient te worden uitgevoerd en er vanaf 1 september 2023 een sociale toeslag dient te worden toegekend voor zover aan alle overige voorwaarden werd voldaan.

Beslissing GC nr. 2024/033: Sociale toeslag – KI-test (kadastraal inkomen vreemd gebruik) – uitbating hotel

De verzoeker betwist dat er geen sociale toeslag kan worden toegekend daar volgens de uitbetalingsactor voor het inkomensjaar 2020 het kadastraal inkomen vreemd gebruik van het gezin te hoog was in verhouding tot de inkomsten van het gezin (KI-test niet geslaagd).

De verzoeker verwijst naar de geldende regelgeving volgens welke het KI van de eigen woning niet wordt meegeteld en evenmin het KI van het onroerend goed dat men gebruikt voor zijn beroep. Hij meent dat dit exact zijn situatie is: hij baat samen met zijn echtgenote een hotel uit (100% beroepsmatig) en bezit een appartement als privé woning. Verder zijn er geen onroerende goederen en kan er dus ook geen sprake zijn van een KI vreemd gebruik.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van verzoeker **gegrond** is, in de mate dat er dient te worden vastgesteld dat er voor het inkomensjaar 2020 geen kadastraal inkomen vreemd gebruik in rekening dient te worden genomen zodat er geen KI-test dient te worden uitgevoerd en er een sociale toeslag dient te worden toegekend voor zover aan alle overige voorwaarden werd voldaan.

Beslissing GC nr. 2024/040: Sociale toeslag – aankoop naastgelegen appartement in hetzelfde appartementsblok wegens gezinsuitbreiding – Kadastraal inkomen vreemd gebruik

Een gezin is eigenaar van een appartement op de vijfde verdieping van een appartementsblok. Wegens gezinsuitbreiding en plaatsgebrek koopt het gezin het appartement op de vierde verdieping van hetzelfde gebouw aan.

De uitbetalingsactor heeft overeenkomstig de toepasselijke regelgeving voor de sociale toeslag het tweede appartement beschouwd als een onroerend goed met een kadastraal inkomen vreemd gebruik en daarbij vastgesteld dat de KI-test niet was geslaagd; daardoor kon er geen sociale toeslag meer worden toegekend.

Het gezin gaat niet akkoord met die beslissing en wijst erop dat beide percelen door het gezin worden bewoond en dat er dus geen sprake kan zijn van kadastraal inkomen vreemd gebruik. De oudste kinderen slapen op de vierde verdieping en de ouders slapen met de jongste kinderen op de vijfde verdieping.

De Geschillencommissie stelt vast dat overeenkomstig de toepasselijke regelgeving een onroerend goed dat niet voor beroepsdoeleinden wordt gebruikt, voor de berekening van het kadastraal inkomen vreemd gebruik van het gezin slechts kan worden vrijgesteld voor zover het de eigen hoofdverblijfplaats betreft, zodat het gezin derhalve op het desbetreffende adres dient te zijn gedomicilieerd (cf. artikel 1, 4° BVR Sociale toeslagen).

De Geschillencommissie stelt vast dat de moeder met haar gezin uitsluitend op de vijfde verdieping gedomicilieerd zijn; er blijkt geen sprake te zijn van gebruik voor beroepsdoeleinden. Het kadastraal inkomen van het adres op de vijfde verdieping is derhalve vrijgesteld. De Geschillencommissie meent evenwel dat tot bewijs van het tegendeel dient te worden aangenomen dat aan het appartement op de vierde verdieping een ander adres is toegewezen en bijgevolg het kadastraal inkomen ervan niet kan worden vrijgesteld bij de berekening van het kadastraal inkomen vreemd gebruik gelet op het feit dat geen van de gezinsleden zijn gedomicilieerd op dit adres.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering **ongegrond** is, in de mate dat er dient te worden vastgesteld dat overeenkomstig de toepasselijke regelgeving de uitbetalingsactor het appartement op de vierde verdieping als een onroerend goed met een kadastraal inkomen vreemd gebruik dient te beschouwen.

Beslissing GC nr. 2024/085: Sociale toeslag – KI-test – onroerend goed in het buitenland – foutieve overdracht dossier naar Waalse uitbetalingsactor

De moeder stelt dat de uitbetalingsactor een fout heeft gemaakt door haar dossier aan de Waalse uitbetalingsactor over te maken. De Geschillencommissie stelt inderdaad vast dat het dossier ten onrechte lijkt te zijn overgemaakt aan de Waalse uitbetalingsactor op basis van de tewerkstelling van de vader van de kinderen, en dat de Waalse uitbetalingsactor ten onrechte blijkt te hebben gemeend dat zij bevoegd was om de betalingen op te starten.

De moeder kan niet instemmen met de terugvordering ten belope van 7.813,12 EUR, stellende dat de uitbetalingsactor verschillende fouten heeft gemaakt: in eerste instantie door te stellen er geen recht was op Vlaamse gezinsbijslag; vervolgens om te stellen dat er toch recht was en ten slotte door het dossier over te hevelen naar de Waalse tegenhanger terwijl wel degelijk de Vlaamse uitbetalingsactor bevoegd was om over te gaan tot betaling van de gezinsbijslagen. Daardoor is er een schuld ontstaan doordat er op basis van de Waalse regelgeving gedurende een langere periode recht was op een sociale toeslag,

terwijl er in Vlaanderen geen recht meer was vanaf oktober 2021 aangezien het KI vreemd gebruik van de moeder te hoog is, waardoor de KI-test niet geslaagd is en de moeder geen recht heeft op een sociale toeslag in Vlaanderen.

In casu blijkt dat het inkomen van de moeder onder de grensbedragen ligt om recht te hebben op een sociale toeslag. Het probleem situeert zich evenwel bij de niet geslaagde KI-test, aangezien het KI vreemd gebruik van een woning van de moeder in het buitenland te hoog zou zijn in verhouding tot haar inkomsten.

De Geschillencommissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de Waalse kinderbijslagregeling, noch om zich uit te spreken over de Waalse uitbetalingsactoren.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat het verzoek **ongegrond** is aangezien de uitbetalingsactor terecht heeft beslist dat er geen recht is op een sociale toeslag aangezien de KI-test niet geslaagd is. De beslissing tot terugvordering van het bedrag van 7.813,12 euro werd genomen door de Waalse uitbetalingsactor. Indien de moeder meent dat er sprake is van een fout waar zij zich geen rekenschap van kon geven, dient zij zich te wenden tot de Waalse uitbetalingsactor en kan zij zich desgevallend bevragen naar de mogelijkheden om af te zien van de terugvordering.

5. STUDENT - SCHOOLVERLATER

5.1. Jongeren die een opleiding tot lijnpiloot volgen

Zoals de Geschillencommissie reeds meldde in het jaarverslag 2023, ontving de Geschillencommissie ook in 2024 tal van verzoeken van ouders van studenten die een opleiding tot lijnpiloot volgen (o.m. bij Skywings en Ostend Air College) en geen Groeipakket meer ontvingen omdat deze scholen geen door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling zijn.

De Geschillencommissie stelde vast dat de toepasselijke regelgeving werd gewijzigd met ingang van 1 januari 2019 waardoor er op grond van het volgen van lessen in een onderwijsinstelling uitsluitend een recht op gezinsbijslag kan worden toegekend voor zover de onderwijsinstelling door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap of de Duitstalige Gemeenschap wordt georganiseerd, erkend of gesubsidieerd conform artikel 24 van de Grondwet.⁹²

⁹² Besluit van de Vlaamse Regering van 11 februari 2022 tot vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid' (BS 15.03.2022).

Rekening houdende met de gewijzigde regelgeving maakt de Geschillencommissie in haar beslissingen een onderscheid tussen de periode voorafgaand aan 15 maart 2022 en de periode nadien.

- voorafgaand aan 15 maart 2022:

De Geschillencommissie stelt vast dat de regelgeving werd aangepast sinds de beslissing van de Geschillencommissie nr. 2021/039 d.d. 8 oktober 2021 waarin de Commissie vaststelde dat noch in de toepasselijke regelgevende bepalingen noch in de parlementaire voorbereiding en de memorie van toelichting uitdrukkelijk was ingeschreven dat het Vlaamse Groeipakket enkel kan worden verleend voor het kind dat lessen volgt in een onderwijsinstelling die door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap of de Duitstalige Gemeenschap wordt georganiseerd, erkend of gesubsidieerd conform artikel 24 van de Grondwet (cf. zie ook het vonnis d.d. 22 februari 2023 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Antwerpen) dat de beslissing van de Geschillencommissie nr. 2021/039 bevestigde).

De wijziging van artikel 16 BVR Rechtgevend kind is retroactief, met ingang van 1 januari 2019, in werking getreden. Rekening houdende met het voorbehoud van de Raad van State inzake retroactiviteit toetste de Geschillencommissie in welke mate er effectief sprake is van een negatieve impact op de rechten op gezinsbijslagen in de mate dat de retroactieve inschrijving van de voorwaarde van het door Vlaanderen georganiseerd, erkend of gesubsidieerd onderwijs, leidt tot de uitsluiting van het Groeipakket in de hoedanigheid van student tot op het ogenblik van de publicatie van de gewijzigde voorwaarde in het Belgisch Staatsblad op 15 maart 2022.

- Voor de periode vanaf 15 maart 2022:

In de mate dat de opleiding tot lijnpiloot niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), is de Geschillencommissie van oordeel dat er vanaf 15 maart 2022 geen recht meer is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 23 BVR Rechtgevend kind, doch er vanaf die datum enkel recht is op Groeipakket als schoolverlater voor een periode van 12 maanden op basis van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind.

Beslissing GC nr. 2024/015: opleiding tot lijnpiloot bij Skywings

Vanaf februari 2023 tot heden volgt de jongere een opleiding lijnpiloot bij Skywings.

De moeder stelt in haar verzoek dat studenten die de opleiding tot lijnpiloot in Oostende volgen, wel in aanmerking zouden komen voor het verkrijgen van het Groeipakket in de hoedanigheid van student. Zij doelt hiermee wellicht op de beslissing nr. 2022/111 d.d. 2 december 2022 van de Geschillencommissie die werd besproken in het jaarverslag van de Geschillencommissie. Deze beslissing heeft echter betrekking op studies waarop de voormelde regelgevende wijziging

retroactief werd toegepast. In casu dateren de studies echter van na de voormelde regelgevende wijziging waardoor niet dezelfde juridische redenering geldt als in de beslissing nr. 2022/111 van de Geschillencommissie.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/016: opleiding tot lijnpiloot bij Europilot Center

In het kader van een verzoek bij de Geschillencommissie van ouders die menen dat hun kind nog steeds moet worden beschouwd als student voor het Groeipakket en niet als schoolverlater, gelet op zijn studies voor lijnpiloot, meende de Geschillencommissie dat er effectief sprake is van een negatieve impact op de rechten op gezinsbijslagen, in de mate dat de retroactieve inschrijving van de voorwaarde van het door Vlaanderen georganiseerd, erkend of gesubsidieerd onderwijs, leidt tot de uitsluiting inzake het Groeipakket in de hoedanigheid van student tot op het ogenblik van de publicatie van de gewijzigde voorwaarde in het Belgisch Staatsblad op 15 maart 2022.

Er dient te worden vastgesteld dat Europilot Center niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat er vanaf 15 maart 2022 geen recht meer is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 23 BVR Rechtgevend Kind, doch er vanaf die datum enkel recht is op Groeipakket als schoolverlater voor een periode van 12 maanden op basis van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind, derhalve tot en met 31 maart 2023. De Geschillencommissie stelt daarbij vast dat de uitbetalingsactor voor de periode van 1 april 2023 tot en met 31 augustus 2023 nog verder ten onrechte Groeipakket heeft toegekend, maar in toepassing van de bepalingen van artikel 92, §1, 2e lid Groeipakketdecreet niet is overgegaan tot terugvordering van het ten onrechte toegekende Groeipakket.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/021: opleiding tot lijnpiloot bij Ostend Air College

De vader gaat niet akkoord met de stelling van de uitbetalingsactor dat de door zijn kind gevolgde opleiding niet zou voldoen opdat er Groeipakket in de hoedanigheid van student zou kunnen worden toegekend.

De Geschillencommissie stelt vast dat Ostend Air College tot op heden niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat er voor de jongere, die in het schooljaar 2023-2024 gestart is met zijn opleiding lijnpiloot bij Ostend Air College, in het schooljaar 2023-2024 geen recht is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 16 en 23 BVR

Rechtgevend Kind (zoals gewijzigd op 15 maart 2022), doch hij in het schooljaar 2023-2024 enkel recht heeft op Groeipakket als schoolverlater voor een periode van 12 maanden op basis van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind.

Beslissing GC nr. 2024/046: opleiding tot lijnpiloot bij Europilot Center

De jongere gaat niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor dat de opleiding tot lijnpiloot die hij volgt bij Europilot Center geen recht geeft op Groeipakket als student (*"Sinds kort ben ik gestart met de full-time opleiding tot Airline Pilot bij Europilot Center, gevestigd op de luchthaven van Antwerpen met een officiële erkende BE-ATO (BE/ATO 17). Als gevolg val ik onder het statuut schoolverlater, dit laatste is echter niet correct aangezien ik een fulltime opleiding volg en niet vast werk*).)

Ter zitting benadrukt de raadsman dat het een dure en intensieve opleiding is met een totale duurtijd van 22 maanden. Er is wel een mogelijkheid om een bachelordiploma te behalen bij de hogeschool Vives maar dit betreft enkel een theoretische opleiding, bovendien verspreid over 6 semesters waarna dan toch nog de vliegreuen moeten gedaan worden elders via een ander opleidingsinstituut doorgaans in het buitenland; in die zin zou de opleiding dus veel langer duren in het kader van de toekenning van het Groeipakket. Hierbij moet tevens rekening worden gehouden met wachtlijsten. Het komt erop neer dat de opleiding twee jaar langer zou duren indien gevolgd via Vives. Het is een opleiding die noodzakelijk is binnen de samenleving. In die zin past het ook binnen de geest van het Groeipakket om dit toe te kennen. Dit zou een aanmoediging en motivatie betekenen voor de jongeren in kwestie en een financiële steun voor hun ouders om deze opleiding te volgen die na 2 jaar toegang geeft tot een job met verantwoordelijkheid.

De Geschillencommissie stelt vast dat het EuroPilot Center tot op heden niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat er voor de jongere, die in het schooljaar 2023-2024 (meer bepaald in oktober 2023) gestart is met zijn opleiding lijnpiloot bij EuroPilot Center, geen recht meer is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 16 en 23 BVR Rechtgevend Kind (zoals gewijzigd op 15 maart 2022), doch hij vanaf 1 januari 2024 enkel recht heeft op Groeipakket als schoolverlater voor een periode van 12 maanden op basis van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind, overeenkomstig de toepasselijke regelgeving.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/049: opleiding tot lijnpiloot bij Skywings

Ter zitting legt de moeder uit dat haar man ook piloot is en destijds opleiding heeft gevolgd bij de Sabenaschool te Brussel en dat hij wel kinderbijslag ontving. Voordien was de opleiding zelfs gratis. Zij vraagt zich af waar het fout gelopen is dat er van een gratis opleiding naar een betalende opleiding met

recht op kinderbijslag werd gegaan, terwijl momenteel geen Groeipakket meer wordt betaald. Zij legt verder uit dat de opleiding 125.000 EUR kost en haar zoon hiervan een deel moet zelf bekostigen; zij en haar echtgenoot bekostigen enkel het deel dat overeenstemt met een opleiding aan de universiteit. Zij vindt het moeilijk te begrijpen waarom voor een tweejarige opleiding er slechts 1 jaar als schoolverlater geldt en vindt het jammer dat het tweede jaar niet vergoed wordt. Het gaat ook om een officiële bacheloropleiding. Zij stelt zich de vraag waarom de instanties niet meer samenwerken op dit vlak. Daarom vond zij het belangrijk om aanwezig te zijn op de zitting om hier toch voor te pleiten. Zij hoopt hiermee niet alleen voor de situatie van haar zoon maar ook voor andere ouders iets te kunnen veranderen.

De Geschillencommissie stelt vast dat Skywings tot op heden niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat er voor de jongere in kwestie, die in het schooljaar 2023-2024 gestart is met zijn opleiding lijnpiloot bij Skywings, voor dit schooljaar geen recht is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 16 en 23 BVR Rechtgevend Kind (zoals gewijzigd op 15 maart 2022), doch hij voor dit schooljaar enkel recht kan hebben op Groeipakket als schoolverlater voor een periode van 12 maanden onder de voorwaarden van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind.

De Geschillencommissie besluit dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/052: opleiding tot lijnpiloot bij Europilot Center

De moeder gaat niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor dat er voor haar zoon die een opleiding tot lijnpiloot volgt, geen recht meer is op Groeipakket als student (enkel nog als schoolverlater gedurende 12 maanden).

De Geschillencommissie stelt vast dat het Europilot Center tot op heden niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat er voor de jongere in het schooljaar 2023-2024 geen recht is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 16 en 23 BVR Rechtgevend Kind (zoals gewijzigd op 15 maart 2022), doch hij voor dit schooljaar enkel recht heeft op Groeipakket als schoolverlater voor een periode van 12 maanden op basis van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind.

De Geschillencommissie besluit dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/059: opleiding tot lijnpiloot bij Europilot Center

De ouders gaan er niet mee akkoord dat hun zoon geen recht heeft op Groeipakket tijdens de opleiding tot lijnpiloot die hij volgt bij Europilot Center te Deurne. Zij verwijzen naar het feit dat de opleiding

erkend is door het Directoraat-generaal luchtvaart en is gelijkgesteld met een professionele bachelorsopleiding.

De Geschillencommissie stelt vast dat het Europilot Center tot op heden niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat er voor de jongere, die in het schooljaar 2023-2024 gestart is met zijn opleiding lijnpiloot bij Europilot Center, voor dit schooljaar geen recht is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 16 en 23 BVR Rechtgevend Kind (zoals gewijzigd op 15 maart 2022), doch dat hij voor dit schooljaar enkel recht heeft op Groeipakket als schoolverlater tot en met 30 november 2023, namelijk de resterende maanden van de maximale toekenningsperiode van 12 maanden op basis van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind.

Gezien er op grond van het door de jongere gevolgde voltijds secundair onderwijs tijdens het schooljaar 2021-2022 en aansluitend het gevolgde universitair onderwijs tot 7 november 2022 wel nog Groeipakket in de hoedanigheid van student kon worden toegekend tot en met 30 november 2022, gaat de toekenningsperiode van 12 maanden als schoolverlater in op 1 december 2022.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/062: opleiding tot lijnpiloot bij Skywings

Ter zitting legt de vader uit dat het een heel dure opleiding is (110.000 euro), waarvoor het gezin een lening is moeten aangaan; het was dan ook heel zuur om te moeten vernemen dat de school geen door Vlaanderen erkende instelling is en er daardoor geen kinderbijslag betaald wordt. Hij vindt het jammer dat zij bestraft worden. Verder wenst hij op te merken dat andere leerlingen in de klas wel kinderbijslag ontvangen en hij niet kan begrijpen waarom er een onderscheid gemaakt wordt. Het diploma van lijnpiloot is gelijkgesteld aan een professionele bachelor. Na zijn opleiding zal zijn zoon als piloot een zware verantwoordelijkheid moeten dragen, het veilig transporteren van mensen en goederen. De klas telt 16 studenten die gedurende 2 jaar elke dag van de week, ook de weekends intensief met de studie bezig zijn. Volgend schooljaar starten de stages en zullen ook nog landingsgelden bijkomend aangerekend worden. De motivatie en volharding die deze studenten aan de dag leggen, is ongelooflijk. Verder laat hij ook weten dat zij in contact zijn met de andere ouders en dat er geen rechtlijnigheid is tussen de verschillende kinderbijslagfondsen, m.a.w. er zijn ouders die wél de bijslag blijven ontvangen.

De Geschillencommissie dient vast te stellen dat Skywings tot op heden niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat er voor de jongere die in het schooljaar 2023-2024 gestart is met zijn opleiding lijnpiloot bij Skywings, voor dit schooljaar geen recht is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 16 en 23 BVR Rechtgevend Kind (zoals gewijzigd op 15 maart 2022), doch hij voor dit schooljaar enkel recht kan hebben op Groeipakket als schoolverlater voor een periode van 12 maanden onder de voorwaarden van art. 8, §2, 3°

Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind. Aangezien de jongere de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt in september 2023 en er derhalve tot en met september 2023 Groeipakket kon worden toegekend op grond van de bepalingen van artikel 8, § 2, 1e lid, 1° Groeipakketdecreet, gaat de toekenningsperiode van 12 maanden als schoolverlater in op 1 oktober 2023.

De Geschillencommissie besluit dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/077: opleiding tot lijnpiloot bij Ostend Air College

Ter zitting geeft de moeder aan dat de keuze voor lijnpiloot de enige studiekeuze is voor haar zoon, een droom die hij al van jongsaf aan koestert en die hij wil waarmaken. Dit wekt dan ook een gevoel op van onrechtvaardigheid, aangezien men op een moeilijk spoor terechtkomt, dat ondanks de dure studiekosten dan ook nog eens het Groeipakket wordt ontnomen. Dit zou als effect hebben dat men ofwel moet behoren tot een elite, ofwel betekent het een financiële krater. Zij wijst op het sneeuwbaaleffect: doordat men geen Groeipakket geniet, heeft men ook geen studentenkaart met als gevolg het verlies van een aantal andere financiële voordelen, vb. treinabonnement.

Zij wijst ook op een discriminatie aangezien er geen alternatief is om dezelfde opleiding te volgen via een erkende onderwijsinstelling, derhalve meent zij dat het gaat om een discriminatie in de regelgeving. Zij vindt dat het ingaat tegen de ratio legis van het Groeipakket, die erin bestaat om kinderen die studeren financieel te ondersteunen: zij vindt dit onbegrijpelijk en onrechtvaardig.

Verder benadrukt zij dat het examen voor lijnpiloot gebeurt bij het federale directoraat-generaal voor de luchtvaart: deze instantie levert de licentie voor piloot af; de examens bij de pilotscholen zijn slechts voorbereidend. Dit voelt haaks aan.

Zij wijst erop dat zij belastingen betalen; zij zijn beiden bedienden, dus is er ook een verwachting om steun terug te verwachten. Dit druist in tegen het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel. Voor haar zoon zijn zijn studies lijnpiloot zijn hogere studies en zijn keuze.

Zij meldt dat zij samen met andere ouders een gezamenlijke klacht heeft ingediend bij de Vlaamse Ombudsdienst en zij bericht gekregen heeft dat het verzoekschrift werd doorgeschoven naar de volgende legislatuur.

De Geschillencommissie stelt vast dat de jongere niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat de jongere, die in het schooljaar 2023-2024 vanaf 1 september 2023 gestart is met zijn opleiding lijnpiloot in het schooljaar 2023-2024 niet rechtgevend is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 16 en 23 BVR Rechtgevend Kind zoals gewijzigd op 15 maart 2022, doch er in het schooljaar 2023-2024 enkel recht is op Groeipakket als schoolverlater voor een periode van 12

maanden op basis van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind, en in de mate dat voldaan is aan de toekenningvoorwaarden zoals bepaald in de regelgeving.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Noot: deze zaak is hangende voor het Arbeidshof.

Beslissing GC nr. 2024/078: opleiding tot lijnpiloot bij Skywings

De vader wijst erop dat zijn kind tijdens de opleiding tot lijnpiloot, die federaal wel erkend is, geen vergoeding ontvangt en 140.000 EUR lesgeld betaalt.

De Geschillencommissie stelt vast dat Skywings tot op heden niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat er voor de jongere die sedert 1 februari 2024 gestart is met zijn opleiding lijnpiloot bij Skywings, voor dit schooljaar geen recht is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 16 en 23 BVR Rechtgevend Kind (zoals gewijzigd op 15 maart 2022), doch dat hij enkel recht kan hebben op Groeipakket in de hoedanigheid van schoolverlater voor een periode van 12 maanden onder de voorwaarden van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/082: opleiding bij Skywings en Europilot Center

Op de hoorzitting van de Geschillencommissie en aan de hand van de op dezelfde dag per e-mail bezorgde stavingstukken, toont de moeder aan dat haar beide zonen de opleiding tot lijnpiloot reeds hadden aangevat vanaf 25 februari 2020 en vanaf 13 november 2020. De Geschillencommissie stelt vast dat de zonen opleidingen tot lijnpiloot volgen bij Skywings en Europilot Center.

De Geschillencommissie stelt vast dat noch Skywings noch Europilot Center werden erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat er een onderscheid gemaakt dient te worden tussen de periode voorafgaand aan 15 maart 2022 en de periode nadien.

Aangaande de op 15 maart 2022 gewijzigde bepalingen van artikel 23 BVR Rechtgevend kind en de uitwerking ervan, verwijst de Geschillencommissie naar haar overwegingen in haar beslissing nr. 2022/073 d.d. 19 augustus 2022. In casu meent de Geschillencommissie dat er effectief sprake is van een negatieve impact op de rechten op gezinsbijslagen in de mate dat de retroactieve inschrijving van de voorwaarde van het door Vlaanderen georganiseerd, erkend of gesubsidieerd onderwijs, leidt tot de uitsluiting van de zoon van de verzoekster op Groeipakket in de hoedanigheid van student tot de publicatie van deze gewijzigde voorwaarde in het Belgisch Staatsblad op 15 maart 2022.

Dit heeft tot gevolg dat de uitbetalingsactor voor de periode van 1 februari 2020 (ingevolge het begin van de opleiding op 25 februari 2020) tot en met 31 augustus 2020 ten onrechte Groeipakket in de hoedanigheid van schoolverlater heeft toegekend vermits er voor deze periode wel degelijk Groeipakket in de hoedanigheid van student kan worden toegekend, zodat tijdens het schooljaar 2019-2020 slechts 5 van de maximale toekenningsperiode van 12 maanden in de hoedanigheid van schoolverlater werden opgebruikt.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/121: opleiding tot lijnpiloot bij Skywings

De moeder gaat er niet mee akkoord dat de door haar zoon gevolgde opleiding tot lijnpiloot bij Skywings Deurne niet zou voldoen om recht te geven op Groeipakket. Zij stelt dat het onderwijs voor lijnpiloot in België niet mogelijk is aan een erkende onderwijsinstelling waardoor haar zoon wel verplicht is de opleiding te volgen via Skywings. Bovendien blijkt uit het attest verleend door de onderwijsinstelling dat het om een erkende schoolinstelling gaat, waardoor er volgens de regelgeving wel recht zou zijn op Groeipakket. Het gaat om een erg dure opleiding waarvoor zij als alleenstaande moeder een lening heeft moeten afsluiten. Bovendien is het ook een zware studieopleiding waarvoor haar zoon hard moet studeren en de opleiding wordt gelijkgesteld met een professionele bacheloropleiding. Het is in feite ook een knelpuntberoep. De opleiding van Skywings voldoet aan alle voorwaarden gesteld door de overheid waardoor het vreemd is dat het Groeipakket niet kan toegekend worden.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor terecht aan de moeder heeft gemeld dat het recht op Groeipakket als schoolverlater voor haar zoon een einde nam op 31 augustus 2024 en dat hij bijgevolg vanaf die datum geen recht meer heeft op Groeipakket. Skywings is tot op heden niet erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat er voor de in het schooljaar 2023-2024 gestarte opleiding lijnpiloot bij Skywings, in dat schooljaar geen recht is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet juncto art. 16 en 23 BVR Rechtgevend kind (zoals gewijzigd op 15 maart 2022), maar er in dat schooljaar enkel recht was op Groeipakket als schoolverlater voor een periode van 12 maanden op basis van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet juncto art. 40 BVR Rechtgevend kind, en dit meer bepaald voor de periode van 1 september 2023 tot en met 31 augustus 2024.

De Geschillencommissie wijst er verder op dat de beslissing nr. 2022/111 d.d. 2 december 2022 van de Geschillencommissie die werd besproken in het jaarverslag van de Geschillencommissie, waarnaar de moeder lijkt te verwijzen in haar e-mail d.d. 30 juli 2024 (*"Bij mijn zoon in de klas zitten studenten die via de geschillencommissie wel nog in aanmerking komen voor kinderbijslag"*), betrekking heeft op studies waarop de voormelde regelgevende wijziging retroactief werd toegepast. In het voorliggende geval dateren de studies van na de voormelde regelgevende wijziging waardoor niet dezelfde juridische redenering geldt als in de beslissing nr. 2022/111 van de Geschillencommissie.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat het attest dat wordt bijgebracht ter zitting, een verklaring van de onderwijsinstelling Skywings is. Dit formulier heeft echter betrekking op studies gevolgd in het buitenland waarbij de buitenlandse instelling hierbij kan aangeven of de opleiding al dan niet erkend is. Voor de opleiding die de jongere volgt in België kan dit formulier evenwel niet gebruikt worden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

5.2. Overige betwistingen

Beslissing GC nr. 2024/004: Ontbrekende schoolattesten

Naar aanleiding van de ontvangst van het verzoek bij de Geschillencommissie, heeft de uitbetalingsactor een nieuw onderzoek ingesteld, waarbij aan de hand van de door de moeder nog bezorgde formulieren P7 werd vastgesteld dat beide jongeren ook gedurende het schooljaar 2022-2023 verder onderwijs volgden dat aan de voorwaarden voldeed zodat er alsnog opnieuw recht in de hoedanigheid van student kon worden toegekend. Er kon diensgevolge een recht op Groeipakket voor de beide oudste kinderen worden toegekend voor de maanden september en oktober 2023. Tevens kon opnieuw de volledige in plaats van de gehalveerde leeftijdsbijslag worden toegekend.

De Geschillencommissie besloot dat de uitbetalingsactor ingevolge de herziening van het dossier volledig heeft voldaan aan de vordering waardoor deze **zonder voorwerp** is geworden.

Beslissing GC nr. 2024/081: Verhoogde wezenbijslag – student – vervanging van de tewerkstelling als student door een tewerkstelling als gewone werknemer (ingevolge ingreep werkgever)

De vader gaat niet akkoord met de terugvordering van het Groeipakket (verhoogde wezenbijslag) ten belope van een bedrag van 957,58 euro voor de maanden juli en augustus 2023.

De uitbetalingsactor stelt dat het aanvankelijk bleek te gaan om een tewerkstelling als student, maar via de elektronische gegevensstromen werd een annulatiebericht ontvangen en een vervanging door een tewerkstelling als gewone werknemer.

De vader stelt dat het ging om een tewerkstelling als student, en dat derhalve de uurnorm op jaarbasis voor studentenovereenkomsten geldt als criterium voor de toekenning van het Groeipakket. Hij legt de 'arbeidsovereenkomst voor studenten' voor van zijn dochter.

Uit de informatie die de vader bezorgt, blijkt dat de omzetting van het studentencontract naar een gewone tewerkstelling een unilaterale ingreep zou zijn geweest van de personeelsdienst van de werkgever, omdat de dochter anders in de betreffende periode het pakket van 600 studentenuren (cf. beperkte sociale bijdragen) zou overschrijden. De dochter zou dit omgezette contract nooit ondertekend hebben.

De Geschillencommissie meent dat het relaas van de vader geloofwaardig lijkt, maar dit blijkt momenteel niet uit de authentieke bron waarop de uitbetalingsactor zich dient te baseren. De Geschillencommissie acht het aangewezen dat de vader zich met de nodige stukken vanwege de werkgever richt tot de uitbetalingsactor, die zich kan bevragen bij KRING zodat er uitsluitel kan blijken of er inderdaad een positieve regularisatie kan gebeuren voor het Groeipakket.

Beslissing GC nr. 2024/093: Stopzetting activiteit als zelfstandige in hoofdberoep

De uitbetalingsactor ging over tot de terugvordering van het Groeipakket ten belope van 453,98 EUR voor de maand november 2023 omdat de zoon van verzoekster sinds 1 oktober 2023 ingeschreven was als zelfstandige in hoofdberoep tijdens de periode vanaf 1 oktober 2023 tot en met 26 november 2023, zo blijkt uit de elektronische gegevensstromen die de uitbetalingsactor ontving.

De moeder vindt het heel erg dat uit de documenten van drie verschillende instanties die zij voorlegt, blijkt dat de zelfstandige activiteit in hoofdberoep van haar zoon werd stopgezet op 20 oktober 2023, maar dit volgens de uitbetalingsactor pas zou zichtbaar zijn bij het begin van het volgende kwartaal. Zij meent dat systemen geen tool op zich mogen zijn maar ten dienste van de burgers moeten zijn. De uitschrijving is wel degelijk op 20 oktober 2023 gebeurd en niet in de loop van november 2023, waardoor er volgens haar recht is op Groeipakket voor de maand november 2023 omdat er dan geen enkele activiteit was als zelfstandige.

De Geschillencommissie begrijpt uit het verzoek dat verzoekster wijst op de verklaring van stopzetting van de activiteit als zelfstandige in hoofdberoep op 20 oktober 2023 en het stopzettingsformulier dat zou zijn ingediend bij de FOD Financiën. Vanaf 27 november 2023 wou haar zoon starten als zelfstandige in bijberoep maar dit zou pas mogelijk geweest zijn vanaf het volgende kwartaal (vanaf 1 januari 2024). De verzoekster besluit hieruit dat haar zoon derhalve tijdens de periode van 20 oktober 2023 tot 31 december 2023 geen activiteit als zelfstandige in hoofdberoep uitoefende, en er dus wel recht is op Groeipakket voor de maand november 2023. Evenwel stelt de Geschillencommissie vast dat de officiële gegevens bij de authentieke bron (elektronische gegevensstroom ARZA) vermelden dat de activiteit als zelfstandige in hoofdberoep doorliep van 1 oktober 2023 tot 26 november 2023, en vanaf 27 november 2023 in bijberoep.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is vermits de uitbetalingsactor terecht is overgegaan tot de terugvordering van het Groeipakket voor de maand

november 2023 gelet op de elektronische gegevensstroom van het RSVZ waarin een activiteit als zelfstandige in hoofdberoep blijkt tijdens de maand november 2023.

Aangezien de verzoekster officiële documenten van de bevoegde instanties aanbrengt inzake de stopzetting van de zelfstandige activiteit van haar zoon in hoofdberoep op 20 oktober 2023, acht de Geschillencommissie het opportuun dat de uitbetalingsactor zich wendt tot KRING met deze stukken teneinde uitsluitel te verkrijgen over de relevante gegevens die in aanmerking moeten genomen worden.

Beslissing GC nr. 2024/114: Groeipakket – student hoger onderwijs - jeugdvakantie

Voor een jongere die student hoger onderwijs was in het academiejaar 2023-2024, ontving de uitbetalingsactor via de flux 'tijdelijke werkloosheid' een melding dat de jongere een jeugdvakantie-uitkering ontving voor de periode van juli 2023 tot oktober 2023 en sinds december 2023.

De uitbetalingsactor vorderde het Groeipakket terug voor de maanden juli en augustus 2023 omdat de jeugdvakantie-uitkering volgens haar een beletsel vormt voor het Groeipakket. Voor de maanden september 2023 en oktober 2023 werd er nog geen gezinsbijslag toegekend.

De gemachtigde deelde namens de verzoekster mee dat een jeugdvakantie-uitkering geen beletsel is om Groeipakket te ontvangen: het wetgevend werk dat destijds is gedaan om jeugdvakantie mogelijk te maken zou dit tegenspreken. De gemachtigde verwijst hiervoor naar het koninklijk besluit van 13 juni 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering in het kader van de jeugdvakantie en meer bepaald artikel 4, 4°: *“De jeugdvakantie-uitkering wordt, in afwijking van artikel 27, 4°, niet als een uitkering beschouwd voor de toepassing van de artikelen 42, 79, § 4, 92 en 93.”* Jeugdvakantie vloeit volgens de gemachtigde voort uit het interprofessioneel akkoord 2001 gesloten tussen de sociale partners, gevalideerd door de regering.

De gemachtigde vermeldt dat - wanneer de loonfiche van augustus 2023 als voorbeeld wordt genomen - de jongere door slechts één dag jeugdvakantie te nemen een uitkering ontvangt van ca. 34,06 euro en daardoor 228 euro van het Groeipakket verliest.

De Geschillencommissie stelt vast dat de regelgeving inzake het Groeipakket als volgt het beletsel van de sociale uitkering bepaalt om rechtgevend te zijn op Vlaamse gezinsbijslagen als student en schoolverlater: *“een sociale uitkering op basis van een Belgische of buitenlandse regeling over ziekte, invaliditeit, werkloosheid of loopbaanonderbreking als vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen”*.

De Geschillencommissie stelt vast dat de jeugdvakantie-uitkering een uitkering is met als rechtsgrond het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering (artikelen 36bis, art.

78bis en 131ter van het KB van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering). Derhalve gaat het principieel vanuit juridisch oogpunt om een uitkering op basis van een Belgische regeling over werkloosheid. De Geschillencommissie meent dan ook dat aangezien het koninklijk besluit de specifieke situaties benoemt waarin de uitkering niet als werkloosheidsuitkering mag worden beschouwd, en het niet algemeen als een werkloosheidsuitkering uitschakelt, de uitkering principieel wel dient te worden beschouwd als een werkloosheidsuitkering.

De zaak werd tijdens de zitting van de Geschillencommissie in beraad genomen, gelet op de beslissing van de Geschillencommissie om de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) te bevragen over de juridische kwalificatie van de jeugdvakantie. De RVA deelde mee enkel te kunnen duiden wat jeugdvakantie-uitkeringen volgens haar zijn en dat het vervolgens aan de betrokken instelling is om uit te maken hoe deze dit in zijn regelgeving zal beoordelen. De RVA bevestigde dat - aangezien de jeugdvakantie-uitkeringen via de uitbetalingsinstellingen worden uitbetaald door de RVA - zij ook overeenkomsten vertonen met de werkloosheidsuitkeringen en in principe gelijkgesteld zijn met werkloosheidsuitkeringen voor de toepassing van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering.

Op basis van al het voorgaande besloot de Geschillencommissie dat de jeugdvakantie-uitkering principieel dient te worden beschouwd als een werkloosheidsuitkering en dat hierop geen uitzondering voorzien is in de Groeipakketregelgeving zodanig dat in die zin in casu de uitbetalingsactor correct gehandeld heeft volgens de toepasselijke regelgeving en de geldende administratieve onderrichtingen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/127: Sociale toeslag – terugvordering – sociale uitkering

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van het Groeipakket (basisbedrag en sociale toeslag) voor de periode van 1 september 2023 tot en met 31 januari 2024, ten bedrage van in totaal 825,45 EUR omdat haar dochter tijdens deze periode een sociale uitkering ontving.

De moeder argumenteert dat haar dochter geen werkloosheidsuitkering zou ontvangen hebben in de maanden september, oktober, november en december 2023 en dat zij pas een som aan werkloosheidsuitkeringen betaald kreeg in januari 2024 waardoor volgens haar enkel het Groeipakket voor de maand januari 2024 zou kunnen teruggevorderd worden. Verder meent zij dat het voor haar dochter toegekende Groeipakket niet retroactief kan worden teruggevorderd waarbij zij verwijst naar het legaliteits- en rechtszekerheidsprincipe.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor haar terugvorderingsbeslissingen terecht baseert op het elektronisch bericht d.d. 14 februari 2024 waaruit bleek dat de dochter een

werkloosheidsvergoeding had ontvangen (vanaf de maand augustus 2023). Wat betreft de redenering van de moeder dat er niet retroactief kan teruggekomen worden op een beslissing over het Groeipakket, verwijst de Geschillencommissie naar de toepasselijke regelgeving op basis waarvan het ontvangen van een sociale uitkering een beletsel is voor het recht op Groeipakket als student (cf. artikel 29, §1 BVR Rechtgevend kind).

De uitbetalingsactor is er hierbij overeenkomstig de toepasselijke regelgeving toe gehouden het recht op Groeipakket vast te stellen op basis van de beschikbare gegevens. Aldus heeft de uitbetalingsactor het Groeipakket uitgekeerd zolang er geen beletsel bleek te bestaan. Zodra de uitbetalingsactor via digitale weg een bericht kreeg vanuit de authentieke gegevensbron (werkloosheidssector) over de ontvangen sociale uitkeringen, heeft zij de betaling van het Groeipakket stopgezet en is zij terecht overgegaan tot terugvordering voor de maanden waarvoor er geen recht bleek op Groeipakket en de betaling derhalve onverschuldigd was zoals bepaald in artikel 103, §1 Groeipakketdecreet.

De Geschillencommissie stelt voorts vast dat op basis van de toepasselijke regelgeving de werkloosheidsvergoeding een beletsel vormt voor het Groeipakket *‘voor de maand waarop de uitkering betrekking heeft’*. Aangezien uit de beschikbare gegevens blijkt dat de betrokkene voor de betreffende maanden recht had op een werkloosheidsvergoeding, is de terugvordering derhalve correct verlopen, en staat dit los van het tijdstip waarop zij effectief de uitkering waarop ze recht had voor de betreffende maanden, heeft ontvangen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

6. SOCIALE TOESLAG

Beslissing GC nr. 2024/028: Sociale toeslag – terugvordering – automatische procedure – inkomensgegevens - manuele alarmbelprocedure

Er dient in eerste instantie te worden vastgesteld dat verzoekster en haar partner samen gedomicilieerd zijn en aldus een feitelijk gezin vormen. Verzoekster ontkent dit gegeven niet maar meent dat de berekening van de sociale toeslag op foutieve gegevens gebaseerd is.

Voor het bepalen van de gezinsinkomsten wordt rekening gehouden met het bruto belastbaar jaarinkomen van het laatste aanslagbiljet (dus de inkomsten van 2 jaar geleden - automatische procedure) van de moeder én haar partner (Toelichtingsnota 8, art. 18 Groeipakketdecreet en art. 2§1 en art. 7§1 BVR Sociale toeslag). De gezamenlijke inkomsten bleken hoger te liggen dan het grensbedrag van 42.380,06 euro, waardoor verzoekster vanaf november 2023 géén recht meer had op de helft van de sociale toeslag.

De moeder stelt dat het bedrag niet klopt en dat zij over loonbriefjes beschikt evenals bewijzen van haar

uitkering kan aanleveren die dit kunnen aantonen. De uitbetalingsactor bracht de moeder ervan op de hoogte dat als zij ervan overtuigd is dat ze wél recht heeft op de sociale toeslag op basis van de huidige inkomsten van haarzelf en haar partner, ze kan vragen de manuele alarmbelprocedure toe te passen door de uitbetalingsactor de bewijzen toe te sturen van de actuele inkomsten.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is vermits dient te worden vastgesteld dat de uitbetalingsactor terecht overging tot terugvordering van de sociale toeslag voor de kinderen voor de maand november 2023.

Beslissing GC nr. 2024/032: Sociale toeslag - Verschilbetaling – betwisting berekening gezamenlijk inkomen voor de sociale toeslag

In het kader van de verschilbetalingen voor een gezin dat in Vlaanderen woont maar beide ouders in Nederland werken, begrijpt de verzoeker niet hoe de uitbetalingsactor aan het bedrag komt dat als gezamenlijk inkomen wordt gehanteerd voor de toekenning van de sociale toeslag. Verzoeker denkt dat zijn inkomen wel voldoet aan de voorwaarden om een sociale toeslag te kunnen ontvangen.

De Geschillencommissie stelt een discrepantie vast tussen het aangeleverde document van verzoeker (namelijk een Nederlandse inkomensaangifte), en het aanslagbiljet dat de uitbetalingsactor ontving via de authentieke bron, zijnde de Federale Overheidsdienst Financiën.

De Geschillencommissie is evenals de uitbetalingsactor niet bevoegd om dit conflict betreffende fiscale gegevens te beslechten.

De uitbetalingsactor heeft de regelgeving correct toegepast die immers bepaalt dat de gegevensverwerving voor de toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid *via authentieke gegevensbronnen gebeurt (cf. artikel 3 BVR Gegevensverwerking Toelagen Gezinsbeleid van 19 juli 2019: “De gegevensverwerving door het Secundair netwerk Groeipakket gebeurt via authentieke gegevensbronnen of via digitale databanken waarvan het agentschap Opgroeien regie het gebruik heeft toegestaan. De bevraging bij de begunstigde via een formulier of op een andere wijze is alleen toegelaten als die gegevens niet op de wijze vermeld in het eerste lid verkregen kunnen worden.”)*.

Als de verzoeker echter van oordeel is dat de fiscale gegevens niet correct werden vastgesteld, dient hij daarvoor contact op te nemen met de FOD Financiën, volgens de geëigende procedures.

Beslissing GC nr. 2024/145: Sociale toeslag – inkomensonderzoek op basis van (historische) inkomensgegevens

De raadsman van verzoekster betwist de samenwoning van de moeder en haar partner niet, maar stelt dat het niet kan dat voor de toekenning van de sociale toeslag in de maanden juli en augustus 2024 rekening wordt gehouden met het inkomen van de partner van 2021, die op dat ogenblik niet gedomicilieerd was op het adres van de moeder.

De Geschillencommissie verwijst naar artikel 7, §1 van het BVR Sociale toeslagen dat bepaalt dat om het inkomen van het gezin vast te stellen voor een bepaald inkomensjaar gekeken wordt naar het aanslagbiljet dat betrekking heeft op de inkomsten van het kalenderjaar, twee jaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarin het toekenningsjaar begint, als die gegevens op dat ogenblik ter beschikking zijn.

Het feit dat de betrokkenen geen gemeenschappelijke domicilie hadden in 2021 is irrelevant, aangezien zij wel degelijk een gemeenschappelijke domicilie hebben in de maanden juli en augustus 2024, de maanden waarvoor de toekenning van het recht op een sociale toeslag door de moeder wordt gevorderd. In de automatische procedure wordt de sociale toeslag bepaald op basis van de (historische) inkomensgegevens die door de FOD Financiën ter beschikking worden gesteld op basis van de belastingaangiftes.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is in die zin dat dient te worden vastgesteld dat de uitbetalingsactor terecht gesteld heeft dat voor de toekenning van de sociale toeslag in de maanden juli en augustus 2024 (die deel uitmaken van het toekenningsjaar van 1 september 2023 tot en met 31 augustus 2024) rekening dient te worden gehouden met de aanslagbiljetten die betrekking hebben op het gezamenlijke inkomen in 2021.

Beslissing GC nr. 2024/146: Sociale toeslag – lager bedrag voor ontvanger omwille van wijziging socio-professioneel statuut andere ouder

Bij vonnis d.d. 30 juni 2016 van de Familierechtbank werd de vader aangeduid als ontvanger van de gezinsbijslagen.

De vader is het er niet mee eens dat hij minder Groeipakket voor het kind ontvangt en dat volgens hem voortaan het verminderde gedeelte aan de moeder wordt betaald, omdat het kind altijd bij hem is.

Het recht op de sociale toeslag dient echter enkel onderzocht te worden binnen het gezin van de bijslagtrekkende, zijnde in casu de moeder, waarna de uitbetaling (samen met het basisbedrag) gebeurt aan de vader overeenkomstig voormeld vonnis.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is in die zin dat dient te worden vastgesteld dat de uitbetalingsactor terecht gesteld heeft dat er omwille van een wijziging in het socio-professioneel statuut van de moeder, in haar gezin op dit ogenblik geen recht meer is op een sociale toeslag, waardoor de vader als ontvanger van de gezinsbijslagen een lager bedrag aan Groeipakket voor het kind ontvangt. Dat is de reden waarom de vader een lager bedrag aan Groeipakket voor het kind ontvangt; in tegenstelling tot wat de vader meent, is het niet zo dat hij een lager bedrag aan Groeipakket ontvangt doordat de moeder thans zelf een gedeelte van het Groeipakket zou ontvangen. De vader ontvangt dus wel degelijk nog overeenkomstig voormeld vonnis het volledige bedrag aan Groeipakket waarop hij recht heeft.

7. WEZENTOESLAG

Beslissing GC nr. 2024/076: Wezentoeslag – herberekening door de uitbetalingsactor – tegenstrijdige communicatie

De moeder betwist de herberekening van het Groeipakket door de uitbetalingsactor ingevolge een foutieve toepassing van de regelgeving inzake de wezentoeslag en meent dat ze daardoor de extra sociale toeslag verliest.

Ter zitting legt de moeder uit dat zij niet correct werd geïnformeerd door de uitbetalingsactor; er is een groeiende frustratie ontstaan door de tegenstrijdige communicatie vanuit de uitbetalingsactor waardoor zij zich een speelbal begon te voelen. Voor haar is het nog steeds niet duidelijk hoe de begrippen Groeipakket en sociale toeslag zich tot elkaar verhouden. Zeker wanneer het gaat over een jonge moeder met vier jonge kinderen is dit een situatie die binnenkomt wanneer de communicatie niet correct verloopt. Telefonisch werd haar meegedeeld dat de betaling van de supplementaire toeslag gebeurd was op 12 juli maar nadien volgde toch nog tegenstrijdige communicatie waardoor de frustratie groeide.

In deze zaak stelde de uitbetalingsactor vast dat de wezenbijslag niet correct betaald werd voor de periode van 05/2021 tot 06/2023: zij had immers de bepalingen inzake de verhoogde wezentoeslag toegepast (artikel 215 Groeipakketdecreet) in plaats van de bepalingen van artikel 216 van het Groeipakketdecreet die toepasselijk zijn wanneer een ouder of de twee ouders overlijden vanaf 1 januari 2019. De uitbetalingsactor is overgegaan tot een herberekening.

De Geschillencommissie stelt vast dat de complexiteit van de Groeipakketregelgeving - in het bijzonder de regeling voor wezen - en de specifieke berekeningswijze van de toegekende bedragen - aan de basis liggen van het misverstand bij de moeder.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is.

8. BEGUNSTIGDENKERN

De begunstigde is diegene aan wie het Groeipakket wordt toegekend. Doorgaans zijn de beide ouders de begunstigden van het Groeipakket. De ouders vormen samen de begunstigdenkern zowel wanneer ze samenwonen als wanneer ze gescheiden zijn, ongeacht het domicilie van het kind.

Beslissing GC nr. 2024/007: Sociale toeslag – verhuis van een kind naar het adres van de ouders van haar vriend – impact op het Groeipakket

De moeder betwist het feit dat ze minder Groeipakket krijgt per maand louter door het feit dat haar dochter verhuisd is.

De Geschillencommissie stelt vast dat de dochter vanaf augustus 2023 verhuisd is van het adres van de moeder en bij haar vriend en zijn ouders ingetrokken is. De verhuis wordt aanzien als een wijziging in de opvoedingssituatie. Daardoor gebeurt er een overschakeling van het bijslagtrekkend dossier van de moeder naar een begunstigdenkern. Door de verhuis vallen volgende bedragen weg voor de moeder: het basisbedrag (rang 3), de sociale toeslag en leeftijdstoeslag.

Wat betreft de sociale toeslag kan opgemerkt worden dat ingevolge artikel 18, derde lid van het Groeipakketdecreet, het bedrag van de sociale toeslag gehalveerd wordt en eventueel zal toegekend worden in elk rechtgevend gezin (dus zowel bij moeder als vader). De moeder verliest bijgevolg dus de helft van de sociale toeslag ten opzichte van deze toeslag vóór de verhuis en eveneens de helft van de sociale toeslagen voor de overige kinderen.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat de moeder bijslagtrekkende was voor de vier kinderen op 31 december 2018, maar er door de verhuis geen rangbetaling meer mogelijk is in het gezin van de moeder vanaf september 2023. Het omkeren van de rangen en het vastklikken van de bedragen op 31 december 2018 overeenkomstig art. 210, §2 en §3 Groeipakketdecreet is gebeurd in het gezin van de moeder. Dit kan niet meer gewijzigd worden vanaf september 2023, zijnde de datum waarop er werd overgegaan naar een begunstigdenkern door de verhuis van het kind van het adres van de moeder naar het adres van de ouders van haar vriend. De moeder kan wel een bekrachtigde overeenkomst of vonnis voorleggen waaruit zou blijken dat er geen gelijkmatig verdeelde huisvesting is, om alsnog de volledige sociale toeslag te kunnen bekomen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/026: Sociale toeslag - pleegplaatsing - rangregeling - begunstigdenkern

De moeder betwist het feit dat ze minder Groeipakket krijgt per maand ingevolge het feit dat het kind tijdelijk in het gezin van een (groot)tante was geplaatst. Het kind kreeg daar immers rang 3 door groepering met de andere aanwezige kinderen, maar werd op 31 december 2018 rechtgevend op rang 1, door de omkering van de rangen, waarna het bedrag werd vastgeklikt. Na de verhuis naar het gezin van de moeder, verloor deze ook de helft van de sociale toeslag.

De moeder meent dat de pleegplaatsing maar een tijdelijke situatie was en dat ze nu daardoor het laagste bedrag krijgt voor haar kind en de helft van de sociale toeslag verliest; het kind heeft bovendien bijzondere noden (wekelijks logopedie).

De Geschillencommissie stelt vast dat de (groot)tante bijslagtrekkende was voor de drie kinderen op 31 december 2018, en dat er door de verhuis van het kind van het gezin van de tante naar het gezin van de moeder geen rangbetaling meer mogelijk is in het gezin van de moeder. Het omkeren van de rangen en het vastklikken van de bedragen op 31 december 2018 overeenkomstig art. 210, §2 en §3 Groeipakketdecreet is gebeurd in het gezin van de (groot)tante van het kind. Dit kan niet meer gewijzigd worden vanaf augustus 2023, zijnde de datum waarop er werd overgegaan naar een begunstigdenkern door de verhuis van het kind.

De Geschillencommissie kan wel begrip opbrengen voor het ongenoegen van de moeder doordat zij terugvalt op een lager bedrag; hierbij kan wel opgemerkt worden dat de derde rang ontstaan is door de groepering voorheen omdat er een groepering van drie kinderen mogelijk was en daardoor het bedrag verhoogd werd, en het kind het voordeel daarvan heeft kunnen genieten; de omkering van de rangen maakt deel uit van de overgangsregeling die regelgevend bepaald is en waarop geen afwijkingsmogelijkheden voorzien zijn.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is. De moeder kan rechtstreeks bij de dienst Zorgtoeslagevaluatie (Agentschap Opgroeien) een aanvraag zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte indienen of bij de uitbetalingsactor die het zal overmaken aan de bevoegde dienst, om een onderzoek te laten opstarten inzake het recht op zorgtoeslag voor het kind.

Beslissing GC nr. 2024/035: Toepassing retroactief vonnis van de Familierechtbank

De vader gaat er niet mee akkoord dat het vonnis d.d. 5 juni 2023 van de Familierechtbank niet retroactief wordt toegepast terwijl de Familierechtbank volgens de vader overigens net wel met terugwerkende kracht tot oktober 2021 statueert dat de gezinsbijslag hem toekomt en het kind bij hem was gedomicilieerd vanaf 18 oktober 2021. In casu werd het vonnis door de uitbetalingsactor ontvangen op 14

juli 2023.

De Geschillencommissie stelt vast dat uit artikel 16 BVR Begunstigden blijkt dat gerechtelijke uitspraken enkel uitwerking kunnen hebben voor de toekomst. Bij beslissing nr. 2020/015 van 11 september 2020 stelde de Geschillencommissie het volgende vast inzake artikel 16 BVR Begunstigden: *“Deze bepaling is ingegeven door de bekommernis om het administratief dossierbeheer vlot te laten verlopen, en rechtzettingen voor het verleden te vermijden; een volstrekt terechte bekommernis overigens wanneer een uitbetalingsactor, onwetende van een tussengekomen vonnis, intussen te goeder trouw de kinderbijslag uitbetaalde.”*

De Geschillencommissie neemt daarbij kennis van het betoog van de raadsman: *“Het kan niet zijn dat verzoeker een gehele procedure voor de Rechtbank doorloopt en een vonnis verkrijgt dat met de feitelijke situatie overeenstemt, met duidelijke bepalingen inzake de wil van de Rechtbank m.b.t. het groeipakket, om vervolgens geconfronteerd te worden met een weigering van verwerende partij als uitbetalingsactor om het vonnis ten uitvoer te leggen.”*

De Geschillencommissie oordeelt dat - gelet op de uitzonderlijke casus en de impasse die daardoor ontstaan is, zoals ter zitting tevens werd toegelicht door de advocate van de vader - het vonnis in deze individuele casus wel retroactief dient te worden uitgevoerd. De impasse is namelijk ontstaan doordat de advocate van de vader aan de rechtbank vroeg dat de ouders de betreffende betalingen onderling zouden regelen, maar de rechtbank anders heeft beslist, namelijk dat de regularisatie dient te gebeuren door de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie beslist om aldus expliciet de datum van uitwerking van het vonnis af te bakenen in haar beslissing; deze individuele beslissing doet bijgevolg geen afbreuk aan de algemene administratieve onderrichtingen in toepassing van artikel 16 van voormeld BVR Begunstigden. De Geschillencommissie verwijst eveneens naar de mogelijkheid voor de uitbetalingsactor om derdenverzet aan te tekenen - in toepassing van artikel 1125 Gerechtelijk Wetboek - tegen het vonnis van de Familierechtbank indien zij met het vonnis niet akkoord zou gaan.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/047: Schooltoeslag – terugvordering bij de vader die de onverschuldigde betaling niet had ontvangen – motiverings- informatie- en raadgevingsverplichting

De terugvordering van de schooltoeslag (omdat het kind gedurende twee opeenvolgende schooljaren onvoldoende aanwezig was) werd aan beide ouders gericht, ook al blijkt dat de schooltoeslag werd uitbetaald aan de moeder (op haar eigen rekening).

De Geschillencommissie stelt vast dat inzake de terugvordering van onverschuldigde betalingen, principieel degene die een onverschuldigde betaling heeft ontvangen, verplicht is tot teruggave (cf. artikel 5.133 en artikel 5.134 nieuw BW⁹³ (cf. oud artikel 1376 BW)). In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet dat onverschuldigd betaalde toelagen moeten worden teruggevorderd. De Geschillencommissie meent dat het derhalve op grond van voormelde bepalingen principieel de moeder is – die de onverschuldigde betaling heeft ontvangen – die gehouden is tot terugbetaling.

Evenwel stelt de Geschillencommissie vast dat voor het Groeipakket administratieve onderrichtingen werden gegeven aan de uitbetalingsactoren op basis waarvan de beide ouders in de begunstigdenkern worden aanzien als ‘ontvangers’ (waarbij van beiden kan teruggevorderd worden) en dat zij hierover worden geïnformeerd en aldus de kans krijgen om de unanimiteit te verbreken (cf. Toelichtingsnota nr. 7 d.d. 18 april 2019 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket; Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 26 oktober 2021 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket).

De uitbetalingsactor stelt dat de vader bij brief d.d. 3 september 2020 geïnformeerd werd over de overschakeling naar een begunstigdenkern en de gevolgen ervan, en dat hij de kans kreeg zich hiertegen te verzetten. De Geschillencommissie meent dat noch uit de brief noch uit het bijgevoegde infoblad kan begrepen worden dat de vader bij gebrek aan reactie, mede gehouden is tot de terugbetaling van schulden inzake het Groeipakket. De Geschillencommissie meent dat de motiverings- informatie- en raadgegingsverplichting waartoe de uitbetalingsactor gehouden is⁹⁴, noopten tot duidelijke informatie, zeker aangezien het mechanisme binnen het Groeipakket afwijkt van de algemeen geldende regeling van het burgerlijk recht. De Geschillencommissie meent dan ook dat niet kan aangenomen worden dat de vader ingestemd heeft medeschuldenaar te worden aangezien hij niet afdoende werd geïnformeerd over de gevolgen van de overschakeling naar de begunstigdenkern.

De Geschillencommissie stelt vast dat pas met de terugvorderingsbrief d.d. 22 januari 2024 van de uitbetalingsactor wel duidelijke informatie gegeven wordt aan de vader (cf. *“Opgelet: als er 2 begunstigden zijn van het Groeipakket staan beiden ook samen in voor de terugvorderingen in het Groeipakket. We kunnen bij elke begunstigde afzonderlijk de ten onrechte ontvangen betalingen terugvorderen. Als we het ten onrechte ontvangen bedrag geheel of gedeeltelijk kwijtschelden aan een begunstigde, dan kunnen we de totale som toch nog volledig terugvorderen bij de andere begunstigde.”*). De Geschillencommissie meent dat de uitbetalingsactor die informatie bij aanvang bij de overschakeling naar de begunstigdenkern had moeten verstrekken.

⁹³ Wet van 28 april 2022 houdende boek 5 “Verbintenissen” van het Burgerlijk Wetboek, BS 01.07.2022.

⁹⁴ Cf. artikelen 79, 80 en 88 Groeipakketdecreet; zie ook vonnis d.d. 5 januari 2023 van de Arbeidsrechtbank te Gent, afdeling Aalst, rolnummer 21/739/A.

Na beraadslaging stelt de Geschillencommissie vast dat de vordering **gegrond** is, in die zin dat de onverschuldigde schooltoeslag niet kan worden teruggevorderd van de vader.

Beslissing GC nr. 2024/087: Omkering van de rangen – vonnis van de Familierechtbank

De Geschillencommissie heeft begrip voor het standpunt van de vader dat het algemene principe van de omkering van de rangen en het vastklikken van de bedragen toegepast op zijn individuele gezinssituatie onrechtmatig aanvoelt, maar wijst er op dat dit conform de regeling van artikel 210, §2 en 3 van het Groeipakketdecreet wettelijk als dusdanig diende te worden toegepast, waarbij de betaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid op gezinsniveau aanvankelijk hetzelfde was gebleven zolang de moeder de betaling van het Groeipakket voor beide kinderen ontving. Deze regeling werd echter doorkruist door een vonnis van de Familierechtbank dat voor uitvoering bezorgd werd aan de uitbetalingsactor en waardoor er een financiële verschuiving in de uitbetaalde bedragen volgde.

De Geschillencommissie wijst erop dat niets eraan in de weg staat dat partijen onderling een regeling treffen om het financieel evenwicht tussen partijen te bewaren (door bijvoorbeeld een doorstorting van een percentage van het bedrag voor het kind van de vader naar de echtgenote van verzoeker). Voorts wijst de Geschillencommissie op artikel 65, §1, §2, §3 en §5 van het Groeipakketdecreet inzake de modaliteiten van de aanwijzing van de begunstigde.

Volledigheidshalve wijst de Geschillencommissie erop dat het advies van de Raad van State waarnaar de vader verwijst, niet van toepassing is op zijn situatie, maar betrekking heeft op het verschil in het basisbedrag waar kinderen recht op hebben al naargelang ze geboren zijn vóór of na 1 januari 2019. Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 198/2019 d.d. 5 december 2019 overigens gesteld dat dit onderscheid grondwettig is.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/106: Terugvordering bij de vader die de onverschuldigde betaling niet had ontvangen – overschakeling naar begunstigdenkern

De vader betwist niet dat het Groeipakket onverschuldigd werd betaald, maar hij gaat er niet mee akkoord dat het onverschuldigde bedrag van hem wordt teruggevorderd.

Ter zitting legt de vader uit dat hij een terugvorderingsbrief ontving voor een bedrag van meer dan 800 EUR dat hij nooit ontvangen had. Dit terwijl hij al 20 jaar geen contact meer heeft met zijn ex-echtgenote en de kinderen. Ook ontvangt zijn ex-echtgenote reeds al die tijd alle kinderbijslag en andere gelden die aan de kinderen toekomen.

De terugvordering werd ook gericht aan zijn ex, maar niemand kan hem uitleggen wat er gebeurt als

beiden terugbetalen. Hij verbaast er zich over dat hierover geen duidelijke transparante regeling bestaat. Hij kon telefonisch wel op begrip rekenen bij de uitbetalingsactor; daar werd hem gezegd dat men eerder al dergelijke klachten ontving; er werd hem meegedeeld om eerder niet tot terugbetaling over te gaan, terwijl er in de brief en de aanmaningen al gedreigd werd met een deurwaarder.

De Geschillencommissie stelt vast dat inzake de terugvordering van onverschuldigde betalingen, principieel degene die een onverschuldigde betaling heeft ontvangen, verplicht is tot teruggave (cf. artikel 5.133 en artikel 5.134 nieuw BW, oud artikel 1376 BW; zie in dezelfde zin artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet). De Geschillencommissie meent dat het derhalve op grond van voormelde bepalingen principieel de moeder is – die de onverschuldigde betaling heeft ontvangen – die gehouden is tot terugbetaling.

Evenwel stelt de Geschillencommissie vast dat voor het Groeipakket administratieve onderrichtingen werden gegeven aan de uitbetalingsactoren op basis waarvan de beide ouders in de begunstigdenkern worden aanzien als 'ontvangers' (waarbij van beiden kan teruggevorderd worden) en dat zij hierover worden geïnformeerd en aldus de kans krijgen om de unanimititeit te verbreken. De Geschillencommissie stelt vast dat in de brief waarin de vader geïnformeerd wordt over de overschakeling naar een begunstigdenkern, de uitbetalingsactor erop wijst dat indien de vader als nieuwe begunstigde niet reageert, dit inhoudt dat hij samen met de moeder aansprakelijk is voor eventuele schulden in het Groeipakket. De Geschillencommissie stelt vast dat overeenkomstig de toepasselijke regelgeving en de administratieve onderrichtingen, de unanimititeit niet doorbroken werd aangezien de vader niet reageerde op voormeld schrijven.

Echter stelt zich de vraag of de uitbetalingsactor correct heeft beslist dat er diende te worden overgeschakeld naar een begunstigdenkern. De Geschillencommissie stelt vast dat de situaties waarin kan worden overgeschakeld van bijslagtrekkende naar begunstigdenkern uitdrukkelijk werden bepaald in de regelgeving (artikel 225, §1, eerste lid Groeipakketdecreet), verduidelijkt in de memorie van toelichting en geconcretiseerd in administratieve onderrichtingen voor de sector. Met name is er een overschakeling van bijslagtrekkende naar begunstigdenkern in de in artikel 225 Groeipakketdecreet bepaalde situaties, namelijk ingeval van een wijziging in het ouderlijk gezag of ingeval van een wijziging in de opvoedingssituatie van het kind.

De Geschillencommissie meent dat de nieuwe studies van het kind regelgevend op basis van de expliciete noties in artikel 225 Groeipakketdecreet en de memorie van toelichting (die spreekt over *'Een wijziging in de opvoedingssituatie omvat een wijziging in de gezinssituatie doordat een nieuw kind in het gezin bijkomt, een wijziging door plaatsing in een instelling dan wel pleeggezin of een kind dat 18 jaar wordt en verhuist van de ene ouder naar de andere.'*) niet kunnen geacht worden begrepen te zijn onder de noties 'wijziging in de opvoedingssituatie van het kind' of 'wijziging in het ouderlijk gezag'. De Geschillencommissie besluit dat de uitbetalingsactor het dossier dient te herzien vermits onterecht werd

overgeschakeld naar een begunstigdenkern en dat de vordering inzake onverschuldigd betaald Groeipakket derhalve dient te worden gericht tot de bijslagtrekkende, moeder van het kind.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/115: Groeipakket – verdeelsleutel geplaatst kind – moeder draagt zelf diverse kosten voor haar kind

Door de plaatsing van het kind in een instelling sinds 19 juni 2024 (wat nadien geannuleerd werd, maar vanaf 10 juli 2024 werd het kind opnieuw/effectief geplaatst), werd er vanaf 1 juli 2024 overgeschakeld van een bijslagtrekkend dossier met moeder als begunstigde naar een begunstigdenkern dossier met beide ouders als begunstigden. De Geschillencommissie stelt echter vast dat er slechts sprake is van een effectieve plaatsing sinds 10 juli 2024 met bijgevolg overgang naar een begunstigdenkern vanaf 1 augustus 2024; de Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor in die zin haar beslissing dient te herzien.

Het 2/3de van de gezinsbijslag wordt aan Jongerenwelzijn betaald. De beslissingen van de uitbetalingsactor d.d. 25 juni 2024 en d.d. 28 juni 2024 bevatten een foutief bedrag aangezien de schoolbonus mee werd uitbetaald waardoor een foutieve berekening werd gemaakt, maar dit werd rechtgezet bij beslissing d.d. 12 juli 2024 en verduidelijkt in de beslissing d.d. 5 september 2024.

De beslissing van de uitbetalingsactor d.d. 12 juli 2024 is correct aangezien verzoekster (en de vader van het kind) vanaf 1 augustus 2024, zijnde de maand na de plaatsing van het kind, recht heeft op 1/3de van het Groeipakket. Het 2/3de van het Groeipakket wordt terecht aan Jongerenwelzijn betaald.

De moeder betwist het feit dat zij slechts 1/3de van het Groeipakket ontvangt omdat haar zoon geplaatst is: zij stelt dat zij wel instaat voor heel wat kosten van het kind dat regelmatig naar huis komt en dat zij het financieel niet gemakkelijk heeft.

De Geschillencommissie heeft begrip voor het ongenoegen van de verzoekster. De 1/3de – 2/3de verdeling is echter de decretaal bepaalde verdeelsleutel zodra er sprake is van een plaatsing overeenkomstig artikel 68 Groeipakketdecreet *juncto* artikel 8 BVR Begunstigden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is in die zin dat de beslissing van de uitbetalingsactor d.d. 12 juli 2024 correct is in die zin dat verzoekster (en de vader van het kind) doch slechts vanaf 1 augustus 2024, zijnde de maand na de plaatsing van het kind, recht heeft op 1/3de van het Groeipakket.

Beslissing GC nr. 2024/149: Opvoeding van het kind door de grootmoeder – vonnis Familierechtbank

In het kader van een sociale controle heeft de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) vastgesteld dat het kind reeds sinds ongeveer twee jaar feitelijk zou worden opgevoed door de grootmoeder langs vaderzijde.

Op grond van deze vaststellingen heeft de uitbetalingsactor aan de moeder meegedeeld dat het Groeipakket niet langer aan haar kan worden betaald. De moeder gaat hiermee niet akkoord en stelt dat zij nog steeds instaat voor de opvoeding. Zij verwijst tevens naar het vonnis d.d. 13 november 2016 uitgesproken door de Familierechtbank waarbij onder meer werd bepaald dat de kinderbijslag aan haar toekomt.

De Geschillencommissie stelt vast dat uit het verslag van de gezinsinspecteur zeer duidelijk blijkt dat het kind reeds geruime tijd feitelijk door de grootmoeder langs vaderzijde en haar partner werd opgevoed en bij hen woont. Bijgevolg is hierdoor een nieuwe opvoedingssituatie ontstaan op grond waarvan in toepassing van de bepalingen van artikel 225, § 1, 1^e lid Groeipakketdecreet de artikelen 57 tot en met 61 Groeipakketdecreet van toepassing worden zodat er een overschakeling is van bijslagtrekkende naar een begunstigenkern bestaande uit de werkelijke opvoeders. Voormeld vonnis vormt louter een bekrachtiging van een onderlinge overeenkomst tussen beide ouders en betreft geen aanwijzing van bijslagtrekkende/begunstigde; de moeder kon enkel als ontvanger van de gezinsbijslag kan worden beschouwd.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

9. DOMICILIE OF FEITELIJK VERBLIJF VAN HET KIND IN VLAANDEREN

Beslissing GC nr. 2024/043: Terugvordering van het Groeipakket tijdens de periode van afvoering wegens verlies van verblijfsrecht – bewijs van het feitelijk verblijf van het kind in Vlaanderen

Voor het kind van de verzoekster werd het Groeipakket teruggevorderd tijdens de periode van afvoering wegens verlies van verblijfsrecht van 10 juni 2021 tot 1 december 2022. Bij gebreke aan een domicilie in Vlaanderen, kan bijgevolg enkel aan de voorwaarden van artikel 8, § 1, 1^e lid Groeipakketdecreet zijn voldaan indien blijkt dat het kind tijdens deze periode feitelijk gewoonlijk in Vlaanderen verbleef.

De moeder verklaart dat zij en haar dochter gedurende 4 jaar steeds op hetzelfde adres verbleven en dat haar dochter nooit de school heeft verlaten. De moeder legt dienaangaande een attest voor

van de school waarbij wordt verklaard dat het kind regelmatig de lessen volgde vanaf het schooljaar 2020-2021 tot en met 2023-2024.

De Geschillencommissie meent dat aangezien de afvoering uit het Rijksregister wegens verlies van verblijfsrecht op zich niet volgt uit een vaststelling van een feitelijke verblijfssituatie bij een woonstcontrole maar het gevolg is van een administratieve procedure in het kader van de toelating of machtiging in België te verblijven of er zich te vestigen, gezien uit geen enkel element blijkt dat er zou kunnen op wijzen dat er ooit sprake zou zijn geweest van een (tijdelijke) verhuis van het kind, en het feit dat zij steeds regelmatig de lessen volgde op school, dient te worden vastgesteld dat zij ook tijdens de betwiste periode gewoonlijk feitelijk in Vlaanderen verbleef.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is, in de mate dat dient te worden vastgesteld dat afdoende is aangetoond dat het kind tijdens voormelde periode gewoonlijk feitelijk in Vlaanderen verbleef en er derhalve voor deze periode was voldaan aan de voorwaarden van artikel 8, § 1, 1e lid Groeipakketdecreet en er bijgevolg Groeipakket voor deze periode kan worden toegekend. De Geschillencommissie oordeelt dan ook dat de uitbetalingsactor gehouden is tot de toekenning van het Groeipakket voor die periode.

Beslissing GC nr. 2024/086: Groeipakket – verblijf van het kind in het buitenland (Qatar)

De moeder geeft in haar verzoek aan dat haar zoon wegens omstandigheden bij zijn vader in Qatar verblijft en dat hij er niet naar school gaat omdat studeren daar duur is.

De Geschillencommissie heeft begrip voor de omstandigheden die de moeder inroept en waaruit blijkt dat de verblijfssituatie van haar kind in Qatar een gemaakte keuze is. De Geschillencommissie dient er evenwel op te wijzen dat het domicilie van het kind (of feitelijk verblijf) in Vlaanderen een essentiële basisvereiste is voor het recht op het Vlaamse Groeipakket. Wat betreft de tweede voorwaarde dat het kind niet opgevoed wordt of de lessen volgt in het buitenland, zijn er algemene vrijstellingen mogelijk maar deze kunnen enkel onderzocht worden als voldaan is aan de eerste voorwaarde dat het kind zijn domicilie in Vlaanderen heeft.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/092: Groeipakket – verblijfsvoorwaarde - thuisonderwijs

De uitbetalingsactor werd via de Sociale Inspectie- en begeleidingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket op de hoogte gebracht dat er een onderzoek werd gevoerd door de politie naar mogelijke fraude met sociale uitkeringen. Op basis van een buurtonderzoek en een analyse van de verbruiksgegevens van de nutsvoorzieningen zou blijken dat het gezin al geruime tijd niet meer op het

domicilieadres verbleef. Wanneer de vader er na verschillende controles toch werd aangetroffen verklaarde hij met zijn gezin in te wonen bij zijn moeder in Wallonië. De kinderen zouden daar naar school gaan en de kinderen zouden thuisonderwijs krijgen. Echter liet de bevolkingsdienst weten dat zij het gezin niet kunnen inschrijven aangezien het gezin niet werd aangetroffen op het opgegeven adres.

De uitbetalingsactor stelt bijgevolg dat de vader niet kan bewijzen dat de kinderen tijdens de periode van september 2018 tot en met juli 2020 én tijdens de periode vanaf september 2021 in België verbleven, waardoor zij overging tot terugvordering van het bedrag van 36.338,56 euro.

Bij tussenbeslissing nr. 2023/135 d.d. 12 januari 2024 besliste de Geschillencommissie dat op basis van de op dat ogenblik beschikbare bewijsstukken de vaststellingen inzake fraude niet voldoende weerlegd worden. Verzoeker kreeg de kans om binnen de maand de nodige bewijsstukken te bezorgen.

Na nieuw onderzoek stelt de Geschillencommissie dat het onderwijs mogelijks afstandsonderwijs betrof maar dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker weliswaar tal van bewijzen bijbrengt maar deze geen betrekking hebben op de betwiste periode.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is in die zin dat op basis van de aangebrachte bewijsstukken de vaststellingen inzake fraude niet voldoende weerlegd worden, met uitzondering van het verblijf in Vlaanderen voor de maanden juni 2020 en juli 2020.

Noot: De vader ging tegen deze beslissing van de Geschillencommissie in beroep bij de arbeidsrechtbank.

Beslissing GC nr. 2024/102: Startbedrag geboorte – Groeipakket – aanvraag voor het verleden – bewijs feitelijk verblijf van het kind in Vlaanderen

De verzoeker vraagt het Groeipakket voor het kind waarvan hij noch de wettelijke noch de biologische vader is; de moeder van het kind is overleden. Ingevolge de domiciliëring van het kind bij de verzoeker kan de uitbetalingsactor het recht op Groeipakket vaststellen vanaf 1 juni 2023.

Voorafgaand aan die datum meent de uitbetalingsactor geen Groeipakket te kunnen toekennen vermits niet blijkt dat het kind gewoonlijk feitelijk in Vlaanderen verbleef. Er kan geen kraamgeld/startbedrag geboorte worden toegekend vermits er reeds verjaring is ingetreden.

Op basis van de beschikbare gegevens blijkt het kind vanaf 1 september 2020 te zijn ingeschreven in een onderwijsinstelling op basis waarvan het feitelijk verblijf aangetoond kan worden.

Voor de daaraan voorafgaande periode van 1 januari 2019 tot en met 31 augustus 2020 worden er door verzoeker echter geen stukken voorgelegd waaruit een gewoonlijk feitelijk verblijf in Vlaanderen zou

blijken met uitzondering van twee facturen (kinderopvang, ambulante zorg). Op basis van deze stukken kan Groeipakket toegekend worden voor de maanden juni 2019 en oktober 2019.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoeker ontvankelijk is voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 mei 2023. De Geschillencommissie stelt vast dat de verzoeker geen beroep wenste aan te tekenen betreffende het recht op kraamgeld en gezinsbijslag voor de periode voorafgaand aan 1 januari 2019 waarvoor uitsluitend de Arbeidsrechtbank bevoegd is. De Geschillencommissie oordeelt verder dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is in de mate dat voor voormelde periode voldaan was aan de verblijfsvoorwaarde. De vordering is **voor het overige ongegrond** vermits er voor de periodes van 1 januari 2019 tot en met 31 mei 2019, van 1 juli 2019 tot en met 30 september 2019 en van 1 november 2019 tot en met 31 augustus 2020 niet wordt aangetoond dat het kind gewoonlijk feitelijk in Vlaanderen verbleef zodat er vooralsnog geen recht op Groeipakket voor deze periodes kan worden toegekend, met dien verstande dat verzoeker steeds de nodige bewijsstukken dienaangaande aan de uitbetalingsactor kan voorleggen voor een verder onderzoek voor deze periodes.

Beslissing GC nr. 2024/114: Groeipakket – sociale toeslag – startbedrag geboorte – verblijf van de kinderen in Nederland

Naar aanleiding van een telefonische oproep van verzoekster met een Nederlands telefoonnummer, werd er door de uitbetalingsactor vastgesteld dat de vader van de kinderen ambtshalve is afgeschreven in 2019 en dat er nooit schoolattesten werden ontvangen voor de kinderen die nochtans leerplichtig zijn. Aangezien er geen prestaties in België waren van de ouders, werd er door de uitbetalingsactor een document P12 verstuurd naar verzoekster.

Verzoekster verklaarde dat zij met haar kinderen in Vlaanderen woont bij haar ouders en dat de kinderen in Nederland naar school gaan; de vader zou instaan voor het dagelijks vervoer van Antwerpen naar Nederland.

De uitbetalingsactor vermoedde op basis van hogergenoemde indicaties dat verzoekster een feitelijk gezin vormt met de vader van de kinderen en dat het volledige gezin hoofdzakelijk in Nederland verblijft. Daarom werd een controle aangevraagd bij de Sociale Inspectie- en Begeleidingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) om de werkelijke gezinssituatie te onderzoeken.

Op basis van het onderzoek van de gezinsinspecteur werd door de uitbetalingsactor besloten dat verzoekster en de kinderen sinds maart 2018 niet meer in Vlaanderen maar in Nederland wonen en verzoekster daar een feitelijk gezin vormt met de vader van de kinderen. Op basis van deze vaststellingen diende de uitbetalingsactor te besluiten dat verzoekster geen recht had op het Groeipakket vanaf maart 2018. De betalingen van maart 2018 tot en met februari 2019 waren reeds verjaard, waardoor er voor deze periode niet (meer) kon worden teruggevorderd.

De uitbetalingsactor ging bijgevolg over tot terugvordering van de onverschuldigde betalingen voor de periode van 1 maart 2019 tot en met 31 juli 2023 voor een bedrag van 58.968,44 euro. Het dossier werd voorgelegd op het fraudeplatform waar de fraude bevestigd werd. Om die reden werden er ook interesten aangerekend (ten bedrage van 10.605,96 euro).

De raadsman van verzoekster bezorgde stukken aan de Geschillencommissie waaruit zou moeten blijken dat verzoekster en de kinderen wel degelijk in België verblijven maar na onderzoek meent de Geschillencommissie dat daarmee niet is aangetoond dat de kinderen in België verbleven of werden opgevoed. De Geschillencommissie stelt dan ook vast dat deze documenten de vaststellingen van de gezinsinspecteur die wijzen op een verblijf van de kinderen in Nederland, niet weerleggen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/136: Groeipakket – sociale toeslag – ambtshalve afschrijving - betwist verblijf in Vlaanderen

De vader vordert het Groeipakket en de sociale toeslag vermits het gezin steeds in Vlaanderen zou hebben gewoond. De toekenning van het Groeipakket werd vanaf 1 november 2023 stopgezet vermits het gezin op 16 oktober 2023 van ambtswege uit het Rijksregister werd afgeschreven en derhalve niet langer bleek dat voldaan was aan de verblijfsvoorwaarde van artikel 8, § 1, eerste lid, 1° Groeipakketdecreet. Nadat het gezin opnieuw in het Rijksregister werd ingeschreven op 4 juli 2024 en opnieuw in Vlaanderen was gedomicilieerd, heeft de uitbetalingsactor het recht op Groeipakket opnieuw toegekend vanaf 1 juli 2024. De vader stelt onder meer dat er administratieve problemen zijn geweest en de wijkagent laat zou zijn langsgelopen voor de vaststelling van het domicilie.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is in de mate dat dient te worden vastgesteld dat wordt aangetoond dat voldaan is aan de voorwaarde van artikel 8, §1, 1° Groeipakketdecreet voor de maand december 2023 en februari 2024 alsook gelet op de domiciliëring in Vlaanderen vanaf 15 mei 2024 voor de maanden mei en juni 2024 zodat er voor deze maanden een recht op Groeipakket kan worden toegekend.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering **voor het overige ongegrond** is vermits vooralsnog niet werd aangetoond dat voldaan was aan de verblijfsvoorwaarde van artikel 8, §1, 1° Groeipakketdecreet voor de overige maanden. Voorts kan geen sociale toeslag worden toegekend zonder voorlegging van een attest van de bevoegde Bulgaarse overheidsdienst waaruit de inkomsten of het gebrek aan inkomsten van de moeder blijken voor de kalenderjaren 2020 tot en met 2022.

Beslissing GC nr. 2024/153: Groeipakket – verblijf van vader (in opdracht van werkgever) en zijn gezin in het buitenland (Verenigde Arabische Emiraten) – feitelijk verblijf in Vlaanderen

De vader werkt in opdracht van zijn werkgever vaak in het buitenland.

Een gezinsinspecteur van de dienst Sociale begeleiding en toezicht van het Vlaams Agentschap Uitbetaling Groeipakket voerde een sociale controle uit op het domicilie van de vader (kangoeroewoning). Op basis van de verklaringen van de grootvader werd door de gezinsinspecteur vastgesteld dat - met uitzondering van een jaarlijkse vakantieperiode van 5 weken - de kinderen vanaf hun geboorte steeds buiten Europa verblijven, waardoor er geen recht was op het Vlaamse startbedrag geboorte en op de Vlaamse gezinsbijslagen.

De vader stelt dat hij bepaalde periodes terug was in België, en dat de aanwezigheid van zijn kind werd geconstateerd door de wijkagent. Hij is daarom niet akkoord met de conclusie van de gezinsinspecteur.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering in de huidige stand van zaken **ongegrond** is, maar indien de vader voldoende afdoende bewijsstukken kan aanleveren van een feitelijk verblijf in Vlaanderen voor het kind, de terugvordering van het Vlaamse startbedrag geboorte en van de Vlaamse gezinsbijslagen ten bedrage van in totaal 6.243,96 euro door de uitbetalingsactor opnieuw kan onderzocht worden voor de periodes waarop deze bewijsstukken betrekking hebben.

10. GROEIPAKKET VOOR EEN KIND MET NIET-BELGISCHE NATIONALITEIT

Om recht te hebben op Groeipakket moet een kind principieel de Belgische nationaliteit hebben.⁹⁵ In bepaalde gevallen kunnen ook kinderen die niet de Belgische nationaliteit hebben, recht hebben op Groeipakket.

Beslissing GC nr. 2024/009: Lang aanslepende verblijfsprocedure

De moeder en haar kind hebben de Spaanse nationaliteit en hebben zich op 13 juli 2021 als nieuwkomer aangemeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Nadat de moeder op 19 juli 2023 een wettig verblijf heeft verkregen als Europese werknemer/loontrekkende heeft de uitbetalingsactor het Groeipakket toegekend vanaf 1 juli 2023. Voor

⁹⁵ Artikel 8, §1, eerste lid, 1° Groeipakketdecreet.

de periode voorafgaand aan 1 juli 2023 kon geen recht op Groeipakket worden vastgesteld daar er niet bleek te zijn voldaan aan de nationaliteitsvoorwaarde van artikel 8, § 1, 1e lid, 1° Groeipakketdecreet.

De moeder gaat hiermee niet akkoord en wijst erop dat de verblijfsprocedure lang heeft aangesleept buiten haar verantwoordelijkheid om.

De Geschillencommissie dient evenwel vast te stellen dat de toelating of machtiging om in België te verblijven of er zich te vestigen conform de bepalingen van de Verblijfswet uitsluitend kan worden verleend door de daartoe bevoegde instanties en er derhalve niet door de Geschillencommissie kan worden beoordeeld of deze toelating of machtiging al dan niet vroeger had moeten worden verleend.

De Geschillencommissie heeft begrip voor het ongenoegen van de moeder die aangeeft dat zij reeds langere tijd met haar kind feitelijk in België verbleef/er gedomicilieerd was, maar dient erop te wijzen dat ook dient te zijn voldaan aan de nationaliteitsvoorwaarde om recht te geven op het Groeipakket.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/079: Sociale toeslag en schooltoeslag – niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) – tijdstip aanstelling voogd

Verzoekster betwist de beslissing van de uitbetalingsactor dat er pas recht op Groeipakket is vanaf de aanstelling van de voogd van de niet-begeleide minderjarige vreemdeling.

Zij stelt dat er reeds eerder een recht op Groeipakket zou moeten bestaan zonder dat er een voogd dient te worden aangesteld, omdat dit een grondwettelijke discriminatie zou zijn voor minderjarige kinderen. Als Belgische tante van het kind betaalde verzoekster bijdragen aan de RSZ en zij meent dat hierdoor haar pleegzoon-neef gerechtigd zou moeten zijn op kinderbijslag (Groeipakket), te meer daar hij aan alle andere voorwaarden voldoet: enkel de officiële voogd ontbreekt en dat zou niet de fout zijn van het kind noch van verzoekster als tante en pleegmoeder. Verzoekster kan niet aanvaarden dat de federale overheid en Vlaanderen financieel beloond worden voor het in gebreke blijven en wijst erop dat zij dacht dat steeds het belang van het minderjarige kind voorrang kreeg.

Om recht te hebben op Vlaamse gezinsbijslagen moet het kind zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben; als het kind niet de Belgische nationaliteit bezit, moet het toegelaten of gemachtigd zijn om in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen, bij toepassing van artikel 8, §1, 1° lid, 1° Groeipakketdecreet. Een niet-begeleide minderjarige vreemdeling die recht heeft om voorlopig op het grondgebied te verblijven in afwachting van de definitieve beslissing over de verblijfsaanvraag conform de voormelde wet, moet hiervoor voldoen aan de volgende cumulatieve voorwaarden, bij toepassing van

artikel 2 van het 'Ministerieel Besluit d.d. 13 maart 2019 houdende de nadere regels over de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen':

- En een niet-begeleide vreemdeling zijn overeenkomstig de Voogdijwet, m.a.w. er werd een voogd aangesteld (cf. *"Het bewijs dat een minderjarig kind beschouwd kan worden als een niet-begeleide minderjarige vreemdeling wordt geleverd door een attest van de dienst Voogdij, vermeld in titel XIII, hoofdstuk VI, artikel 3, van de programmawet (I) van 24 december 2002, waarmee een voogd voor de niet-begeleide minderjarige vreemdeling wordt aangesteld"*);
- En minderjarig zijn;
- En het recht om voorlopig op het grondgebied te verblijven in afwachting van de definitieve beslissing over de verblijfsaanvraag, m.a.w. een asielaanvraag hebben ingediend.

Voor het kind is er pas aan de drie voorwaarden cumulatief voldaan op het moment van de aanstelling van de voogd.

De Geschillencommissie merkt op dat het recht op de Vlaamse gezinsbijslagen op basis van het Groeipakketdecreet gebaseerd is op de woonplaats van het kind en dus geen verband meer heeft met het socio-professioneel statuut van een rechthebbende en met het betalen van RSZ-bijdragen, zoals dit op basis van de (opgeheven) Algemene kinderbijslagwet tot voor 1 januari 2019 het geval was. In de Vlaamse Groeipakketregelgeving wordt er verwezen naar de federale voogdijwet en beide wetgevingen zijn op elkaar afgestemd. Voorts merkt de Geschillencommissie op dat de Raad van State in haar advies nr. 71.083/1 van 18 maart 2022 over het ontwerp van ministerieel besluit 'tot wijziging van artikel 2 van het ministerieel besluit van 13 maart 2019 houdende de nadere regels over de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen, wat betreft de gelijkstelling met de voorwaarde van toegelaten of gemachtigd verblijf' geen opmerkingen heeft gegeven over de aspecten die de verzoekster inroept in haar verzoek.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/135: Groeipakket – verblijf van het gezin in een Lokaal Opvanginitiatief – terugvordering – startbedrag geboorte - verblijfsvoorwaarden

Per e-mail d.d. 30 januari 2024 ontving de uitbetalingsactor bericht dat Fedasil had meegedeeld dat het gezin op 9 september 2023 het Lokaal Opvanginitiatief had verlaten. Aangezien de uitbetalingsactor niet op de hoogte was van de plaatsing van het gezin, vernam zij via verdere bevraging dat het gezin reeds vanaf 3 augustus 2018 in het Lokaal Opvanginitiatief had verbleven.

Ter zitting legt de moeder uit dat zij en haar echtgenoot al in België zijn sinds 2018. De kinderen zijn geboren in België. Zij heeft de kinderbijslag en het startbedrag gevraagd vanaf de geboorte. Uiteindelijk is er pas Groeipakket toegekend vanaf de datum dat haar echtgenoot officieel erkend is als vluchteling. Zij stelt vast dat vrienden in Wallonië en Brussel die zich in dezelfde omstandigheden bevinden, wel recht hebben op kinderbijslag en op het startbedrag.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is aangezien dient te worden vastgesteld dat gelet op de bepalingen van artikel 67, § 2/1 Groeipakketdecreet de gezinsbijslag voor de betwiste periode ten onrechte volledig in plaats van ten belope van 1/3^e aan de begunstigden werd uitbetaald. De uitbetalingsactor is in toepassing van de bepalingen van artikel 9, § 1 Groeipakketdecreet terecht niet overgegaan tot een voorafbetaling van het startbedrag geboorte aangezien de moeder zelf voorafgaand aan de geboorte van het kind nog niet voldeed aan de verblijfsvoorwaarden van artikel 8, § 1, eerste lid, 1° Groeipakketdecreet.

Voor het overige stelt de Geschillencommissie vast dat de moeder wijst op de medische situatie van haar zoon; wellicht is het raadzaam dat er door de uitbetalingsactor een onderzoek wordt opgestart naar de mogelijke toekenning van een zorgtoeslag voor het kind.

Beslissing GC nr. 2024/141: Asielaanvraag – attest van immatriculatie

Verzoekers hebben beiden de Turkse nationaliteit en vorderen het Groeipakket voor hun twee kinderen.

Dit werd geweigerd door de uitbetalingsactor omdat niet voldaan was aan de voorwaarde om toegelaten of gemachtigd te zijn om in België te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de Vreemdelingenwet.

De kinderen hebben ook de Turkse nationaliteit en zijn tot op heden ingeschreven in het wachtregister. Bij raadpleging van de nationaliteitsvoorwaarden wordt er dan ook geen ‘wettig verblijf’ vermeld waaruit zou blijken dat de kinderen toegelaten of gemachtigd zijn in België te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de Vreemdelingenwet.

Uit raadpleging van de nationaliteitsvoorwaarden blijkt dat de verzoekers op 8 september 2022 een asielaanvraag hebben ingediend en dat zij in afwachting van een definitieve beslissing dienaangaande beschikken over een attest van immatriculatie, maar derhalve vooralsnog niet over enig ander verblijfsdocument zouden beschikken.

De bepalingen van artikel 8, § 1, 1° lid, 1° Groeipakketdecreet sluiten expliciet uit dat een attest van immatriculatie in aanmerking kan worden genomen om te worden beschouwd als bewijs van toelating of machtiging om in België te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de Vreemdelingenwet, zodat ook deze gelijkgestelde situatie niet van toepassing kan zijn.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is aangezien niet blijkt dat de kinderen toegelaten of gemachtigd zijn in België te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de Vreemdelingenwet noch dat zij zich in een bij artikel 2 van het MB van 3 maart 2019 gelijkgestelde situatie bevinden, zodat er in toepassing van de bepalingen van artikel 8, § 1, 1^e lid, 1° Groeipakketdecreet geen Groeipakket kan worden toegekend.

11. GROEIPAKKET VOOR EEN KIND DAT VERBLIJFT IN HET BUITENLAND

Om recht te hebben op het Groeipakket, dient het kind in Vlaanderen gedomicilieerd te zijn en mag het niet worden opgevoed of lessen volgen in het buitenland.⁹⁶

Deze territorialiteitsvoorwaarde verbiedt dus de export van gezinsbijslag buiten België maar er zijn wel een aantal uitzonderingen op de verblijfsvoorwaarde:

- hetzij op grond van de Europese Verordeningen (bij verblijf van het kind in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte);
- hetzij op grond van de bilaterale overeenkomsten inzake sociale zekerheid (bij verblijf van het kind in een land waarmee België een bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid heeft afgesloten);
- hetzij op grond van één van de algemene vrijstellingen voorzien op grond van artikel 8, §3, tweede lid, Groeipakketdecreet (bij verblijf van het kind in een ander land dan een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of dan een land waarmee België een bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid heeft afgesloten).

11.1. Verblijf van het kind binnen de Europese Unie

Beslissing GC nr. 2024/002: Samenloop gezinsbijslagen België - Kroatië - verschilbetalingen

Het gezin, bestaande uit de beide ouders en hun kind, woont in Kroatië. De vader werkt in België vanaf september 2020 en is onderworpen aan de Belgische sociale zekerheid. De moeder werkt sinds 2009 in Kroatië met onderworpenheid aan de Kroatische sociale zekerheid. Vanaf september 2020 is er een

⁹⁶ Artikel 8, §3 Groeipakketdecreet; besluit van de Vlaamse Regering d.d. 5 oktober 2018 tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen (hierna BVR Rechtgevend kind genoemd).

mogelijke samenloop van rechten op Kroatische en Vlaamse gezinsbijslagen, bij toepassing van 68 van de Europese Verordening (EG) nr. 883/2004. Vanaf die datum zou Kroatië bij voorrang bevoegd zijn om de gezinsbijslagen te betalen en zou Vlaanderen aanvullend bevoegd zijn om de gezinsbijslagen te betalen.

Met betrekking tot de periode voorafgaand aan 1 januari 2023 heeft het gezin echter geen aanvraag om Kroatische gezinsbijslagen gedaan en zou er bijgevolg mogelijk geen samenloop van rechten op Kroatische en Vlaamse gezinsbijslagen zijn, bij toepassing van 68 van de Europese Verordening (EG) nr. 883/2004. Voor deze periode voorafgaand aan 1 januari 2023 zouden er bijgevolg ook geen rechten op Vlaamse gezinsbijslagen bestaan, zelfs via verschilbetaling met het fictief bestaande recht op Kroatische gezinsbijslagen.

Met betrekking tot de periode vanaf 1 januari 2023 heeft het gezin een aanvraag om Kroatische gezinsbijslagen gedaan. Het door de Kroatische gezinsbijslageregeling vastgelegde gezinsinkomen is echter te hoog, waardoor er geen recht bestaat op Kroatische gezinsbijslagen vanaf 1 januari 2023. Bijgevolg kent de uitbetalingsactor het volledige Vlaamse bedrag aan gezinsbijslagen toe vanaf 1 januari 2023.

De ouders vragen om voor de periode voorafgaand aan 1 januari 2023 toch de Vlaamse gezinsbijslagen te ontvangen voor hun kind. De uitbetalingsactor vermeldt dat de ouders hiervoor een aanvraag om Kroatische gezinsbijslagen moeten indienen. Dit kan echter niet meer gebeuren met terugwerkende kracht volgens de Kroatische gezinsbijslageregeling.

De Geschillencommissie verwijst naar de Toelichtingsnota 22 van 26 april 2022 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket. Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering ontvankelijk is en dat de uitbetalingsactor zich in verbinding dient te stellen met het buitenlandse verbindingsorgaan teneinde na te gaan of voor de betrokken periode een potentieel recht had kunnen toegekend worden voor de betrokkenen, en welke dan desgevallend de maximale bedragen waren.

Beslissing GC nr. 2024/108: Groeipakket - samenloop Vlaamse en Estse gezinsbijslagen - vaststelling domicilie- en verblijfsgegevens

De partner van verzoeker, en moeder van zijn kinderen, woont samen met de kinderen in Estland en ontvangt daar Estse gezinsbijslagen. De moeder oefent daar ook een professionele activiteit uit. De uitbetalingsactor stelde het recht vast vanaf 1 november 2022 op basis van de professionele activiteit van verzoeker in België. De Vlaamse gezinsbijslagen zijn aanvullend verschuldigd bij toepassing van de Europese Verordening nr. 883/2004. In het gezin verblijft ook een kind van de moeder uit een vorige relatie.

Op 14 april 2024 heeft Estland via RINA laten weten dat verzoeker vanaf 12 april 2024 geregistreerd staat op het adres van de moeder. Aangezien verzoeker vanaf die datum officieel deel uitmaakt van het gezin,

heeft de uitbetalingsactor het recht op Vlaamse gezinsbijslagen voor het kind van de moeder uit een vorige relatie vastgesteld vanaf 1 mei 2024.

Verzoeker is er niet mee akkoord dat het recht voor het kind pas wordt vastgesteld vanaf 1 mei 2024 en niet eerder, omdat hij beweert gedurende de ganse periode op hetzelfde adres gewoond te hebben.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat op basis van de actuele beschikbare gegevens, de uitbetalingsactor correct gehandeld heeft. Indien de uitbetalingsactor dit opportuun acht, kan zij overgaan tot verder onderzoek naar de (hoofd)verblijfplaats van verzoeker teneinde het aanvullend recht in het kader van de Europese Verordeningen correct te kunnen (blijven) vaststellen.

Indien de verzoeker meent dat de officiële (domicilie- en verblijfs-)gegevens waarop de uitbetalingsactor zich baseert, niet zouden kloppen, kan hij hiervan bewijs aanbrengen om desgevallend op basis daarvan zijn dossier te laten herzien.

Beslissing GC nr. 2024/111: Groeipakket – verblijf van het kind in Bulgarije bij de grootmoeder – melding aan AGODI

De moeder verklaart in een aan het formulier P12 (door de uitbetalingsactor bezorgd in het kader van de aanvraag om Groeipakket) gevoegde bijlage dat het kind altijd in Bulgarije verbleef en nooit in België naar school is gegaan; dit werd ook steeds meegedeeld aan AGODI (met beëdigde vertalingen van de attesten van de Bulgaarse schoolinstelling).

Gezien er voor de periode vanaf 1 oktober 2021 geen arbeids- of gelijkgestelde prestaties in België uit hoofde van één van de ouders blijken, kunnen de Europese Verordeningen geen toepassing meer vinden vanaf 1 oktober 2021. De uitbetalingsactor is overgegaan tot terugvordering van het Groeipakket voor de betwiste periode ten bedrage van in totaal 3.445,98 euro.

De moeder gaat niet akkoord met deze beslissing en wijst erop dat zij steeds AGODI op de hoogte heeft gehouden en dat zij onmogelijk op de hoogte kon zijn van het feit dat er dienaangaande geen gegevensuitwisseling tussen AGODI en de uitbetalingsactor gebeurt.

De Geschillencommissie stelt vast dat het kind steeds in Vlaanderen was gedomicilieerd en dat uit geen enkel element blijkt dat de uitbetalingsactor voorafgaand aan 19 september 2023, datum waarop zij via een telefonisch onderhoud met een maatschappelijk assistent op de hoogte werd gesteld van het mogelijke verblijf van het kind in Bulgarije, hiervan op de hoogte was. Verder blijkt dat de uitbetalingsactor na het telefonisch onderhoud de betaling van het Groeipakket heeft stopgezet in afwachting van verder onderzoek waarbij er een controle ter plaatse door een gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) werd aangevraagd, en zij slechts volledig uitsluitel van de

feitelijke verblijfplaats van het kind verkreeg aan de hand van de verklaring van verzoekster d.d. 26 september 2023, ontvangen op 8 maart 2024.

De Geschillencommissie meent dat geen van de onverschuldigde betalingen het gevolg blijkt te zijn van een fout in hoofde van de uitbetalingsactor.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is.

Beslissing GC nr. 2024/117: Startbedrag geboorte – sociale toeslag – verblijf in Polen – noties samenwoning en feitelijke gezinsvorming

Naar aanleiding van een anonieme melding via de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD) stelde de gezinsinspecteur vast dat de moeder en de kinderen slechts sporadisch in Vlaanderen verbleven en hun hoofverblijfplaats in werkelijkheid in Polen hadden. Hierop contacteerde de uitbetalingsactor de bevoegde Poolse instelling die verklaarde dat Polen prioritair bevoegd is gezien de vader er is tewerkgesteld en de kinderen er hun woonplaats hebben, en dat er vanaf 1 januari 2022 reeds Poolse gezinsbijslag werd toegekend.

De moeder is door een arbeidsovereenkomst in Vlaanderen gebonden en ontving in België vanaf 12 november 2019 uitkeringen in het kader van loopbaanonderbreking (ouderschapsverlof) en tijdskrediet. De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering door de uitbetalingsactor van het Groeipakket voor de periode van 1 december 2019 tot en met 31 december 2022 ten bedrage van in totaal 8.865,59 euro, meer intresten provisioneel begroot op 1.479,47 euro.

De betrokkenen betwisten dat zij ooit Poolse gezinsbijslag zouden hebben ontvangen en stellen dat de moeder en de kinderen tijdens de betwiste periode in Vlaanderen zouden hebben gewoond en zij slechts af en toe naar Polen gingen. Slechts vanaf december 2022 zouden zij quasi permanent in Polen verblijven. Zeker het startbedrag mag niet teruggevorderd worden want de kinderen zijn hier geboren terwijl de moeder woonde in Vlaanderen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is aangezien blijkt dat er tijdens de betwiste periode slechts een sporadisch effectief verblijf in Vlaanderen was en het werkelijk hoofdverblijf in Polen was zodat in toepassing van de bepalingen van artikel 68 van de Europese Verordening 883/2004 de Poolse gezinsbijslag en in toepassing van de bepalingen van artikel 23 Groeipakketdecreet het Poolse equivalent van het startbedrag bij voorrang, en het Groeipakket derhalve slechts aanvullend, verschuldigd zijn.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat rekening gehouden met de verklaring van de Poolse gezinsbijslaginstelling dat de moeder woonachtig is op hetzelfde adres als haar echtgenoot, dient te

worden vastgesteld dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming zodat voor de eventuele toekenning van een sociale toeslag rekening dient te worden gehouden met de gezamenlijke inkomsten van beide echtgenoten, maar tevens dat voor zover de grensbedragen niet zouden zijn overschreden, de sociale toeslag niet enkel voor de helft aan de moeder maar volledig zou zijn verschuldigd. Eventueel verschuldigde sociale toeslagen dienen eveneens in rekening te worden genomen bij de berekening van het Groeipakket dat desgevallend aanvullend kan worden toegekend.

De betwiste beslissing van de uitbetalingsactor dient te worden bevestigd evenwel met dien verstande dat het terug te vorderen bedrag dient te worden herberekend op basis van de nog door de Poolse instelling mee te delen exacte toegekende bedragen aan Poolse gezinsbijslag (inclusief het Poolse equivalent van het startbedrag) en rekening gehouden met het resultaat van het onderzoek naar het recht op een sociale toeslag.

11.2. Bilaterale overeenkomsten

Beslissing GC nr. 2024/084: Groeipakket – (nieuwe) bilaterale overeenkomst België-Marokko - overgangsregeling

De vader was met zijn gezin gedomicilieerd in Vlaanderen, maar werd vanaf 1 juli 2021 afgeschreven naar het buitenland (Marokko). De vader geniet vanaf 1 juni 1974 een Belgisch militair rustpensioen en vanaf 1 november 2013 eveneens een Belgisch rustpensioen als werknemer en een Belgisch rustpensioen als zelfstandige. Zijn echtgenote heeft geen socio-professioneel statuut in België.

De uitbetalingsactor kende de gezinsbijslag toe aan de bedragen bij toepassing van het (oud) Verdrag betreffende sociale zekerheid tussen België en Marokko.

In september 2023 ging de uitbetalingsactor na of er nog steeds een Belgisch pensioen uitbetaald werd. Bij het verwerken van deze informatie was volgens de uitbetalingsactor niet langer voldaan aan de bepalingen van de nieuwe bilaterale overeenkomst betreffende sociale zekerheid tussen België en Marokko, waarbij een (extra) verblijfsvoorwaarde (in België) is opgenomen: de persoon die een Belgisch pensioen ontvangt, dient zelf in België te wonen om de Vlaamse gezinsbijslagen te kunnen ontvangen bij toepassing en uitvoering van deze nieuwe bilaterale overeenkomst. Die interpretatie werd bevestigd door het Agentschap Uitbetaling Groeipakket en toegelicht tijdens de Inhoudelijke Werkgroep d.d. 1/12/22 (en verder verduidelijkt tijdens de IG d.d. 15/6/2023 en IG 9/11/2023).

De vader gaat er niet mee akkoord dat er geen gezinsbijslag meer kan worden toegekend op basis van de bilaterale overeenkomst en diende daarom een verzoek in bij de Geschillencommissie.

Op 1 juni 2022 werd de nieuwe bilaterale overeenkomst betreffende sociale zekerheid tussen België en Marokko van toepassing.

De Geschillencommissie besliste om op basis van artikel 110 van het Groeipakketdecreet en artikel 9 BVR d.d. 29 juni 2018, een deskundige uit te nodigen van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Beleidscoördinatie & Internationale Relaties, Internationale Relaties, om inlichtingen te verschaffen teneinde de Geschillencommissie toe te laten met zekerheid een eindbeslissing te kunnen nemen.

Op basis van de analyse die de deskundige bezorgde, bestond de situatie van de kinderen van verzoeker reeds toen het nieuwe verdrag in werking trad. Bijgevolg kunnen op basis van de overgangsregeling de rechten die toegekend waren onder het oude verdrag behouden worden. De woonplaatsvereiste geldt dus voor de nieuwe situaties die ontstaan zijn na 1 juni 2022 en waar nog geen aanvraag voor was ingediend.

Na beraadslaging beslist de Geschillencommissie om de vordering **gegrond** te verklaren, omdat de overgangsregeling op basis van de artikelen 51 en 54 van de Overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko van 18 februari 2014 van toepassing is en bijgevolg de rechten die toegekend waren aan de verzoeker en zijn gezin onder het oude Algemeen Verdrag van 24 juni 1968 tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko betreffende de sociale zekerheid dienen te worden behouden.

Beslissing GC nr. 2024/084 d.d. 20 december 2024: Groeipakket – bilaterale overeenkomst België-Marokko - barema

Bij een voorgaande beslissing (nr. 2024/084) heeft de Geschillencommissie de vordering van betrokkene gegrond verklaard inzake de toepassing van de overgangsregeling op basis van de artikelen 51 en 54 van de Overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko van 18 februari 2014. Hierdoor konden de rechten die toegekend waren aan het gezin van verzoeker onder het oude Algemeen Verdrag van 24 juni 1968 tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko betreffende de sociale zekerheid behouden worden.

De uitbetalingsactor heeft in navolging van de beslissing van de Geschillencommissie een regularisatie van het dossier uitgevoerd. De betrokkene betwist de regularisatie om een aantal redenen. Hij is niet akkoord met de uitbetaling van het Groeipakket aan zijn echtgenote, omdat zij niet in staat zou zijn om haar bankzaken te beheren. Hij haalt aan dat bepaalde documenten in het Frans werden toegestuurd. Hij klaagt aan dat de uitbetalingsactor geen contact opneemt met de CNSS (La Caisse Nationale de Sécurité sociale). Hij is niet akkoord met de uitbetaling van het Groeipakket volgens het barema van de bilaterale bedragen.

Het dossier werd door de uitbetalingsactor opgestart onder de Algemene kinderbijslagwet; omdat de moeder de bijslagtrekkende is, ontvangt zij de brieven van de uitbetalingsactor digitaal in haar e-box. Als

vader heeft verzoeker wel de mogelijkheid om, samen met de moeder, mee begunstigde te worden van het Groeipakket. Hiervoor moet hij een gedateerd en ondertekend verzoek indienen bij de uitbetalingsactor. Verzoeker brengt geen bewijzen aan om zijn klacht kracht bij te zetten en evenmin wordt aangetoond dat de uitbetalingsactor is geïnformeerd over een vastgestelde handelingsonbekwaamheid in hoofde van zijn echtgenote. De Geschillencommissie is van oordeel dat de wettelijke bepalingen correct werden toegepast, in die zin dat de Vlaamse gezinsbijslagen terecht worden toegekend aan de echtgenote van verzoeker op haar bankrekening (overeenkomstig artikel 225 Groeipakketdecreet).

De uitbetalingsactor merkt op dat de documenten die in het dossier manueel worden aangemaakt, in het Nederlands worden opgesteld. Documenten die automatisch worden verstuurd (bijvoorbeeld P12), worden door het systeem zelf aangemaakt in de gangbare landstaal. In dossiers waar de bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid tussen België en Marokko van toepassing is, wordt het formulier P12 standaard in het Frans verzonden. De uitbetalingsactor meldt dat dit niet kan gewijzigd worden (het systeem is zo ingesteld). De verzoeker kan wel een Nederlandstalig formulier P12 terugvinden via haar website.

De uitbetalingsactor vermeldt ook dat de documenten en communicatie met verzoeker nog steeds in de e-box terechtkomen van de echtgenote van verzoeker. De uitbetalingsactor komt hiermee tegemoet aan de vraag van verzoeker zelf. Klanten moeten zich namelijk inschrijven voor het gebruik van e-box via de website. De uitbetalingsactor respecteert deze vrije keuze van betrokkenen in overeenstemming met artikel 91 van het Groeipakketdecreet.

De Geschillencommissie is verder van oordeel dat de uitbetalingsactor het attest inzake invaliditeit/pensioen correct heeft opgevraagd bij verzoeker, rekening houdend met het feit dat de uitbetalingsactor de informatie inzake invaliditeit/pensioen niet automatisch via de Kruispuntbank ontvangt voor de correcte toepassing van de bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid tussen België en Marokko.

Wanneer gezinsbijslagen worden betaald in uitvoering van een bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid, gebeuren de betalingen zoals voorgeschreven volgens de schaal van de bilaterale bedragen (overeenkomstig de betreffende bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid, de Administratieve Schikkingen en de Mededeling T/5 van 28 augustus 2024 - Indexering van de bedragen vanaf 1 september 2024). De Geschillencommissie is van oordeel dat de uitbetalingsactor het Groeipakket volgens de bilaterale bedragen inzake sociale zekerheid correct heeft toegekend, in uitvoering van de beslissing van de Geschillencommissie en bij toepassing van artikel 112, §2 van het Groeipakketdecreet.

Na beraadslaging beslist de Geschillencommissie om de vordering **ongegrond** te verklaren.

11.3. Algemene vrijstellingen

Beslissing GC nr. 2024/031: Basisbedrag – studies van de kinderen in het buitenland (Verenigde Staten) – toepassing algemene vrijstelling

De moeder is het niet eens met de terugvordering van het Groeipakket voor haar twee kinderen die in de loop van de maand augustus 2022 naar de Verenigde Staten zijn vertrokken en aldaar niet-hoger onderwijs volgen, waardoor niet zou zijn voldaan aan de vereiste verblijfsvoorwaarde vanaf september 2022.

Tijdens de vorige zitting van de Geschillencommissie heeft de raadsman van de moeder tijdens de hoorzitting aangegeven dat de moeder daags voor de zitting enkele bijkomende stukken had ontvangen, die nog niet in het dossier zaten waar de Geschillencommissie op het moment van de hoorzitting over beschikte (o.a. transcripts van de onderwijsinstelling in de VS en bewijs van afronden secundair onderwijs in België). De Geschillencommissie besliste aan de raadsman de mogelijkheid te bieden deze bijkomende stukken binnen de week aan de Geschillencommissie over te maken, opdat deze stukken mee in rekening konden worden genomen bij de beraadslaging over het dossier. De raadsman bezorgde effectief deze stukken.

Na beraadslaging oordeelde de Geschillencommissie dat de vordering van de moeder:

- **gegrond** is wat betreft het kind dat een diploma secundair onderwijs in België behaalde en nadien niet-hoger onderwijs volgde in de Verenigde Staten, waardoor de algemene vrijstelling van artikel 47, § 1, 1° BVR Rechtgevend kind kan toegepast worden voor maximaal één schooljaar;
- **ongegrond** is, wat betreft het kind dat nog geen diploma secundair onderwijs in België behaalde en nadien niet-hoger onderwijs in de Verenigde Staten volgde, waardoor de algemene vrijstelling van artikel 47, § 1, 1° BVR Rechtgevend kind niet kan toegepast worden.

Beslissing GC nr. 2024/042: Wezenbijslag – studies in het buitenland (Verenigde Staten) – medische redenen

De raadsman stelt dat de zoon van de verzoeker niet uit eigen wil naar de Verenigde Staten gegaan is, maar omwille van de ernstige verwerkingsproblemen die de dood van zijn moeder, op jonge leeftijd, met zich heeft meegebracht. De beslissing om bij de tante, zus van de overleden moeder, te gaan verblijven, is genomen op advies van psychologen, maar in samenspraak met de huisarts.

Na beraadslaging oordeelde de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is gelet op het door de raadsman bijgebrachte medisch attest van de huisdokter dat aan de strikte voorwaarden voldoet bij

toepassing van artikel 47, §1, 4°, BVR Rechtgevend kind, om de medische redenen te staven voor de periode van 1 september 2021 tot en met 31 december 2022 tijdens het volgen van niet-hoger onderwijs in de Verenigde Staten van Amerika. Bijgevolg is er recht op Vlaamse gezinsbijslagen voor de betreffende periode.

Beslissing GC nr. 2024/074: Verblijf van de kinderen in Senegal – territorialiteitsvoorwaarde – algemene vrijstellingen

De moeder gaat er niet mee akkoord dat zij de Vlaamse gezinsbijslagen voor haar kinderen die in Senegal verbleven over de periode van 1 september 2022 tot en met 30 juni 2023 moet terugbetalen. Zij brengt echter geen nieuwe gegevens aan. Bovendien betwist zij niet het feit dat zij en de kinderen in Senegal hebben verbleven.

De Geschillencommissie verwijst naar de algemene vrijstellingen op de territorialiteitsvoorwaarde bepaald in artikel 8, §3 Groeipakketdecreet, verleend bij de bepalingen van artikel 47 BVR Rechtgevend kind, die enkel van toepassing zijn indien het kind een woon- of verblijfplaats heeft in Vlaanderen, zoals bepaald in artikel 8, §1 Groeipakketdecreet. De kinderen zouden wel nog een woon- of verblijfplaats hebben in Vlaanderen tijdens de betwiste periode.

De Geschillencommissie stelt vast dat de kinderen tijdens de betwiste periode in Senegal nog geen einddiploma secundair onderwijs in België hebben behaald en er geen van de algemene vrijstellingen op de territorialiteitsvoorwaarde bepaald in artikel 8, §3 Groeipakketdecreet, verleend bij toepassing van artikel 47 BVR Rechtgevend kind, mogelijk van toepassing is. Indien de verzoekster alsnog over precieze informatie of stavingstukken zou beschikken inzake de reden van het verblijf in Senegal die kaderen in de toepassing van één van de algemene vrijstellingen, kan zij dit wel bezorgen aan haar uitbetalingsactor voor verder onderzoek.

Beslissing GC nr. 2024/128: Groeipakket – verblijf van de kinderen in het buitenland (Marokko) – verblijf in Vlaanderen tijdens de schoolvakanties – algemene vrijstellingen

De ouders gaan niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor tot stopzetting van de uitbetaling van het Groeipakket en tot terugvordering van het Groeipakket voor de periode van 1 juli 2023 tot en met 31 december 2023 ten bedrage van in totaal 7.027,95 euro. De ouders stellen dat de vier kinderen wel degelijk woonachtig zouden zijn in Vlaanderen; hoewel de kinderen opleidingen volgen in het buitenland zouden zij gedurende de schoolvakanties bij hun ouders in Vlaanderen verblijven.

Ingevolge een beslissing van de FOD Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Identiteit en Burgerzaken, Bevolking en Identiteitsdocumenten d.d. 1 oktober 2024, werden de kinderen met terugwerkende kracht

opnieuw in het Rijksregister ingeschreven zodat zij vanaf 20 juni 2016 tot heden ononderbroken in Vlaanderen zijn gedomicilieerd.

Hoewel dient te worden vastgesteld dat ingevolge de herinschrijving in het Rijksregister met terugwerkende kracht van de kinderen steeds voldaan bleek aan de voorwaarde van artikel 8, § 1, 1° Groeipakketdecreet, dient daarnaast ook nog steeds te worden voldaan aan de voorwaarden van artikel 8, § 3 Groeipakketdecreet. Uit het verzoek blijkt dat de kinderen allen onderwijs volgden in het buitenland, waarbij zij wel tijdens de schoolvakanties terugkeerden naar Vlaanderen en er verbleven. Bijgevolg kon er slechts voldaan zijn aan de voorwaarden van artikel 8, § 3 Groeipakketdecreet tijdens de schoolvakanties of indien de kinderen in aanmerking kwamen voor één van de bij de artikelen 47 tot en met 49 BVR Rechtgevend kind bepaalde algemene vrijstellingen.

Er dient te worden vastgesteld dat er tot op heden geen stavingstukken worden voorgelegd waaruit voor de kwestieuze periode vanaf 1 juli 2023 zou kunnen blijken dat de kinderen tijdens de schoolvakanties naar België zouden zijn teruggekeerd en derhalve evenmin waaruit zou kunnen worden afgeleid tijdens welke periode(s) zij exact in Vlaanderen verbleven. Verder blijkt uit de voorliggende stukken niet dat de kinderen in aanmerking komen voor de toepassing van één van de bij artikelen 47 tot en met 49 BVR Rechtgevend kind bepaalde vrijstellingen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is in de mate dat er op grond van de tot op heden voorliggende stukken blijkt dat niet kan worden vastgesteld dat de kinderen tijdens de betwiste periode met ingang van 1 juli 2023 voldeden aan de voorwaarden van artikel 8, § 3 Groeipakketdecreet. Er kan evenmin een recht op gezinsbijslag op grond van de bilaterale Overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko van 18 februari 2014 worden toegekend aangezien de kinderen ononderbroken hun domicilie in België (Vlaanderen) hadden.

Beslissing GC nr. 2024/131: Groeipakket – verblijf van de moeder en de kinderen in Israël – algemene vrijstellingen

Ingevolge de ontvangst van een melding van domiciliefraude vanwege de consul van België in Israël heeft de uitbetalingsactor een sociale controle aangevraagd. De gezinsinspecteur heeft vastgesteld dat de moeder en haar kinderen sinds 1 december 2020 hoofdzakelijk in Israël woonden, waardoor de uitbetalingsactor is overgegaan tot de terugvordering van het Groeipakket voor de betreffende periode.

Ter zitting argumenteert de raadsman van de moeder dat zij wel in Israël studeert maar dan voornamelijk on-line en voor bepaalde contactmomenten is de aanwezigheid wel verplicht op de schoolcampus. Haar kinderen waren nog erg jong en gingen dan ook mee naar Israël; dit werd gecombineerd met familiebezoek. Door complicaties in verband met haar zwangerschap, diende zij op een bepaald moment

wel langere tijd in Israël te verblijven. In het dossier werden verschillende bewijsstukken bijgevoegd betreffende het verblijf in België.

Bij de sociale controle werd aan de moeder uitdrukkelijk gevraagd om de uitbetalingsactor in te lichten indien het gezin in Israël zou verblijven, hetgeen niet vóór september 2023 is gebeurd. De Geschillencommissie meent dan ook dat dit dient te worden beschouwd als het nalaten of weigeren om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen die zij gehouden zijn te verstrekken om ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid te verkrijgen, te laten verkrijgen, te behouden of te laten behouden, cf. artikel 138 Groeipakketdecreet.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is in de mate dat dient te worden vastgesteld dat:

- er voor de moeder zelf voor de betwiste periode toepassing kan worden gemaakt van de bij artikel 47, § 1, 2° BVR Rechtgevend kind bepaalde vrijstelling zodat de terugvorderingsbeslissing van de uitbetalingsactor dient te worden geannuleerd;
- voor de kinderen is aangetoond dat zij effectief in België verbleven tijdens de periode van 1 december 2020 tot en met 31 maart 2021 zodat de terugvordering van het Groeipakket voor beide kinderen voor deze periode dient te worden geannuleerd.

Noot: De moeder ging tegen deze beslissing van de Geschillencommissie in beroep bij de arbeidsrechtbank.

Beslissing GC nr. 2024/155: Groeipakket – verblijf van het kind in het buitenland (Israël) – medische redenen

Doordat het kind lessen volgt in het buitenland (Israël) meent de uitbetalingsactor dat er geen recht meer is op het Groeipakket.

De ouders en huisarts stellen dat het kind om medische redenen in het buitenland verblijft om daar zijn opleiding en onderwijs te krijgen in een gespecialiseerd instituut. Ter zitting wordt uitgelegd dat er een moeilijke thuissituatie was waardoor er een psychisch lijden was waarvoor de oplossing gevonden werd bij familie in Israël omdat daar bovendien voldaan werd aan de culturele en familiale voorwaarden. Er was geen andere mogelijkheid in België om een gelijkaardige oplossing te vinden omdat het gezin geen andere familieleden had in België. Bovendien kon het kind er ook opgevangen worden in zijn eigen taal. Door de aanwezigheid van zijn grootouders had hij daar ook een houvast op de momenten dat hij er nood aan zou gehad hebben. De ouders bevestigen dat hun zoon tijdens die periode gedurende korte periodes naar België kwam. De ouders wensen te benadrukken dat het voor hen heel zwaar was om hun kind weg te sturen maar dat ze geen andere keuze hadden en enkel het beste voor hun kind voor ogen hadden.

Wat betreft de toepassing van de algemene vrijstelling in artikel 47, §1, 1° of 2° BVR Rechtgevend kind (cf. kinderen die in België al een einddiploma secundair onderwijs hebben verworven en die niet-hoger onderwijs volgen buiten België), stelt de Geschillencommissie vast dat uit het onderzoek door de uitbetalingsactor blijkt dat niet voldaan is aan de voorwaarden van deze algemene vrijstelling (cf. *Chanoch LaNa'ar-programma voor jongeren tussen de 13 en 17 jaar*).

Wat betreft de mogelijke toepassing van de algemene vrijstelling om medische redenen bepaald in artikel 47, §1, 4° BVR Rechtgevend kind, stelt de Geschillencommissie op basis van de beschikbare elementen vast dat uit de voorgelegde medische attesten blijkt dat het kind om noodzakelijke medische redenen de lessen volgt in Israël. De Geschillencommissie stelt evenwel vast dat uit de beschikbare gegevens niet blijkt dat het onmogelijk is om terug te reizen naar België, zoals vereist voor de toepassing van de algemene vrijstelling, en wat ook blijkt uit het feit dat het kind tijdens de schoolvakanties terugreist naar Vlaanderen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

12. STARTBEDRAG GEBOORTE VOOR EEN KIND DAT GEBOREN IS IN HET BUITENLAND

Het startbedrag geboorte is een eenmalige toelage die uitbetaald wordt naar aanleiding van de geboorte van een rechtgevend kind.

Voor kinderen die in het buitenland geboren zijn, kan onder bepaalde voorwaarden eveneens recht zijn op het startbedrag geboorte (cf. onder meer de vereiste dat het kind binnen de twee maanden na de geboorte in Vlaanderen gedomicilieerd is).

Beslissing GC nr. 2024/018: Startbedrag geboorte en basisbedrag – geboorte in China – onmogelijkheid van terugkeer naar België omwille van corona en visumproblemen

Bij tussenbeslissing oordeelde de Geschillencommissie dat de vader binnen een termijn van 1 maand, afdoende bewijzen diende voor te leggen waaruit moet blijken dat zijn kind, geboren in China, niet vroeger kon ingeschreven worden in België omwille van corona of visumproblemen.

Na beraadslaging over de bewijsstukken die de vader bezorgde, oordeelde de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is aangezien de nodige afdoende bewijzen werden voorgelegd op basis waarvan de uitbetalingsactor het startbedrag geboorte en het basisbedrag kan onderzoeken vanaf de geboorte van het kind.

Beslissing GC nr. 2024/036: Startbedrag geboorte en basisbedrag – geboorte van het kind in het buitenland (Afrika) – tussenkomst federale en Vlaamse Ombudsdienst

Omdat het kind, geboren in Afrika, niet binnen de 2 maanden na de geboorte in Vlaanderen gedomicilieerd was, is er volgens de uitbetalingsactor geen recht op het Vlaamse startbedrag geboorte en op de Vlaamse gezinsbijslagen vanaf de geboorte.

Na beraadslaging oordeelde de Geschillencommissie Groeipakket dat de vordering **gegrond** is. De Geschillencommissie oordeelde dat er afdoende bewijzen zijn voorgelegd, dat er geen inschrijving mogelijk was vóór 9 november 2023 omwille van procedurele moeilijkheden (volledig buiten de eigen wil van verzoeker) met tussenkomst van zowel de federale als de Vlaamse Ombudsdienst om de nodige verblijfsstatuten en identiteitsbewijzen te verkrijgen voor zijn echtgenote en zijn kind. Er kan bijgevolg een recht op het Vlaamse startbedrag geboorte en op de Vlaamse gezinsbijslagen toegekend worden door de uitbetalingsactor vanaf de geboorte.

Noot: de uitbetalingsactor tekende bij de arbeidsrechtbank beroep aan tegen deze beslissing van de Geschillencommissie.

Beslissing GC nr. 2024/118: Startbedrag geboorte – geboorte van het kind in het buitenland (Colombia)

De vader is met zijn kind dat geboren werd in Colombia terug naar België gereisd. Zij zijn in Vlaanderen gedomicilieerd. De moeder van het kind is gedomicilieerd en tewerkgesteld in Colombia en zou niet van plan zijn om in België te komen wonen.

De vader gaat er niet mee akkoord dat er geen recht op het Vlaamse startbedrag geboorte zou zijn. Hij vindt het discriminatoir dat er geen recht is op het Vlaamse startbedrag geboorte als Belg en alleenstaande ouderfiguur die het kind opvoedt in Vlaanderen.

De Geschillencommissie stelt vast dat er niet aan de cumulatieve voorwaarden is voldaan van artikel 47, §1, 7° en artikel 47, §2, 2° van het BVR Rechtgevend kind: er bestaat geen recht op Vlaamse gezinsbijslagen op het ogenblik van de geboorte van het kind. Bijgevolg kan de algemene vrijstelling op basis van artikel 50, 1° van het BVR Rechtgevend kind niet worden toegepast.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

13. TEWERKSTELLING OP DE EERSTE DAG VAN DE MAAND IN EUROPESE CONTEXT

Beslissing GC nr. 2024/030: Samenloop Vlaamse en Franse gezinsbijslagen – uitzendarbeid – tewerkstelling op de eerste dag van de maand in Vlaanderen

In het geschil in kwestie bestaat er een voorrangsrecht op Vlaamse gezinsbijslagen, omdat de moeder in België werkt met onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid. Het Franse recht op gezinsbijslagen is aanvullend, omdat de ex-echtgenoot in Frankrijk een Frans invaliditeitspensioen ontvangt. De uitbetalingsactor is bijgevolg bij voorrang bevoegd om de Vlaamse gezinsbijslagen toe te kennen en Frankrijk is aanvullend bevoegd om de Franse gezinsbijslagen toe te kennen bij toepassing van de Europese Verordening nr. 883/2004. De uitbetalingsactor besliste echter dat er voor de maand oktober 2023 geen recht op Vlaamse gezinsbijslagen kan worden vastgesteld.

Na onderzoek van de toepasselijke regelgeving besliste de Geschillencommissie dat er in hoofde van de moeder tijdens de maand oktober 2023 een mogelijk recht op Vlaamse gezinsbijslagen kan toegekend worden. Aangezien men bij tewerkstellingen in het raam van een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid meestal werkt met tijdelijke contracten, wat eigen is aan deze sector, is het niet evident om telkens op de eerste dag van de maand een tewerkstelling uit te oefenen. Daarenboven is de eerste dag van de maand niet noodzakelijk een werkdag, indien het een weekenddag of feestdag is. Er is enige tewerkstelling in België tijdens de maand oktober 2023, weliswaar niet vanaf de eerste dag van deze maand.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is, in die zin dat er bij voorrang recht is op de Vlaamse gezinsbijslagen voor de maand oktober 2023 ten laste van de uitbetalingsactor.

Beslissing GC nr. 2024/041: Samenloop Vlaamse en Franse gezinsbijslagen – tewerkstelling op de eerste dag van de maand

In casu bestaat er een voorrangsrecht op Franse gezinsbijslagen uit hoofde van de moeder van de kinderen, op basis van haar tewerkstelling als werkneemster in Frankrijk, voor haar kinderen die daar ook wonen. Het recht op Vlaamse gezinsbijslagen uit hoofde van de vader voor zijn kinderen die wonen in Frankrijk gedurende zijn tewerkstelling als werknemer in België, is aanvullend.

In acht genomen de tekst van de Europese Verordeningen die primeren op het nationale recht van de lidstaten, die een recht op gezinsbijslagen in een lidstaat doet ontstaan, ongeacht of er een tewerkstelling is op de eerste dag van een maand en zelfs bij samenloop met verschilbetaling, en om de rechten op gezinsbijslagen van werknemers niet te benadelen, lijkt het de Geschillencommissie moeilijk verdedigbaar

dat voor de vader tijdens de maanden januari 2023, april 2023 en juli 2023 met een tewerkstelling in België die zich niet situeert op de eerste dag van deze maand, er geen recht op aanvullende Vlaamse gezinsbijslagen zou kunnen toegekend worden. Hierdoor zou eveneens het realiseren van de ratio legis van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels onmogelijk gemaakt worden.

Artikel 59 van de Europese Verordening nr. 987/2009 lijkt daarenboven niet van toepassing te zijn, aangezien deze bepaling de voorschriften regelt in geval van wijziging van de toepasselijke wetgeving en/of de bevoegdheid om gezinsuitkeringen toe te kennen bij toepassing van de Europese Verordening nr. 883/2004. Dergelijke wijziging van de toepasselijke wetgeving en/of bevoegdheid is niet voorhanden: er bestaat immers in casu een doorlopend aanvullend recht op Vlaamse gezinsbijslagen. Er kan in casu toepassing gemaakt worden van artikel 5, §1, 2de lid, van het Groeipakketdecreet, dat het ontstaan van het Vlaamse recht op gezinsbijslagen bepaalt, namelijk steeds vanaf de eerste dag van de maand.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is, in die zin dat er recht is op aanvullende Vlaamse gezinsbijslagen voor de maanden januari, april en juli 2023.

14. AFZIEEN VAN TERUGVORDERING

Wanneer onverschuldigde gezinsbijslag werd toegekend, kan de uitbetalingsactor in welbepaalde gevallen afzien van de terugvordering.⁹⁷

Beslissing GC nr. 2024/011: Afzien van terugvordering – percentage – motivering van de beslissing

In het kader van een beslissing over de aanvraag van verzoekster om af te zien van de terugvordering vraagt zij zich af waarom er geen hoger bedrag kan worden kwijtgescholden, gelet op haar behartigenswaardige en financiële situatie.

Er dient daarbij te worden vastgesteld dat de behartenswaardigheid wel degelijk door de uitbetalingsactor werd weerhouden en dat het minimum- en maximumgrensbedrag werden bepaald bij artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigden en de tussenliggende grensbedragen werden bepaald bij artikel 4 van

⁹⁷ Artikel 103, §2 Groeipakketdecreet; artikel 13, derde lid BVR Rechten en plichten begunstigden *juncto* artikel 3/1, §2, eerste lid, 1° van het ministerieel besluit van 13 maart 2019.

het ministerieel besluit van 13 maart 2019, zodat de uitbetalingsactor niet de mogelijkheid heeft om op enige andere wijze het percentage van de hoofdsom waarvoor van terugvordering kan worden afgezien, te bepalen.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat de uitbetalingsactor de wettelijke bepalingen en de administratieve onderrichtingen correct heeft toegepast en niet van terugvordering van een hoger bedrag dan 30% van de totale hoofdsom kan afzien. Echter meent de Geschillencommissie dat het nuttig was geweest indien de uitbetalingsactor de motivering over de beperking van de kwijtschelding in het kader van de grensbedragen helder had vermeld in de briefwisseling.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/054: Schooltoeslag – afzien van terugvordering – mentale problemen

Een jongere vraagt om af te zien van de terugvordering van de schooltoeslag (voor een bedrag van 3.387,57 euro). De schooltoeslag werd teruggevorderd omdat de jongere niet meer ingeschreven was in een onderwijsinstelling op de referentiedatum 30 juni 2023. De jongere volgde geen lessen meer sedert 28 maart 2023.

De Geschillencommissie heeft begrip voor de moeilijke omstandigheden waaronder het schooljaar blijkt te zijn verlopen, waarbij de jongere aangeeft te hebben gekampt met mentale problemen (weliswaar niet gestaafd door een medisch attest) maar dat het niet geheel onmogelijk was om het schooljaar uit te doen, zodoende dat er overeenkomstig de toepasselijke regelgeving geen behartenswaardigheid kan worden aangenomen onder de vorm van (externe) omstandigheden en factoren of de mentale gezondheidstoestand.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is aangezien geen toepassing kan gemaakt worden van één van de categorieën van behartenswaardigheid zoals gedefinieerd in artikel 13, derde lid BVR Rechten en plichten begunstigden *juncto* artikel 3/1 van het ministerieel besluit van 13 maart 2019 en er derhalve niet van de terugvordering kan worden afgezien. De verzoekster kan wel per e-mail de uitbetalingsactor verzoeken om een afbetalingsplan.

Beslissing GC nr. 2024/069: Groeipakket – afzien van terugvordering – impact van het hoge bedrag aan terugvordering op mentaal en fysiek vlak, en op het gezinsleven

Het Groeipakket dat verzoeker voor zichzelf ontving werd teruggevorderd door de uitbetalingsactor (voor een bedrag van 11.567,57 euro) omdat hij tijdens de betwiste periode een sociale uitkering (werkloosheid) genoot. De aanvraag om af te zien van de terugvordering werd afgewezen door de uitbetalingsactor.

Ter zitting legt de verzoeker uit dat het ontvangen van de brief over de terugvordering van bijna 12.000 euro een zware mentale klap was. Het jaar voordien had hij al problemen gehad met zijn stage ten gevolge van een ziekteperiode waardoor een extra druk ontstaan was om het dit jaar goed te doen. Hij verwijst ook naar de problematische impact van de coronaperiode. De brief heeft een grote impact gehad op hem, zowel mentaal als fysiek, alsook op het gezinsleven. Door die omstandigheden en het gebrek aan financiële mogelijkheden, weegt dit ook op de relatie, en op hun kinderwens. Hij heeft nochtans al het nodige gedaan om te vermijden dat er terugvorderingen zouden gebeuren: hij heeft de uitbetalingsactor immers zelf op de hoogte gebracht van het feit dat hij een uitkering via de VDAB ontving en toch wordt hij nu geconfronteerd met een terugvordering.

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat geen nieuwe elementen blijken waarvan het Behartenswaardigheidsplatform niet op de hoogte zou geweest zijn, zij het dat de voormelde mentale problemen als gevolg van de terugvordering meer gespecificeerd worden. Betrokkene heeft tevens een aantal stukken bezorgd die zijn betoog staven.

Finaal besluit de Geschillencommissie de situatie van de verzoeker niet te kunnen beschouwen als behartenswaardig volgens de strikte invulling die hieraan regelgevend wordt gegeven (cf. artikel 3/1, §2, 2° MB van 13 maart 2019).

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/095: Sociale toeslag – afzien van terugvordering

De verzoekster diende een aanvraag om kwijtschelding in betreffende het debet ten belope van 4.263,54 EUR (basisbedrag en sociale toeslag) dat door de uitbetalingsactor wordt teruggevorderd. Dit debet was ontstaan in het kader van een herberekening van de door België verschuldigde gezinsbijslag ingevolge de tewerkstelling van verzoekster in Nederland.

De uitbetalingsactor besliste dat verzoekster zich bevindt in een behartenswaardige fysieke gezondheidstoestand (cf. categorie 2) omdat één van haar kinderen een zorgtoeslag geniet. Echter is niet voldaan aan de financiële voorwaarde doordat de bestaansmiddelen het grensbedrag overstijgen.

De Geschillencommissie stelt vast dat het loon van verzoekster (en rekening houdende met de toepasselijke vermindering voor de kinderen ten laste) zich inderdaad boven de maximumgrens bevindt, waardoor er niet voldaan is aan de financiële voorwaarde om af te zien van terugvordering. De situatie van verzoekster kon weliswaar wel ondergebracht worden bij de tweede categorie van behartenswaardigheid (*‘De personen die deel uitmaken van het feitelijk gezin, het rechthebbende of rechtgevend kind, bevinden zich in een behartenswaardige (fysieke en/of mentale) gezondheidstoestand.’*) maar voor een kwijtschelding is vereist dat aan de beide cumulatieve voorwaarden

voldaan is, namelijk naast de behartenswaardigheid van de situatie dient ook voldaan te zijn aan de financiële voorwaarde.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat aangezien er door België geen gezinsbijslag meer wordt betaald aan verzoekster, de uitbetalingsactor aan de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank heeft gevraagd om 10% van de Nederlandse gezinsbijslagen in te houden om de schuld van verzoekster aan te zuiveren. Als dit niet mogelijk is, moet verzoekster zelf de schuld terugstorten. Zij kan in dat geval de uitbetalingsactor contacteren om een afbetalingsplan overeen te komen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/109: Groeipakket – afzien van terugvordering – onderzoek bestaansmiddelen – inkomensvervangende tegemoetkoming en integratietegemoetkoming

De aanvraag om af te zien van terugvordering van de verzoekster werd door de uitbetalingsactor aanvaard ten belope van een kwijtschelding voor 30%. Er werd afgezien van terugvordering ten belope van een bedrag van 2.323,81 euro, zodat de schuld van verzoekster nog 5.422,22 euro bedraagt.

Een maatschappelijk werker (CM) diende een verzoek in bij de Geschillencommissie, stellende dat het – zelfs na kwijtschelding van 30% - voor verzoekster financieel niet mogelijk is om over te gaan tot terugbetaling van het resterende bedrag.

De Geschillencommissie stelt vast dat op basis van de toepasselijke regelgeving de aanvrager zich in een onzekere financiële situatie dient te bevinden én dat de aanvrager te goeder trouw dient te zijn opdat de uitbetalingsactor kan beslissen om af te zien van de terugvordering van een onverschuldigde betaling.

Er bestaat geen twijfel over het feit dat verzoekster zich in een behartenswaardige situatie bevindt: verzoekster bevindt zich in categorie 2 (behartenswaardige gezondheidstoestand). Wat de financiële situatie van verzoekster betreft, blijkt zij in de periode van juli 2023 tot en met december 2023 een inkomen van gemiddeld 1.660,56 euro te hebben. Als bestaansmiddelen worden beschouwd alle gelden van welke aard ook waarover het gezin van de schuldenaar beschikt, behalve de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en andere gezinsuitkeringen die de schuldenaar zelf en de personen aangeduid in het voorgaande lid ontvangen. Bijgevolg dienen zowel de inkomensvervangende tegemoetkoming als de integratietegemoetkoming die verzoekster ontvangt in rekening te worden gebracht om de inkomensgrenzen te bepalen waarbinnen een toetsing om af te zien van terugvordering mogelijk is.

Rekening houdende met de geïndexeerde grensbedragen blijkt dat er op basis van het gemiddelde inkomen van verzoekster inderdaad voor 30% kan worden afgezien van terugvordering. Daarbij kan worden opgemerkt dat het inkomen van verzoekster zich niet onder het grensbedrag van 1.628,00 euro bevindt, zodat een kwijtschelding van 40% bijvoorbeeld niet mogelijk is.

De Geschillencommissie heeft begrip voor de precare situatie van verzoekster, maar stelt vast dat er op basis van de gezinsinkomsten van verzoekster slechts een mogelijkheid is om voor 30% af te zien van terugvordering van de onverschuldigd ontvangen schooltoeslagen. De verzoekster kan contact opnemen met de uitbetalingsactor om een afbetalingsplan te bekomen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/129: Schooltoeslag – aanvraag om af te zien van de terugvordering (behartenswaardigheid) – niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) – psychische problematiek en zelfmoordpoging

De uitbetalingsactor vorderde de schooltoeslag terug ten bedrage van 3.387,57 euro omdat de jongere in het secundair onderwijs zowel tijdens het schooljaar 2022-2023 als in het voorafgaande schooljaar 2021-2022 minstens 30 halve schooldagen ongewettigd afwezig was.

De voogd van de jongere betreurt de beslissing van de uitbetalingsactor dat er geen kwijtschelding van deze schuld mogelijk is omdat de behartenswaardigheid in geen enkele categorie zou kunnen worden aangetoond of bewezen. De jongere is volgens hem absoluut te goeder trouw en bevindt zich als NBMV in een onzekere financiële situatie.

Ter zitting wordt toegelicht dat de jongere zich reeds in een bijzondere psychische toestand bevond van bij zijn aankomst in België en dit sterk verergerd is door de weigeringsbeslissing met betrekking tot zijn asielaanvraag in 2022. Daardoor is hij in een diep dal geraakt waar hij niet meer uit geraakte en wat uiteindelijk geleid heeft tot een zelfmoordpoging. Ondanks een reeds aanwezige psychische problematiek bleef hij toch de lessen volgen tot het op sommige momenten begon te draaien voor zijn ogen, en er dringend diende te worden ingegrepen. Er was ook een specifieke humanitaire context in Afghanistan in die periode, door de overname door de Taliban. Daarnaast was er eveneens het overlijden van zijn vader in de periode van zijn vertrek, waardoor zijn familie, een plattelandsfamilie, heel moeilijk kon overleven. De weigeringsbeslissing met betrekking tot zijn asielaanvraag heeft ervoor gezorgd dat zijn psychische situatie nog verergerde. Uit het verslag van de begeleiding blijkt dat zijn zelfmoordpoging veel meer was dan een aandachtskreet en hij diende gereanimeerd te worden. Hij hoopt verder een toekomst te kunnen opbouwen als carrossier.

De Geschillencommissie stelt op basis van de beschikbare gegevens dat het Behartenswaardigheidsplatform (Agentschap Uitbetaling Groeipakket) het verzoek om af te zien van de terugvordering heeft afgewezen wegens onvoldoende feitelijke elementen.

Na nazicht van het invulformulier, de in het verzoek bijgebrachte argumenten en aanvullende stukken ter staving van de ingeroepen verzachtende omstandigheden omwille van mentale moeilijkheden (verslag van de klinisch psychologe, opname-attest, meldingsfiches FEDASIL en gepreciseerd verslag van de zelfmoordpoging, e-mail van een sociaal begeleider bij Fedasil) meent de Geschillencommissie dat op basis van de aan de hand van de stavingstukken (nieuwe) beschikbare elementen, de situatie van de jongere dient te worden beschouwd als te goeder trouw daar hij zich bevindt in een behartenswaardige gezondheidstoestand (cf. artikel 3/1, §2, 2° MB van 13 maart 2019).

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/151: Schooltoeslag – interne leerling – afzien van terugvordering

Aangezien het kind finaal minder dan 149 dagen op internaat verbleef en derhalve niet als interne leerling kon worden beschouwd, heeft de uitbetalingsactor het verschil tussen de schooltoeslag voor interne leerlingen en de schooltoeslag voor externe leerlingen teruggevorderd. Ook de schooltoeslag voor externe leerlingen diende te worden teruggevorderd omdat het kind finaal zijn opleiding heeft stopgezet tijdens het schooljaar.

De Geschillencommissie diende vast te stellen dat het verzoek van de moeder tegen de terugvorderingsbeslissing buiten de beroepstermijn werd ingediend en dus wegens laattijdigheid onontvankelijk was om verder te worden behandeld.

De moeder diende wel tijdig een verzoek in bij de Geschillencommissie tegen de beslissing van de uitbetalingsactor inzake de weigering van de aanvraag om af te zien van de terugvordering omdat zij de benodigde inlichtingenformulieren niet ingevuld terug heeft bezorgd.

De moeder wijst erop dat het als alleenstaande moeder financieel moeilijk is en dat zij alle kosten heeft moeten dragen waarbij het een moeilijke zoektocht is geweest om haar zoon in het schoolse te integreren en zij tevens alle kosten zoals het internaatsgeld heeft moeten dragen en dat zij halftijds is moeten gaan werken ingevolge gezondheidsproblemen.

Er worden dienaangaande echter geen stavingstukken voorgelegd zodat actueel op basis van de voorliggende beschikbare elementen niet afdoende kan worden vastgesteld dat de moeder zich in één van de drie categorieën van behartigenswaardigheid zou bevinden. Er wordt evenmin enig overzicht van de bestaansmiddelen van het gezin gegeven voor een periode van 6 maanden zodat niet kan worden vastgesteld dat aan de financiële voorwaarde zou zijn voldaan.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering **ongegrond** is in de mate dat bij gebreke aan elementen die de behartigenswaardigheid van de situatie van de moeder zouden kunnen aantonen en bij gebreke

aan een overzicht van de bestaansmiddelen gedurende een periode van 6 maanden, niet kan worden afgezien van terugvordering in de zin van de bepalingen van artikel 103, § 2 Groeipakketdecreet.

Beslissing GC nr. 2024/138: Sociale toeslag en schooltoeslag – afzien van terugvordering – student – foutieve inschrijving als zelfstandige in hoofdberoep

De verzoekster gaat niet akkoord met de terugvordering van het Groeipakket (basisbedrag, leeftijdstoelage, schoolbonus, schooltoeslag en sociale toeslag) ten bedrage van in totaal 4.682,20 euro. Verzoekster bleek tijdens de betwiste periode te zijn ingeschreven als zelfstandige in hoofdberoep waardoor zij geen recht had op het Groeipakket. Daarnaast was ze op de referentiedatum voor de schooltoeslag niet ingeschreven in een onderwijsinstelling waardoor ze geen recht had op de schooltoeslag.

Het beroep van verzoekster was laattijdig ingediend bij de Geschillencommissie. De Geschillencommissie kon enkel nog oordelen over de aanvraag om af te zien van de terugvordering die werd geweigerd door de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie stelt vast dat de verzoekster haar verzoek om af te zien van de terugvordering motiveert door erop te wijzen dat het de bedoeling was dat zij als student-zelfstandige werd aangesloten maar achteraf gebleken is dat zij hiervoor niet in aanmerking kwam; dit was op het moment van aansluiting niet bekend en werd pas achteraf meegedeeld door het sociaalverzekeringsfonds; het zou gaan om een misverstand; verzoekster, hierin bevestigd door de verklaring van de externe accountant voegt hieraan toe dat zij geen inkomen als zelfstandige heeft ontvangen.

De Geschillencommissie begrijpt uit de motivering van de uitbetalingsactor die stelt dat er te weinig elementen zijn die aantonen dat verzoekster niet afwist van het feit dat zij ingeschreven was als zelfstandige in hoofdberoep, dat de uitbetalingsactor de aanvraag om kwijtschelding heeft onderzocht binnen de eerste categorie van behartenswaardigheid (*“handelingen van natuurlijke personen of rechtspersonen, zonder betrokkenheid van de leden van het feitelijk gezin, waardoor de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvorderingen kan worden aangezien;”*).

De Geschillencommissie meent dat op basis van de beschikbare gegevens en voorgelegde stukken niet afdoende kan aangenomen worden dat de inschrijving als zelfstandige in hoofdberoep louter berust op een handeling van het sociaalverzekeringsfonds waarvan verzoekster slechts achteraf op de hoogte was. De Geschillencommissie meent dat niet voldaan is aan de voorwaarden voor behartenswaardigheid in de zin van artikel 13, derde lid BVR Rechten en plichten begunstigten *juncto* artikel 3/1, §2, eerste lid, 1° van het ministerieel besluit van 13 maart 2019 zodat er niet van terugvordering kan worden afgezien.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

15. AFBETALINGSPLAN

Beslissing GC nr. 2024/027: Afbetalingsplan - solvabiliteitsonderzoek

De moeder verzocht om een afbetalingsplan a rato van 25 euro per maand. Zij deed dit voorstel eerder aan de uitbetalingsactor, wat echter geweigerd werd. De uitbetalingsactor stelde een afbetalingsplan voor a rato van 100 euro per maand, stellende dat een afbetalingsplan maximaal 5 jaar kan bedragen, verwijzend naar de administratieve onderrichtingen.

De Geschillencommissie stelt vast dat het principe inderdaad lijkt te zijn dat de afbetaling van de schuld maximaal vijf jaar in beslag mag nemen, maar dat een afbetalingsplan dat langer dan vijf jaar duurt mogelijk is mits de nodige motivatie.

Naar aanleiding van de tussenbeslissing nr. 2023/017 van de Geschillencommissie bezorgde de moeder een actueel overzicht van haar gezinsinkomsten en schuldenlast. Daaruit blijkt over de maanden januari tot en met mei 2023 een gemiddeld gezinsinkomen beschikbaar te zijn van ca. 2.900 euro. De maandelijkse schuldenlast over de maanden januari tot en met mei 2023 blijkt gemiddeld ca. 1.145,00 euro te bedragen, waarbij er maanden lijken te zijn waar de schuldenlast meer dan de helft van het gezinsinkomen bedraagt.

De Geschillencommissie vorderde bij tussenbeslissing nr. 2023/100 d.d. 8 september 2023 een controle door de sociale inspectie- en begeleidingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket om de solvabiliteit van de moeder te controleren, overeenkomstig art. 14 BVR Herziening en Geschillencommissie.

De Geschillencommissie stelt vast dat de moeder en haar partner een relatief hoge schuldenlast hebben in vergelijking met de maandelijkse inkomsten en dat er weinig financiële ruimte is.

De Geschillencommissie besluit dat de vordering **ongegrond** is in die mate dat er niet kan worden ingegaan op het verzochte afbetalingsplan a rato van 25 euro per maand. De Geschillencommissie heeft begrip voor de situatie van de moeder, maar meent dat er eveneens rekening dient te worden gehouden met de hoogte van de totale schuld (zijnde 7.763,15 euro + 1.109,58 euro) en met het feit dat deze binnen een redelijke termijn dient te worden terugbetaald. Gelet op alle elementen met betrekking tot de sociale toestand van het gezin beslist de Geschillencommissie dat de schuld verder dient afbetaald te worden a rato van 40 euro per maand.

DEEL V – DE RECHTSPRAAK VAN DE ARBEIDSRECHTBANK EN HET ARBEIDSHOF IN 2024 OVER BESLISSINGEN VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE

1. FEITELIJK GEZIN

Bij **vonnis d.d. 18 januari 2024 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Turnhout)**⁹⁸ in een beroep van de betrokkenen tegen de beslissing nr. 2022/022 d.d. 18 maart 2022 van de Geschillencommissie besloot de rechtbank dat er geen sprake is van feitelijke gezinsvorming. De rechtbank stelde vast dat op basis van de feitelijke elementen, zoals vastgesteld door de gezinsinspecteur, niet kan geconcludeerd worden tot de vorming van een feitelijk gezin. De rechtbank merkt voorts op dat het proces-verbaal van de gezinsinspecteur geen bijzondere bewijswaarde heeft conform artikel 125 Groeipakketdecreet omdat de kennisgeving niet tijdig is gebeurd.

Bij **vonnis d.d. 18 januari 2024 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Hasselt)**⁹⁹ in een beroep van de betrokkenen tegen de beslissing nr. 2022/113 d.d. 16 december 2022 van de Geschillencommissie besloot de rechtbank dat er geen sprake is van feitelijke gezinsvorming. De rechtbank acht het niet bewezen dat de gegevens uit het Rijksregister niet overeenstemmen met de werkelijkheid zodat er volgens de rechtbank ten onrechte werd beslist tot samenwoning.

Bij **vonnis d.d. 18 januari 2024 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Hasselt)**¹⁰⁰ in een beroep van de betrokkenen tegen de beslissing nr. 2023/037 d.d. 7 april 2023 van de Geschillencommissie besloot de rechtbank dat uit de diverse vaststellingen kan worden afgeleid dat de moeder niet woonde op haar domicilieadres en dat er dus sprake is van domiciliefraude. De rechtbank besloot dat de moeder in Nederland woont en dat er derhalve niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 8 Groeipakketdecreet. De rechtbank bevestigde zodoende de beslissing van de Geschillencommissie.

Bij **vonnis d.d. 12 juni 2024 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Antwerpen)**¹⁰¹ ingevolge het beroep van betrokkenen tegen de beslissing van de Geschillencommissie nr. 2022/074 d.d. 19 augustus 2022, bevestigde de rechtbank de beslissing van de Geschillencommissie dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming. De rechtbank verwees hierbij naar een arrest van het Arbeidshof te Antwerpen

⁹⁸ Rolnr. 22/364/A.

⁹⁹ Rolnr. 23/384/A.

¹⁰⁰ Rolnr. 23/757/A.

¹⁰¹ Rolnr. 22/2407/A.

(afdeling Antwerpen) waarin voor de toepassing van de werkloosheidsuitkeringen beslist werd dat de betrokkenen hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gezamenlijk regelden.

Bij **vonnis d.d. 27 november 2024 van de Arbeidsrechtbank te Gent (afdeling Kortrijk)**¹⁰² ingevolge het beroep van betrokkenen tegen de beslissing van de Geschillencommissie nr. 2024/022 d.d. 23 februari 2024, besluit de rechtbank dat niet werd aangetoond dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming maar van normale, wederzijdse, relationele ondersteuning tussen partners in een latrelatie.

Bij **arrest d.d. 9 september 2024 van het Arbeidshof te Gent (afdeling Gent)**¹⁰³ ingevolge het hoger beroep van Opgroeien Regie werd het bestreden vonnis van de arbeidsrechtbank hervormd en de aanvankelijke beslissing van de Geschillencommissie bevestigd. Het Arbeidshof besluit dat er in de betwiste periode wel degelijk samenwoning was waarbij een samenwoning niet permanent hoeft te zijn. Het hof overweegt verder dat het onderzoek weliswaar hiaten vertoont en zeker grondiger had dienen gevoerd te worden, maar er moet naar het ‘totaalplaatje’ gekeken worden. Er moet gekeken worden naar wat er allemaal wél is, niet naar die enkele zaken die er niet zijn: de algemene regels (uit het Burgerlijk Wetboek) van de bewijsvoering moeten toegepast worden bij het onderzoek naar de gezinssamenstelling van de betrokkene in de bewuste periode. Hij die meent een ander in rechte te kunnen aanspreken, moet de rechtshandelingen of feiten bewijzen die daaraan ten grondslag liggen; alle partijen zijn gehouden om mee te werken aan de bewijsvoering. In geval van twijfel wordt hij die de door hem beweerde rechtshandelingen of feiten moet bewijzen, in het ongelijk gesteld tenzij de wet anders bepaalt (artikel 8.4 Nieuw Burgerlijk Wetboek). Behalve in de gevallen waarin de wet anders bepaalt, moet het bewijs geleverd worden met een redelijke mate van zekerheid (artikel 8.5 Nieuw Burgerlijk Wetboek).

2. SOCIALE UITKERING

Bij **vonnis d.d. 13 maart 2024 van de Arbeidsrechtbank te Gent (afdeling Sint-Niklaas)**¹⁰⁴ in een beroep van de uitbetalingsactor tegen de beslissing nr. 2023/075 d.d. 14 juli 2023 van de Geschillencommissie heeft de rechtbank geoordeeld dat het ontvangen van tijdelijke werkloosheidsuitkeringen wegens overmacht omwille van corona, een beletsel vormt voor het ontvangen van het Groeipakket. De rechtbank overwoog hierbij dat het niet toestaan van dergelijke cumul een bewuste keuze was van de wetgever, zo blijkt uit het Besluit van de Vlaamse Regering van 27 januari 2023 waarbij de regelgeving in die zin werd gewijzigd dat het Groeipakket niet langer wordt geschorst voor studenten die een sociale uitkering genieten wegens een arbeidsongeval of beroepsziekte tijdens de

¹⁰² Rolnr. 24/249/A.

¹⁰³ Rolnr. 2023/AG/232-2023/AG/234.

¹⁰⁴ Rolnr. 22/1009/A.

uitoefening van studentenarbeid. Het "niet schorsen" werd met andere woorden expliciet beperkt tot uitkeringen in het kader van een arbeidsongeval of beroepsziekte, aldus de rechtbank. De rechtbank besloot daarom de beslissing van de Geschillencommissie dat de sociale uitkering die de jongere ontving voor de maand juni 2021 ingevolge het feit dat de jongere in het kader van de coronapandemie op tijdelijke werkloosheid werd gezet door de werkgever, er niet kon toe leiden het Groeipakket voor die maand terug te vorderen, te hervormen.

3. VERBLIJFSRECHT

Bij **vonnis d.d. 26 juni 2024 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Antwerpen)**¹⁰⁵ ingevolge het beroep van betrokkenen tegen de beslissing van de Geschillencommissie nr. 2023/041 d.d. 16 juni 2023, kon de rechtbank zich niet akkoord verklaren met de beslissing van de Geschillencommissie. De rechtbank meende dat voor de toekenning van de schooltoeslag de uitbetalingsactor voorbarig besloot dat het kind niet toegelaten of gemachtigd was om in België te verblijven op de referentiedatum omdat het kind met terugwerkende kracht uit het Rijksregister was geschrapt wegens verlies van verblijfsrecht. Aldus zou een verder onderzoek van het verblijfsrecht aangewezen zijn terwijl de uitbetalingsactor zich baseerde op de officiële gegevens uit de authentieke bron. Opgroeien Regie heeft tegen dit vonnis hoger beroep aangetekend bij het Arbeidshof.

4. BEVOEGDHEID VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE

Bij **vonnis d.d. 12 juni 2024 van de Arbeidsrechtbank te Gent (afdeling Sint-Niklaas)**¹⁰⁶ in een beroep van de betrokkenen tegen de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 9 maart 2024 betreffende de onontvankelijkheid van het verzoek bij de Geschillencommissie voor de periode voorafgaand aan 1 januari 2019 bevestigde de rechtbank de beslissing van de Geschillencommissie.

De rechtbank overweegt hierbij dat de arbeidsrechtbanken en arbeidshoven het er over eens blijken te zijn dat ze "als eerste instantie" oordelen over geschillen inzake kinderbijslag voor kinderen betreffende een periode die dateert van vóór 1 januari 2019.¹⁰⁷

De rechtbank stelt verder: *"door een beroep bij de geschillencommissie slechts mogelijk te maken voor betwistingen inzake de periode na 1 januari 2019 wordt net gegarandeerd dat éénieder die zich geconfronteerd ziet met een terugvordering die betrekking heeft op de periode voor januari 2019 over*

¹⁰⁵ Rolnr. 23/2207/A.

¹⁰⁶ Rolnr. 23/343/A.

¹⁰⁷ Cf. Arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen, 31 maart 2022, Soc. Kron. 2022/6, 376.

dezelfde beroepsmogelijkheden beschikt. Verder brengt de invoering van het bestuurlijk beroep bij de geschillencommissie voor betwistingen die betrekking hebben op de periode na 1 januari 2019 niet met zich mee dat het beschermingsniveau van de sociaal verzekerde vermindert dan wel dat de toegang tot de rechter beperkt wordt. Er werd integendeel een extra bescherming/beroep ingevoerd.

De overtuiging dat de sociaal verzekerde die zich geconfronteerd ziet met een beslissing tot terugvordering die zowel betrekking heeft op een periode voorafgaand aan 1 januari 2019 als op een periode vanaf 1 januari 2019, slechter af zou zijn – zoals door eisende partij wordt gesuggereerd in haar voorgestelde prejudiciële vraag – gaat uit van de premisse dat het georganiseerd administratief beroep in het kader van dergelijke beslissingen een lege doos is. In de mate dat dit zo zou zijn, ligt de eventuele discriminatie en achteruitgang die hierdoor zou worden veroorzaakt evenwel niet aan de geïsserde regelgeving, maar wel aan de houding van de geschillencommissie. Een toetsing door het Grondwettelijk Hof van de regelgeving is in dat kader dan ook niet dienend.”.

5. BEROEPSTERMIJN GESCHILLENCOMMISSIE

Bij **vonnis d.d. 21 oktober 2024 van de Arbeidsrechtbank te Gent (afdeling Dendermonde)**¹⁰⁸ ingevolge het beroep van de betrokkene tegen de beslissing van de Geschillencommissie dat het verzoek bij de Geschillencommissie onontvankelijk was, omdat het laattijdig was ingediend, buiten de beroepstermijn, bevestigde de rechtbank de laattijdigheid.

De rechtbank stelt dat er immers niet tijdig een verzoek bij de Geschillencommissie werd ingediend tegen de eigenlijke beslissing tot terugvordering van de uitbetalingsactor en dat de aanmaningen die de uitbetalingsactor nadien verstuurd, geen nieuwe beroepstermijn doen lopen. De rechtbank wijst erop dat enkel de eigenlijke aanvankelijke beslissing van de uitbetalingsactor kan worden aanzien als een beslissing in de zin van artikel 104 Groeipakketdecreet, waartegen beroep openstaat bij de Geschillencommissie.

6. SCHOOLTOESLAG

Bij **vonnis d.d. 7 november 2024 van de Arbeidsrechtbank te Gent (afdeling Aalst)**¹⁰⁹ ingevolge het beroep van de betrokkene tegen de beslissing van de Geschillencommissie nr. 2023/071 d.d. 16 juni 2023 bevestigde de rechtbank de beslissing van de Geschillencommissie, overwegende dat bij de toekenning van

¹⁰⁸ Rolnr. 23/1049/A.

¹⁰⁹ Rolnr. 23/916/A.

de selectieve participatietoelage (schooltoelage) enkel rekening kan gehouden worden met de door het Departement Onderwijs aangeleverde gegevens wat betreft het aantal ongewettigde afwezigheden op school (cf. artikel 36, §1 Groeipakketdecreet).

De rechtbank stelt dat voormelde bepaling duidelijk is en niet toelaat om tevens met andere elementen rekening te houden. Zo zouden een aantal medische attesten laattijdig zijn afgegeven op school waardoor de school ze niet meer kon aanvaarden. De moeder kadert dit binnen de complexe problematiek waarmee haar kind kampt (autismespectrumstoornis, een depressieve stoornis, een mild verstandelijke beperking en pesterijen).

De rechtbank stelt dat zoals de Geschillencommissie en de arbeidsauditeur reeds opmerkten, zij kan aannemen dat het geen sinecure was/is om ervoor te zorgen dat het kind steeds de lessen zou volgen, maar de uitbetalingsactor en de Geschillencommissie niet tot een andere beslissing konden komen. De rechtbank besluit dat de toegekende schooltoelage ten bedrage van 628,23 euro moet teruggevorderd worden van de moeder omdat niet voldaan was aan de pedagogische voorwaarde van de schooltoelage inzake het aantal afwezigheden.

7. SAMENLOOP MET EEN RECHT OP GEZINSBIJSLAG IN NEDERLAND

Bij **vonnis d.d. 23 oktober 2024 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Hasselt)**¹¹⁰ ingevolge het beroep van de betrokkene tegen de beslissing van de Geschillencommissie nr. 2023/105 d.d. 22 september 2023 betreffende de terugvordering van ten onrechte toegekend Groeipakket in het kader van samenloop met een recht op gezinsbijslag in Nederland, heeft de rechtbank, verwijzende naar de bepalingen van artikel 76,4 van de Verordening 883/2004 geoordeeld dat de betrokkene zelf de uitbetalingsactor dient in te lichten van een tewerkstelling in het buitenland. Aangezien de betrokkene niet heeft kunnen aantonen dat een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan het ten onrechte ontvangen Groeipakket, heeft de rechtbank de vordering ongegrond verklaard.

8. OPLEIDING TOT LIJNPILOOT

Bij **vonnis d.d. 17 oktober 2024 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Mechelen)**¹¹¹ ingevolge het beroep van betrokkenen tegen de beslissing van de Geschillencommissie nr. 2023/084 d.d. 28

¹¹⁰ Rolnr. 23/938/A.

¹¹¹ Rolnr. 23/592/A.

juli 2023 besluit de arbeidsrechtbank dat volgens haar de artikelen 16, eerste lid en 23, eerste lid, 10 BVR Rechtgevend kind onwettig zijn.

De Geschillencommissie beriep zich in haar beslissing betreffende het recht op Groeipakket voor een jongere die een opleiding tot lijnpiloot volgt bij een privé-onderwijsinstelling, op het criterium dat vanaf 25 maart 2022 (inwerkingtreding 1 januari 2019) uitdrukkelijk in de regelgeving werd ingeschreven, met name de vereiste van een opleiding die door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap of de Duitstalige Gemeenschap georganiseerd, erkend of gesubsidieerd is conform artikel 24 van de Grondwet. De Geschillencommissie verwees hierbij naar het feit dat de keuze om de toekenning van het Groeipakket te beperken tot erkend onderwijs een expliciete beleidskeuze is.

De rechtbank besliste op grond van de exceptie van onwettigheid (artikel 159 Grondwet) dat hoewel de privé-onderwijsinstelling Skywings niet erkend wordt door de Vlaamse Gemeenschap, de opleiding wel wordt gelijkgesteld met een professionele bacheloropleiding en ook erkend wordt door het "Directoraat-generaal Luchtvaart van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en vervoer". De hoedanigheid van op het Groeipakket rechtgevende leerling of student, ouder dan achttien (of eenentwintig) jaar, voorbehouden aan leerlingen of studenten die ingeschreven zijn in een door de Vlaamse, Franse of Duitstalige Gemeenschap georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling, is volgens de rechtbank niet in overeenstemming met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel. Het door de regelgever weerhouden criterium creëert volgens de rechtbank een verschil in behandeling tussen studenten lijnpiloot bij "Skywings" en studenten van een andere professionele bacheloropleiding, zonder dat hiervoor een objectieve rechtvaardiging voorhanden is.

Bij **vonnis d.d. 20 januari 2025 van de Arbeidsrechtbank te Brussel**¹¹² sluit de rechtbank zich aan bij voormeld vonnis. De rechtbank is van oordeel dat de thans door de regelgever voorziene voorwaarde van inschrijving in een door één van de Gemeenschappen georganiseerde, erkende of gesubsidieerde instelling te ruim is en niet specifiek genoeg om het ontstane verschil in behandeling te verantwoorden. Bij toepassing van de exceptie van onwettigheid stelt de rechtbank dat er recht is op Groeipakket voor de jongere in kwestie op basis van de gevolgde opleiding aan het Ostend Air College, op voorwaarde dat de andere toekenningsvoorwaarden ook vervuld zijn.

Opgroeien Regie tekende hoger beroep aan tegen beide vonnissen van de Arbeidsrechtbank.

¹¹² Rolnr. 24/1769/A.

DEEL VI – REACTIES VAN BURGERS OVER BESLISSINGEN VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE

De Geschillencommissie mocht volgende positieve reacties van burgers ontvangen:

“(…) Tot slot apprecieer ik wel de duidelijke en laagdrempelige procedure voor het aanvechten van deze beslissing.

Ik reken op een rechtvaardig besluit van de commissie en hoop dat het gezond verstand mag zegevieren.”¹¹³

“(…) Dank u wel voor de snelle reactie op mijn vraag.

Ik voel mij echt gehoord en dat doet goed. In deze moeilijke tijden is dit een groot lichtpunt voor mij.

Het gevoel dat ik toch een mens ben die gehoord wordt.

Ik kan u en de Geschillencommissie niet genoeg bedanken.

Mijn respect is groot.

Nogmaals bedankt.”¹¹⁴

“(…) Langs deze weg wil ik u danken voor de grondigheid waarmee dit geschil werd en wordt onderzocht.

Ik zal dan ook wachten op de eindbeslissing die er hopelijk snel komt en voor ons positief zal zijn.”¹¹⁵

¹¹³ Zie beslissing GC nr. 2024/153 d.d. 20 december 2024.

¹¹⁴ Zie beslissing GC nr. 2024/143 d.d. 29 november 2024.

¹¹⁵ Zie beslissing GC nr. 2024/084 d.d. 2 augustus 2024.

DEEL VII – SLOT - REACTIES VAN LEDEN VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE

Tot slot nog enkele reacties van de leden van de Geschillencommissie:

“(…) Wij willen wel benadrukken dat het secretariaat een onmisbare rol speelt voor de werking van de Geschillencommissie. Zonder de expertise en de tijd die jullie hier in investeren zou dit op de schouders van de voorzitter en de leden komen, en dit is wat ons betreft niet haalbaar in de huidige context.”

“Inzake het jaarverslag 2024 kan ik meegeven dat ik me bij de invulling van mijn rol als zetelend lid van de Geschillencommissie graag laat inspireren door vrouwe Justitia: ongeacht welke partij voor de Geschillencommissie verschijnt, weeg ik samen met de andere leden de feiten en omstandigheden af om een beslissing te nemen die rekening houdt met de juridische werkelijkheid zonder de maatschappelijke realiteit uit het oog te verliezen en steeds indachtig het Latijnse adagium “ius est ars aequi et boni”.
